

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 42 / Hejmar 503 / Mijdar 2023

P K K TARİHE YÖN VEREN HAREKET

PKK Kurdistan'da Birçok İlk Başlatıcısıdır

Muzaffer Ayata

■ PKK'nin kuruluşunun üzerinden 45 yıl geçti. 27 Kasım 1978'den günümüze nefes nefese aralıksız bir mücadele, var oluş ve diriliş kavgası sürüyor. Önderlik PKK'yi 'sonu gelmemiş bir roman, bir şiir, bir destan' olarak tarif etti. PKK, Kurdistan'da birçok ilkin başlatıcısıdır. Mücadele, direniş ve kalkışmaların yaratıldığı bu yılları bir söyleşi, yazı ya da kitapla anlatmak mümkün değildir. **Sayfa: 4**

Halkların Devrimcisi Apocu Haki Karer

Cemal Şerik

■ Haki Karer ve Kemal Pir, Önder Apo ile tanıştıkları andan itibaren onun etrafında oluşan çekirdek grupta yer alan ilk Apocu öncü kadrolardılar. Apocu kadronun özellikleri onların şahsında somutluk kazanmaya başlamıştı. Önder Apo'nun attığı her adımda onunla birlikteydiler. Apocu hareketin Kurdistan'a taşınmasına, Kurdistan halkıyla buluşmasına öncülük etmişlerdir. **Sayfa: 13**

Rojhat ve Erdal Arkadaşlar Zafere Yolunu Gösteriyor

Murat Karayılan

■ 1 Ekim'de Ankara'da Rojhat ve Erdal yoldaşların gerçekleştirdiği tarihi eylem, soykırımcı-faşist AKP-MHP rejiminin kimyasını bozdu. Bu eylem, zamanlama, gerçekleştiği mekan, sergilenen kararlılık düzeyi, taktik yaratıcılık, vb açılardan oldukça önemli ve anlamlı bir eylem olmuş, birçok açıdan mesaj veren bir eylem olarak tarihe geçmiştir. Bu eylemin Zilan yoldaşın fedai eylemi gibi taktik açıdan yol gösterici olduğu açıktır. **Sayfa: 24**

PKK Evrensel Çapta Mücadele Yürüten Kadın Partisi

Xalide Engizek

■ PKK'nin bir kadın partisi olduğu, neden ve nasıl geliştiği konusundaki netleşme, yaklaşık 20 yıl sonra 1998'de kadın kurtuluş ideolojisinin açığa çıkarılması ve tanımlanması ile birlikte gelişmiştir. 20 yıllık pratik deneyim, Kürt ve toplum sosyolojisi için böyle bir değerlendirmeyi yapacak hakikati açığa çıkarmıştır. Bu anlamda PKK'nin bir kadın partisi haline gelmesi pratikte açığa çıkmıştır. **Sayfa: 7**

Önderlik Gerçeğine Katılmak Sürekli Bir Mücadele Halidir

Duran Kalkan

■ Önderlik gerçeği küreselleşiyor, Kurdistan özgürlük mücadelesi tüm insanlığa yayılıyor, Kürt toplumu insanlık tarafından yeniden tanınır hale geliyor. Önder Apo'yu ve Kurdistan özgürlük mücadelesini destekleyen tutumlar ve yaklaşımlar ortaya çıkıyor. Her özgürlükçü tutum büyük anlam ifade ediyorlar. **Sayfa: 9**

Beş Dakikaya Sığdırılan Tarih

Pelşin Koçgiri

■ 1 Ekim eylemi ile Rojhat ve Erdal arkadaşlar "bitti, bitirdik, burada eylem yapamazsınız" diyen düşmanı kalbinden vurarak gerillanın gücünü göstermiştir. Bu anlamda yapılan eylem, özgürlük gerillasının neleri yapabileceğinin görünen yüzü olmuştur. Bu eylem dağlarda onlarca yoldaşın yaptığını metropollere taşıma ikazıdır. "Değerlerimize dokunduğunuz sürece hiç ummadığınız yerde ve anda yakanıza yapışırız" demenin beyanıdır. **Sayfa: 30**

PKK İLE TARİHİN AKIŞI DEĞİŞTİ

Rêber Apo

■ PKK'nin temelinin atılmasının yıldönümünde kapsamlı bir değerlendirme, eleştiri, özeleştir ve yeniden yapılanma ihtiyacı yakıcı bir sorun ve yerine getirilmesi gereken temel bir görevdir.

Amatör bile denilemeyecek bir tepki grubu olarak 1973 Nisan'ında Ankara Çubuk Barajı kıyılarında kah ayakta kah oturarak, ayrı bir Kurdistan grubu olarak hareket etmenin daha doğru olacağını, bunun temel nedeninin de Kurdistan'ın klasik sömürge bir ülke olmasından kaynaklandığını bir sır gibi ilk defa altı kişilik gruba toplu olarak ifşa ederek başlamış bulunduk. Daha önce tek tek doğruları açıklama tarzını toplum yapma tarzına dönüştürmek, ilk başlangıç olarak değerlendirilebilir. **Sayfa: 16**

Partimizin 46'ncı Yılında Özgürlük Kampanyamızı Zafere Taşıyalım

PKK Yürütme Komitesi

■ Partileşmenin özü doğru katılım, doğru katılımın esasları ise ideolojik, örgütsel çizgiyi benimseme ve yaşamadır. Pratik duruşumuzu gözden geçirdiğimizde görüyoruz ki, Apocu ideolojik çizgiye sadece ulusal özgürlük düzeyinde katılma, kadın özgürlüğüne dayalı toplumsal özgürlükler olmak üzere diğer ideolojik ilkeleri fazla gündem yapmama yaşanmaktadır. KDP çizgisi karşısında yeterli bir duruş gösterememe ve mücadele edememenin esas nedeni de budur. İdeolojik, örgütsel çizgi savaşımı olmadan başarılı bir partileşmenin olamayacağını bilerek, hatalı yaklaşım ve pratik duruşları aşmamız ve Özgürlük Kampanyamızı zafere taşıyacak bir partileşmeyi ve parti öncülüğünü mutlaka yaratmamız gereklidir. **Sayfa: 18**

İÇİNDEKİLER

45. Yılda Türk Devleti Hedeflerine Ulaşamadı
Serxwebûn'dan
Sayfa: 2'de

Bedel Ödemekten Korkmamalıyız
Ş.Erdal Şahin (Mektupları)
Sayfa: 26'da

Bize Bırakılan Tek Seçenek Yaşamak İçin Savaşmaktır
Rojhat Zilan (Mektupları)
Sayfa: 28'de

45. YILDA TÜRK DEVLETİ HEDEFLERİNE ULAŞAMADI

Serxwûbûn'dan

İmralı direnişinin açığa çıkardığı sonuçlar ve direnişin kendi gerçekliği üzerine daha fazla yoğunlaşmamız gerekiyor. Çünkü tüm gelişmelerin merkezinde İmralı'daki soykırım sistemi yatıyor. Bu her geçen gün daha fazla anlaşılıyor ve açığa çıkıyor. Bu ne kadar iyi anlaşılır ve anlatılırsa o kadar halklar, kadınlar, demokrasi çevreleri, dünya halkları, aydınları, demokratlar tarafından tepkiyle karşılanır ve buna karşı mücadele yükseltilerek sürdürülür.

İmralı'daki direnişi ve oradaki uygulamaları, gelişmelerin merkezine alarak değerlendirmek ve gündemimizde İmralı ve Önder Apo gerçekliğini sürekli tutmak gerekir.

Aynı zamanda Kasım ayı Partimizin kuruluş ayı oluyor. Partimiz PKK'nin 45'inci kuruluş yıl dönümünü kutluyoruz. PKK 46'ıncı yılına giriyor. PKK'nin kuruluşu başta Önder Apo olmak üzere tüm halkımıza, ezilen, mücadele eden, özgürlük mücadelesi veren halklara, kadınlara, gençlere kutlu olsun.

Son 3 yıla yakındır İmralı'da mutlak bir tecrit var. 32 aydır Önderlik'ten hiçbir haber alınamıyor. Fakat bu süreç sadece üç yıldır yaşanmıyor. Sekiz yıldır süren savaşla bağlantılı ağırlaştırılmış bir İmralı gerçekliği var. Bunun açığa çıkardığı sonuçları halkımız, bölge halkları, dostlar, demokratik kamuoyu çok yakından görüyor. İmralı'da tecrit, işkence ve soykırım sistemi sadece İmralı ile sınırlı kalmıyor; bir sistem olarak Türkiye'de yaşayan tüm halkları etkiliyor. Fakat buna karşı giderek bir mücadelenin yükseldiğini de belirtiriz. Türkiye'de anlamlı bir yaşam, refah düzeyinin yükseltilmesi ve gerçekten Türkiye'de bir iç barış gerçekleştirilmek isteniyorsa, bunun yolu İmralı'dan, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünden geçtiği bilinmelidir.

Uluslararası kurumlarca sürekli Türkiye'ye ilişkin değerlendirmeler yapılıyor. Demokrasinin, insan haklarının olmadığı, özgürlüklerin yaşanmadığı, gerilemenin olduğu belirtiliyor. Bunun İmralı soykırım sistemiyle bağlantısı var. Aslında Türkiye Cumhuriyeti devleti 100'üncü yılında İmralı gerçekliği karşısında sınav veriyor. Bu sınavda da sınıfta kaldığını bütün dünya söylüyor ve görüyor. Kürt halkı Önder Apo'nun varlığını, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü, Önder Apo ile ilişki halinde olmanın kendisi açısından ne anlama geldiğini biliyor. Ancak bunu tüm Türkiye halkı için söyleyemeyiz. Eğer bugün bu kadar demokrasi konusunda gerileme varsa, faşizm bu kadar kurumları ele geçirmişse, insan hakları ve özgürlükler konusunda bu kadar gerileme yaşanıyorsa bunun sebebi İmralı soykırım sistemidir.

İmralı soykırım sisteminin ısrarla sürdürülmesine rağmen Türkiye'de başta Kürt halkı olmak üzere demokratik kamuoyu, duyarlı insanlar,

dostlar, kadınlar, gençler demokrasiden, özgürlükten, insan haklarından vazgeçmediler, vazgeçmiyorlar, ısrarlı bir mücadele var ve İmralı işkence sistemini kabul etmiyorlar. Bu çok değerli ve çok anlamlı bir duruştur. Bu İmralı soykırım sisteminin yıkılması gerekiyor. Bunun için her türlü ittifak ve ilişkinin geliştirilmesi, büyütülmesi lazım. Bu sistemin sürdürülmesinin koşulları artık kalmamıştır.

Bununla bağlantılı olarak yine Kurdistan'da yürüyen Devrimci Halk Savaşı gerçekliği var. Bu savaş ne kadar doğru hisseder, anlarsak halk olarak da, kadınlar olarak da, gençler olarak da nerede durmamız gerektiğini daha iyi açığa çıkarmış oluruz. Doğru sonuçlara daha fazla ulaşabiliriz. Kürt'ü, Kürtlüğü yok etmeye çalışan bir saldırı var. PKK bunları deşifre etti, açığa çıkardı. Kimin dost, kimin düşman olduğunu ortaya koydu. Neyin yaşaması, neyin ortadan kalkması gerektiğini gösterdi. Ölçüleri belirledi. O anlamıyla varlık ve özgürlük savaşımında buna öncülük etti. PKK şimdi geline noktada da savaşta önemli bir noktaya geldi. Türk devleti stratejik olarak 2023'e gelindiğinde gerilla direnişini ortadan kaldırmış olarak yeni yüzyıla giriş yapmak istiyordu. Planlarını bunun üzerine kurmuştu. Bundan iki yıl önce Garê saldırısı da bunun için gerçekleştirilmiş ve 2023'e Cumhuriyetin ikinci yüzyılına varmadan askeri sistemimiz çöktürmek istenmişti. Fakat geline noktada, PKK olarak 46'ıncı yılımıza girerken Türk devleti hedeflediği amaçlarına ulaşamamıştır. Medya Savunma Alanları'nda çakılıp kalmıştır.

TC, KDP'yi daha fazla devreye sokuyor

Türk devleti, Medya Savunma Alanları'nda savaşı yoğunlaştırıyor. Kurdistan'daki gerillanın varlığını tasfiye ederek işgal ve Osmanlılık planlarını hayata geçirmek istiyor.

Başarılı olamadıkları için KDP'yi daha fazla devreye sokuyorlar. KDP'ye bu konuda böyle bir manivela rolünü oynatıyorlar. Türk devletinin KDP'ye verdiği rol; Türk ordusu için yol açma, öncülük yapma ve Türk askerinin yerine mezara girmektir. Teşhir oldular, ilerleyemiyorlar. Meşruluk gerekiyor. KDP de Türk devletine böyle bir meşruluk sağlıyor. KDP, kendi yayın organlarında Türk devletini Güney Kurdistan'a gelmesi için çağırıyor. Bu kadar alçaklık olur mu?

Gelinen noktada yürüttüğümüz savaş Türk devletini çok ciddi bir krize sokmuştur. Türkiye'deki siyasal krizin temel nedeni 2023 yılı için yaptıkları planlarına ulaşamamış olmalarıdır. Tüm demokrasi güçlerinin bu gerçekliği görerek yaklaşım göstermesi ve mücadeleyi yükseltmesi gerekir.

Türk devleti mevcut durumda siyasi, kültürel, ekonomik krize sokulmuştur. Eğer doğru mücadele edilir ve örgütlü davranılırsa, bu konuda gerekli fedakarlık ve cesaret her alanda gösterilirse hem AKP rejimi yıkılacaktır, hem Erdoğan gidecektir. Yeni bir dönem başlayacaktır. Şu anda Türkiye'de bunun paniği yaşanıyor. Bunun korkusu, kaygısı vardır. Siyaseti de buna göre yeniden dizayn etme arayışları sürüyor. Dikkatli bir gözlemci bunu görür. Bunun nedeni, Özgürlük Hareketi'nin yürüttüğü destansı mücadeleden, gerillanın gösterdiği direnişten kaynaklanıyor.

Özgürlük Hareketi'nin yürüttüğü gerilla mücadelesi, gerilla direnişi Ankara eylemiyle zirve yaptı. Ölçüyü belirledi, hedefi gösterdi. Artık daha çok şehirlerde mücadele etmek gerektiğini gösterdi. Erdal ve Rojhat eylemleriyle bunu gösterdiler. Herkesin bundan doğru sonuçlar çıkarması gerekiyor.

HPG-BİM bu iki arkadaşın görüntülerini, konuşmalarını yayınladı. Arkadaşlar Önderlik karşısında, şehitler karşısında, yoldaşlık karşı-

sında hem eleştiri yapıyor, hem özeleştiriyorlar. Bizim de Rojhat ve Erdal arkadaşların ifade ettiği gibi, gerektiği kadar sabretmek ama fırsatını bulduğunda da düşmanın soykırımcı, sömürgeci hedeflerini özellikle şehirlerde, Türkiye metropollerinde işlevsiz bırakmak ve yine demokratik halk serhildanlarını geliştirmemiz gerekir.

PKK insanlığın gurur kaynağı

45'inci kuruluş yıl dönümünde PKK bu kadar yılda gelişmeleri nasıl açığa çıkardı? PKK nasıl bir yeni yaşam yarattı? Elbette bunun siyasi, askeri yönü var. Fakat bunun ötesinde duygu yönü var, düşünce yönü var. Sadece siyaset ve askeri başarılarla anlatmak kesinlikle yeterli değil. Muhakkak işin içerisine edebiyat girmek durumunda. Başka türlü PKK gerçekliği anlaşamaz. Sadece siyasi ve askeri sonuçları itibarıyla değerlendirmek çok kaba kalır.

Bugün PKK direnişinden, onun açığa çıkardığı sonuçlardan yararlanarak insanlık direniyor. Dünya öyle direniyor. Kaba bir ben merkezci yaklaşımla bunları ifade etmiyoruz. PKK'nin açığa çıkardığı sosyalizm anlayışı herkesi şu anda etkiliyor. Çünkü sosyalizm, '90'ların başında gerçekten ciddi bir bunalım yaşadı. Reel sosyalizmin çöküşüyle, Sovyet Rusya'nın çöküşüyle birlikte bir ciddi bir umutsuzluk yayıldı. Ama PKK kendisini yenileyerek var etti. Demokratik sosyalizm anlayışına ulaştırdı. Radikal kadın özgürlüğü çizgisini geliştirerek yeni bir sosyalizm anlayışı inşa etti. Bunların hepsi çok heyecan verici ve tarihin gidişatını değiştiren olaylar. PKK gerçekliği böyle bir gerçeklik. Küresel anlamda böyle bir etkisi var, böyle bir düzeyi var.

PKK olmasaydı Kürt ulusal varlığı ayakta kalabilir miydi? Kürt halkı eğer bugün bir ulus refleksiyle hareket edebiliyorsa bu PKK sayesinde ol-

muştur. Dikkat edelim Kürtlük adına hareket ettiğini söyleyen başka güçler de vardı. Fakat hiçbir ayakta kalamadı. Demek ki Kürtlük ancak PKK tarzıyla ayakta kalabiliyor, var olabiliyor. Kürtlüğe saldıran herkes PKK'yi karşısında buluyor, bulmak zorunda. Çünkü Kürtlük PKK ile var oldu.

Kürt'üm diyen her kes PKK'ye yakın durmak durumunda. Bunu eleştirmek açısından belirtmiyoruz. Çünkü ontolojik, yani varoluşsal olarak böyle bir gerçek ortaya çıktı. Parça parça olmuş, lime lime edilmiş, dağılmış, kendisine ait bir şeyi kalmamış, kendisinden kaçan bir halk gerçekliğini değiştirdiği için PKK'yi her alanda savunmak, sahip çıkmak ve desteklemek gerekiyor.

PKK'nin yarım yüz yılı bulan mücadelesi ile Ortadoğu'da, Kurdistan'da büyük duyguların, büyük düşüncenin, büyük siyasetin açığa çıktığını ve bu temelde de fırtınalı bir sürecin yaşandığını, büyük acı ve sevinçleri yanında on binleri bulan şehidi bulunduğunu ve her yıla binlerce şehidi sığdırarak mücadele yürüttüğü bilinciyle sahip çıkılmalı ve desteklenmeli diyoruz. Sadece Kürtlerin değil, insanlığın onur ve gurur kaynağıdır PKK. PKK böyle bir gerçekliğe sahip. Erkek egemen, devletçi, sömürücü, yalancı, talancı dünya sistemine karşı bir direniş odağı olabilmek ve bunu evrensel bir hakikat haline dönüştürebilmek çok zordur. 45 yıl boyunca bu coğrafyada böyle mücadele edebilmek hiç de kolay değildi. İşte PKK, 27 Kasım 1978'de kurulduğunda 24 saat ömür biçildi. Bu yüzden Önder Apo'nun öncülüğünde, büyük şehitlerimiz öncülüğünde 45 yılı tamamlamak çok gurur verici bir durumdur. Her günü, her anı, her pratiği derslerle doludur. Halkımız, yeni nesil gençler ve bizler PKK pratiğini, derslerini ne kadar doğru okur ve doğru sonuçlar çıkartırsak o kadar anlamlı hale gelebiliriz.

PKK insanlık hareketidir

Bu kadar insanlıktan çıkartılan bir dünyada PKK'nin dışındaki yaşama, kadının haline bakalım. Kadın köle haledir, nesnedir. Sistemdeki erkeğin durumu da böyledir. Ucuz iş gücüdür, köledir. Tam bir düşkün yetiştirilme halidir. PKK sadece Kürt varlığı açısından değil, insanlık açısından buna dur deme, özgürlük için yaşama hareketidir. Önderliğimizin temel sloganı, "Ey yaşam! Ya seni özgürce yaşayacağım ya da hiç yaşamamış sayacağım" dedi. İşte PKK bunun adı, anlamı oluyor. Sadece bunu bir slogan olmanın ötesine taşıdı, bunu inşa etti. PKK kendisinde özgür yaşamı inşa etti. Özgür yaşamı geleceğe havale etmedi. Yaşamını, ilişkilerini özgürlük ilkelerine göre inşa etti. Ve bunu bir model olarak demokratik konfede-

PKK, KURDİSTAN'DA BİRÇOK İLKİN BAŞLATICISIDIR

Kürt halkı, kurulan dünya sistemi içerisinde yok sayıldı. Bu durum sadece Türkiye'nin inkâr edip, yok saydığı bir durum değildir. İster sosyalist ister kapitalist olsun var olan sistemlerde Kürtler yoktu! Yok olma eşğine gelmiş bir halkı, uçurumun kenarından çekip almak, ölüm uykusundan uyandırmak; onu sarsmak, ayağa kaldırmak, harekete geçirmek, önüne hedef koymak, onda umut ve inanç yaratmak dünyanın en zor işlerinden biridir. İşte hiç kimsenin üzerine almadığı, dünyanın bu en zor işini Önderlik omuzladı. Hayatını, benliğini, zekasını, düşüncesini, yüreğini bu işe yatırdı. Ve bunun yaratıcısı, takipçisi oldu. İşte bunun için "PKK bir Önderlik hareketidir" diyoruz.

Muzaffer Ayata

PKK'nin kuruluşunun üzerinden 45 yıl geçti. 27 Kasım 1978 ve günümüz arasında nefes nefese aralıksız bir mücadele, var oluş ve diriliş kavgası sürüyor. Önderlik PKK'yi 'sonu gelmemiş bir roman, bir şiir, bir destan' olarak tarif etti. PKK, Kurdistan'da birçok ilkin başlatıcısıdır. Büyük mücadele, direniş ve kalkışmaların yaratıldığı bu yılları bir söyleşi, yazı ya da kitapla anlatmak mümkün değildir. Ne yazılırsa yazılsın, ne anlatılırsa anlatılsın bu gerçekliğin ve tarihsel gelişmenin ancak bir bölümü olabilir. Tarih yaratıcıları, halkların kaderini belirleyenler, onların geleceğine yön verenler tarafından birçok açıdan incelenmesi, bilimsel analizlere tabi tutulması, ortaya çıkan sonuçların doğru anlaşılması önemlidir. Ayrıca bundan sonra o gerçekler üzerinden olası gelişmelerin, neyin nasıl olacağı, hangi yöne gideceğinin belirlenmesi de çok önemlidir.

Türk devleti, Osmanlı'nın dağılmasından sonra Ortadoğu'da kurulan ilk ulus-devlettir. Osmanlı dağılınca çok sayıda Arap devleti de kuruldu. Fakat bölgedeki ilk ulus-devlet, kapitalist sistemi benimseyen, milliyetçiliği ve ırkçılığı esas alan, halkların katliamı üzerinden varlığını inşa eden, onu adeta bir varlık gerekçesi yapan, zihin kodlarını böyle oluşturan Türk devleti oldu.

1924'lerden sonra Kürt halkı inkâr edildi. Türkiye'nin sınırları içerisinde daha önce yok edilen halkların birikim ve varlıkları devralındı. 1940'lara kadar da Kürtlere karşı fiziki kırım da dahil bastırma, tedip, göç, asimilasyon, oldukça yüksek dozajlı şiddet, yıldırma, ezme, dağıtma, ulusal varlığına son verme, kendisi olmaktan çıkarma uygulamaları geliştirildi. Esasında bütün bunların özünde ya da toplamında Kürt soykırımı olarak ifade edebileceğimiz bir politika ve uygulama var. Daha önce Ermeniler, Pontus Rumları, Ege ve Marmara'daki Rumlar, yine Mezopotamya'daki Asuri-Süryaniler zaten soykırıma uğratılıp, tasfiye edilmişti.

Kürt halkı Lozan Antlaşması'yla imha ve inkâr sürecine alındı

Kurtuluş savaşında Türkiye ile birlikte hareket eden ve Türkiye'nin kuruluşuna omuz veren Kürt halkı da Lozan Antlaşması'yla beraber imha ve inkâr sürecine alındı. İşte 1970'lere kadar bütün gelmiş geçmiş hükümetlerin çok şiddetli bir şekilde uyguladığı şaşmaz, istikrarlı bir Kürt

inkar ve soykırım politikası hakim oldu. Hem de sorunsuz bir biçimde.

Dünya devrim hareketlerinden esinlenme, sosyalizmin Türkiye'de ideolojik alanda etkili olması, devrimci hareketler ve özellikle gençlik hareketi tarafından sosyalist fikirlerin benimsenmesi Kemalizmin ideolojik egemenliğini büyük oranda sarstı. İşte bu ortamda Önder Apo ve PKK sosyalizmle tanıştı. Yeni bir dünya görüşü ve tarih anlayışıyla kendisini ifade etme ve bulma arayışına girdi. Tabii ki bu öyle kolay bir çıkış ya da düşünce oluşturma süreci değildir. PKK herhangi bir hareketin devamı ya da mirasçısı değildi. Kurdistan'da öyle etkili bir şekilde örgütlenmiş, kadrosunu yaratmış, ideoloji, strateji ve politikasını oluşturmuş bir hareket de yoktu. Devlet büyük oranda egemenlik kurmuştu. Birakalım Kürtlerin siyasi yapılanma ve örgütlenmelerini; ekonomi, sosyal, kültür vb alanlarda büyük bir emme, tüketme süreci egemen kılınmıştı. Kurdistan'daki yer altı ve yer üstü zenginliklerinin tümü sömürülüp, merkeze yani Ankara'ya taşınılıyordu ve her şey oradan belirleniyordu. Türk devleti bütün siyasi, idari, kültürel yapısını ve eğitim sistemini Kürtlere dayatan, empoze eden, Kürtler üzerinde egemen kılan bir durumdaydı. Devletin hakimiyeti mutlaklaşmıştı. Kuzey Kurdistan'daki Kürtlerin diğer parçalarla ilişkileri hemen hemen yoktu. Kurdistan bölünüp parçalanmıştı. Kurdistan'ı işgal edip, sömüren dört ülke de asimilasyonu ve inkârı esas almış, Kürtlerin yok edilmesi üzerinde anlaşmışlardı. Dünya uluslar ailesi için de Kürtler yoktu. Birleşmiş Milletler'de, İslam Birliği'nde Kürtlere yer verilmedi. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB) kurulduğunda, yine İkinci Dünya Savaşı ardında ortaya çıkıp gelişen sosyalist kamp, Kürtlerin içinde bulunduğu mevcut statüyü benimsemişti. Adeta bütün dünya Kürtlerin inkâr ve imhasında ortaklaşmıştı. Bunu sorgulayan, uluslararası alana taşıyan, buna itiraz eden kimse yoktu.

Türkiye Kürtlere ait olan her şeyi inkâr ediyor. Bu konudaki bütün arşivlerini dünyaya kapatmış, Kürtleri beyinsiz ve hafızasız bırakmayı esas

almıştı. Türkiye'nin okullarında okuyan Kürt çocukları Türk tarih tezleriyle büyütülerek, asimile edilip, sistemin içerisinde eritiliyordu. Sosyalist hareketler de Kurdistan konusunda çok bilgili değildi. İşte bu koşullarda Mahirlerin, Denizlerin, İbrahim Kaypak-kayaların çıkışı Kürtler açısından da büyük önem taşıyordu. Yeni ufuklar açıp, yeni arayışların kapısını aralıyordu. Fakat 12 Mart 1971 müdahalesiyle bu gençlik hareketinin liderleri biçildi. Önderlik de bu ortamda ideolojik arayışlarını derinleştirdi. Henüz 24 yaşındayken o kadar çok sosyalist örgüt, grup varken ve liderleri tasfiye edilip, bölünüp ve parçalanırken bir üniversite öğrencisinin arayışlarının ardından "Kurdistan sömürgeci" belirlemesini yapması ve bu sonuçları çıkarması inanılmaz bir gelişmedir. Adeta bir mucizedir. Çünkü Türkiye'deki sol hareketler bu konuda derinleşmiş, ideolojik-teorik analiz ve araştırmalar yapmış değildi. Kurdistan'la ilgili ortada bir kitap da yoktu. Adeta kuyu kazar gibi kırıntı bilgi ve sezgilerle parçalar bir araya getirilerek bir düşünce bütünlüğü, bir tarihsel ve toplumsal sonuca ulaşma gerçekleşiyor. Bu başlı başına büyük bir aydınlanma ve devrimsel atılım ve başlangıçtır. Ondan sonraki bütün gelişmeler bunun üzerinden şekillendi. Bu belirlemeler ve başlangıç, son 50 yıla yön verdi. PKK 1978'de kuruldu ama Önder Apo'nun "Kurdistan sömürgeci" sonucuna ulaşması ve bunu etrafına yaymaya çalışması 1973 senesidir. Önderlik ilk açıklama ve toplantısını 1973 baharından Ankara'nın Çubuk Barajı'nda bir grup arkadaşıyla yapıyor.

Türkiye'de faşizmin koyu karanlığı yaşanırken etrafında topladığı insanların hayatına yön verme; yeni bir ahlak, yaşam biçimi ve arkadaşlık kültürü edinmek, gençlik yıllarında çok deneyimlerin olmadığı bir ortamda olağanüstü bir sonuçtur. Bir yandan düşünce oluşturuyorsun, o düşünceleri yayıyorsun; o düşünceleri benimseyen arkadaşların sorumluluğunu üstleniyorsun; diğer yandan

o arkadaşlarla yaşıyor ve onları şekillendiriyorsun. Onlara kişilik, yaşam biçimi, militanlık ölçüleri, devrime katılım, inanç, karşılıklı güven ve yeni bir felsefe taşıyorsun. Aynı zamanda kendini devletten, sistemden, onun eğitiminden ve ortamından koparan, onları yeni bir hayalin, yaşamın ve dünyanın içine çekiyorsun. Düşmanın en güçlü olduğu Ankara gibi bir merkezde onun eğitim müfredatından geçmiş bir grup genci mevcut sistemin dışına çıkarıyorsun. Onlara şehirlerinden, okullarından, aile ortamlarından başka dünyalara yelken açtırıyorsun. Onları buna inandırıyorsun. Umut ve inanç yaratıyorsun. Ve bu insanlar hayatlarını yeni bir amaca adıyor. Ortada elle tutulur, somut bir durum ve arkasında hiçbir güç de yok. Ellerinde herhangi bir maddi imkân, teknik araç mevcut değil. İnançlarıyla ve yüreklerini avuçlarına alarak, adeta okyanusları aşma iddiasıyla bir gözü peklik, inanmışlık, adanmışlık var. PKK bu anlamda bir inanç, adanma, hayal, umut ve maneviyatin en güçlü olduğu bir yapılanma ve hareket olarak ifade edilirse yerinde olur.

1970'lerde birçok hareket vardı. Hepsini yazıp çiziyordu. Belirlemeleri vardı. Sorun hepsinin yanlış, PKK'nin doğru olduğu biçimde değil; nasıl örgütlendikleri, amaca nasıl bağlandıkları ve yaşamı nasıl karşıladıklarıyla da değerlendirilmeli. Çünkü fark daha çok bu alanda ortaya çıktı. Önderliğin titizliği, diyalektiği, soruşturma yeteneği ve ısrarla kendini yaratması, kendisiyle beraber bir örgütü ve halkı yaratması günümüzün bütün sonuçlarını belirliyor.

Bugün Kurdistan'ın dört parçası aslında düşünce, umut ve inançta büyük oranda birleştirilmiş; sömürgeciliğin çizdiği sınırlar aşılmış durumda. Doğrudur daha sınırlar değişmedi, klasik bir biçimde tanımlayacağımız bir devlet kurulmadı ya da Kürt sorunu çözülmedi, barış, eşitlik ve özgürlük sağlanamadı. Bu sorunun etrafında kıyametler koptu ve bu yıllara büyük gelişmeler sığdırıldı. Büyük değişimlere yol açıp, muazzam sonuçları ortaya çıkarmaya

götürdü. KDP gibi PKK karşıtlığı yapan milliyetçi çevreler, Hareketimizi bununla mahkûm etmeye ya da gözden düşürmeye çalışıyorlar. "PKK ne yaptı, nereyi kurtardı? Kurdistan'dan bile vazgeçti. Bakın biz Güney'de devlet ve federasyon kurduk. Biz çok akıllı ve becerikliyiz. PKK Kürtlere savaş ve bela getirdi" diyorlar. Kuşkusuz bu söylemler psikolojik savaşın, karşıt propagandanın argüman ve yansımalarıdır. Ancak Kurdistan'daki gelişmeleri, değişimi, Kürtler yok edilme sürecindeyken nasıl toplumsal bir gerçeğe ulaştıkları dikkate alınırsa yüzlerce yıl yapılmayan değişiklik ve gelişmelerin bu yıllara sığdırıldığı görülecektir.

Haki arkadaşın anısına partileşme süreci

Apocular grubu çalışmalarını Kurdistan'a taşıdığı anda ülkede elle tutulur siyasal bir hareket ve örgütlülük yoktu. PKK ağırlıklı olarak gençlik çalışmalarıyla, militan bir yapıya ulaştı. PKK'nin kendisinin de bir gençlik hareketi olduğunu belirtebiliriz ama bunun çok ötesinde bütün Kurdistan halkının sorunlarını, devrimini, geleceğini omuzlayan; toplumun bütün kesimlerine hitap etmeyi kurgulayan, bunun için pratiğe giren, eylemi ve düşüncesiyle sürece müdahale eden bir harekete dönüştü. Bir avuç genç kadro dünyanın en zor ve en karmaşık sorunlarından olan Kürt sorununu çözmek için mücadeleye girişti.

Kürt halkı, kurulan dünya sistemi içerisinde yok sayıldı. Bu durum sadece Türkiye'nin inkâr edip, yok saydığı bir durum değildir. İster sosyalist ister kapitalist olsun var olan sistemlerde Kürtler yoktu! Yok olma eşğine gelmiş bir halkı, uçurumun kenarından çekip almak, ölüm uykusundan uyandırmak; onu sarsmak, ayağa kaldırmak, harekete geçirmek, önüne hedef koymak, onda umut ve inanç yaratmak dünyanın en zor işlerinden biridir. İşte hiç kimsenin üzerine almadığı, dünyanın bu zor işini Önderlik omuzladı. Hayatını, benliğini, zekasını, düşüncesini, yüreğini bu işe yatırdı. Ve bunun yara-

Kurdistan halkı ayaklanıp, büyük güç olma sürecine girmişken Sovyet sistemi yıkıldı ve dünyadaki sosyalist blok çöktü. Sosyalizm dünyada itibar kaybetti. Sosyalist ve komünist partiler zayıflayıp, dağıldı. Çoğu kapitalist sistem içinde eridi. Fakat PKK bu süreci de güçlenerek aştı. Bunalıma girmedi, dağılmadı, zayıflamadı, parçalanmadı. Önderlik Sovyetler Birliği ve sosyalist sistemin yıkılış nedenlerini iyi analiz edip, yeni teorik sonuçlara vararak PKK'yi ideolojik olarak donatmaya, derinleştirmeye ve güçlendirmeye devam etti. Devlet eliyle sosyalizmi inşa etmek ve proletarya diktatörlüğüyle eşitlik ve özgürlüğün egemen olamayacağı görüldü.

tıcısı, takipçisi oldu. İşte bunun için "PKK bir Önderlik hareketidir" diyoruz.

1976 yılının başında Kurdistan'a dönüş kararı alan Apocular grubu, 1978 Kasım'ında yüz binlere ulaşan kitleye ve tabana sahip bir hareket olarak Parti Kuruluş Kongresi'ni topluyor. Hareket daha silaha sarılmamış, silahlı mücadele başlatmamış ve böyle bir örgütlülüğün çok uzatıldığında 1977 yılının 18 Mayıs'ında Türk devleti komployla Haki Karer arkadaşı şehit etti. PKK'nin kuruluşu bu anlamda çok özgündür. Önderliğin ilk arkadaşlarından olan Kemal Pir ve Haki Karer arkadaşlar aslen Karadeniz bölgesindedir. Daha önce Kurdistan'a gelmiş değiller. Kürtçe bilmiyorlar. Fakat Önderliğe, devrime olan inanç ve bağlılıkları onları Kurdistan devriminin unutulmaz öncüleri haline getirdi. Bu açıdan hedef olular. Haki arkadaşı şehit eden düşman aslında grubun dağıtılacağı, beyinin parçalanacağı, Kurdistan sorununun herkesi yakacağı, bu ateşe kimsenin yaklaşmayacağı mesajını veriyordu. Henüz grup aşamasında olan bir hareket böyle bir müdahale ile karşılaştığında doğal olarak sarsılabilir, sinebilir, dağılıp, parçalanabilirdi. Ancak Önderlik o süreçte Haki arkadaşın şehadetine ilişkin, "Anısına verdiğim söz, grubu partileşmeye dönüştürmekti. Aynı yılın sonbaharında Program Taslağı metnini bizzat yazdım. Yaptığım, Antep'in kenar mahallelerinin birinde yaşanan bir şehadetin izinde yürüme çalışmasıydı" diyor.

PKK, Kurdistan'da yerel olmaktan çıkan bir hareket oldu

Önderliğin hazırladığı yazı 27 Kasım 1978'deki kongre ile devrimin programı haline gelip, partileşiyor ve Kurdistan halkı devrimci öncülüğüne kavuşturuluyor. Kurdistan tarihinde böylesine ideolojik, teorik, stratejik, kadrosal, örgütsel ve bütünlüklü olarak kurulmuş başka bir hareket yoktur.

Dr. Şivan yani Sait Kirmizitoprak'ın çıkışı da çok anlamlıdır. Devrimci yönü çok güçlüdür. 1969'da Güney Kurdistan'a geçip mücadeleye hazırlıkları yapıyor. Fakat örgütlenmesi fark edilip, yansımaları olunca, MİT'in müdahaleleriyle KDP tarafından tasfiye ediliyor. Ondan sonraki en anlamlı çıkış Önder Apo'nun çıkışıdır. Önderlik daha önce yaşananlardan ders çıkarıyor. Kürt tarihini, partilerini, ayaklanmalarını, yenilgilerin nedenlerini güçlü bir biçimde analiz ederek; Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunu, amaç ve ilkelerini çok iyi araştırıp, sorgulayarak, dost ve düşmanını iyi tanımaya çalışarak, Hareketin yenilmemesi ve dağılmaması için adeta kafa patlatarak yol alıyor. Çünkü Denizlerin idamına

tanık olmuştu. Sol-sosyalist hareketlerin nasıl bölünüp, parçalara ayrıldığını görmüştü. Aynı şeyin kendisinin ve Kürt hareketinin başına da gelmemesi için son derece duyarlı, dikkatli ve temkinli hareket etti.

Bu dikkat ve ısrarın sonucu olarak Kurdistan devrimi sürekli büyüdü, dalga dalga yayıldı, umut yarattı ve Kurdistan'daki faşist örgütlenmeleri dağıtarak, gericiğe, işbirlikçiliğe ve ihanete karşı bent oldu. Haki Karer'in şahadetinden sonra ajan kişi ve kurumlara karşı mücadele kararı da alan bir hareket olarak gelişimini sürdürdü. PKK, Kurdistan'da ilk defa yerel olmaktan çıkan bir hareket oldu. Qers'ten Dilok'a, Çewlîg'den Amed'e, Mêrdîn'den Meletî'ye kadar bütün çevrelerden ve inançlardan insanlar harekete katıldı. Sosyalizmin özü, öncülüğü, felsefesi, eşitlikçi ve özgürlükçü prensipleri PKK'nin dalgalanan bayrağı oldu. Aydınlar, gençler, emekçiler ve kadınlar PKK'de buluştu. PKK'de kimin hangi aileden, aşiretten, mezhep ve inançtan geldiği hiç sorulmadı ve sorun da olmadı. Evrensel ilkeler, eşitlik ve özgürlük ortak paydamızdı. Bu açıdan Haki ve Kemaller hem PKK'nin kurucuları hem öncüleri hem de ilk büyük şehitleri oldular. Önder Apo'nun onlarla kurduğu ilişki Kürt ve Türk halklarının stratejik birliğinin somut ifadesi oldu. Bu yönüyle PKK ne herhangi bir kabile, aşiret ve bölgeye ne de Kurdistan'da sömürgecilüğün çizdiği sınırlara sığdı. Aslında sınırlar beyinlerde kaldırılmıştı. Kapitalist ve emperyalist sistemin dışına çıkmıştı. Yeni bir dünya, yeni bir umut ve yeni bir hayalin atlıları olarak dört nala koşuyorlardı.

Bu koşu günümüzde belki çok zor ve ağır saldırılar, soykırım ve imha tehdidi altında devam ediyor. Ancak iddia, içerik ve anlamından da bir şey kaybetmiyor. Tersine daha da anlam ve derinlik kazanıyor. Haklılığı ve gerekliliği daha fazla kanıtlanıyor. İşte bu gerçekliğe karşı muazzam ve inanılmaz bir saldırı var. Türk devleti yüz yıllık bütün birikimlerini, yetmiş yıllık NATO üyeliğini, ordusunu, militarizmini ve ırkçılığını, halkları yok eden soykırımı geleceğini birleştirmiş. Yine kapitalist sistem, Batılı ve bölgedeki devletlerden aldığı desteği, onlarla yaptığı ittifakları, Kürt ihanetinden beslenen yollarını tümüyle seferber edip, bütün kötülükleri Kürtlerin üzerine yağıdırıyor. Kürtlere karşı kimyasal ve taktik nükleer silahlar kullanıyor. Fakat tüm bunlara rağmen Önder Apo ve PKK öncülüğünde gelişen özgürlük yürüyüşünü durduramıyor.

Büyük Ekim Devrimi öncüsü Lenin'e ilişkin "Lenin gibi insanlar öldürülebilir ama durdurulamazlar" deniliyordu. Önder Apo da böyle önderlerden biridir. **Hiç kimse Önderliği**

durduramadı. Önder Apo bulduğu ve gittiği her yeri devrimin merkezi, beyin ve yüreği haline getirdi. Her zaman ve her yerde bir eğitim ordusu gibi hareket edip, örgüt kuruculuğu rolünü oynamaya devam etti.

Cumhuriyetin kuruluşundan sonra Türk devleti giderek güçleniyordu. Ekonomisi büyüyüp, daha fazla ülkeyle ittifaklar kurmaya başlıyordu. Kürtler de dört parçada sürekli kan kaybedip, geriye düşüp, eritilip, parçalanıyordu. Kürtlere "bunlardan bir şey çıkmaz, birlik olamazlar. Kendilerini kaybetmiş, gerçekliklerinden uzaklaşmış" bir halk gözüyle bakılıyordu. İşte PKK buna tarihsel bir müdahalede bulunarak, olmaz denilenleri olduran bir hareket oldu. Bütün olumsuzluklara ve baş aşağı gidişata rağmen PKK 'oluru' esas alan, olmazı oldurur kılan bir oluşumdur. Önderliğin muazzam yaratıcılığı, iradesi, gözü pekliği, atılganlığı, devrimdeki ısrarı bu gelişme ve sonuçları ortaya çıkardı.

Türk devleti Apocu hareketin Partileşmesine sıkıyönetim, Maraş Katliamı, 12 Eylül faşist askeri darbesiyle cevap verdi. O yıllar çok zor ve yaman yıllardı. Önderlik olmaları tahmin ederek ülke dışına çıkıp, Lübnan-Filistin alanında üstlendi. Filistin'in devrimci geleneği ve ortamından yararlandı. Halklar arası ittifak ve köprüler kurdu. Başka bir ülkeyi ve bölgeyi 20 yıl Kurdistan devriminin merkezine dönüştürdü. Binlerce kadro yetiştirip Kurdistan'a taşıdı. Gerillacılığı inşa etti. Kurdistan dağlarını gerillaya açtı. Hepsinin eğitimi, yaşamı, örgütlülüğüyle ilgilendi. Her zaman yaratıcı oldu. Aslında bu noktada öncülük kavramı yetersiz kalıyor. Evet, Önderlik görevlerini hakkıyla ve fazlasıyla yaptı. Bunun yanında hep ilklerin ve yeniliklerin yaratıcısı ve başlatıcısı oldu.

Bu anlamda PKK'nin destansı özelliği iyi anlaşılmalı. PKK'de direniş muazzam ve sınırsız bir biçimde sergilendi, sergileniyor da. Bu PKK'nin Önderliği, ideolojisi, inanç ve halka bağlılığından kaynaklanıyor. Kendiliğinden olan bir şey değil. O sistemde büyümüş genç kadroların bir tilsimi, dokunulmazlığı ve özel yetenekleri yoktu. Önderliğin de olağanüstü, ilahi bir gücü yoktu. Ama önderlik şahsında emek, beyin, yürek, ısrar ve irade birleştirilince mucizevi sonuçlar ortaya çıktı ve olmaları oldurur kıldı.

Kuşkusuz Amed Zindanı, Kurdistan tarihinde çok özgün bir yere sahiptir. Mazlum, Dörtler, Kemal ve Hayriler karanlıkları aşarak aydınlığın kapısını açtılar. Ayrıca dört duvar arasına sıkıştırılmış bir hareketi ve halka yönelik tasfiye ve soykırım projesini boşa çıkardılar. Düşman Agirî serhildanını bastırdıktan sonra, 19 Eylül 1930 tarihli Milliyet gaze-

tesindeki bir karikatürde bir mezarın üzerinde, "Muhayyil Kurdistan burada meftundur." Yani "Hayali Kurdistan burada gömüldür" diye yazılmıştı. İşte Amed Zindanı aynı zamanda bu anlayışa karşı mücadeleye eden, Kürtlerin ve Kurdistan'ın toprağa gömülmesine engel olan görkemli fedai bir mücadele, direniş ve inanç abidesi oldu. 12 Eylül faşizmi, dizginlerinden boşalmış Türk militarizmi ve ırkçılığı bu iradeye tosladı. Faşizmin kurduğu bent ve kaleler yıkıldı. Önderlik bu direnişten de aldığı destekle, muazzam yoğunlaşmalarla "Kurdistan'da Kişilik Sorunu, Parti Yaşamı ve Devrimci Militanın Özellikleri", "Kurdistan'da Zorun Rolü" kitaplarını yazıp, tartıştı. İmkanları kullanarak Ağustos 1982'de yapılan 2. Kongre ile ülkeye dönüş kararı aldı.

Kurdistan halkı serhildanlarla doğrudan devrimin öznesi haline geldi

PKK'nin var olma, kuruluş ve gerilla süreçleri böylesi zor ve ağır koşullarda gerçekleşti. 15 Ağustos Atılımı yeni bir başlangıçtır. Durdurulamaz bir gelişme ortaya çıktı. Önderlik Amara köyünde doğduğu süreçten 1973 yılına kadar olan süreyi Birinci Doğu; 1973'ten 1999 yılına kadar olan süreci İkinci Doğu ve İmralı Zindanı'nda Uluslararası Komplolar karşısında yürüttüğü mücadeleyi, kapitalist moderniteye karşı bize ve tüm insanlığa sunduğu yeni paradigmanın geliştirildiği süreci Üçüncü Doğu olarak tanımladı.

Kurdistan halkı 1990'lara doğru geliştirdiği serhildanlarla doğrudan devrime dahil oldu ve devrimin öznesi haline geldi. Kahramanlaşma halk düzeyine ulaşmış, kitleleşti. 1994'deki Botan-Behdinan Savaşı Hükümeti'nin önü emperyalist güçler, Türk devleti-KDP işbirliğiyle engellenmeye çalışıldı. Önderlik Körfez Savaşı'ndan büyük oranda yararlandı. O süreçte etkili müdahalelerde bulundu.

Kurdistan halkı ayaklanıp, büyük güç olma sürecine girmişken Sovyet sistemi yıkıldı ve dünyadaki sosyalist blok çöktü. Sosyalizm dünyada itibar kaybetti. Sosyalist ve komünist partiler zayıflayıp, dağıldı. Çoğu kapitalist sistem içinde eridi. Fakat PKK bu süreci de güçlenerek aştı. Bunalıma girmedi, dağılmadı, zayıflamadı, parçalanmadı. Önderlik Sovyetler Birliği ve sosyalist sistemin yıkılış nedenlerini iyi analiz edip, yeni teorik sonuçlara vararak PKK'yi ideolojik olarak donatmaya, derinleştirmeye ve güçlendirmeye devam etti. Devlet eliyle sosyalizmi inşa etmek ve proletarya diktatörlüğüyle eşitlik ve özgürlüğün egemen olamayacağı görüldü. Yıkılış sürecini ve nedenlerini analiz eden Önderlik, yeni açılımlara ve derinleşmelere kapıyı açtı.

Önderliğin en büyük katkılarından biri de sosyalizmdaki teorik açılımlardır. Önderlik sosyalizmi her zaman esas aldı. "Dünyada sosyalizm sayfası kapandı, itibarsızlaştı ve baş aşağı gidiyor" denilen bir süreçte Önder Apo, "Sosyalizmde ısrar insan olmaktan ısrardır" dedi. Sosyalizmin eksiklikleri, sosyalizmi başarısızlığa ve yıkılışa götüren nedenler üzerinde durdu. Derinleşmelerini demokratik

konfederalizm, demokratik ulus projesine dönüştürdü. Sosyalist teoriye ve insanlık tarihine en büyük katkılardan biri de kadınların özgürlüğü konusundaki yoğunlaşmaları ve yaptığı çalışmalar oldu. "İlk sömürge, ilk ezilen sınıf, ilk baskı altına alınan toplumsal kesim kadınlardır" deyip, "eğer eşitlik olacak ve tarihte düzeltme yapılacaksa bu iş kadından başlamalı. Kadının özgürlük düzeyi bir toplumun özgürlük göstergesidir" tespitinde bulundu. Önderliğin bu belirlemeleri temelinde şimdi Kürt kadın hareketindeki gelişme ve örgütlenme, dünyadaki kadınlara ve insanlığı öncülük yapacak düzeye gelmiş durumda.

Emperyalist sistem Sovyetler Birliği'nin yıkılışı ardından dünyayı ve özellikle Ortadoğu'yu yeniden şekillendirmeye çalışırken onların hesaplarında PKK'ye yer yoktur. PKK gibi halkların öz gücünü esas alan, emperyalizmin kontrolüne girmeyen, klasik devlet ve yönetim tarzına bulaşmayan devrimci bir hareket doğal olarak emperyalist sistem tarafından kabul edilmez. Onun için Ortadoğu'ya müdahale edilirken ilk önce Önderlikten başladılar. Çünkü Önderlik olmadan PKK yürüyüp, gelişemezdi. Emperyalist güçlerin ulaştığı sonuç buydu. Önderlik ortadan kaldırılırsa PKK dağılır, Kurdistan'da ve Ortadoğu'da onlara engel olacak kimse kalmaz. Eğer Kürtler Ortadoğu'da olarsa onu da ilişkide oldukları Güneyli güçler üzerinden çözmek istediler. Aslında o müdahale bugün daha fazla anlaşılır hale geldi.

Dikkat edilirse, Irak'ta Saddam devrildikten sonra ABD'nin çabalarıyla Güney Kurdistan için federasyon statüsü belirlendi. Adeta bir hanedanlık gibi Güney'deki yönetimin tüm kademelerini ele geçiren Barzaniler, bugün dünyadaki birçok emperyalist ülke tarafından bir devlet yönetimi gibi muamele görüyor. Küresel güçler, Kurdistan'ın dört parçasındaki Kürtleri kontrol altında tutmak ve KDP'yi Kurdistan'ın tek egemen gücü haline getirmek için özel bir çaba harcıyor. **Barzaniler dünya liderleriyle başkentlerinde buluşup, görüşüyor ama Önder Apo İmralı'da ailesi ve avukatlarıyla görüşemiyor!** Önderliğin sesinin halkına ulaşmaması için her şey yapılıyor. Batı dünyası, Barzanileri ağırlayanlar ve muhatap alanlar Önderliğe yönelik uygulanan tecridin uluslararası yasa ve kurallara aykırı olduğunu bildikleri halde bu konuda bir cümle bile sarf etmiş değiller. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)'in bu konuda aldığı kararları sahiplenmiyorlar. Kendi kurdukları kurumların karar ve önerilerini bile hiçe sayıyorlar. İmralı sisteminin kurucuları oldukları için kendilerine yakışanı yapıyorlar.

Önder Apo Suriye'den çıkarıldıktan sonra Avrupa ülkeleri kendisine iltica hakkı bile vermedi. Ardından kaçırılarak Türk devletine teslim edildi. Avrupa Birliği'nin kurulduğu, hukukun, demokrasinin ve insan haklarının edebiyatının çok yapıldığı merkezde Önderlik barındırılmadı. Özellikle ABD müdahalesiyle Önderliğe yönelik uluslararası komplo geliştirildi. Ardından Türkiye'de İmralı sisteminin kurarak Önderliği oraya kapatıldı. Önder Apo İmralı sisteminin çarmıha gerilme olarak tanımlandı. Evet, Ön-

derlik çarımıttır ve hayatı tehlike-
dedir. Dünyadan izole edilmiş bir
durumdur. İmralı Adası'ndaki ortam
yaşamaya uygun değildir. Bu tecrit
politikasıyla aslında Kurdistan halkını
boğmak ve soykırıma tabi tutmak
istiyorlar. Mevcut sessizlik, bu soy-
kırım kararının Batı dünyası ve iş-
birlikçileri tarafından kabul edildiğini
ve onaylandığını gösteriyor.

Kurdistan'ın en büyük parçası
Türkiye'nin işgali altındadır. Nereden
bakılırsa bakılırsın Türkiye'de yirmi
milyondan fazla Kürt var. Fakat Kürt-
lere bir anaokulu açma ya da kendi
dilleriyle eğitim hakkı bile verilmiyor.
Batı dünyası bunu seyrediyor. Fakat
diğer yandan Güney Kurdistan'daki
federatif sistemi destekliyorlar. Ro-
java'da Kürtler Koalisyon Güçleri'yle
birlikte DAİŞ'e karşı savaşmış, dünyayı
büyük bir beladan kurtardılar. Suri-
ye'nin bütünlüğü içinde demokratik
bir özerklik, Kürtlerin kendi dilleri ve
kültürleriyle var olma talebi ABD ve
diğer Batılı devletler tarafından des-
teklendiriliyor. Onlar DAİŞ'e karşı sa-
vaş göze alamazken, bu savaşın
en ağır yükünü Kürtler üstlendi. Türk
devleti DAİŞ çetelerini Kürtlerin üze-
rine sürdü. Kobanê savaşından sonra
Batılılar bu süreci kendi lehlerine
çevirmek için DAİŞ'e karşı Kürtlerle
çalışmaya karar verdi.

Rusya, Türk devletiyle anlaşmış Efrîn'in işgal edilmesine izin verdi

Kürtler dünya ve insanlık için
görev ve sorumluluk üstlenmekten
kaçınmadı. Kürt'ü, Arap'ı, Sürya-
ni'siyle Kuzey ve Doğu Suriye'de on
bir binden fazla şehit verildi. Dünya
böyle bir beladan kurtarılmışken işte
bu mirasın ve kazanımların kalıcı-
laşması, demokratik bir anayasanın
yapılması için Batı dünyası kılını bile
kıpırdatmıyor. Rusya, Türk devletiyle
anlaşmış Efrîn'in işgal edilmesine izin
verdi. Yine eski ABD Başkanı Trump,
Türk devletiyle anlaşarak Serêkani-
yê'nin işgal edilmesine onay verdi.
Ayrıca Türk devleti Kuzey ve Doğu
Suriye'ye yönelik istediği zaman
hava saldırıları düzenleyip, cinayetler,
insanlık suçları işliyor. Bölgede askeri
güçleri mevcut olan Rusya ve ABD
bu saldırılara karşı seslerini çıkar-
mıyorlar. Kurdistan'da devrimin ve
PKK öncülüğünün tasfiyesi söz ko-
nusu güçlerin hepsinin ortak politi-
kasıdır. Önderliğin sesinin ve dü-
şüncesinin dünyada yayılmaması
için ABD ve Avrupa ülkelerinde bu
konuda yoğun bir sansür ve engel-
leme mevcut. PKK'yi sadece silahlı
mücadele yürüten bir hareket olarak
tanımlıyor ve öyle tanıtmaya çalışı-
yorlar. Bu temelde "terör" kategorisi
içine alarak halklardan ve dünyadan
izole etme amaçındalar.

Önderlik zindan sürecinde okuyup,
araştırıp, kafa yorarak Kurdistan dev-
rimini büyük tehlikelerden kurtardı.
Hareketin yeniden örgütlenmesini,
toparlanmasını sağladı ve gelişme-
lere yön verdi. Onların beklediği gibi
PKK dağılmadı ve zayıflamadı. Ön-
derlik tüm bu saldırı ve planları boşa
çıkardı. O karanlık ortamda, büyük
psikolojik saldırı altında "PKK bitti
bitecek, dağıldı dağılacak" biçiminde
kampanyaların yürütüldüğü bir or-
tamda yine bir mucizevi çıkış ve
müdahale ile Önderlik demokratik

ulus ve demokratik konfederalizm
sistemini ete kemiğe büründürüp şe-
killendirdi, arayışlarını sonuçlandırdı.

Sonradan herkes Önderliğin ha-
pisteyken dışarıda olduğu dönemden
daha etkili olduğunu, ağırlığının daha
fazla arttığını, PKK'nin gücü ve kit-
lesinin daha da büyüdüğünü kabul
etti. Türk devleti, "barış görüşmeleri",
"çözüm süreci" gibi farklı taktikler
deneyip bunu hep Hareketi sınırlandı-
rıp, durdurma ve Erdoğan'ın devlete
hakim olup Kürt soykırımını tamam-
lama aracı haline getirmeye çalıştı.
DAİŞ'i ve diğer çeteleri Rojava'daki
Kürtlere saldırtılar. Bundan sonuç
alınamayınca, bu kez Türk devletinin
kendisi saldırıya geçti. Kuşkusuz
2014'te Kurdistan'ın ve dünyanın
her yerinden Kobanê için gelişen
dayanışma ve destek Türk devletini
sarstı. Bu nedenle savaş kararı aldı.
Çetelerle geliştirdikleri yöntem ve
taktikleri sonuç vermeyince bildiğimiz
klasik kaba imha ve katliamlara de-
vam etme kararı aldılar. Bu temelde
Kuzey Kurdistan'ın Sûr, Cizîrê, Ni-
sêbîn gibi yurtseverliğin güçlü olduğu
kentlere saldırıp, yıktılar. Binlerce
insanımızı katlettiler.

Birçok çevre şu an Gazze için
gözyaşı döküyor. Fakat Kuzey Kur-
distan'da yıkılan kentleri gezen ulus-
lararası gözlem heyetleri "gördükle-
rimizi kıyamet sonrası kavramıyla
ifade edebiliriz" biçiminde açıklama
yaptı. Bu kıyameti Kürtlerin başına
getirme saldırı ve operasyonları sü-
rüyor. PKK, bu 50 yılda siyasi, ideo-
lojik ve askeri olarak büyük bir birikim
ve deneyim yarattı. Kurdistan'ın dört
parçası arasındaki sınır ve duvarları
aştı. Her yere ruh, moral ve cesaret
verdi. Kurdistan dağlarını devrimin
yatağına çevirdi. On binlerce genç
Kurdistan'ın dört parçasından gelip,
gerillada buluştu. Gerilla ulusal birlik,
kültür ve ortaklık yaratma kurumuna
dönüştü. Savaşçı bir kurum olmasının
ötesinde birleştirici, büyük ulusal bir
kurum rolünü oynadı.

PKK öncülüğünde Kurdistan halkı,
basın ve yayın kurumlarını da geliştire-
rek kendisini dünyaya tanıtmaya
başladı. Avrupa'nın ve dünyanın bir-
çok kentinde örgütlenen Kürtler, ül-
kelerinin sesi olmaya çalıştı. Diplo-
ması, siyaset, basın-yayın vb alan-
larda büyük gelişmeler kaydetti. Kuş-
kusuz hala yapılması ve eleştirilmesi
gereken birçok şey var. PKK bu an-
lamda da çok özgün bir harekettir.

Önderlik daha önce Kurdistan'da
gelişen isyan ve deneyimlere, ayrıca
PKK'nin birçok çalışmasına, Kürt
halkına ve PKK kadrolarına hep
eleştirel yaklaştı. Tıkanmayı, dur-
gunlaşmayı, dogmatizmi hep aşmak
istedi. PKK'yi hep akan ve gelişen
bir çizgiye sahip kıldı. Bu da Kurdistan
ve hatta dünya devrim tarihinde çok
özgün bir partileşme, halklaşma,
devrimi örgütlenme tarzıdır. PKK çok
büyük bir eleştiri hareketi oldu. Ka-
pitalist sisteme, devletleşmeye, sı-
nıfsal konumlara, kadının içinde bu-
lunduğu duruma karşı sürekli kendini
sorgulayan, yenileyen, arayışını sür-
düren bir hareket oldu.

PKK günümüzde demokratik, eko-
lojik kadın özgürlükçü temelde bir
sistem oluşturma ve kendini buna
göre pratikleştirme aşamasına geldi.
Bu 50 yıl içerisinde birçok hareket
tasfiye oldu. Yine çok sayıda komü-
nist-sosyalist parti ve örgüt ortadan

kalktı. Günümüzde Üçüncü Dünya
Savaşı dediğimiz bir süreç yaşanıyor.
Devletler sürekli ittifak arayışında
ve ayakta kalmaya çalışıyorlar. Arap
Baharı denilen süreçte Arap dünyası
bir sarsılma yaşadı. Emperyalistlerin
ve gerici güçlerin müdahalesiyle
mevcut sistemi tekrar korumaya al-
dılar. Son olarak Filistin sorunundaki
büyük patlama ve savaş Ortadoğu'yu
bir ateş topuna çevirdi. Çünkü Filistin
sorunu çözülmedi. İsrail devleti sürekli
baskıyı artırdı. Kurduğu yerleşim
merkezleriyle Filistin halkının to-
praklarını ellerinden alıp, yaşam alan-
larını daralttı. Eşitlik, özgürlük, de-
mokrasi biçimindeki birlik ve halkların
iradesi temelinde ortak bir sistem
kurma yerine bütün olanaklar birbirini
imha ve tasfiye amacıyla kullanıldı.
Filistin hareketi içinde de Hamas'ı
kurarak dine dayalı İhvan-ı Muslim'in
geleneğinin bir devamı olarak ör-
gütlediler. Filistin hareketi parçalandı.

Türk devleti Kuzey Kurdistan'da
PKK'ye karşı korucuları, Hizbul-kon-
tra'yı ve KDP'yi kullandı. Kuzey Kur-
distan'da Hizbul-kontranın bir devamı
olarak partileşen HÜDA-PAR ile bir
Kürt Hamas'ı kurmaya çalışıyorlar.
Türk devleti Kurdistan'da gelişen ör-
gütlenme ve direnişe karşı baskı,
terör ve şiddet, psikolojik savaş,
kumpas, komplo ve her türlü savaş
yöntemlerini kullanıp PKK'yi imha
etmeye çalışıyor. Önderliği tecrit edip
halktan, partisinden ve dünyadan
kopararak etkisizleştirmek istiyorlar.
Yine ajan faaliyetleriyle PKK'nin öncü
kadrolarını hedefliyorlar. Gerillaya
karşı ağırlıklı olarak hava gücünü
kullanıp, KDP gibi işbirlikçi kesimlerle
ve yasak silahları da kullanarak so-
nuç almaya çalışıyorlar. Aslında nor-
mal bir savaşta Türk ordusunun
PKK'ye karşı savaş kazanma şansı
yoktur. NATO'nun ittifakı ve kapitalist
sistemin bir parçası olma avantajını
kullanıyor. Yine Kürtlerin bir devlet-
lerinin olmayışını, uluslararası kurum
ve ittifaklarda bulunmayışını sürekli
onları imha ve tasfiye etme zemini
olarak kullanmaya çalışıyor.

Son 50 yıldır dünyada böylesine
büyük gelişmeler olurken, Önderlik
Kürt halkından ve Partisi'nden ko-
partılıp, çeyrek asırdır İmralı'da tu-
tulmasına; bu kadar cinayet, toplum
kırım politikaları ve saldırıya rağmen
PKK iddiasından vazgeçmedi. PKK'nin
direniş iradesini kıramadılar, Önderliği
istedikleri çizgiye çekeme-
diler, sıradanlaştıramadılar ve unut-
turamadılar. İmralı zindanı günümüzde
yine direnişin merkezi, kalesi, beyni
ve düşünce gücüdür. Önderlik olası
gelişmeleri ve yapılacakların tümünü
savunmalarında yazıp, Parti'ye ulaştı-
rdı. Parti'nin bütün eğitimlerinde ve
akademilerinde kadrolar bu temelde

eğitim görüyor. Kuşkusuz halen bun-
ları anlama ve uygulama sorunları
mevcuttur. Eksiklikler ve eleştirilecek
yanlar hala vardır. Fakat geline aş-
mada Türk devleti halen, "PKK'yi bi-
tireceğim, Kürt soykırımını tamamlı-
yacağım" demeye devam ediyor.

Türkiye Cumhuriyeti'nin yüzyılı
Kürtlerle savaş içinde geçti. Yeni
yüzyılı da öyle götürmek istiyorlar.
Yüzüncü yılda "PKK'yi bitireceğiz"
planlamasını yapmışlardı ama ol-
madı. Şimdi de "2024'te bitireceğiz"
diyorlar. İddiaları bu. Bitirme politi-
kaları, soykırımı tamamlama ittifak
ve arayışları hızla devam ediyor. Er-
doğan, Filistin sorununa ve Hamas'a
sözde sahip çıkarken bile bütün giri-
şim ve çabaları PKK'yi kuşatma ve
bitirme üzerinedir. İran, Rusya, ABD,
bütün Arap ülkeleri ve dünyada kim
varsa hepsiyle ortaklaşıp, onlardan
destek alıp PKK'yi ve Kürtleri yok
etmek istiyor. "Rojava'yı bitireceğiz.
Asla böyle bir durumu kabul etme-
yeceğiz" diye dünyaya ilan ettiler.

Kürtler üzerindeki yok etme ve
soykırım politikası acımasız ve te-
reddütsüz bir şekilde uygulanıyor.
İşbirlikçi Kürt örgüt ve partileri hiçbir
zaman özgüçlerini esas almadı. Her
zaman egemenler ve işgalcilerden
medet umdular. Fakat PKK Kürt hal-
kının tarihsel haklılığını, var olma
ve yaşama iradesini ayakta tutup,
sonuca götürmek istiyor. Sadece as-
keri, toplumsal ve kültürel alanda
bir savaş yürütülüyor. Daha çok
Kürtlerin iradesini kırmaya yönelik
bir savaş yürütüyorlar. PKK ve Ön-
derlikte karşı durma iradesi var. Düş-
manın tüm saldırılarına karşı Önderlik
geri adım atmadı. Zaten 2015 süre-
cindeki son görüşmesinde "ya göz-
lemci heyeti oluşturulur ve bu süreç
devam eder ya da artık bizi kullanı-
mazsınız, gider PKK ile savaşsınız.
Kim kimi yener ve yok ederse artık
sonucu o belirlesin" değerlendirmesi
yapmıştı. Önderlik hala o noktadadır.
Çözüm için de, barış için de hazırdır.
Önderlik bunun için büyük çaba gös-
terdi, inisiyatif aldı. Barış olmayınca
savaş için de hazırdır. Önder Apo
sarsılmaz bir biçimde bu iradeyi tem-
sil ediyor. PKK ve Kürt halkına düşen
de bu iradenin sahiplenmesi ve pra-
tikleşmesidir.

PKK'yi en iyi Önder Apo anlatıyor

Önderlik PKK ve Kürt halkında
pratikleşecek. Kürt halkı eğer bugün
Önderlik şahsında yok edilmek, sus-
turulmak, sesi kesilmek isteniliyorsa;
eğer Önderliğin ve Kürt halkının ka-
deri birleşmişse o zaman Önderliğin
fiziki özgürlüğünün sağlanması da
Kürt halkının ve PKK'nin görevidir.

Zaten İmralı zindanının
bu kadar hedef olması
kişiyile ilgili değil, temsil
ettiği dava ve halkla ilgi-
lidir. Önderlik ve PKK,
PKK ve Önderlik, Önder-
lik ve Kürt halkı, Kürt halkı
ve Ortadoğu halkları bu
kadar iç içe geçmiş du-
rumda. Önderlik giderek
bölgesel sınırları da aş-
arak evrensel boyutlarda
insanlık sorunlarına çö-
züm getiren, bu çözüm-
lere derinlik kazandıran,
dünyayı da etkileyebile-
cek bir konumdadır. Düş-

man ve işbirlikçileri Önderliği İmralı'da
kuşatma altında boğmak isterken,
Önderlik daha çok evrenselleşip,
dünyada tanınan bir konuma geldi.

Biz ne kadar anlatırsak anlatalım
PKK'nin çok az bir kısmını anlatabi-
liyoruz. PKK'yi en iyi anlatan aslında
Önder Apo'nun kendisidir. Bu açıdan
hem PKK'liler hem yurtsever kitleler
ve aydınlar, hem de dünyadaki sos-
yalist demokrat çevreler Önderliği
okuyarak ve biz de Önderliği onlara
taşıyarak daha yaşamsal kılıp, daha
fazla toplumla buluşturabiliriz.

Dikkat edilirse son Gazze sava-
şında Filistin halkına en fazla sahip
çıkan dünya halkları, ezilenler, de-
mokrat ve aydın kesimler oldu. Ne
Türkiye ne de Arap devletleri bu ko-
nuda Filistin halkının yanında yer
almadı. Devletler ve egemenler her
zaman çıkarlarını esas alırlar. Erdo-
ğan çıkar elde ederse sahipleniyor.
Siyasi amaçları için kitlelerin tepkisini
lehine çevirmek ve Kürtlere karşı
destek almak için kullanıyor. İran
aynı şekilde hareket ediyor.

PKK'nin kuruluşunun bu yıl dönü-
münde Ortadoğu kaosu daha da de-
rinleşmektedir. Yaşanan sadece bir
bölge savaşı değil Önderliğin de be-
lirlendiği gibi Üçüncü Dünya Savaşı'dır.
Her dünya savaşı sadece acı ve ız-
dıraplara değil, halklar açısından yeni
umut ufuklarının açıldığı, tarihi de-
ğerde önemli gelişmelere de zemin
olmuştur. Şimdi Kürtler ve bölge halk-
ları olarak bu tarihsel dönüm nokta-
sının eşiğindeyiz. Savaşan güçler,
dengeleri kendi lehlerine çevirmek
için tehdit, şantaj, baskı vb yolları da
kullanarak karşıtılarını teslim almaya
çalışmaktadır. Yaşanan bu savaş
içinde Önderliğin, PKK'nin ve Kürt
halkının rolünün ne anlama geldiğini
bilen düşman ve küresel güçler acı-
masız bir soykırım eşliğinde bize yok
oluşu ya da teslimiyeti dayatmaktadır.
Ama yaşanan pratiğin de gösterdiği
gibi İmralı'da yaşanan direniş sadece
PKK ve Kürtleri değil, tüm bölge
halklarına ve insanlığa dalga dalga
yayılmaktadır. Ve PKK, halkların bu-
luşma adresi olarak sosyalist kimliğini
ve karakterini koruyarak destan yaz-
maya devam etmektedir.

Yarım asrı bulan PKK'nin bu yeni
kuruluş yıl dönümünü bugün tarihsel
varoluş ve zafer duygusu ile büyük
bir savaş içinde karşılarlarken mutlaka
kazanacağız sözünü yinelerken
PKK'nin yaratıcısı ve devrimin mimarı
Önder Apo'ya yeni yıl kutlu olsun,
diyoruz. Önder Apo'ya ve şehitleri-
mize, fedai güçlerimize ve halkımıza
layık olmaya ve devrimi başarıya
ulaştıracağımıza inanıyoruz.

PKK, EVRENSEL ÇAPTA ÖRGÜTLÜ MÜCADELE YÜRÜTEN KADIN PARTİSİ

1993'de resmi olarak örgütlenen kadın ordulaşması savaş örgütü olmaktan çok, kadınların özgürleşmesinde pratik bir okul görevi görüyordu. Egemen erkeklığe ölçü veriyor, kabul ve redleri oluşturuyor, nasıl yaşamalı, nasıl savaşmalı sorularını gündemleştirerek özgür yaşamın ve savaşta zaferin bağlantısını kuruyordu. Kadın, en yakıcı, keskin savaş ilişkileri içerisinde kendini tanıyor, tanımlıyor, mülkiyetçi ilişkileri bu savaş gerçekliği içerisinde duygu ve düşünlere sökülmeye atmayı öğrenerek toplumsal kimliğine uygun yeni rollere kavuşabiliyordu. Tanrıçalaşılıyor. Tanrıça, toplumsal kimliğine sahip çıkan, onu savunan ve yaşayan, kendisinin olabilen, kimseye ait olmayan kadını temsil ediyor. Özel ve genel eve düşürülen kadın kimliği, PKK ile birlikte dağların zirvelerine doğru yürüyüşe geçiyor ve tarihin şafak vaktinde olduğu gibi yüceleşiyordu.

Xalide Engizek

Resmi olarak 45 yıldır bu coğrafyayı özgürlük ışığı ile buluşturan, onun arayışı ile tutuşturan, bunun için tarihte eşine rastlanmayan yaşamları açığa çıkaran, her yılı değil her anı nefes kesen Partimizin kuruluş yıl dönümü başta kadınlar olmak üzere Kürt halkına ve bölge halklarına kutlu olsun. PKK'nin kuruluşu ve 45 yıldır açığa çıkardığı tarihi sonuçlar ancak bayram coşkusu ile karşılanabilir. Nasıl ki bereket, bolluk, umut, çoğalma, var oluş ve büyük toplumsal felaketlerden kurtulma, geleceğini garantileme toplumlar tarafından bayram heyecanı ile kutsanmışsa PKK'nin çıkışı ve 45 yılı tamamlayan tempolu yürüyüşü de ancak bayram coşkusu ile karşılık bulabilir. Başta kadınlar olmak üzere Kürt halkının ve ezilenlerin gerçek anlamda bayram günü PKK'nin kendisini bir mücadele örgütü olarak varlığını ilan ettiği 27 Kasım 1978 tarihi oluyor. Bugüne yüklediğimiz anlam, bu coğrafyada yaşananlar doğru anlatıldığında ve iyi anlaşıldığında ancak kavranabilir. Her ne kadar adına Türk ulus devleti dense ve başlangıçta buna karşı çıkılsa da bu oluşum erkek egemenlikli, iktidarcı ve devletçi uygarlığın eril zihniyetinin ürünüdür, onun temsilcisi ve sembolüdür. PKK'nin bu zihniyete karşı geliştirdiği direniş ve var olma savaşı bu coğrafyayı erkek egemenlikli uygarlıkla hesaplaşma sürecine çevirmiştir. Kadınlar açısından tarihsel bir şans olan PKK'nin varlığı, Önder Apo'nun özgür yaşam ve özgür kadın arayışı sayesinde olmuştur. Bu canavarlaşan egemen erkek zihniyetine karşı, savaşı bir onur ve güzellik ölçüsü haline getiren Önderliğimize minnetimizi belirtiyor, PKK'nin 46. yılında İmralı soykırım merkezini parçalama sözümüzü yineliyoruz. 45 yıldır özgür kadın ve erkekler olarak özgür yaşam için nefes alıp veren, bu uğurda en değerli varlıkları olan canlarını feda etmekten çekinmeyen, geleceği anlam ve hissiyatla dolduran şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Anamlı bir yaşam ve büyük bir eylemin sahibi olmak isteyenleri kendine çeken Zilan fedai çizgisinin son temsilcileri olan Rojhat ve Erdal arkadaşlar şahsında Kurdistan'ı özgür yaşamın merkezi haline getirme sözümüzü yineliyoruz.

'PKK bir kadın partisidir' değerlendirmesi bilindiği gibi paradigma değişimi öncesinde yapılmıştı. PKK'nin bir kadın partisi olduğu mücadelemizin başlangıç döneminde

adı konulan, tanımlanan bir hakikat değildi. Böyle olduğunu düşünmek, söylemek Kurdistan'da yaşanan gerçekliği bilmemek, farkında olmamak anlamına gelir. Unutmamalıyız ki PKK, adı bile yasaklı olan bir halkın savaşıllığına, kurtuluşuna soyunmuş bir harekettir. Bu, bahsedilen bir halkın yok sayıldığı, inkar edildiği, kendisine ait hiçbir tanımın olmadığı anlamına geliyor. Böyle bir toplumsal gerçekliğin içinden çıkan bir mücadele örgütünün ilk görevi adına hareket ettiği toplumsal gerçekliği tanımak ve tanımlamaktır. PKK'nin bir zihniyet hareketi olması, yeni bir bilinci temsil etmesi, olgu ve olayları o güne kadar ifade edilenin dışında tanımlamaya çalışması bu açıdan zorunlu olmuştur. Bu nedenle Önderlik şahsında PKK, Kurdistan'da var olan herşeyin eleştirisi ve özelleştirilmesi süzgecinden geçirildiği, yeniden tanımlandığı, olguların anlamlarının araştırıldığı ve özgürlük ile ilişkisinin sorgulandığı bir sürece sokulmuştur. Böyle bir sürecin kadın gerçekliğini teğet geçmesi, görmezden gelmesi elbette mümkün değildir. Söz konusu Kurdistan olduğunda bu daha büyük bir zorunlu görevdir.

Klasik parti çözümlemeleri ile PKK anlaşılamaz

Başlangıçta hem Önder Apo'nun hem de PKK adına hareket eden grubun kadın etrafında oluşturulmuş yaşam sistemine karşı mesafeli durduğu, bunu anlamaya çalıştığı ve kendisini bir seçenek olarak oluşturmaya yöneldiği söylenebilir. Fakat PKK, baştan itibaren kadın sorununa belli bir yaklaşım içinde oluyor. Kısacası partileşmeye ilk adım atarken 'PKK bir kadın partisidir' şeklinde bir tespiti yoktur. Daha çok modern ulusal kurtuluş hareketleri ve sosyalist partilerde olduğu gibi kadınları da mücadelenin içine çekme, kadını da bir birey olarak görme, saygı duyma ve yoldaş olma arayışı, istemi vardır. PKK'nin bir kadın partisi olduğu, neden ve nasıl böyle geliştiği konusundaki netleşme yaklaşık yirmi yıl sonra 1998'de kadın kurtuluş ideolojisinin açığa çıkarılması ve tanımlanması ile birlikte gelişmiştir. 20 yıllık pratik deneyim, Kürt ve toplum sosyolojisi için böyle bir değerlendirmeyi yapacak hakikati açığa çıkarmıştır. Bu anlamda PKK'nin bir kadın partisi haline gelmesi pratikte açığa çıkmıştır. Önder Apo şahsında kadınların PKK'ye hem katılması hem de şekillendirmesine açık olun-

muş, bu durum sadece kapitalist sistemden değil tüm uygarlık sistemlerine karşı çıkmanın ve kopuşu yaşamının hem gerekçesi hem de güç kaynağı olmuştur.

PKK'yi bir kadın partisi haline getiren toplumsal özellikleri belirlemeden önce tekrar da olsa bir hususu yeniden vurgulamak gerekiyor. Bu husus anlaşılmadan PKK'yi PKK yapan süreçler, özellikler çok zor anlaşılabilir. Yani klasik parti çözümlemeleri ile PKK anlaşılamaz. Biçimde parti gibi bir yapılanmaya sahip olsa da özde parti olmayı aşan özelliklerini çok yakından tanımak ve hakını vermek gerekir. Bunun için Önder Apo, PKK'yi Ortadoğu'da toplumsal dönüşümün ve direniş hareketlerinin ifadesi olan peygambersel çıkışlara, hareketlere daha çok benzetti. Yine Önder Apo, klan tanımlamasıyla insanlığa adım atan türümüzün çabalarına, çıkışı ile bazı çağrışımlarda bulundu. Salt politik-askeri bir hareket olmadığını daha çok özgür yaşamla ilgisini edebiyat ve romanla açıklamaya çalıştı. 'PKK bir şiir, sonu gelmemiş bir roman' dedi. Tüm bu imgelemeler PKK'nin kendi döneminin partileriyle açıklanamayan bir muhtevaya sahip olduğunu ortaya koymak için yapıldı.

Asla unutmamalıyız ki PKK bir Önderlik harekettir. Önder Apo, PKK'yi oluşturan maddi unsurları bir araya getiren materyalist bir öncülük değil başta zihniyet ve duygu dünyası olmak üzere tüm metafizik ölçülerini oluşturan bir Önderlik gerçekliğini temsil ediyor. İşte bu nedenlerle PKK'nin bir kadın partisi haline dönüşmesi, PKK'de kadın ve erkek ilişkisi, eşitliği ve mücadelesinin şekillenmesinde Önder Apo'nun yaklaşımları, bilinci, arayışları ve ölçüleri belirleyici olmuştur. Önder Apo'nun mevcut erkeklik ölçülerine teslim olmaması ve bir anlamda kaçışı, bu ölçülere teslimiyetin çocukluğa mal edilen eşitlikçi, özgür, vicdanlı karakterini öldürceğini görmesi, verili erkeklığe öfke duymaya, giderek ona karşı kendi özgünlüğünü koruyarak savaşıma dönüşmüştür. Tüm bu mücadele, Önder Apo'da 'erkeği öldürmek' denilen süreçle özgür insan kişiliğine ulaşma olarak ifadeye kavuşur.

Benzer bir durum kadının içine itildiği toplumsal statü için de geçerlidir. Kadına dayatılan yaşamı 'onur kırıcı' olarak gören Önder Apo, bu statü altındaki bir kadınla yaşamın ancak düşkünlük yaratacağını görerek mevcut kadınlığı da ret etmiştir.

Bu ikinci husus özgür kadın arayışını derinleştirdiği gibi kadınların nasıl özgürleşeceği sorusunu da yakıcı bir şekilde gündeme getirmiştir. Bu her iki hususu tamamlayan üçüncü konu ise davası yürütülen Kürt halkının içine düşürüldüğü soykırımcı sömürgeci konumu, karşı karşıya olduğu örtülü özel savaşı kadınların konumu ile özdeş görme, giderek var olan erkeklik inşasının özde egemen güçlere karşılaştırma tarzında kölelik inşası olduğunu fark edilmesi kadın sorununa yaklaşımda belirleyici olmuştur. Yüzlerce sayfalık sosyolojik inceleme, araştırma konusu olan bu süreçler PKK'nin neden ve nasıl bir kadın partisi olduğunu ve her geçen gün daha çok buna dönüştüğünü açıklamak içindi.

Bunun dışında Kürt toplumunun sosyolojisi de bu toplum içinden çıkan partiye böyle bir karakter kazandırmıştır. Fakat bu sosyoloji kendiliğinden açığa çıkmamıştır. PKK öncesinde de PKK zamanında da Kurdistan'da birçok örgüt, parti vardı ve bunların tamamı da erkek egemenliğine dayalı, iktidarcı, uygarlık oluşumlarıydı. Bunu kendi pratiğinde yıkabilen, aşabilen tek hareket PKK olmuştur. Bu ise Önder Apo sayesinde gerçekleşmiştir. Kürt toplumunun, belki de insanlığın tek ve gerçek devrimi olan, insanlaşmaya yol açan 'tarım ve köy devrimini' gerçekleştirmiş olması, bu devrimin ana kadın öncülüğünde gelişen ve tanrıça soyunu yaratan bir tarihsel geçmişi miras bırakması oldukça önemli bir toplumsal zemin olmaktadır. Bu toplumsal zemin olmasaydı PKK ve Önderlik gerçekliği de olmazdı denebilir. Ki bu da önemli bir hakikattir. Fakat önemli olan Önderlik şahsında PKK'nin kendi öz toplumsal tarihsel gerçekliğine ulaşma arayışıdır. Birçok parti bu toplumsal gerçeklikten kaçmış, geri ve aşılıp görmüştür. Oysa PKK Kürt toplumunun özelliklerini tanımış, modernitenin ölçülerini bir tarafa bırakarak var olmanın ölçülerine araştırmış, iğne ucu ile kuyu kazmış ama kaynağa ulaşmıştır. Kaynak kadın devrimidir, bu devrimi gerçekleştiren halkın kendisidir. Kürt kadınındaki bu özelliklerin açığa çıkması PKK'nin yürüttüğü özgürlük mücadelesi sayesinde olmuştur. Sıklıkla değerlendirdiğimiz yurtseverlik özelliklerinin güçlü olması ve Kürt kadınının bu konuda günümüze ışık tutan tarihsel örnekleri bu topraklar üzerinde kadın emeğine, ölçü ve kültürüne dayalı bir toplumsal devrim yaşanması ile sıkı sıkıya bağlıdır.

Binlerce yıldır uygarlık güçlerinin saldırılarına uğramasına rağmen Kürt toplumunun dağılmaması, yurdunu terk etmemesi, özelliklerini yitirmeyerek direniş seçmesi de sadece kadınların değil toplumsal gerçekliğin tamamında kadın olgusunun belirleyiciliği ile açıklanabilir. Dikkat edilirse Kürt toplumu günümüze kadar uygarlaşmayı kendisine pek yakıştırmamış, ona tam teslim olmamış, bunun için devletleşmemiş ve iktidar güçleri ile hep çelişkide kalarak dağların derinliklerinde kendisi olarak kalmayı tercih etmiş ve bu özellikleri ile günümüze ulaşabilmiştir. Bunun kaynağında ise neolitik devrim yani ana kadın kültürünün geliştirdiği 'tarım ve köy devrimi' vardır. Hala ağırlıkta toplum bu özellikleri ile yaşamakta, bundan kopan veya uzaklaşan hızla köleleşmekte ve kendisi olmaktan çıkmaktadır.

PKK'de zihniyet alanında yaşanan gelişmeler ve paradigma değişimi

Çözümlemeye çalıştığımız tüm bu özellikler PKK'nin paradigma değişimine kadar da neden kadın özgürlük mücadelesi ekseninde gelişme gösterdiğini anlatmak içindi. Bilindiği gibi paradigma değişimi bir yerden bir yere atlama, geçmişi tümünden inkar etme ya da gökten vahiy ile gelişen değişimler olmuyor. Özellikle zihniyet alanında yaşanan gelişmeler ile paradigma değişimleri mümkün oluyor. Daha çok da bilimsel alanda yaşanan köklü değişimler bakış açılarını değiştiriyor, dönüştürüyor. PKK'deki paradigma değişiminin de böyle bir bilimsel gelişme zemini ile olduğunu biliyoruz. Modern bilim paradigmasının iflâsı sonrasında açığa çıkan yeni bilimsel gelişmeler bir anlamda PKK'nin 20 yıllık deneyiminin açığa çıkardığı sonuçlar, özellikle kadın ve toplum çözümlemeleri alanında yaşadığı gelişmeler, bilimsel temelini oluşturdu; paradigma değişimi ile birlikte kadın özgürlüğüne dayalı toplumsal mücadele -sistem karşıtlığı- ile sınırlı kalmadı, demokratik modernite olarak kendisini çözüm gücüne kavuştu.

Belirttiğimiz bu özellikler ile kuruluştan itibaren PKK'nin tüm aşamalarında kadın belirleyici özellikler taşıdı. Partileşme, ordulaşma ve toplumsallaşma süreçlerinin tamamında kadın özgürlük ölçüleri temelinde bir fark oluşturuldu. Birinci partileşme sürecinde, ideolojik grup dönemi dediğimiz dönemde şekillenen komünal

yaşam ölçüleri, kadın ile özgürlük ilkelere dayalı yaşam arayışı ordulaşma sürecinde daha somut, yakıcı sorunlara dönüştürerek kendi çözümünü dayattığında buna kadın ordulaşması ile verilen yanıt hem dünyadaki özgürlük hareketleri hem de kadın hareketleri açısından ciddi bir yeniliği ifade ediyor. Kadın ordulaşması olarak 1993'de resmi olarak gündemleşen örgütlenme kadına dayalı bir savaş örgütü yaratmaktan çok, kadınların özgürleşmesinde pratik bir okul görevini görüyor. Egemen erkeklığe ölçü veriyor, kabul ve redleri oluşturuyor, nasıl yaşamalı, nasıl savaşmalı sorusuyla birlikte gündemleştirerek özgür yaşam ve savaşta zafer bağlantısını kuruyor. Kadın en yakıcı, keskin savaş ilişkileri içerisinde kendini tanıyarak, tanımlıyor, mülkiyetçi ilişkileri bu savaş gerçekliği içerisinde duygu ve düşüncelerden sökülmeyi öğrenerek toplumsal kimliğine uygun yeni rollere kavuşabiliyor. Tanrıçalaşılıyor. Tanrıça, toplumsal kimliğine sahip çıkan, onu savunan ve yaşayan, kendisinin olabilen, kimseye ait olmayan kadını temsil ediyor. Özel ve genel eve düşürülen kadın kimliği, PKK ile birlikte dağların zirvelerine doğru yürüyüşe geçiyor ve tarihin şafak vaktinde olduğu gibi yüceleşiyor. Yüceleşme kavramını ululuk, büyüklük kazanma, saygı duyulma, kutsallık çerçevesinde kullanıyorum. 5 bin yıllık erkek egemenlikli uygarlığın yalana ve şiddete dayalı olarak sistematik olarak tecavüz sistemi altında tuttuğu kadının böyle bir yüceleşmeye, değer kazanmaya, kendisine biçilen özgürlük ölçüsü kazanma rolüne 'keşke canımdan başka verecek bir şeyim olsaydı' diyerek bağlanıyor. Kadının nesne değil eşit bir yoldaş olabilmesi için bedenini cayır cayır yaktığını, kendi bedenini, ruhunu, düşünce dünyasını uygarlıkla savaş alanına çevirdiğini biliyoruz. 'Özgürlük ateşi en iyi insan etileyle yanar' diyerek Kürt halkını serhildana çeken Rahşan, Zekiye, Ronahi ve Bêrîvan'ı biliyoruz. Savaşın en sert, ağır koşullarında Kurdistan coğrafyasının her yerinde savaşçı komuta gücü kazanarak özgür erkek, özgür toplum ölçülerini şekillendiren binlerce kadın şehidimizin PKK'yi yenilmez bir gücü çevirdiğini biliyoruz. İşte tüm bu birikim PKK'yi bir kadın partisine çevirmiştir. Önderlik şahsında kadınla kurulan yoldaşlık, PKK'de partileşmenin temel ölçüsü haline dönüşmüştür. Şimdi bu ölçü dokunduğu her şeyi kadın rengine, diline, ölçüsüne çekiyor. PKK'de egemen erkeklik öldürülüyor yerine özgür erkek, kadın özgürlük çizgisi doğuyor. 45. yılın özgür militan duruşunu temsil eden Erdal ve Rojhat arkadaşlar arkalarında bıraktıkları mesajlarda kadına doğru bağlanmaktan, onunla doğru yoldaşıktan bahsediyorlar, özeleştiriyorlar, kadınla özgürlük temelinde yaşama ve çalışmanın kendileri için yeni bir doğuş olduğunu ve buna layık olma hedeflerini ortaya koyuyorlar. Demek ki 46. yılında PKK'de 'erkeği dönüştürme projesi' tüm ağırlığıyla etkisini sürdürüyor, yenilenme, değişim ve dönüşüm mevcut egemen erkekliğin yıkılarak özgür insan duruşunun inşa edilmesi olarak belirleyici oluyor. Anlayan yürekler ve beyinler için bundan daha heyecan verici, güzel ve anlamlı gelişme olamaz.

Kadın özgürlük ideolojisine dayalı radikal bir çıkış

PKK'nin en temel farkı diğer sol, sosyalist ya da toplumsal hareketlerde olduğu gibi kadınla yürümeyi göze alması, kadın-erkek eşitliğini savunması ve özgürleşmesini istemesi değildir. Bunları da kapsayan ama daha fazlası olan husus uygarlık sistemine karşı demokratik modernite ve uygarlığın kadın merkezli olmasıdır. Yani paradigmasının temel ölçüsü kadın özgürlüğüdür ve diğer tüm şeyleri bunun kantarında ölçmekte, buna göre isimlendirmekte, değer vermektedir. Kapitalist modernite karşısında PKK'yi alternatif sistem çıkışına taşıyan yönü de kadın-erkek ilişkilerinin özgürleştirilmesine dayalı geliştirdiği yaşam formu oluyor.

Reel sosyalizmin yıkıldığı ve kapitalist modernitenin kendisini tek hakim güç ilan ettiği bir dünyada PKK, kadın kurtuluş ideolojisine dayalı olarak bunu aşmıştır. Kadın kurtuluş ideolojisinin açığa çıkardığı bilinçlenme ile birlikte sadece kapitalist modernite değil uygarlığın tüm formlarının kölelik ilişkisi ürettiğini, bunlara dayalı olarak özgürlük inşa edilemeyeceğini, bunun için 'sonsuz boşanma' teorisi ile bu sistem formlarının ret edilmesi hedeflenmiştir. Dikkat edilirse burada sistemden radikal bir kopuş ve kendi öz sistemini kurmaya yönelim vardır. Önderliğimiz buna radikal sosyalizm ya da demokratik sosyalizm diyebileceğimizi belirtti. Demokratik sosyalizm, kadın özgürlük ideolojisine dayalı radikal bir sistem çıkışı oluyor.

Uluslararası kompunun da esas olarak bu sistemsel çıkışın etkili olmaması için yapıldığını biliyoruz. Uluslararası güçler Ortadoğu'da irili ufaklı birçok örgütü çeşitli şekillerde koruyup kollarken, bazılarını kullanmak için tüm ideolojik, politik karşılığına rağmen ayakta tutarken, Ortadoğu'ya yapacağı ilk müdahaleyi Hareketimize, Önderliğimize karşı yaptı. Taliban, El Kaide gibi güçler başta olmak üzere onlarca gücü bölgeye müdahalenin aracı olarak tutular. Fakat söz konusu Özgürlük Hareketimiz ve Önderliğimiz olunca eşine rastlanmayan bir kompoyu gerçekleştirdiler. Bunun temel nedeni, Ortadoğu'ya yönelik müdahaleler gerçekleşirken kapitalist sisteme alternatif bir sistemsel çıkışın olmamasıydı. Komplonun, öncelikle Önderlikle birlikte kadınlara yönelik olduğunu söylerken kesinlikle abartmıyoruz. Tüm gelişmeler her geçen gün kadının demokratik uygarlık çıkışına, demokratik sosyalizm temelinde önderlik ettiği bir dönemde gerçekleşmiştir. Kadın etrafında devletsiz yaşamın inşası, komünal değerler, sömürüyü dışlayan paylaşımcı değerlerin oluşturulması, uygarlığın hem kök hücre rolünü oynayan egemen erkek-köle kadın rollerinin yıkılışı PKK'nin geliştirdiği komünal yaşam prototipinde gerçekleşmiştir. Bunun toplumsal bir sistem halini alması demek Ortadoğu'da kadın devriminin, kadına dayalı toplumsal devrimin gerçekleşmesi demektir. Kadın devrimi, erkek egemen sistemin oluşturduğu tüm yapıları alt üst etmeden devrim olma özelliğini taşıyamaz. Onunla uzlaşamaz. Komplo gerçekleşir gerçekleşmez komplocu

güçler kadına, kadın etrafındaki yaşama ve ilişkilere saldırmak istediler. Çünkü esasta devrimci gelişmeyi, sosyal değişim ve dönüşüm gücünü temsil eden özgür kadın duruşuydu. İlk darbeyi Önder Apo'ya vurduğunu düşünen güçler ikinci hamlelerini kadına dayalı özgürlük sistemini, yaşamını dağıtmaya yönelmekte buldular. Komplo ardından gelişme gösteren adeta komplo içinde komplo diyebileceğimiz 2002-2003 tasfiyeciliğinin konumu, oynadığı rol, kurduğu ilişkiler bu anlama geliyordu.

Önder Apo, kadın özgürlük çalışmalarını 3 büyük çalışması içinde saymış ve bu çalışmanın yarım kaldığını ifade etmişti. PAJK olarak, Kurdistan Özgür Kadın Hareketi olarak bu değerlendirme üzerinde uzun tartışmalar yürüttük ve anlamaya çalıştık. Hala da uluslararası komplo ile kadınlar olarak nelerden mahrum kaldığımızı kavrama ve bu temelde cevap olma arayışımız sürüyor. Önder Apo'nun İmralı işkence ve soykırım merkezine mahkum edilmesi ile kadın özgürlük mücadelesinin de tasfiye edilmesi hedefleniyordu. Böyle özsöl bir ilişki olduğunu biliyoruz. Bunu kompunun geliştirilmek istendiği ilk günden itibaren hissettiğimizi rahatlıkla belirtebiliriz. Kadınlar olarak sonradan anladık diye bir durum söz konusu değildi. Belki tüm boyutlarıyla kavramamış olabiliriz, komplocu zihinlerin kirliliğini hesaplarını çözmemiş olabiliriz, saldırıların nasıl gelişeceğini anlamadığımız için gerekli cevabı verememiş de olabiliriz, ki bunları özeleştirerek belirtiyorum. Ne olursa olsun uluslararası kompoyu engelleyememiş olmak, etrafı kadınlarla çevrili bir Önderlik gerçekliğini böyle bir saldırıda 'yalnız' bırakmak asla kabul edemediğimiz bir husustur. Fakat sadece '98 yılının 9 Ekim'inde başlatılarak 15 Şubat 1999 yılında sonuca götürülmek istenen komplo saldırısında değil, 1996 yılının 6 Mayıs'ında Şam'da gerçekleşen ve Önder Apo'yu imha etmeyi hedefleyen komploya Zilan arkadaşın verdiği yanıt özünde kadın hareketinin Önder Apo ile kurduğu ilişkinin düzeyini ortaya koymuştur. Ardından Sema Yüce arkadaşın '98 yılında uluslararası komploya ve iç tasfiyeciliğe verdiği cevap da benzer bir durumu ifade ediyor. Kürt kadınının Önder Apo'ya olan fedai bağlılığı özgür yaşam sözleşmesi temelinde gerçekleşmiştir ve kadınların komplo karşısında en radikal tutumu geliştirdiği bilinmektedir. Uluslararası kompunun yoğunlaştığı yaklaşık üç aylık süre zarfında da her alanda kadın militanlığı Önderlik etrafında ateşten çember oluşturmuş, 'Güneşimizi Karartamazsınız' eylemselliklerine öncü düzeyde katılmıştır. Sadece militan kadın gücü değil, 7'den 70'e kadınlar Önderlik için seferber olmuştur. Yine sadece Kürt kadınları değil Önder Apo'yu tanımış, onunla özgür ilişki zemininde buluşmuş farklı halklardan kadınlar da benzer bir duyarlılık içinde olmuştur. Uluslararası kompunun Önder Apo'ya yönelmesi ve bu sürecin İmralı soykırım sisteminin kuruluşu ile yeni bir aşamaya geçmesi kadın özgürlük mücadelesinde iki yönlü karşılık buldu. Birincisi, Önderlikle fiziki özgürlük zemininde bulunduğu destekten koparılmış oldu. Özgür kadın militanlığı ve ilişkisinin geliştirilmesi Önder Apo'nun yürüttüğü

bir çalışmaydı. Kadın örgütlenmemiz ordulaşma ve YAJK deneyimiyle birlikte ciddi bir tecrübe kazanmış olsa da yine de birçok konuda acemiydi, uygarlık güçlerinin oyunlarına ve erkek egemenlikli yaklaşımların dayatmalarına karşı tedbirsizdi. Şunu rahatlıkla

belirtebiliriz ki komplodan çok önceleri Önder Apo, bu tarz saldırılara karşı kadın gücünü eğitiyor, uyarıyor, tedbirli olunmasını istiyordu. Fakat Kurdistan Özgür Kadın Hareketi olarak ne yaparsak yapalım böyle zalimane bir ayrılığa yeterince hazırlıklı değildik. Acıyı yaşayacak, düşecek, kalkacak bu şekilde Önderlikle aramıza koyulan bu korkunç mesafenin açığa çıkardığı olumsuzlukları gidermenin yollarını bulacaktık. Önder Apo'nun açığa çıkardığı özgür kadın Önderlikle bu temelde sözleşmişti ve asla teslim olmayacaktı. Komplo, kadın hareketi ve mücadelemiz için ağır bir saldırı oldu ve bunun olumsuz sonuçları yaşandı. Önderlik İmralı'da geliştirdiği çalışmalarla bu olumsuzlukları ortadan kaldıracak çok önemli çalışmalar yürüttü ve paradigmayı değiştirerek kadın özgürlüğünün yolunu sonuna kadar açtı. Özgürlük Sosyolojisi kitabı ve Jineoloji biliminin inşası ile projenin yarım kalan yönünü de önemli oranda tamamlamış oldu. Uluslararası kompoya karşı Kürt kadın hareketinin tüm üyeleri 25 yıldır ilk günkü gibi hep teyakkuz da oldu. Bu durum hep duyarlı olmayı getirdi. Kadın hareketinin partileşerek PAJK'ı oluşturması, cins bilinci, cins mücadelesi, örgütlülüğü ve sevgisine daha çok tutunmasını, Önderliğin esareti koşullarında PAJK'a dayanarak belirleyici iradeye dönüşmesine yol açmıştır. Uluslararası komplo yılları kadın hareketimiz, partileşmemiz açısından rüştünü ispatlama yılları olmuştur. Uluslararası komplo koşullarında partileşen Özgür Kadın Hareketimiz, sınavını, tüm alanlarda komplo ile mücadele altında başarıyla vermiştir. Komplonun varlığı, özgürlük iddiamızı hep bilemiştir. Geline aşamada partileşmeyi, Kurdistan Kadın Konfederalizmi'ne taşıyarak toplumsal sistem inşasına öncülük eden düzeye ulaştık. Tüm bunlar Özgür Kadın Hareketi'nin komploya verdiği cevap oluyor.

PAJK, özgür yaşamın çekirdeğidir

PKK'nin 46. yıl dönümünü karşılarlarken Kürt Kadın Hareketi Jineoloji biliminin öncülüğünde PAJK çizgisini tüm dünyaya taşıyor. Zaten evrensel olan kadın mücadelesine, kendisini evrenselleştirerek karşılık veriyor. Elbette bunu kendi yerinde sonuç aldığı oranda gerçekleştiriyor, etkili hale gelebiliyor. Kadın partileşmesi olarak PAJK'ın, hem yerel hem de

evrensel kadın mücadelesi açısından stratejik önemi her geçen gün daha fazla anlaşılmaktadır. Kadın sorunu tüm dünyada en ağır haliyle yaşanmasına, kadınların çeşitli örgütlenme ve hareketler halinde mücadele etmelerine rağmen erkek egemen uy-

garlık karşısında kendi sistemsel çıkışlarını yapamayı sonuçta bu mülkiyetçi sisteme mahkûmiyet olarak yaşamayı sürdürüyor. İktidarcı, devletçi sistem eril zihniyeti ile kadınlar bir araya gelmesin diye türlü tuzaklar, yalanlar ve zorbalıklarını örgütlü olarak hayata geçiriyor. Bunun karşısında PAJK evrensel çapta en örgütlü mücadele yürüten güç olarak özgür yaşamın, demokratik modernite gerçekliğinin çekirdeği oluyor. Stratejik rolü ve önemi buradan geliyor. 21. yüzyılın kadın devrimi yüzyılı olacağı tespiti, toplumsal mücadelelerin, değişim ve dönüşümün merkezinde cins ilişkisi olduğunu ortaya koymaktadır. Şimdi tüm dünya sağa kaydırılarak gelişmekte olan kadın devrimini engellemeye çalışıyor. Kadın devrimi, tarihin ve toplumun belki de en zor devrimi olsa da ekmek ve sudan daha fazla ihtiyaç konumunda olduğu için buna evrensel çapta öncülük edecek örgütlenmelere her şeyden daha fazla ihtiyaç var. İkinci stratejik nedeni de bu oluşturuyor.

PAJK'ın evrensel kadın mücadelesi açısından stratejik öneminin diğer bir nedeni ise 3. Dünya Savaşı ile bağlantılı gelişmelerdir. Dikkat edilirse kapitalist sistem yapısal bunalımını Ortadoğu'ya müdahale ederek, savaş ve ekonomik sömürü sistemini derinleştirerek sürdürebilir kılmaya çalışıyor. Dünyanın en sıcak ve belirleyici coğrafyası durumunda olan Ortadoğu aynı zamanda kültürel olarak da direniyor. Kurdistan Kadın Hareketi olarak bu gelişmelerin tam merkezinde yer alıyoruz. Bu durum sadece kadın hareketleri açısından değil kadın özgürlüğüne dayalı toplumsal değişimler açısından da stratejik rolü ortaya çıkarıyor.

45 yıllık PKK mücadelesini kendisiyle birlikte dönüştüren kadın partileşmesi Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü temelinde, kadınların özgürlüğünü toplumsal bir sisteme kavuşturarak insanlık açısından İkinci Kadın Devrimi'ni gerçekleştirme iddia ve kararlılığındadır. Bunun mücadelesi içerisinde geçen her gün, Kürt Kadın Hareketi'ni daha da özgür ve bilinçli hale getirmektedir. Bu temelde tüm kadınları, öncelikle de genç kadınları partileşme temelinde özgürleşmeye, kendi olmaya ve savunmaya bir kez daha çağırıyorum.

ÖNDERLİK GERÇEĞİNE KATILMAK SÜREKLİ BİR MÜCADELE HALİDİR

Önderlik Gerçeği küreselleşiyor ve Kurdistan özgürlük mücadelesi yayılıyor. Kürt toplumu tüm insanlık tarafından yeniden doğru bir biçimde tanınır hale geliyor. Önder Apo'yu ve Kurdistan özgürlük mücadelesini güçlü bir biçimde destekleyen tutumlar ve yaklaşımlar ortaya çıkıyor. Hepsı büyük değer ifade ediyor. Bu temelde çok büyük bir anlam ifade ediyorlar. Önderlik Gerçeğini, Kürt özgürlüğünü çok güçlü bir biçimde sahipleniyor ve savunuyorlar.

Duran Kalkan

Apocu çizgi doğru anlaşılır ve doğru tarz, üslup ve tempoyla hayata geçirilirse her türlü zorluk yenilebilir, her engel aşılabılır, tüm sorunlar yerinde zamanında doğru bir biçimde çözüme kavuşturulabilir ve böylece her yerde her türlü devrimci çalışma ve özgürlük mücadelesi yürütülebilir, başarılı gelişmelere yol açılabilir. Bunun imkanları ve fırsatları yeterli düzeyde vardır. Hiç kimse imkan ve fırsat azlığından, çözüm bulunamamasından söz edemez. Kolay kolay ele geçmeyecek düzeyde imkan ve fırsatlara sahibiz.

Bunun en somut ifadesi ise başarmamızda temel pay sahibi olan İmralı direnişidir. Zap, Avaşin, Metîna, Xakûrkê başta olmak üzere Kurdistan'ın dört bir yanında süren kahramanca gerilla direnişidir. Zindanlardaki yoldaşların direnişidir. Dört parça Kurdistan ve yurtdışında yoldaşlarımızın, yurtsever halkımızın, dostlarımızın gece gündüz demeden geliştirdikleri özgürlük direnişidir. Bu direnişe de kuşkusuz İmralı direnişi, Önder Apo ve kahraman şehitlerimiz önderlik ediyor.

Bunları anladığımız, değerlendirdiğimiz ölçüde daha doğru ve yeterli bir biçimde mücadeleyi geliştirmek mümkündür. Direnişlere ve şehadetlere yaklaştığımız oranda doğru duyan, doğru düşünen, doğru davranan ve çalışan bir konuma ulaşabiliyoruz. Bize bütün bunları yaptıran kesinlikle bu tarihi direniş ve onun kahraman şehitleri oluyor. Bu bakımdan bir kere daha İmralı direnişini, Zap, Avaşin, Metîna direnişleri öncülüğünde gelişen direnişimizi selamlıyorum. Bu büyük mücadelenin tüm kahraman şehitlerini saygı, sevgi ve minnetle anıyorum.

Doğru ile yanlış bu çizgiye göre birbirinden ayırmak en doğru yaklaşım olacaktır. Eğer bir güçlenme sağlamışsak bu kesinlikle söz konusu direnişler ve şehadetler sayesinde olmuştur. O bakımdan büyük şehidimiz Mehmet Hayri Durmuş'un ifade ettiği gibi böylesi tarihsel bir süreçte toplumumuza karşı borçlanmış durumdayız. Dahası İmralı ve gerilla direnişi öncülüğünde süren direnişlere borçlandık. Her zaman gücümüzü şehitlerimizden aldık, dolayısıyla kahraman şehitlere borçlandık. Hiçbir zaman ve hiçbir koşulda bu durum unutulmamalıdır. Demek ki tüm yoldaşlar pratiğe söz konusu borcu ödemek üzere yönelmelidirler. Kararlılık, irade, yaratıcılık, yapıcılık, başarı kesinlikle böyle bir yürüyüş temelinde gerçekleşecektir. Borç ödemenin derin

bilinci ve kararlılığıyla hareket edip yukarıda belirttiğimiz direnişin sonuçlarını doğru ve yeterli bir biçimde özümseme ve pratikleşme gücünü ortaya çıkartacaklardır. Çok iyi bilinmelidir ki, bu sonuçların ideolojik-örgütsel mücadeleye dönüşmesi, siyasi-askeri eyleme öncülük etmesi ancak her yoldaşın kendisini öncülük temelinde doğru katmasıyla mümkün olabilecektir. Böyle bir düzeyin ortaya çıkması mutlaka sağlanmalıdır. Herhangi bir yanılgıya, bireysel

da çok doğal bir şeydir, çünkü o da kendi amaçları doğrultusunda başarılı sonuç almak istiyor. Başka bir nedenle bu saldırıları yapmıyor. Önüne koyduğu amaçlar var, onları başarmak için saldırı yapıyor.

Diğer yandan başta kadınlar ve gençler olmak üzere mücadelemize öncülük eden kesimlerin direnci, coşkusu, örgütlenme ve eylem geliştirme çabası gerçekten hiçbir biçimde azımsanacak, küçümsenerek durumda değildir. Kürt gençliği

içinde olanları da kahrediyor, ciddi bir biçimde zorluyor. Gericiliğin her maskesi düşürüldükçe, çıplak zor, hile, aşağılama, hükmetme gerçekleri açığa çıkartıldıkça sistemin sahipleri tarihlerinin en zor anını yaşıyorlar. Bu durumu günümüzdeki olaylarda, tartışmalarda, söz ve davranışlarda açıkça görüyoruz. Gerçekleri saptırmak ve üstünü örtbilmek için özgürlükçü gelişmeyi zayıflatılabilmenin yol ve yöntemlerini arıyorlar. Böylelikle her

uygulayanlar küresel düzeyde mahkum olurken; Kürt halkının, tüm özgürlükçü demokratik çevreler içerisinde çok anlamlı ve değerli dostlukları gelişiyor.

Önderlik gerçeği, PKK mücadelesi, Kürt kadın ve gençliğinin kahramanca direnişi, Kurdistan özgürlük mücadelesi tüm ezilenlere ilk defa bu düzeyde ulaşıyor ve onlardan destek buluyor, onlara coşku, heyecan, moral veriyor, doğru anlayış ve tarz aşıyor. Bu anlamda Önderlik Gerçeği küreselleşiyor. Önder Apo'nun düşüncelerinin ulaştığı her alanda büyük bir heyecan, arayış başlıyor. Bu da Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için mücadele etme tutumlarının gelişmesine yol açıyor.

Önderlik gerçeği küreselleşiyor, Kurdistan özgürlük mücadelesi tüm insanlığa yayılıyor, Kürt toplumu tüm insanlık tarafından yeniden doğru bir biçimde tanınır hale geliyor. Önder Apo'yu ve Kurdistan özgürlük mücadelesini güçlü bir biçimde destekleyen tutumlar ve yaklaşımlar ortaya çıkıyor. Gerçekten de hepsi büyük değer ifade ediyor. Bu temelde her sözü, her özgürlükçü davranışı ve tutumu saygıyla selamlamak lazım, çok büyük anlam ifade ediyorlar. Önderlik gerçeğini, Kürt özgürlüğünü çok güçlü bir biçimde sahipleniyor ve savunuyorlar. Giderek Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için mücadeleyi bu çevrelerin çok daha güçlü destekleyecekleri şimdiden rahatlıkla görülebiliyor. Demek ki bu alanda da bir eksiklik yok. Mücadelemizin ilk geliştiği yıllarda böyle ilişkiler yoktu, böyle dostluklar yoktu, böyle dayanaklar da yoktu, tüm bunlar yeni olan gelişmelerdir. Bu da imkan ve fırsatların giderek büyüyebileceğini gösteriyor. O halde geriye eksikliğin nerede olduğunu doğru anlamak gerekiyor.

Yeni paradigma, fedai çizgisinde profesyonel devrimciliğe zirve yaptırdı

Pratikte yaşanan hata ve eksikliklerin bizden kaynaklı olduğunu görmek gerekiyor. Var olan imkan ve fırsatların doğru ve yeterli bir biçimde değerlendirilip başarıya yol açmasının önündeki engel parti örgütlerimizin ve kadroların zayıflığından kaynaklanıyor. Dolayısıyla partileşme sorunu temel ve esas sorundur. Bu noktada 'partinin yenilik yaratamaması, düşünce geliştirememesi, çizgi oluşturamaması, program, strateji, tarz geliştirememesi, plan ve hedef ortaya koyamaması' partileşme sorunu değildir.

yaklaşımına, kendine göre değerlendirmeye düşmeden direnişin ortaya çıkardığı sonuçları doğru ve yeterli bir düzeyde her alandaki devrimci pratiğe taşımak gerekiyor.

Kadın Özgürlük Devrimi bütün dünya kadınlarına direnme ruhu veriyor

Önümüzdeki süreçte de düşman kuşkusuz saldıracaktır, adı üzerinde 'düşmandır' ve onun görevi saldırıp bizi yok etmektir. Kendi görevi çerçevesinde elbette ki hareket edecektir, demek ki düşmandan başka bir yaklaşım beklememek gerekmektedir. Düşmana 'niye saldırıyorsun!' diyemeyeceğimize göre o zaman düşman gerçekliğini iyi bilince çıkarmak önemli oluyor. 'Düşman' diyorsak o zaman bunun ne anlama geldiğini, neyi içerdiğini iyi bileceğiz. O bakımdan 'düşman var ve saldırıyor' demek de doğru değildir. Çünkü düşman önce de vardı, önceden de saldırıyordu, şimdi de saldırıyor. Hem de mümkün olduğu kadar kendisini güçlendirerek saldırıyor. Bu

kahramanca savaşıyor ve dünya gençliğine ilham kaynağı oluyor. Kurdistan Kadın Özgürlük Devrimi, bütün dünya kadınlarına direnme ruhu veriyor. Buna öncülük etmenin ötesinde 5 bin yıllık iktidar ve devlet uygarlığını, erkek egemen zihniyet ve siyaseti tüm boyutlarıyla çözümlüyip mahkum ederek kadın özgürlüğü temelindeki doğru özgür yaşam çizgisini, farklılıklara dayalı eşitlik çizgisini ortaya çıkartarak insanlığın içine düşürüldüğü tarihsel sapmayı sona erdirecek düzeyde bilinç aşıyor. İnsan ve toplum yaşamında yeni bir tarihsel süreç başlatacak özelliği düşüncede ve pratikte geliştiriyor.

Öyle ki özgürlük-eşitlik mücadelesi yürütmek isteyenlere, demokrasi arayanlara ruh veriyor, ilham kaynağı oluyor, coşku, moral, heyecan aşıyor, gelecek umudu yaratıyor, özgür yaşam umudu veriyor. Bu durum gericilikte, egemen zihniyet ve siyasette ısrar edenleri, kapitalist modernite yaşamını çeşitli yöntemlerle allayıp pullayıp yenden oluşturarak sürdürme çabası

araç ve yöntemle saldırıyorlar.

Kürt toplumuna dayatılan inkar ve imha zihniyeti teşhir oluyor

Kürt halkı, kadın ve gençlik öncülüğünde örgütleniyor, birleşiyor, mücadeleye yöneliyor. Bu anlamda bir zayıflıktan, eksiklikten söz edilemez. Eğer bir zayıflık ve eksiklikten söz edilecekse şu belirtilebilir: Ortaya çıkan mücadele bilincinin yeterli bir düzeyde örgütlenmeye dönüştürülmemesidir. Dolayısıyla eyleme seferber edilmesindeki zayıflıktan, eksiklikten insan söz edebilir.

Kürt halk gerçekliği, onun tarih içerisinde insanlığa hizmeti, insanlık tarihi gelişimi içindeki konumu, rolü ilk defa insanlığa bu düzeyde taşınıyor. Böylelikle Kürt toplumuna yüz yıldır dayatılan inkar ve imha zihniyeti ilk defa bu düzeyde teşhir oluyor. Yine soykırımı uygulayan ve destekleyenlerin maskesi ilk defa küresel düzeyde bu boyutta düşürülüyor. Dolayısıyla Kürt soykırım zihniyet ve siyasetini destekleyip

Önderlik düzeyi tüm bunları her zamankinden daha güçlü, daha içerikli, daha sistemli bir biçimde aşmayı ve başarmayı sağlamıştır. Bu bir gerçektir. İdeolojik-örgütsel çizgiyi, siyasi, askeri mücadelenin strateji ve taktiklerini, bir bütün olarak özgürlük mücadelemizin temel hedeflerini, paradigma değişimi ile birlikte tarihte hiç kimsenin yapamadığı, geçmişte Hareketimizin sahip olmadığı düzeyde netleştirmiş, çözümlenmiş, sistemli bir biçimde önümüze koymuş durumdadır.

Önder Apo "Size bu düşünceleri damıtılmış bal kıvamında sunuyorum" dedi. Gerçekten de böyle bir kıvamda, açıklıkla, netlikle anlaşılır bir dille önümüze konmuş durumdadır. O bakımdan sorun, partileşme sorunu, partiye önderlik etme sorunu değildir. Partinin süreci tanımlama, teorisini geliştirme, program, strateji ve taktik oluşturma sorunu değildir; sorun, bunları anlama ve uygulamadır. Dolayısıyla Önderlik düzeyi tarihin en güçlü çıkışı olarak sorunlarını çözmüş, görev ve sorumluluklarının gereğini büyük başarıyla ortaya koymuş durumdadır. O bakımdan sorun Önderlik sorunu değil, parti sorunu değildir. Sorun, parti kadrolarının Önderlik çizgisini doğru ve yeterli anlama ve doğru bir örgütlülük çerçevesinde başarıyla pratiğe geçirme sorunudur. Sorun, kadro sorunudur. Sorun, yönetim sorunudur. Sorun, partinin çizgi görevleri temelinde örgütlü kılınip pratiğe sevk edilme ve pratikte görevlerini başarıyla yerine getirip getirmeme sorunudur.

Dolayısıyla partileşme sorunu bizim sorunumuzdur, başkasının sorunu değildir. Bu sorunu başka yerde aramamalıyız. 'Partileşme sorunu' diyerek aynı sorunu devam ettirmemek gerekiyor. Sanki sorunlarla yaşamak hoşumuza gidiyor ya da ne söyledüğimizin tam farkında değilmiz gibi oluyor. Hakikate doğru yaklaşmanın, burada yeterli bir kararlılığa, inisiyatif, iradeye sahip olmanın zamanıdır. Böyle bir karar ve iradeye sahip olmak, söyleyip de gereğini yapar duruma ulaşmamak ciddiyetle ilgili bir durumdur.

Parti camiası olarak hem de Apocu çizgiyi hayata geçirmeyi esas almış PKK gibi bir parti gücü olarak bu durumdan çıkmak gerekiyor. Böyle olmayı meşru göremeyiz, kabul edilebilir hale getiremeyiz. Doğru yaklaşırsa kesinlikle aşılabilir. Nitekim aşabilenler var, doğruyu anlayan, özümseyen ve başarıyla uygulayanlar var, herkes aynı durumda değildir. Böyle olmak bir kader ya da bir zorunluluktur diyemeyiz. Böyle olmayanlar vardır. Önderlik başta olmak üzere onlarca, yüzlerce parti militanı var, şehidi var, 24 saat mevzide Kurdistan'ın dağında, ovasında, şehrinde, sığınakta, tünelde, dağ yamaçlarında, toplum içerisinde Önderlik çizgisini, parti çizgisini başarıyla hayata geçirmek için 24 saat bireysel yaşamını durdurup tüm benliğini, ruh, duygu, düşünce ve maddi varoluş temelinde bu çalışmaya sevk eden, seferber eden yüzlerce militan var. Kazandığının neredeyse yüzde doksanını böyle bir mücadeleye

veren binlerce yurtsever var. Eğer bir mücadele yürüyor, bütün düşman saldırılarına karşı yenilmiyor, ayakta kalıyor hatta gelişme sağlıyorsa bunların sayesinde oluyor. Bunlar da birer gerçektir.

Fakat şöyle de değildir: 'Bunlar varsa bizde bunlardan biriyiz ve aynı durumdayız. Bir gelişme oluyor ve başarı sağlanıyorsa, biz de bu mücadelenin içinde olduğumuza göre, o halde biz de bu gelişme ve başarının ortağıyız' diyemiyoruz. Çünkü pratik mücadeleye yöneldiğimiz andan itibaren Önder Apo böyle anlamaları reddetti. Önder Apo "Evet gelişmeler, kazanımlar var ama acaba kimler yaratıyor? Hangi çalışmalar, nasıl bir yaklaşım ve çaba bu gelişme ve kazanımı ortaya çıkarıyor. Kim kazandırıyor, kim kaybettiriyor?" dedi. Demek ki herkes kazanma ya da kaybetme çizgisinde değildir. Böyle bir bütünlük yoktur. O bakımdan bu konuda genellemecilik de doğru değildir. Geriye kendimizi doğru değerlendirmek kalıyor.

şiklik yarattı. İktidar ve devlet paradigmasından koparak kadın özgürlüğüne ve ekolojiye dayalı demokratik toplumcu paradigmayı esas aldı. Dahası fedai çizgisinde profesyonel devrimciliğe zirve yaptırdı. Önder Apo buna "Bir lokma bir hırka felsefesiyle yaşamak ve çalışmak", "Örgütlenmiş ve eylemli kılınmış hakikat olmak" dedi.

Pratikte açığa çıkan tarz anlayış sorunlarından kaynaklanıyor

Mücadele sürüyor ve uzuyor, geçmiş devrim anlayışları ve teorileri, çizgileri var. Tarih hep devrimlerle anılıyor. Her ne kadar yeni paradigmayla Önder Apo yeni bir devrim anlayışı, çizgisi ortaya koysa da 'devrim devrimdir' deyip Önderliği anlama yerine eski devrim anlayışlarını şu veya bu düzeyde içimize taşıma ya da o anlayışları uzlaştırmaya çalışma yaklaşımları var. Her an özgür birey ve demokratik komün yaşamında gelişme

Partileşme sorunu nereden kaynaklanıyor? Anlayış, irade, tarz kazanamama nasıl ortaya çıkıyor? Bunun iki nedeni var. Bir tanesi katılım gerçeğidir. Önder Apo "Bana bilinç ve inançla katılınır" dedi. Demek ki böyle bir bilinç ve inançla katılım sorunumuz vardır. Bunu çok hazmetmesek de gerçeklik budur. Önderlik Gerçeğini anlama, özümsemede zayıflıklar var, dahası kendine göre anlayış sahipleri olma var. 'Benim anlayışım böyle, ben böyle düşünüyorum, bana göre doğru budur' diyen tutumlar var. Dolayısıyla kendini Önderliğe katmayan, Önderlik doğrusuna tüm benliğiyle, gücüyle katılmayan; partiye katılımı, Önderlik gerçeğine bu düzeyde bir katılım olarak görmeyen anlayış ve tutumlar var. O halde nasıl partileşeceğiz, nasıl partiyi doğru anlayacağız ve parti görevlerini yerinde ve zamanında nasıl başarıyla yerine getireceğiz? Doğru ve yeterli anlama ve özümseme gerçekleşmezse o zaman pratikte başarılı olunamaz. Başarının yolu demek ki buradan geçiyor.

İkincisi, paradigma değişikliğinin özelliklerini de değerlendirmek lazım. Geçmişte iktidar ve devletçi paradigma insana bireysel yaşam imkanı açıyordu, bir şeyler vadeliyordu, öyle şeyler gösteriyordu. Dolayısıyla bilincimiz ve davranışlarımız ona göre şekilleniyordu. Yeni paradigma net bir biçimde bu konularda değ-

yaratmak, bunu devrim olarak görmek yerine, devrimi siyasi iktidara, yönetim olmaya indirgeme ve öyle bir sonuç temelinde farklı bir yaşam olacağını sanma var. Demek ki yeni paradigmayı anlama, benimseme, bu temeldeki devrimciliğe inanma, umut bağlamada zayıflıklar ortaya çıkıyor. Dolayısıyla çözümlenici olmak, gerçekçi olmak, doğruları net ortaya koyup onların takipçisi olmak gereklidir. Bu bakımdan inanç zayıflamalarına fırsat vermemek gerekmektedir. Bu da her an inanç tazelenmekle olur, umut oluşturmakla olur. Önderlik ve parti gerçeğini kavramak ve özümsemek için çalışmakla olur.

Mücadelenin uzamasının getirdiği sorunlar da var. Katılım sorunları böyle ortaya çıkıyor. Bilinç temelinde katılımda sorunlar ve zayıflıklar var. O nedenle anlayış, irade ve tarz sahibi olunamıyor. Eğer pratikte irade sorunları, tarz sorunları ortaya çıkıyorsa bu kesinlikle anlayış sorunundan kaynaklanıyor. Bunun bir zihniyet temeli var. O da Önderlik gerçeğine bilinç ve inançla katılımı yetkince gerçekleştirememekten ve sürekli kılamamaktan kaynaklanıyor. Katılım, bir seferlik, bir anlık olan bir durum değildir, süreklilik ister. Her şeyden önce bir kararlılıktır. Böyle bir karar sürekli kılınmalıdır. O nedenle Önder Apo "PKK'li olunmaz, PKK'li olunmaya çalışılır. Şehitler

PKK'lidir. Ben de dahil hepimiz PKK'li olmaya çalışan militanlarız. Ne kadar PKK'li olup olamayacağımızı sonuçlar gösterecektir" dedi. Bunları Önder Apo net bir biçimde ifade etti. O halde her zaman bilinç edinmeye, geliştirmeye, inanç tazelenmeye, karar oluşturmaya ihtiyaç var. Bunu sürekli kılmak, sürekli yenilemek gereklidir.

Bu bakımdan bilinç ve inançla katılım, bunun büyük kararlılığını ve iradesini ortaya çıkartmak önemlidir. Diğer yandan ise bunu sürekli kılmak da önemlidir. Partileşememe, partileşme sorunu yaşama, bir boyutuyla buradan kaynaklıdır. Her şeyin başı kararlılıktır, irade oluşturmamak ve ortaya koyabilmektir. Katılım bir başlangıçtır, doğru bir giriş yapmayı ifade eder ama başarı için sadece karar verip orada durmak elbette yetmez. Ne gereklidir? Önderlik ve parti çizgisini doğru anlamak, özümsemek, onun tarz, üslup, temposunu edinmek için gece gündüz demeden her zaman kendini eğitmektir. Nasıl ki karar

her an tazelenmeyi, yenilenmeyi gerektiriyorsa, süreklilik istiyorsa eğitim de öyledir. Kendimizi eğitmeden neleri, nerelerde nasıl yapacağımız konularında sürekli bir yoğunlaşma arayış, tartışma içerisinde olunmadan partileşme sorunu çözülemez. Bu da partinin görev ve sorumluluklarını her an başarıyla yerine getiren Apocu militanlar haline kişiyi getiremez. Partileşme sorunu buradan kaynaklıdır.

Bireycilik Önderlikten kopmuşluğu ifade eder

Partileşme sorunu, kuşkusuz Önderlik hakikatleri temelinde yoğunlaşarak, derinleşerek çözülebileceğine ikna olmak gerekiyor. Kendini oradan kopartarak değil, kendini ayrı bir uç yaparak da değil, tam tersine Önderlik hakikati içerisinde ruhumuzla, duygularımızla, düşüncemizle erimeyi, bütünleşmeyi esas alarak yapacağız. Önderlik hakikatine doğru katılmaz, onun içinde erimezsün düzene katılırsın, bireyci olursun, kendine göre olursun. Bireyciliği, kendine göreliği her düzeyde değerlendirip, eleştirip, mahkum etmek gerekiyor. Sanki bu kavramlar hazmedilebilir kavramlar haline gelmiş durumdadır. Bilinmelidir ki bireyci olmak Önderlikten kopmuşluğu ifade ediyor. 'Biz öyle değiliz' biçiminde bir yanılgı da yaşanıyor. Önderliğe katılma sürekli bir

mücadele hali değil de, bir kayıt yaptırmak gibi algılanıyor.

Önderliğe katılmak, parti militanı haline gelmek, PKK ve PAJK militanı olabilmek, bu militanlığın başarılı temsilini yapabilmek başka şeyler gerektiriyor. Süreç ondan sonra başlıyor ve sürekli bir mücadele hali olarak ortaya çıkıyor. Bu sürekli mücadele halinden kaçılmamalıdır. Doğru katılım arayışından ve onu kendi içimizde, kendi duygularımızla, ruh halimizle, düşüncelerimizle, davranışlarımızla sürekli bir iç mücadele, sınıf ve cins mücadelesi, ideolojik, örgütsel çizgi mücadelesi haline getirmekten, bunu günün 24 saatinde ve yaşamın her anında sürekli kılmaktan kaçınılmamalıdır.

PKK'yi başka partilerden ayıran, Önder Apo'yu diğer önderlerden ayıran temel bir özellik burada ortaya çıktı. Bu, reel sosyalist hareketin hepsinde vardı. Özellikle modern sol-sosyalist hareketim diyenler kendilerini böyle şekillendirdiler. Bu, ileri bir gelişme olarak da görüldü. Fakat Önder Apo bunu değiştirdi. Kurdistan koşulları bu biçimde bir partileşmeyi kabul etmedi. PKK dışındaki bütün gruplar, örgütler kendilerine bunu esas aldılar ve bu noktada tükenişi yaşadılar. Önder Apo sürekli mücadeleyi ve gelişmeyi esas aldığı için bu tür sorunlarla karşılaştı ve burada var olanı kabul eden değil de onu değiştirerek doğruya ulaşmayı esas alan bir bilinç ve iradenin, kararların sahibi oldu.

Parti üyeliğini, partiye katılım ölçülerini yeniden tanımladı. "Şehitler PKK'lidir. Gerçekleşmiş PKK'li şehitler gerçeğidir. Yaşayanlar PKK'li olmak için çalışanlardır. Sürekli bir katılım ve partileşme mücadelesi içinde olanlardır" dedi. Önderlik ancak bu biçimde Kurdistan'da özgürlük mücadelesini yürütebildi. Ancak bu ölçülerle gerçekleştirilen partileşme dağa çıkabildi, gerillayı örgütleyebildi, savaş yapabildi, zindanda direnebildi. Bütün bunları Önder Apo'ya gerçekleştiren de büyük zindan direnişiydi. Zindandaki Mazlum Doğan'la başlayan devrimci duruş, direnişçi duruştu. Önder Apo onları bilince çıkardı. Onları örgüte ve eyleme dönüştürdü.

Bu gerçekleri kavramak gerekiyor. Dolayısıyla kendimize göre parti tanımlayamayız, Önderlik tanımlayamayız. Partiyi ve Önderlik gerçeğini kendimize göre yorumlayamayız. Bunları yorumlamaya kalkmak revizyonizme götürür, o da tehlikelidir. Partiyi doğru katılmak, Önderliğe doğru katılmak, partileşme mücadelesi vermek, Önderlik ve parti gerçeğini kendimize göre yorumlamak değil de, onların kendi kendini tanımlamaları çerçevesinde anlamaya, özümsemeye ve benimsemeye çalışmaktır. Demek ki Önderlik ve parti için yeni yorumlar getirmeyeceğiz. Önder Apo'nun geliştirdiği yorumları anlama, özümsemeye ve onlara katılmaya, onun pratikte başarıyla uygulayıcısı olmaya çalışacağız. Partiyi doğru katılım budur, doğru çizgi duruşu da budur. Partileşme kesinlikle böyle ortaya çıkıyor. Militan, parti iradesiyle kendi iradesini nasıl bütünleştirir noktasında oldu.

Doğru partileşme

Partiye doğru katılım nasıl olur? Dolayısıyla partileşme sorunları nasıl çözülür? Başaran parti militanı haline nasıl gelinir? Bu sorular yakıcı sorulardır. Kendimize göre yorumlamamız lazım. Kendimize göre yorumlayıp yanlış, yanlış anlayışlara kapılmamak gerekiyor. Doğru anlamak, özümsemek, doğru temsilini yapmak pratik mücadele sahalarına bu çizgiyi doğru ve yeterli bir biçimde taşımak çok önemlidir. Bu her bir yoldaşın başarılı olma-

Önder Apo, devrimci yürüyüşü 'maraton koşusuna' benzetti ve 'sürekli olma' biçiminde ifade etti. O halde hem tempomuz yüksek olacak hem de anlık ve geçici olmayacak, sürekli olacak. Üslubumuz her zaman çözümleyici ve kazanımcı olacak, yaratıcı ve eğitici olacak. Hep şikayet eden, eleştiren, olumsuzlukları belirten, yakınan durumdan çıkmak gerekiyor. Böyle bir yaklaşım devrimciliğe aykırıdır. Devrimci öncü insan; çare ve çözüm gücü olan insandır. Çözüm olan yerde de yakınma ve şikayet olmaz, beklenti içinde olunmaz. Orada kendi gücüyle yaratmak, kendi öz gücüne dayanmak esastır. O bakımdan üslup düzeltmesi de çok önemlidir.

sının yoludur. Her bir yoldaşın omuzlarına yüklenmiş en temel görev ve sorumluluktur. Her şeyden önce bütün yoldaşlar bunun gereğini yerine getirmelidir. Böyle bir görev ve sorumluluğa sahip çıkılmalıdır. Böyle olursa herkes başarı çizgisinde seyredecektir, başarılı bir pratik yürütebilecektir. Pratikte başarılı olmanın yolunun buradan geçtiğini unutmamak gerekiyor. Pratiğin gerektirdiği anlayış ve irade yeterliliğine ulaşmak kesinlikle böyle gerçekleşiyor. Pratik mücadelenin bizden istediği Apocu tarz, üslup ve tempoya ulaşmak bununla mümkün oluyor. Pratiğe yönelme olduğunda, 'devrimcilik' Önder Apo'nun her zaman ifade ettiği gibi 'tarz, üslup ve tempo' oluyor. Anlayışımızın ne olduğu; pratikteki tarzımız, üslubumuz ve tempomuzla ortaya çıkıyor. 'Benim anlayışım şöyle ama pratiğim farklı oluyor' diyemeyiz.

Bu yanlışdır, böyle söylenirse bu da kendini kandırmak oluyor. Gerçek anlayışımızın ne olduğu pratikteki duruşumuzdur, tutumumuzdur. Pratiğe yönelimdeki tarzımız, üslubumuz, tempomuzdur. Aynamız pratiğimizdir. 'Niyet ve anlayışım ayrı ama pratiğim bunlara denk olmuyor' yanlışından kendimizi kurtarmamız lazım. İnsanın en kötü hallerinden bir tanesi de kendisini kandırmaktır. Ciddi olamamak, kendini kandırmak anlamına geliyor.

Önderlik gerçeğinin her zaman bir ciddiyet işi olduğunu, doğruların arayışısı olduğunu, bunun için büyük mücadele verdiğini biliyoruz. O halde biz de öyle yapacağız. Demek ki pratik tarz, tempo, üslubun çok önemli olduğunun bilincini de edineceğiz. Rastgele aceleci hareketlerden kaçınacağımız gibi, devrimin yüksek temposuna ulaşacağız, devrimci mücadelenin, Apocu mücadelenin gerektirdiği tempoyu edineceğiz, bir de bunu sürekli kılacağız. Önder Apo, devrimci yürüyüşü 'maraton koşusuna' benzetti ve 'sürekli olma' biçiminde ifade etti. O halde hem tempomuz yüksek olacak hem de anlık ve geçici olmayacak, sürekli olacak. Üslubumuz her zaman çözümleyici ve kazanımcı olacak, yaratıcı ve eğitici olacak. Hep şikayet eden, eleştiren, olumsuzlukları belirten, yakınan durumdan çıkmak gerekiyor. Böyle bir yaklaşım devrimciliğe aykırıdır. Devrimci öncü insan; çare ve çözüm gücü olan insandır. Çare ve çözüm olan yerde de yakınma ve şikayet olmaz, beklenti içinde olunmaz. Orada kendi gücüyle yaratmak, kendi öz gücüne dayanmak esastır. O bakımdan üslup düzeltmesi de çok önemlidir.

Yine unutmamak gerekiyor ki, eleştirel olmak Önderlik üslubunun esasıdır. Fakat eleştiri adına yakınmak, şikayet etmek, hep beklentide olmak, karamsarlık ve kötümserlik içinde olmak, olumsuzlukları görüp çareyi görememek, imkan ve fırsatı görememek, onları olumlu yönde değerlendirememek doğru bir üslup olmadığı gibi kazanımcı da değildir. Dahası gelişme yaratıcı değildir. Öyle bir üslup zayıflığı, karamsarlığı, kötümserliği ifade ediyor. Onun da altında başkalarından bekleme, başkalarından isteme var. Bu temelde kişisel zayıflık var, çaresiz duruma düşme var. Devrimci militanlık her şeyden önce bir üslup işidir, bir öncü duruştur, öz gücünü geliştirme duruşudur, kendine güven ve kendini irade kılma duruşudur. Devrimcilik lafla iş yapma duruşu değildir, sözle söyleyip pratikte başka bir şey yapma değildir. Tersine yaşamın her anında iradeli tutumu ve duruşu yaratmadır. Kazanımcı ve doğru üslup buna diyoruz. Böyle bir üslup eğitiyor ve örgütlüyor, insanı örgüt öncüsü haline getiriyor. O halde üslup düzeltmesine ihtiyaç var. Üslup düzeltmesi gerçekleşmediğinde de aşırı şikayet, dedikodu, karamsarlık, umutsuzluk yayılıyor. Bilinç çarpıtılmasına ve inanç zayıflamasına yol açıyor. Sadece söz ve davranış olarak da kalmıyor anlayış düzeyimizi değiştiriyor. O nedenle doğru devrimcileşmek, Önderlik ve

şehitlerimizin ortaya koydukları iradeyi gösterebilmek çok önemlidir. **Devrimci tarz, sanat tarzıdır**

Tarz yaratıcılık işidir. Tarzı, sanat ve zanaat olarak iki biçiminde tanımlamak mümkündür. Başka tarz biçimleri yoktur. Sanatçı mı olacağız, zanaatçı mı olacağız? Buna karar vermek gerekiyor. Devrimciler her zaman sanatçıdırlar. Devrimci tarz sanat tarzıdır, sanatçı olmayı esas alıyor. Neyi ifade ediyor? Tek kelimeyle yaratıcılıktır, yenilik ve icat demektir. Önder Apo "her an yeni şeyler icat edeceksiniz, her gün yeni şeyler geliştireceksiniz" diyordu. Demek ki devrimci, her an yeni şeyler yapmayı bilen, onu esas alan insandır. Yoksa öğrendiği birkaç şeyi ömür boyunca tekrarlayan, alışkanlıklarının mahkumu olan değildir. Ona zanaatçı deniliyor. Zanaatçılık, icat edilmiş bir şeyi tekrarlayan, çoğaltan, yayan, kullanan ve tüketendir. Yaratan ve icat eden değil de icat edilmiş bir değeri kullanan oluyor. Orada da yine biraz iktidar, maddiyatçılık, özel mülkiyetçilik var, onun üzerinde kendisini yaşatma tutumu var.

Sanatçılık öyle değildir. Sanatçı yaratıcılığıyla, icadıyla vardır, devrimci de her zaman böyle olmak durumundadır. O halde yaratıcılığı her zaman göstereceğiz. Yaratıcı olabilmek bir anlayış ve irade işidir. Bu yaratıcılığı kesinlikle gösterebilmeliyiz. Bunun için arayışçı ve mücadelecilik çok önemlidir. "Kemal Pir kişiliği" diyoruz. Önder Apo "yaparken düşünen, düşünürken yapan tarz" dedi. "Cıva gibi olmak" dedi. "Fikir, zikir, eylem birliğini iç içe her zaman yaratmak" dedi. Her zaman sorunlar ve zorluklar olabilir ama arayışçı ve mücadelecilik olabilmek önemlidir.

Demokratik modernite nedir? Demokratik ulus nedir? Demokratik konfederalizm nasıl örgütlenir? Dolayısıyla iktidar ve devlet sisteminin alternatifi olan demokratik komünal sistem nasıl yaratılır? Bunun inşaa faaliyetlerinin anlayışı nedir, sistemi nedir, tarzı nasıldır? Tüm bunları tartışıyoruz ama yıllardır işler burada düğümleniyorsa ve doğrular burada gelişecekse 'bu zordur, sıkıntı vericidir' demeden bu işlere yönelmek öncelikli görevimizdir. O zaman arayışçılığı bu noktada önemsemek ve 'pratik tecrübe nedir, oradan hangi sonuçlar çıkmış, nasıl düzeltme gösteririz?' arayışında olmak ve tempoda yüksek, üslupta kazanımcı, tarzda yaratıcılığı en üst düzeyde edinebilmeliyiz. Apocu zafer tarzını pratikte başarıyla temsil eden devrimci kişilikler haline gelmeliyiz. Kişilik devrimimizi, zihniyet ve vicdan devrimimizi kesinlikle Apocu zafer tarzının esasları üzerinde yapmalıyız.

Üslup düzeltmesi kadar tarz düzeltmesi de gereklidir. Çünkü tarzda darlık, tutuculuk, tekrar var. Alışkanlıkların esiri olma gibi bir durum da var. Akılla hareket eden, yoğunlaşan ve yeni şeyler arayan değil de öğrenmiş ve ezberlemiş olduklarını tekrarlayan, ondan kopmak istemeyen bir darlık ve tutuculuk var. Yanımızdaki ve çevre-

mizdeki imkanları, fırsatları görmüyoruz, onları değerlendiremiyoruz. Adeta yeniyi yaratmaktan ve bulmaktan korkan bir duruş var. 'Yeni bir şeye girsem onun sonu belli değildir, ben eskiyi tekrar edeyim, bu da beni yaşatır' biçiminde kadercilik var. Kaderci zihniyeti kesinlikle kırabilmeliyiz.

Zihniyet tartışmalarını her şeyin başına koyuyoruz ama hangi zihniyetler bizi daraltıyor ve zorluyor onların tespitini iyi yapabilmeliyiz. Zorlanmaya neden olan zihniyet kalıplarından biri kaderciliktir. Kadercilik her türlü ilkededen, ölçüden kopup dolu dizgin savrulmaktır. Liberalizmin bizden istediği de budur. Ya böyle bir liberal savrulma ya da çok dar ve tutucu bir kaderci olma içinde sıkışıp kalıyoruz. Bir uçtan öbürüne gidiyoruz. Devrimci yaratıcılığı, yaratıcı emeğin gücünü kullanmayı bilmeliyiz. Devrimci yaratıcılığı her düzeyde geliştirebilmeliyiz. Dogmaların, alışkanlıkların, güdülerin esaretinden kendimizi kesinlikle kurtarmalıyız. Alışkanlıklar ve tekrar zorlayıcı ve zayıflatıcıdır. 'Alıştığını tekrar et, öyle kal' yaklaşımı terk edilmelidir. Yeniyi yaratmaktan korkmamak gerekiyor. Bu zihniyet, duygu, anlayış ve tutum kesinlikle kırılmalıdır. Bunu kırmak da iç mücadele gerektiriyor. Bu kırılmazsa karar alamayan, önüne yeni hedefler koyamayan, yeni görevler planlayamayan, yeni şeyler yapamayan bir darlığı, tutuculuğu ve tekrarı yaşarız.

Önder Apo "Düzen ölçülerinden kopun ve bana daha çok yaklaşın, buna göre değişin dönüşün" diyordu. O halde Önderliği doğru incelemeliyiz, doğru anlamaya ve özümsemeye çalışmalıyız. Önderlik militanı olmak için daha doğru ve yeterli çaba harcamalıyız. Bu temelde tarzımızı geliştirmeliyiz. Yine Önderlik "Özgürlük mücadelesi bir ihtiyaç olarak görülmüşse, mücadelenin başarısına inanılmışsa, bir militanın tarzı belirlenmiştir. Öyle bir militan nerede ne söylenmesi gerektiğini, nerede ne yapması gerektiğini bilir, nasıl yapması gerektiğini yol ve yöntemini bulur. Dolayısıyla pratiği başarıyla geliştirir. Başkalarını eğitir, örgüt kurar, öncülük eder, zafer kazanan başarılı bir pratiği ortaya çıkarır" dedi. O halde böyle bir devrimciliğe ulaşabilmeliyiz. Bu hususlar hiçbir zaman unutulmamalıdır. Elli yıllık Önderlik yürüyüşünde ortaya çıkan doğrular kulağa küpe yapılmalıdır.

TC, küresel bir sistem kurmak istiyor

'Nasıl bir süreçle karşı karşıyayız, ne tür görevler ve sorumluluklarla yüklüüz, olası gelişmeler nasıl olabilir?' hususlarını bir sefer değerlendirip ömür boyu geçerli olacak bir tutuculuk içerisinde olunmamalıdır. Çünkü yaşam her an değişiyor. Dahası Önderlik savunmaları; günlük gelişmeleri anlamamız, neler olabileceğini kestirmemiz için bize fazlasıyla yol gösteriyor. Adeta bugünün olayları görülmüş ve hemen onlar ardından yazılmış gibi çarpıcıdır, günceldir, somut-turlar. Dolayısıyla bu konularda so-

runumuz yoktur. Öyle görülüyor ki düşman saldırılarını sürdürüyor ve sürdürecektir. İdeolojik olarak, diplomatik olarak, pratik-askeri olarak saldırılarını arttıracaktır. Böyle olacağı da son süreçteki çabalarından rahatlıkla görülebiliyor. Giderek İmralı işkence ve soykırım sistemini ağırlaştırıyor. Önder Apo üzerindeki baskıyı her düzeyde artırmak istiyor. Bütün zindanları tecrit sistemi haline getirmiş bulunuyor. Sadece zindanları da değil Türkiye'yi ve Kuzey Kurdistan'daki yaşamı bu duruma getirmiştir. Bunu da bir ölçü olarak bütün Ortadoğu'ya ve dünyaya da dayatmak istiyor. Irak'a gidiyor 'benim ölçülerime geleceksiniz' dayatmasında bulunuyor. Doğrudan olmasa bile dolaylı olarak da Suriye ile görüşmeler yapıyor, 'benim ölçülerime geleceksiniz' diyor. Mısır ile görüşüyor, bunu ona da dayatıyor. Astana'ya gidiyor aynı dayatmada bulunuyor. Rusya'ya, NATO'ya bunu dayatıyor. NATO ile zaten birlikte çalışıyor. 1952'den beri Türkiye'yi NATO yönetiyor. Dolayısıyla herkesin kendi ölçülerine gelmesini istiyor. Kürt soykırımını gerçekleştirmede yüz yıllık Cumhuriyetin Kürt düşmanı soykırımcı ilkesini esas alıp başarıya götürmede sonuna kadar kararlı ve ısrarlıdır. Çünkü bunu varlık gerekçesi olarak görüyor.

TC, küresel bir sistem kurmak istiyor. Zaten bu devletin ölçülerini de belirleyen küresel sistemdi. Bu sistemin de temel ilkesi soykırımdır. Başta Kürtler olmak üzere bütün farklı dillere, kültürlere, etnisitelere, hatta farklı dinlere, mezheplere düşmanlıktır. 'Tek din, tek dil, tek mezhep, tek ulus, tek devlet' dikkat edilirse tüm bunları Tayyip Erdoğan her gün tekrarlamaktadır. Faşist ulus-devlet tekçiliğini en katı bir biçimde uyguluyor. Mevcut TC devletine yönetim olmak, her şeyden önce bunu kabul etmek ve esas almakla oluyor. Tayyip Erdoğan ve çevresi eskiden çok köklü ve derin olmasa da biraz buna karşıydılar ve bazı yönlerini eleştiriyorlardı. Erbakan çizgisi öyleydi ve daha sonra Erbakan'ın başına nelerin getirildiğini herkes biliyor. Tayyip Erdoğan ise yönetim olabilmek için Erbakan'ın çizgisinden koptu, başlangıcı böyle yaptı ve soykırımcı çizgiyi kabul ederek yönetim oldu.

Şimdi ikinci Atatürk olmak istiyor. 29 Ekim'de de bunu ilan etmeye hazırlanıyorlar. Şimdiye kadar Mustafa Kemal önderdi, artık 'Mustafa Kemal ve Tayyip Erdoğan önderliği!' dedirtilmek isteniliyor. Kendisini o düzeye getirmek istiyor, egosu o kadar yüksektir.

Bir de soykırım sisteminin önüne koyduğu görevleri yapsın diye öyle bir rol kendisine tanıdı. Bugün TC sistemi içerisinde yer alan hangi parti olursa olsun, hangi eğilimde olursa olsun bu gerçeği doğrudan ya da dolaylı kabul etmiş durumdadırlar. Bu çerçevede de pratik yapıyor ve her şeyi yasaklamışlardır. Kürt varlığı ve özgürlüğüne dair her şey yasaktır. İmralı'daki yasak bunun için uygulanıyor. Bütün saldırılarını buna göre geliştiriyorlar. Bir kişi 'Kürt' diyorsa onu hemen hapse

koyuyor. 'Hukuksuzluk var' diyeni hemen hapse koyuyor. Dikkat edilirse mezarlıklara saldırıyor, mezar bile bırakmak istemiyor. Bütün insanlık değerlerini ayaklar altına alıyor. Cizîr'de yakıp kül ettiği insanın azıcık kalan küllerini ailesini çağırıp küçük bir kutu içerisinde 'al bu senin çocuğundur' diye teslim ediyor. 'Bunu hatırla, o yolda devam edersen başına nelerin geleceğini gör' demek istiyorlar. Bu kadar açık psikolojik savaş yürütülüyor. Tayyip Erdoğan 'Bu topraklarda Kürt olmaz, Kürtseniz bu sınırları derhal terk edin Kuzey Irak'a gidin' diyordu. Şimdi ise Kuzey Irak'ı da ele geçirmeye çalışıyor. Bu dünyada Kürt olmayacak diniliyor.

Kürt soykırım sistemi her yönüyle yaşama geçirilmek isteniliyor

CHP'den milletvekili olan Sezgin Tanrıku, devlet ve ordunun işlediği suçlara ilişkin birkaç şey belirtince, herkesten önce CHP'liler AKP'den önce 'ordumuza bunlar söylenemez' dediler. Böylelikle bir bütün linç hareketi başlattılar. Gazeteler 'sorun Kürt olunca CHP, AKP'dir' diye yazdılar. Aslında AKP, CHP oldu. Bu tespit daha doğru bir tespittir. CHP'yi sanki Kürtlerle dostmuş gibi görmek çok yanlış bir durumdur. TC'yi kuran CHP oldu. Bu soykırımcı zihniyet CHP çizgisiydi. Kılıçdaroğlu bu çizgiyi hiçbir şekilde değiştiremedi. Sadece sol-sosyalist çevreleri aldatılabilmek, bazılarını da kendi çevresinde tutabilmek ve tüm bu kesimlerin Kürt Özgürlük Hareketi'yle birleşmesini engellemek için tahkiye yaptı. Zaten Kemal Kılıçdaroğlu'nu da onun için CHP'ye yönetim yaptılar. Tayyip Erdoğan'a devletin baskısıyla Kürtleri yok et görevini verdikleri gibi, Kemal Kılıçdaroğlu'na da Türkiye'de Kürtlere dost olacak hiç kimseyi bırakma, görevini verdiler. Yıllardır bu görevin gereklerini de yerine getiriyor.

Dolayısıyla Kürt soykırım sistemi böyle her yönüyle işletilmek isteniliyor, bu temelde de saldırılarına devam ediyor. Diplomasisini bu temelde yapıyor, ideolojik mücadelesini bu temelde yürütüyor ve saldırısını en üst düzeyde bu biçimde geliştiriyor. Bu anlamda düşman cephesinden farklı bir gelişmenin olabileceğinin beklentisi doğru değildir. Bundan kurtulmak gerekiyor. Aslında beklentililik zayıflık durumudur. O halde geriye düşman bilincinin derinleştirilmesi kalıyor. Yaşamak isteniliyorsa o zaman yaşam yolu aranmalı ve nasıl yaşanılacağı da bilinmelidir. Bunun gerektirdiği her türlü mücadele de yürütülmelidir. Demek ki geriye kendini eğiterek, örgütleyerek, birleştirerek eyleme sokacaksınız. Mesele budur ve böyle bir süreç içerisinde olduğumuz unutulmamalıdır. Beklentili ruh halinden kurtularak, 'düşmana karşı nasıl başarılı mücadele ederiz' anlamında düşmanın ne yapmak istediklerini iyi gözlemlemek ama esas olarak yapacaklarımızı planlayan, örgütleyen, pratikleştiren olmak durumundayız. Böyle büyük bir mücadele sürecindeyiz.

Düşman bizi yok etmek için tüm gücüyle saldırı halindedir, bu temelde kendisini örgütleyiyor, çevresinden alabileceği kadar imkan almaya çalışıyor. Biz de içinde bulunduğumuz yakıcı ve tarihsel süreci doğru değerlendirerek, kendimizi eğitip örgütleyip birleştirerek düşmana karşı hamle halinde olmalıyız. İdeolojik çizgimiz, içinde bulunduğumuz stratejik süreç taktikte saldırı yapmayı engellemiyor, saldırı yapmanın demiyor, tam tersine ideolojik ve stratejik savunmanın pratikte başarılması, politik, taktik saldırı halinde olmaktan geçiyor. Savunma psikolojisinden, savunmacı duruştan kurtulacağız. Dolayısıyla hep düşmanın yaptıklarını yakınmaktan kurtulacağız, kendi yaptıklarımızın propagandasını yapacağız.

Bunu yapmaz aşırı düşman propagandasını yaparsan o da tam psikolojik özel savaşın uzantısı olmaya götürür. Savunmacı, donuk, geri çekilen bir duruşla hiçbir şey kazanılamaz. Uluslararası komplo öncesi mücadele imkanları varken de bütün görevleri Önderliğe yükledik. Mevcut durumda da hala kendi yapmamız gerekenleri Önderliğe yüklemek hiçbir biçimde izah edilemeyecek bir durumdur. Görev bizimdir. Önderliğin değildir. Önderlik hiç şikayet etmeden görevlerini yaptı, şimdi de herhangi bir olumsuz tutum ve zayıflık göstermeden mevziide savaş yapıyor. Daha ne isteniliyor. Önderlik anlaşılacak isteniliyor. Önderlik anlaşılmak isteniliyorsa, buraya bakılmalıdır. Bunu yapabiliriz, çünkü her şey çok açıktır. O halde Önderlik talimatı tamdır. Şehitlerin çağrısı tamdır. Toplumun, insanlığın beklentileri çok açıktır. Gerisi bunlara cevap olma durumudur. Bunları doğru anlama ve gereklerini pratikte başarıyla yapmadır. Mücadeleyi bu düzeyde yapabilmemiz gerekiyor. İdeolojik mücadeleyi sanatta, edebiyatta, propaganda da, zihniyet üretiminde en ileri düzeye çıkartmalıyız. Diplomatik, siyasi çalışmalarımız düşmanı teşhir eden düzeyde yürütülmelidir. Böylelikle düşman gerçeğini çok daha net açığa çıkartabilmeliyiz.

Bütün inşaların temel görevi öz savunmalarını gerçekleştirmektir

Kültürel soykırım altında imha edilmekle yüz yüze olan bir toplumuz. Yaşamak için bu imha saldırılarını kırmamız gerekiyor. Onun için de onları kırarak bir savaşı yürütmemiz lazım. Dağda sadece gerillanın savaş yapmasıyla başarılamaz. Savaş, yediden yetmiş kadın-erkek tüm toplumu eğitip örgütleyerek kazanılabilir. Böyle bir savaşı kazanma gücünü ancak bununla yaratabiliriz. Topyekun Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nde direniyoruz, o halde böyle bir direnişin, savaşın gereklerini pratikte başarıyla yerine getireceğiz. Böyle bir mücadele yürütmek için imkan ve fırsatlar çoktur. Hiç kimse 'imkan yok, fırsat yok, güç bulamıyoruz, dolayısıyla bunları yapamıyoruz' dememelidir. Bu tür zihniyet kalıpları, alışkanlıklar aşılmalıdır. Kafamızda olanlar yaşamın gerçekliğiyle çelişiyor, uyumlu gel-

miyor onun için 'imkan bulamıyoruz, fırsat bulamıyoruz' deniliyor. Önce kendi zihniyet kalıplarımızı kıracağız. Demek ki kendi kafamıza göre bir dünya olsun istemeyeceğiz, dünya gerçekliğini anlayacağız, onu nasıl değiştirmemiz gerektiğini değerlendireceğiz, değiştirmenin yol yöntemlerini bularak ona göre kendimizi pratikleştireceğiz.

Yaratıcı olmak böyle olur, yaratıcı tarz ancak bu yaklaşımla gelişir. O nedenle bütün mücadeleye bu temelde yaklaşım göstermemiz gereklidir. Böyle yaparsak mücadele etmek için imkan ve fırsatlarımız çoktur. Parti öncülüğünü bu temelde geliştirsek, bütün toplumu savaştıracak, savaştıracak bir öncü güç, komuta gücü haline getirsek, bütün inşaları öz savunma temelinde örgütlü hale getirebilirsek imkan ve fırsatlar çoktur. Düşmanın imkan ve fırsatları bizden daha azdır.

TC, para dilenerek kendisini ayakta tutmaya çalışıyor

Kürt düşmanları ve Kürt sorununu açığa çıkartan güçler tüm imkanlarını seferber ediyorlar ama 15 Ağustos 1984 Gerilla Atılımı kırkıncı yılına girmiş bulunuyor. Öncesini bir yana bırakırsak kırk yıldır gerillaya karşı TC Devleti savaş veriyor, bu savaşta milyar dolarlar harcadı. Bunun bilançosu çıkartılsa savaşın Türkiye'ye yükü, TC Devleti'nin içine düştüğü durum anlaşılabilir. TC Devleti böyle bir savaşta ne kadar kayıp verdi. Böyle bir savaş devletin ve toplumun zihniyetinde, psikolojisinde, anlayışlarında neler değiştirdi, neler geliştirdi? Tüm bunlar irdelenir ve araştırılırsa her şey daha net görülecektir. 'Ekonomik kriz, kaos var, yönetim krizi var' deniliyor. TC'de bu kriz sendrom düzeyindedir. Duygu krizi var, psikolojik kriz var, zihniyet krizi var. Eğer düzeltilmez ve bu süreç uzarsa Türkiye'deki toplumun normal insan özelliklerini kaybetmesi içten bile değildir. Bu savaşın o düzeyde sonuçları da var.

Diğer yandan ekonomik mali kriz giderek çok daha fazla derinleşiyor. Birçok yerden tüm gücüyle para toplamaya çalışıyor, aslında dileniyor ve kendisini böyle ayakta tutmaya çalışıyor. Çünkü bu kadar faşist baskı terörün savaşın yükünü hiçbir güç kaldıramaz. Her şey parayla yapılıyor. Tayyip Erdoğan boşuna 'bir merminin fiyatını biliyor musunuz?' demedi. Evet her şey bir mermi de değil, mermiden öte de birçok şey var. Krizi derindir ve fazlasıyla teşhir olmuş durumdadır.

Seçimlerden sonra Amerika, Avrupa, İran ve Rusya Türkiye ile çıkar ilişkisini geliştirmeye çalışıyor, çünkü TC'nin zor durumda olduğunu çok iyi biliyorlar, Türkiye'yi biraz daha fazla sömürebilmek için çıkar ilişkisini geliştiriyorlar. Türkiye zayıfladıkça AKP-MHP faşist diktatör-

lülü daha fazla taviz veriyor, Türkiye'nin imkanlarını daha çok pazarlıyor ve satıyor. Ondan pay almak için ilişki kuruyorlar ama itibarları ve etkisi kalmamıştır. İyi mücadele edilir yıkıma doğru götürülürse AKP-MHP faşist diktatörlüğüne kimse sahip çıkmaz. Değişimi herkes bekliyordu ama çıkarı gereği söz konusu güçler mücadele etmiyorlar, bekliyorlar ki bunu başkası yapsın biz de onun meyvelerini toplayalım diye yaklaşıyorlar. Müdahale edilmezse de var olanla idare ederiz diyorlar. Demek ki çıkarlar dünyasını da anlamak önemlidir. Bu dünya çıkar dünyasıdır. İktidar ve devlet sistemi böyle kurulmuştur. Onların bütün ilişkileri böyle bir çıkar ilişkisidir. Bu gerçeği iyi göreceğiz ve ona karşı mücadele edebilmek için onu doğru anlayacağız. AKP-MHP faşizmine karşı etkili mücadele edilebilirse yıkılabilir de. Onun için geleceğini bizi imha etmede görüyor ve o düzeyde saldırıyor ama çelişkileri ve zayıflıkları çoktur. Gırtlığına kadar borçlanmıştır.

Yaratıcı tarzı geliştirip mücadele edilmeli

Bizim imkan ve fırsatlarımız az değil ve dikkat edilirse PKK sadece Kuzey Kurdistan değil, dört parça Kurdistan'da örgütlü ve mücadele ediyor. Sadece Kurdistan örgütü de değiliz DAİŞ'e karşı mücadele, kadın özgürlük mücadelesi bizi küresel düzeyde mücadele eden bir hareket haline getirdi. Önderlik savunmalarının diğer dillere tercüme edilmesi bizi küresel bir özgürlük eşitlik ve demokrasi hareketi yaptı. Binlerce dostumuz var. Her alanda Kürt özgürlüğünü destekleyen eylemler yapılıyor. Böyle bir bilince sahipler, mücadelecilerdir. Her yerde Önder Apo'nun savunmaları dağıtılıyor, düşünceleri tartışılıyor, bayraklarımız taşınıyor. 'Jin-Jiyan-Azadî' sloganı atılıyor. Başta kadınlar olmak üzere tüm insanlar bu sloganla cesaret buluyor, bilinç ediniyor, eyleme kalkıyor. Bir defa bu bile zaferi garantileyen güç demektir.

Diğer yandan toplumun mücadeleye yaklaşımı zayıf değildir. Kürt toplumu yediden yetmiş ayaktadır. Kürt anaları her gün alanlara çıkarak 'sonuna kadar izindegiz' diyorlar ve meydan okuyorlar. O zaman hızla doğru bilinçlenmek, örgütlenmek gerekiyor. Yaratıcı tarzı geliştirip mücadele ettirmeyi bilmek lazım. Toplumun gücünü, enerjisini bu koşullarda doğru bir biçimde özgür

yaşama, demokratik gelişmeye, örgütlenmeye, özgürlük mücadelesine bir bütün Suriye, Kurdistan ve Ortadoğu'da nasıl katacağımıza ilişkin yaratıcı olacağız.

Başûr'da ihanet, KDP'cilik bu kadar etkili oluyor ve hala yönetim gücü olarak duruyorsa, bu Başûr toplumunun KDP'ye karşı olmamasından, yurtsever olmamasından, özgürlükçü olmamasından kaynaklanıyor. Bu, toplumu KDP'ye karşı mücadele ettirmek için ona gerekli öncülük yapılmamasından kaynaklanıyor. Böyle bir öncülük düzeyi açığa çıkarsa Başûr'da birçok şey gelişebilir.

Rojhilat'ta 'Jin-Jiyan-Azadî' devriminin yıl dönümü yaşanıyor. Örgüt olmadan toplum kendisi ayağa kalktı. Kadınlar ve gençler kendi örgüt-lülüğünü geliştirdiler. Önderliğin yaydığı bilinçle, Kurdistan'ın diğer parçalardaki mücadelelerin etkisiyle hem de bütün İran'da ayağa kalktılar. Yurtdışındaki toplumumuzun gücü zaten ortadadır. Onlar her şeylerini bu mücadeleye verdiler. Önder Apo her zaman yurtdışındaki halkımıza şükranlarını ifade etti.

Peki gerisi ne oluyor? Bu büyük gücü doğru eğitip örgütleyip savaştırmak ve mücadele ettirmek oluyor. Önder Apo "büyük düşüncenin örgütlenmesi ve eyleme geçirilmesi sorunu var" dedi. Sorunumuz budur, sorun düşünce gücü değil, imkan ve fırsat azlığı değil, tam tersine bu düşünce gücünü, bu imkan ve fırsatları doğru değerlendirme temelinde örgütlü ve eylemli kılmada sorun oluyor. Dolayısıyla gözecek olan da biziz.

Düşman saldırıları karşısında biz de devrimci hamleler geliştiriyoruz. Pratik duruşumuz öyledir. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için, uluslararası komploya karşı mücadelemizi geliştireceğiz. Önder Apo'nun özgürlüğü, Kürt sorununun çözümü hedefiyle bütün alanlardaki mücadelemizi, faşist Tayyip Erdoğan ve Cumhuriyet İttifakı yönetimini yıkmak, Kürt özgürlüğü temelinde Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesinin önünü açmak için tüm gücümüzü seferber edeceğiz. Bu temelde her türlü yaratıcılığı göstereceğiz. Önümüzdeki süreç güçlü bir hamle süreci haline getireceğiz. Bu konuda İmkan ve fırsatlar geçmişten fazladır. Hatta yeni imkan ve fırsatlar ortaya çıkmıştır, yeter ki onları görmesini, anlamasını ve değerlendirmesini bilelim.

HALKLARIN DEVRİMCİSİ APOCU HAKİ KARER

Apocu hareketin gelişiminde oynadığı rol ve kişilik özellikleri Haki Karer'i herkesten önce soykırımcı, sömürgeci TC Devleti ve onun uzantılarının hedefi haline getirdi. Haki Karer'in hedef haline getirilmesinde Haki Karer'in Önder Apo'nun yardımcısı olması ve onu temsil etmesiydi. O nedenledir ki, soykırımcı, sömürgeci TC Devleti, Haki Karer'i hedef haline getirirken, sadece onun fiziki olarak varlığını ortadan kaldırmayı değil, bu katliamla Önder Apo'yu etkisiz kılmayı ve buna dayalı olarak da Apocu hareketi tasfiye etmeyi kendisi için temel bir amaç belirlemişti.

Cemal Şerik

"Haki Karer yoldaşın Kurdistan'ın bağımsızlığı için ileri atılarak ölümü göze alan proleter direnişçiliği, nasıl ki bağımsızlık düşüncesinin dalga dalga ülkeye yayılmasını sağlamış ve uğruna kan vermeyi kutsal bir görev olarak dayatmışsa, daha sonraki gelişmeler için de aynı şeyler geçerlidir" (Önder Apo)

Önder Apo, PKK kadro gerçekliğini, bir kadro da olması gereken özellikler ve temsilini bulan değerleri, Apoculuğu açıklarken, tanımlarken her zaman şehitleri örnek olarak göstermiştir. Gerçek PKK'lı, Apocu "onlardır" dedi. Kendini de onların emrinde yürüyen, anılarına olan bağlılığın gereklerini yerine getirmekle sorumlu olarak gördüğünü belirtti. PKK'nın ölçü ve mücadele ilkelerini şehitlerle açıkladı. Mücadele tarihi içerisinde kat edilen tüm aşamaları, direnişleri şehitlerle anlamlandırdı. Haki Karer'in şahadetini de bu temel de anlamlarıdır onu Apocu hareketin partileşme şehidi olarak gördü, öyle kabullendi ve ilan etti. Ancak bu sadece kabullere dayanarak yapılan bir ilan değildi. Şehidin izinde, komutası altında yürünerek, mutlaka amacının gerçek kılınmasını sağlayacak bir mücadelenin sahibi haline gelinmesiydi. Bu ölçüde kesintisiz bir mücadele içerisinde verilen sözlerin gereklerinin yerine getirilmesiydi. Birlikte çıkılan yolda şehidi kendinde yaşayarak başlatılan yürüyüşün sürekli kılınmasıydı. Sürekli olarak devrimin yaşanmasıydı. Önder Apo'nun Haki Karer'in şahadetine verdiği karşılık böyle bir gerçeklik içerisinde somutluk kazandı.

Önder Apo'nun gizli ruhu

Karer katledildiğinde, Apocu hareket ideolojik grup olarak yürüttüğü mücadeleyi belirli bir aşamaya getirerek, buna bir iç işleyiş, örgütsel bir çerçeve ve disiplin kazandırmıştı. Haki Karer ise, bu örgütsel gelişme içerisinde Önder Apo'nun yardımcısı görev ve sorumluluğunu üstlenmişti. Haki Karer'i bu düzeyde Apocu hareket içerisinde sorumlu kılan ise, onun Önder Apo'yu anlama ve uygulama gücünü göstermiş olmasıydı. Onun içindir ki, Önder Apo, Haki Karer için "gizli ruhum" belirlemesinde bulundu.

Önder Apo, Haki Karer için "gizli ruhum" derken kastettiği ondaki düşünce gücünü ve pratik özelliklerini görmekte olmasıydı. Onun içindir ki, 'bakışlarımız birbirimizi anlamaya

yetmekteydi, yapılan tartışmaların, belirtilenlerin gereklerinin yerine getirilip, getirilmediğini sormaya, söylemeye bile gerek yoktu. Bilirdim ki, olması gerekenler yerine gelmiştir.' demektedir.

Önder Apo'yu, Haki Karer ile böyle ruh ve eylem birliğine götüren, bütünleştiren, tamamlayan neydi? Bu soruyu doğru anlamlandırmak kuşkusuz onlar arasındaki bağın farkında ve bilincinde olmayı gerekli kılmaktadır. Çünkü aralarında bağ ne kan bağı, ne de çocukluk, mahalli yerel vb ilişkilere dayanmaktaydı. Devrimcilikte karar kılmış, hiçbir koşulda vasat bir duruşu kabul etmeyen, dinamik, öncülükte iddialı kişiliklerin tercihlerine dayalı sağlam temellere sahip bir kabullenişti.

Önder Apo Kürt ve Kurdistan'lıydı. Haki Karer Karadeniz'li ve Kürt değildi. Öncesinde ne birbirlerini tanıyor ne de birbirleriyle doğrudan bağ içerisinde olmalarını gerektiren bir neden vardı. Her ikisi de bulundukları noktadan yola çıkmış bir doğrultuya sahiptiler. Aynı noktalardan yola çıksalar da sonradan yolları kesişmişti. Eğer bu kesişme olmasaydı -belki farklı zaman, yer ve nedenle tanışma olasılıkları olsa da-, o an tanışmayacaklar ve kendi istikametlerinde yürümeye devam edeceklerdi. Öyle olmadı, kendi istikametlerinde sahip oldukları yürüyüş bir noktada kesişti ve yeni bir başlangıca, doğrultuya dönüştü. Yaşanan tam bir kuantumik andı. O nedenle bu an, ne Önder Apo'nun ne de Haki Karer'in önceden planladıkları, sonucunu bildikleri bir tanışma, karşılaşma değildi. Bu buluşmada temel etken, Önder Apo zindandan çıkarken bir arkadaşının onun karşılaşacağı zorlanmaları öngörerek, Haki Karer ve Kemal Pir'in de içerisinde olduğu bir grup Karadeniz'li öğrencinin kaldığı ev adresini vermesiyle ilgiliydi. Bu buluşma devrim yürüyüşünde kararlı, arayışları ve mücadele doğrultuları olanların tanışma anlarıydı.

Böyle bir anı yaşayan kararlı Önder Apo, daha zindana alınmadan önce, belli bir arayışa ve bu doğrultuda yoğunlaşmalara sahipti. Zindan sürecinde ise onda bu arayış ve yoğunlaşma 'süzülmüş bal kıvamında' olan bir düşünce netliğine dönüşmüştü. Kendi deyimiyle "ikinci doğuş"u yaşamaktaydı. Yedi ay kaldığı zindan çıktıktan sonra Haki Karer'le tanıştığında yolunu belirleyen kararlı bir yürüyüşün sahibiydi. Haki Karer ise, bir grup arkadaşı ile kaldığı öğrenci evini adeta o dönemin "devrimci bir karargahı" haline getirmişti. Kendi aralarında tartışmalar yürüttükleri gibi, kütüphane rolünü de oy-

nayan evlerini arkadaşlarının hizmetlerine açmakta herhangi bir sıkınca görmüyorlar ve bunu devrimci bir görev olarak kabul ediyorlardı. Bu anlamda Önder Apo'nun Haki Karer ile tanışması iki devrimci Önderin buluşmasıydı. Önder Apo'nun deyimiyle "ruh ikizlerinin" birbirini bulmasıydı. Bu buluşma Marks ve Engels'in, Şems ile Mevlana'nın ki gibi de değildi. Onlar da ruh ikizle-riydiler. Tanıştıkları andan itibaren birbirlerinin yaşamlarının ayrılmaz parçaları haline gelmişlerdi. Fakat tanışmaları birinin diğerinin varlığını önceden bilmesine ve bilinçli olarak ona ulaşma çabasına, girişimine dayalı olarak gerçekleşmişti. Acı-tatlı anı birlikte yaşayan, paylaşan, kıyasıya yürütülen bir mücadele ile dolu olan, iz bırakan, ömür boyu süren, sonrasında unutulmayan yürüyüşlerine böyle başlamışlardı.

Elbette Önder Apo ve Haki Karer yoldaşlığının onlarla ortak olan yönleri vardır. Ama aynıysa değildi. Tanışana kadar birbirlerinin farkında değillerdi. Belki o şekilde tanışmış olmasalar da, bir şekilde tanışma olasılıkları vardı. Hem de bu olasılık daha fazlaydı. Çünkü aynı zaman diliminde, her an yüz yüze gelme, tanışma, birbirinden haberdar olma zemininin olduğu koşullarda bulunuyor ve mücadele ediyorlardı. 12 Mart 1971 askeri faşist darbesi sonrasında koşullarında devraldıkları devrimci mirasın sürdürücüsüydüler. Bu şekilde birbirini tanıyan, aynı mücadele ve örgütlülük içerisinde olan birçok kişi vardı. Bu şekilde hem Önder Apo hem de Haki Karer birçok kişiyle tanışmış ve yoldaş olmuşlardı. Devrimci mücadelelerin diyalektik gelişimi de buna olanak tanımaktaydı. Toplumsal mücadeleler içerisinde de bu her zaman böyle olmuştu. Var olan böyle bir gelişim diyalektiği ayrı olanları birbirinden ayırtırdığı gibi, aynıları da bir araya getirmekteydi. Bu yönüyle önceden bir arada olanlar, tanışıklar birbirlerinden farklı cephelerde yer alırlarken; o güne kadar ayrı olanlar, öncesinde birbirlerini tanımayanlar bir araya gelmekteydiler. Önder Apo etrafında bir araya gelen ve giderek kendini çoğaltan grup da böyle bir özellik taşımaktaydı.

Haki Karer, Kemal Pir'le birlikte Önder Apo böyle bir yürüyüşü başlattığında onun yanında yer alan ilk kişilerdi. Aralarındaki bağ o kadar güçlü ve kopmaz bir şekilde kurulmuştu ki, Haki Karer ve Kemal Pir son nefeslerini verdikten sonra bile, bıraktıkları miraslarıyla Önder Apo ile olan yoldaşlıklarını, yürüyüşlerini kesintisiz kılmışlardır.

Önder Apo'nun Haki Karer ve Kemal Pir'le yoldaşlığı her zaman bir-

birlerinin varlığının kabulü ve saygıya dayandı. Farklılıkları birbirini tamamlayarak, kendilerini bulmaya yöneltti. Öyle ki, Önder Apo ilk ve son kez yaşadığını belirttiği; o yeni bir başlangıca gebe olan kaos anını andıran bedenini, bilincini saran o derin titremeyi/sarsıntıyı Haki Karer'le düşüncelerini paylaştığı anda yaşadı. Paylaşımları, ortaklaşmaları o kadar güçlü ve derin olmasına, bir bütünü oluşturmalarına rağmen, farklılıklarını da hiçbir zaman reddetmediler. Önder Apo her zaman Haki Karer ve Kemal Pir'in Türkiyeli olma kimliklerini ve kendi halkları karşısında görev ve sorumlulukları olduğunu görmezden gelmediği gibi, hiçbir zaman da böyle bir his uyandıracak bir yaklaşım sergilemedi. Haki Karer ve Kemal Pir'in bu farklılıklarını Kurdistan ve Türkiye halklarının iradi ve özgür birliğinin, bir arada olmanın, birlikte mücadele ve zafere ulaşmanın en belirgin temel özellikleri olarak bütünü ayrılmaz parçaları olarak gördü.

Apocu hareketin ilk grup toplantısı olarak kabul edilen 1973 Baharında Ankara Çubuk Barajı toplantısında Haki Karer ve Kemal Pir'in olması da böyle bir gerçekliği anlatmaktaydı. Haki Karer ve Kemal Pir, Önder Apo ile tanıştıkları andan itibaren onun etrafında oluşan çekirdek grupta yer alan ilk Apocu öncü kadrolardı. Apocu kadronun özellikleri onların şahsında somutluk kazanmaya başlamıştı. Önder Apo'nun attığı her adımda onunla birlikteydiler. Buna rağmen Önder Apo, Haki Karer ve Kemal Pir'in kendi halklarına karşı olan sorumluluklarını bir yana bırakmayı aklının ucundan bile geçirmemişti. Önder Apo, ilkel ve farklılığa saygılı tutumunu taviz vermeden is-

rarlı bir şekilde korumuştur. Apocu hareketin ilk grup olma dönemini aşip, örgütsel kimlik kazanmaya başladığı ve kendi içerisinde örgütsel bir işleyişe kavuşmaya başladığı ve bunun için Kurdistan'a dönüş kararı alınırken; Haki Karer ve Kemal Pir'in kararlarını kendilerinin vermesi ve o nedenle de görüşülerek düşünceleri alınması gerektiğini, toplantı halinde olduğu arkadaşlarına bu nedenle belirtme gereğini duymuştu. Yine bu her iki arkadaş için Türkiye halkına karşı sorumluluğu önceleyen bir çalışma içerisinde girebileceklerini ve düşünce olarak kendilerine yakın gördükleri bir grupla hareket edebileceklerini de belirtmiştir. Buna karşılık olarak Haki Karer ve Kemal Pir'in verdiği yanıt, "Türkiye halkının özgürlüğünü, Kurdistan halkının özgürlüğünde görüyoruz" şeklinde olmuştur. Herkesten önce Kurdistan'a gidenler arasında yerlerini alarak, Apocu hareketin Kurdistan'a taşırılmasına, Kurdistan halkıyla buluşmasına öncülük etmişlerdir.

Apocu hareketin Kurdistan'a taşırılması

Apocu hareketin Kurdistan'a taşırılması, aynı zamanda Apocu hareketin tarihin de yeni bir dönüm noktasının başlaması anlamına gelmektedir. Haki Karer ve Kemal Pir ise bunun ilk öncüleri olmuşlardır.

Yabancı oldukları, dilini bilinmedikleri bir ülkeye gitmek, orada devrimin örgütlenmesinin öncülerinden olmak o kadar kolay olmasa da, başarılabilir da değildi. Haki Karer ve Kemal Pir önlerine dikilen tüm engellere rağmen bunu başarmışlardır.

O günün koşullarında Kurdistan demek, Kürt olmak ve Kurdistan-i olan; yaşam biçiminden, diline, kültürüne, giyimine varıncaya kadar her şey yasaktı ve inkar edilmekteydi. Kürt ve Kürtlük adına olanlar hakır görülmekte, içten içe Kürtlüğünü yaşayanlar da aslını gizlemekte, Kürtçe konuşmaktan, Kürtlüğünü savunmaktan korkarlardı. Hatta tanıdıklarıyla bile Kürtçe konuşurken çekinir, sağa-sola bakınırlardı.

Kürt olmanın yasaklandığı, Kürtlerin bile Kürt olduğunu gizlediği, ağır sömürgeci baskılar altında, Kürt, Kurdistan adına düşünce savunmak, mücadele yürütmek, hele hele her hallerinden, konuşmalarından Kürt olmadığı belli olanlar için, bu o kadar da kolay değildi. Önder Apo nasıl ki, İstanbul Devrimci Doğu Kültür Ocakları (DDKO)'na gittiğinde konuşmasının normal akışı içerisinde telaffuz ettiği "Kurdistan" kelimesini duyanların "bu ne diyor", "bu da nereden çıktı" dercesine kuşkuyla bakan gözleriyle karşılaşmışsa, onu da aşan; ağır itham ve nitelermelere maruz kalınacağını, Kurdistan'a daha ilk adım atıldığı andan itibaren göze almak gerekiyordu. Ve bunun böyle olacağından herkesten daha fazla farkındaydılar. Ankara'da üniversite gençliği içerisinde, derneklere, kampüslerde, arkadaş çevresinde yapılan dile getirilen görüşlerden, yapılan tartışmalardan bunu biliyorlardı; sosyal-şovenizm ve ulusal inkarcılığın 'sol', 'sosyalist' söylemler altına gizlenerek savunulduğuna çokça tanık olmuşlardı. O nedenle de Kurdistan'a gidiğinde o güne karşılaşılanlardan daha da ağır olanlarıyla karşılaşacaklarını biliyorlardı. Ve daha Kurdistan'a ilk adımlarını attıkları andan itibaren tüm bu farkında olduklarıyla karşılaşmaktan da geri kalmamışlardı.

Türkiye'den, çıkıp, üniversitelerde gördükleri, karşılaştıkları faşist, dinci, şoven düşünce ve örgütlenmeler kadar, sosyal-şoven ve ulusal inkarcı düşünce ve siyasal eğilimler de, kendilerine sunulan koşullarda, Kurdistan'da örgütlenme imkanına fazlasıyla sahip hale gelmişlerdi. Öyle ki, bu türden karaktere sahip olan "düşünce" ve "siyasal eğilimler" Kurdistan kentlerinin demografik, etnik, dinsel-inançsal-mezhepsel vb taşıdığı özelliklere göre, çok rahat bir şekilde örgütlenme ve hareket etme olanağına sahiptiler. Hatta denilebilir ki, bu hareketler Kurdistan'ı kendi aralarında paylaşmışlar, kendileri dışında düşünce ve mücadele yürütmek isteyenleri etkili oldukları yerleşim merkezlerinde, okullarda, 'iş' sahalarında çalışma yürütmesine, örgütlenmesine 'yasak' getirmişlerdi. Bu yönleriyle de Apocu hareketin, Kurdistan'da örgütlenmesinin önüne engel olarak dikilmişlerdi.

Apocu hareketin her öncü kadrosu gibi Haki Karer'de bu engellerle karşılaşmış ve doğrudan hedef haline getirilmişti. Nasıl Ankara'da Türkiyeli olma kimliği nedeniyle sosyal-şoven kimi çevreler tarafından 'onlar da Apocu olmuş' denilerek sanki kendilerine ihanet edilmişçesine Önder Apo ile yoldaşlıkları yadırganmış ve kabul görmeyerek kullanılmak istenmişse, bu kez Kurdistan'daki dayanakları, izdüşümleri olan kendilerini

sol, sosyalist, ilerici olarak adlandırılanlar ile kimi reformist küçük-burjuva milliyetçiliğin esintisine kapılanlar bu sefer arkadaşların Türklük kimliğini kullanmak istemişlerdi. Bu yaklaşım en bariz şekilde kendini Batman'da göstermişti. Kimi pespaye kişilikler Haki Karer'in Kurdistanlı ve Kürt olmamasını kullanarak Apocu hareketin Batman'da örgütlenmesinin önüne geçmeye çalışmışlardı. Haki Karer benzeri bir yaklaşımla Dîlok'ta karşılaşmıştı. Ancak nerede olursa olsun Haki Karer gerek sosyal-şovenizmin gerekse de ulusal inkarcılığın, her türlü küçük-burjuva reformist, milliyetçi düşünce ve eğilimlere karşı tavizsiz, uzlaşmaz bir ideolojik duruşla karşı koymayı bilmiş ve onların gerçek yüzlerini Kurdistan halkı ve gençliği içerisinde deşifre etmeyi başarmıştı.

Haki Karer bu özellikleriyle sadece sosyal-şovenizmin, ulusal inkarcılığın ve reformist, milliyetçi küçük-burjuva düşünce ve eğilimlere değil, sömürgeci ajan, kontra faşist güçlere karşı mücadelede de en ön saflarda yerini alarak, önderlik etmişti. Haki Karer'in olduğu yer de faşist-kontra çetelerin varlıklarının, örgütlenmelerinin kalması mümkün değildi. Mutlaka bu güçlerin ve örgütlenmelerinin dağıtılması gerekiyordu. Bu özelliği daha lise yıllarındayken belirgin bir şekilde öne çıkmıştı. O yıllarda, okuduğu okulda sivil faşistlerle kavgaya girmiş ve onların orada örgütlenmesinin önüne geçme mücadelesi içerisinde olmuş ve yürütülen böyle bir mücadeleye öncülük yapmıştı. Üniversite eğitimi için geldiği Ankara'da da faşistlere karşı mücadelede, öğrenci gençlik içerisinde bir önder olarak rolünü oynamıştı. Fiziki olarak atak ve güçlü yapısı çevresinde olan arkadaşları için güven verirken, Fen Fakültesinde okuyan faşistler üzerinde korku yaratmıştı. Haki Karer onlar için en fazla korktukları arasında yerini almış ve ona görünmemek için de hep ondan uzak durmaya çalıştıkları gibi hakkında da -doğru olmadığı halde- onun "Filistin'e gittiği ve eğitim gördüğü" yönünde söylentiler yaymaya başlamışlardı.

Apocu kadro özellikler Haki Karer'de somutlaştı

Haki Karer bu yönleriyle sadece okuduğu Fen Fakültesinde değil, diğer okullarda da faşist güçlerin devrimcilere yönelik saldırılarına karşı aktif bir şekilde yürütülen mücadeleye en ön saflarda katılmıştır. Ankara üniversite devrimci gençliği içerisinde en fazla tanınan, bilinen, kabul gören simalardan biri olarak, Ankara Fen Fakültesi delegesi olarak katıldığı Ankara Demokratik Yüksel Öğrenim Derneği (ADYÖD) seçimlerinde delegeler tarafından ADYÖD yönetimine seçilmiştir.

O günün koşullarında üniversitelerde okuyan devrimci gençler kendilerini sadece okullarda yürütülen örgütlenme, devrimci mücadele ve faşist saldırılara karşı geliştirilen direnişlerle sınırlı tutmaktaydılar. Aynı zamanda kendilerini işçi örgütlenmelerine, direnişlerine ve halkın yaşadığı sorunların çözümünde de sorumlu görmekteydiler. Haki Karer'de bu görev ve sorumlulukların yerine getirilmesinde

en aktif bir şekilde rolünü oynayanlar arasında yerini almıştır.

Haki Karer var olan bu özelliklerini kişiliğinin, varlığının ve mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olarak Dîlok'ta daha da ileri boyutlara taşımıştır. Denilebilir ki, öncülüğünü yaptığı ve bizzat yürüttüğü örgütsel çalışmalarıyla o zamana kadar soykırımcı, sömürgeci TC Devleti tarafından biçimlendirilerek Kurdistan'ı, Türkleştirme merkezlerinin ön mevzisi haline getirilmek istenen ve bu istikamette de önemli mesafelerin kat ettiği Dîlok'ta yürüttüğü devrimci faaliyetleriyle devrim etkisinde gelişmelerin yaşanmasına önderlik etti. İdeolojik, örgütsel çalışmalarla ulusal inkarcılığın kalelerinden biri haline getirilmek istenen Dîlok'ta güçlü bir örgütlenme yaratırken, nitelikli kadro birikimini ortaya çıkardı; sosyal-şovenizmin ve onun doğrudan etkisi altında gelişen sol içerisindeki ulusal inkarcılığın belini kırdı. Askeri eylemlilikle de faşist, kontra örgütlenmeleri dağıtma noktasına getirerek etkilerini en asgari düzeye indirilmesini sağladı. Öyle ki, Dîlok Apoculuğun en hızlı geliştiği ve etkili hale geldiği bir kent halini aldı. Dîlok'ta Apocu hareketin kaydettiği bu gelişmenin sağlanmasında, Haki Karer'in ideolojik, siyasal, örgütsel ve askeri yönleriyle birlikte; kişiliğindeki devrimciliğinden taviz vermeyen özelliklerin büyük bir rolü oldu. Özellikle de önder bir kadro olma özelliğiyle yaşamdaki emekçi, fedakar, mütevazı yanları burada en öne çıkan karakteristik özellikleri oldu.

Haki Karer gökyüzünü yorgan, toprağı döşek olarak gördü

Evet, Haki Karer örgütçü, propagandacı, eğitmen ve eylemciydi. Ama sadece bunlarla da sınırlı kalmadı. Bir emekçi idi. O dönemde Apocu hareketin herhangi bir maddi dayanağı, imkanı, geliri, silahı ve barınağı mekanları, dernekleri ve gazeteleri yoktu. Ama inançla dolu bir yürek ve son derece net olan bir düşünce yapısı ile yoğrulmuş militan devrimci özelliklere sahip bir duruş, yaşam ve hareket tarzları vardı. Bu özellik onlara yokluktan varlığı yaratma gücü vermekteydi. Haki Karer'de zirvede temsil ettiği bu özellikleriyle Dîlok'ta örgütlenme çalışmalarına başlamıştı. Faaliyet yürütmek için önce bir barınak ve maddi, mali imkan arayışına girmede. Bu imkanlara daha kolay ve kestirme yollardan giderek ulaşma ve bunlara dayalı bir örgütlenme ve çalışma yürütmeyi doğru bir yol ve yöntem olarak gördü. Emeğe, çalışmaya, mücadeleye dayalı ve bunların üzerinde yaratılacak olan değerlere dayanmayı kendine esas aldı. O nedenle de gökyüzünü yorgan, toprağı döşek olarak kabul ettiği Dîlok'un parklarında gecelerken, ayakta kalacak, yaşayacak kadar para elde edebileceği pazarlarda hamallık, inşaatlarda amelelik yaptı. Emeğe dayalı yaratılan maddi imkanlarla en asgari düzeyde hem yaşamsal ve hem de örgütsel ihtiyaçlarının çözümünü esas aldı. Hem çalıştığı yerde ve hem de diğer değişik alanlarda propaganda ve örgütlenme faaliyetleri içerisinde oldu. Ancak çok büyük engellerle de karşılaştı. Çoğunlukla da

bu engeller, sol, devrimci düşüncelerin etkili olduğu, propaganda ve örgütlenmeye imkan tanıyan mahalle, dernek gibi yerlerde; Kürtlüklerinden uzaklaşmış, sosyal-şovenizmin etkisi altında ulusal inkarcı özellikleri belirgin hale gelmiş olanlar tarafından gerçekleştiriliyordu. Öyle ki, bu kesimler "bu da nereden çıktı", "Kürtler ancak Türkiye devrimiyle özgürleşebilir", "söyledikleri bir hayal ve halkları birbirinden koparmaktır" gibi söylemlerde bulunurken, "bunlar mı Kurdistan Devrimi yapacak, devlet kuracak" diyerek küçümser bir yaklaşım içerisinde girdikleri gibi, tehdit etmeye hatta saldırıya kadar varan yaklaşımlar içerisinde girmekten de geri durmadılar. Ancak tüm banlara rağmen, ısrarlı ve kararlı çalışma Apocuları sınırlardan daha erken örgütlenmeye, sempatisan bir kesim oluşturmaya, halkla, emekçilerle, kadınlarla, gençlerle buluşturdu. Yürütülen ideolojik mücadele sonucunda halk ve gençlik içerisinde olduğu gibi, sosyal-şoven grupların etkisinde olan birçok kişiyi de etkileyerek Apocu harekete katılmaları sağlandı. Bunun bir sonucu olarak da Apocu hareket Dîlok'ta mahallelerde, okullarda, demeklerde, fabrikalarda ve sendikalarda güçlü bir örgütlenme ağına kavuştu. Apocu hareketin Dîlok'ta kat ettiği bu gelişim ve yakaladığı örgütsel düzeyin oluşumunda Haki Karer belirleyici bir rol oynadı. Yaşamdaki örnek duruşu, ideolojik ve politik düzeyi, örgütçü özellikleri, disiplini, kararlılığı, askeri gücü ve yeteneği, verdiği güven ile her şeyden önce de fedakarlığı, paylaşımcılığı, önce yoldaşlarını düşünen, onların ihtiyaçlarının karşılanmasına öncelik tanıyan, var olanın en iyisini, en sağlamını, yenisini, sağlıklı olanını ve fazlasını arkadaşlarına veren, eğer geriye kalırsa onunla yetinen özellikleri bunu sağladı.

Apocu hareketin gelişiminde oynadığı rol ve kişilik özellikleri Haki Karer'i herkesten daha önce soykırımcı, sömürgeci TC Devleti ve uzantılarının hedefi haline getirdi. Haki Karer'in doğrudan öncelikli hedef haline getirilmesinin nedeni sadece bunlar da değildi. Kuşkusuz bunlar da Haki Karer'in hedef haline getirilmesinde önemli etmenlerdi, fakat bunların yanında en önemlisi Haki Karer'in, Önder Apo'nun yardımcısı olması ve onu temsil etmesiydi. O nedenle ki, soykırımcı, sömürgeci TC Devleti, Haki Karer'i hedef haline getirirken, sadece onun fiziki olarak varlığını ortadan kaldırmayı değil, onu katlederek Önder Apo'yu etkisiz kılmayı ve buna dayalı olarak da Apocu hareketi tasfiye etmeyi kendisi için temel bir amaç olarak belirlemişti. 18 Mayıs 1977'de Haki Karer'in katli ile birlikte yaşananlarda bunu doğrulamıştı.

Haki Karer'in katledilmesiyle halklarının birliği yok edilmek istendi

Haki Karer'in katledildiği süreç, Kurdistan ve Türkiye'de çok önemli siyasal gelişmelerin yaşandığı anlardı. Toplumda hızlı bir politikleşme yaşanmaya başlamış, devrimci barış önemli bir boyut kazanmıştı. Hemen hemen birçok kente sürekli yüzbinlerce insanın katıldığı büyük gösteriler ve mitingler düzenleniyor, işçi grevleri ve kamu emekçilerinin

direnişleri yaşanıyor. Tırmanan faşist teröre karşı, devrimci öz savunma bilinci ve örgütlenmesinin gelişmesi, karşılık vermesi giderek daha fazla boyutlanmaktaydı. Geleneksel sağ, dinci ve faşist-kontra partilerin almış olduğu oy miktarında hızlı bir düşüş yaşanırken; Türkiyeli sol ve sosyalist çevrelere ilgi ve sempati toplum içerisinde gelişmeye başlamıştı. Sol ve sosyalist kesimlerinde desteklemesi ile kendine 'sosyal demokrat' bir görüntü kazandırmak isteyen CHP'nin; sağcı, dinci, faşist partiler karşısında oy miktarını artırarak birinci parti haline gelmiş olmasıysa, siyasal dengeleri önemli oranda etkilemekteydi.

Tam da böylesi bir sürecin yaşandığı koşullarda ordu içerisinde MHP'li faşist karakterli bir darbe planlaması devreye konulmuştur. Kara Kuvvetleri Komutanı Namık Kemal Ersun'un öncülük ettiği bu faşist darbe planlaması kapsamında da 1 Mayıs 1977 katliamı ve bunu takip eden günlerde de o zamanın CHP Genel Başkanı olan Bülent Ecevit'e karşı suikast devreye konulmuştu. Haki Karer'in katledilişi böylesi bir süreçte gerçekleşmişti. Haki Karer'in böylesi bir süreçte hedef olarak seçilmiş olmasının bir çok nedeni vardı. Bunların içerisinde en belli başlı olanı Haki Karer'in Önder Apo'nun yardımcısı olmasıydı. Diğer bir önemli neden de Haki Karer'in yapılacak olan cenaze törenine yönelik geliştirecek provokasyon, yapılacak saldırıyla Apocu harekete bir daha belini doğrultamayacak, ayağa kalkamayacak ölümcül bir darbe vurmaktı. Onun içindir ki, gerek 1 Mayıs 1977 katliamı ve Bülent Ecevit'e yönelik suikast ve gerekse de Haki Karer'in katledilmesinin aynı zaman kesiti içerisinde yaşanması bir tesadüf değildi. Tamamen Kurdistan ve Türkiye'de yükselen devrimci, toplumsal kabarığa karşı yapılmak üzere devreye konan faşist askeri darbe planlaması kapsamında belirlenmiş olan hedeflere yönelik yapılan saldırılardı. Daha 1976 yılında ABD'nin Adana konsolosluğu tarafından yazılan bir raporda 'Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde Apocular adıyla anılan, son derece tehlikeli Stalinist bir grubun varlığına ve gelişimine' dikkat çekilmiş olması, Önder Apo'nun 1977'nin Nisan-Mayıs aylarında Serhat'tan başlattığı 15 Mayıs 1977'de tamamladığı Kurdistan seferinin hemen üç gün sonrasında Haki Karer'in katledilmesi ve provokasyon denemesinin üzerinden daha 15 gün bile geçmeden Ankara'da Önder Apo'ya karşı 3 Haziran 1977'de devreye konulan komplota bunun en somut göstergeleri arasında yerini almaktaydı.

Eğer Önder Apo'nun öngörüsü olmasaydı, Haki Karer'in katledilmesinin hemen ardından tezgahlanarak uygulanmak istenen provokasyon daha ilk andan itibaren, yani Haki Karer'in daha cenazesi hastahane-den alınmadan amacına ulaşmış olacaktı. Önder Apo bunu engelledi. Haki Karer'in büyüğü olan kardeşinin Ordu-Ulubey'den gelmesi sağlanarak cenazesi alınarak doğduğu Ulubey'e götürüldü. Haki Karer'in cenaze törenine Ulubey'den, Ordu'dan ve çevre il ve ilçelerden duyan tüm devrimci ve demokratlar katılarak Haki Karer'i ve yoldaşlarını sahiplendiler.

Soykırımcı, sömürgeci TC Devleti'nin, Haki Karer'i katlederek he-

define ulaşmasının önü alınmış oldu. Ancak bununla soykırımcı, sömürgeci TC Devleti'nin Önder Apo ve onun öncülüğünde gelişen Apocu hareketi imha etme saldırılarından vazgeçtiği veya böyle bir tehlikenin ortadan kalktığı anlamına da gelmedi. 3 Haziran 1977 Komplosu da bunu en bariz bir göstergesiydi. Hatta Haki Karer'in katliyle asıl hedef olarak belirlenmiş olan Önder Apo'ya karşı doğrudan yönelinmesiydi. Öyle ki, Önder Apo'nun bu komplo ile ya katledilerek ya da bir daha zindandan çıkmasına olanak tanınmayacak bir şekilde esaret altına alınarak bir daha Önderlik rolünü oynayamaz hale getirilmesi hedeflenmişti. Böylece hem Önderliğinden hem de Önder Apo'nun "gizli ruhum" dediği yarıdımıcısı Haki Karer'den kurtulmuş ve böylece de önderliksiz bırakılan Apocu hareket çökertilmiş, dağıtılmış, dağıtılamasa bile o günün koşullarında soykırımcı, sömürgeci TC Devleti ve NATO nezdinde büyük bir tehlike olmaktan çıkarılmış olacaktı.

Önder Apo'nun ön görüşü ve aldığı tedbirler, uygulamaya konan darbe planlamasını bu yönüyle boşa çıkardığı gibi; Apocu hareketin tarihi içerisinde stratejik öneme sahip bir dönemin başlangıcı vesilesi haline getirilmiştir. Apocu hareketin partileşme sürecine girmesi de böyle bir gerçekliği anlatmaktadır.

Haki Karer'in katledilmesine partileşerek yanıt verildi

Apocu hareket ideolojik grup döneminden itibaren kendi içerisinde bir işleyişi ve disiplini olan, örgütlenme düzeyini 1975'i-1976'ya bağlayan yılbaşında Dikmen toplantısıyla gerçekleştirdi. Haki Karer'de bu örgütlenmede aktif yerini almıştı. Ancak içerisine girilen bu örgütlenme biçimi uzun sürmedi ve Haki Karer'in katledilmesinden sonra parti kuruluş çalışmaları başladı. Haki Karer'in katledilmesi ve Apocu hareketin gelişim düzeyi bunu gerekli kılıyordu. Bu temel de Önder Apo tarafından bir parti program taslağı hazırlandı. 25-27 Kasım 1978'de Haki Karer'in katliamının üzerinden yaklaşık bir buçuk yıl sonra Amed'in Lice ilçesinin Fis köyünde yapılan toplantıda PKK tarihine birinci kongre olarak geçen parti kuruluş toplantısıyla da resmi olarak parti örgütlenmesi içerisine girilmiş oldu. Ancak Haki Karer'in katledilmesinin ardından yürütülen hazırlık ve faaliyetler parti kuruluş hazırlık çalışmalarıyla sınırlı değildi. Haki Karer'in katledilmesinden çıkarılması gereken önemli sonuçlar vardı. Yine yapılması ve yerine getirilmesi gereken daha başka görevler vardı. Bunların başında da zamana yayılmadan Haki Karer'in vurulmasının araştırılması ve sorumlularının bulunarak hesap sorulması gerekiyordu.

Haki Karer'i kimler, neden katletmişti? Bu sorunun cevabı mutlaka bulunmalı ve bunu yapanlar açığa çıkarılmalıydı. Yine hangi yanlışlığı, eksik yaklaşım ve zayıflıklar böyle bir alçakça katliama fırsat sunmuştu? Bunlardan da, özeleştirel sonuçlar çıkarılmalıydı. En önemlisi de Haki Karer'in katliamına karşı anısına nasıl layık olunabileceği çok net bir şekilde belirlenebiliyordu. Çünkü gün ağlamak ve geri

çekilme değil, yapılacak büyük hamlelerle ölümsüz şehidimiz Haki Karer'in şahadetine, anısına anlamlı bir yanıt verme günüydü.

Önder Apo, Haki Karer'in anısına kaleme aldığı tarihi değerlendirmesi ve Parti Program Taslağı ile bunun yolunu en doğru bir şekilde göstermişti. Asıl olması gereken de yoldaşlarının, Önder Apo'nun bu temelde yaptığı belirlemelerin gereklerini yerine getirerek, gösterdiği yolda yürünmesi ve Haki Karer'in anısına bağlı kalarak, onu her an sürekli kılacakları mücadelenin gelişimi içerisinde yaşatmaktır. Bu temel görevlerin yerine getirilebilmesi içinde Haki Karer kimdi? Amacı neydi? Kimler tarafından katledildi? Tüm bunların en kısa sürede halka en yalın haliyle anlatılması ve bu alçakça yapılan katliamın sorumlularının bulunup ortaya çıkarılması gerekiyordu. Bunun için derhal harekete geçilmeliydi.

Haki Karer'i katledenler belirlenmiş olan bu görev ve sorumlulukların çok gecikmeden yerine getirileceğinin farkındaydılar. Onlar da asıl hedeflerine ulaşmak için, her türlü kirliliği ve oyunlarını sürdürdüler. İlk elden yaptıkları da, başvurdıkları demagogilerle Haki Karer'in katlini kendileri için propagandaya dönüştürmek için etrafa yalan ve karalamalara dayanan "haberler" yaymak oldu. Bu temelde de yaptıkları bu katliamı, ilk önce "bir ajanın cezalandırılması" olarak göstermeye çalıştılar. Ancak bu yalan ve demagogileri tutmadı. Çünkü Haki Karer'i Dîlok'ta tanımayan ve onun devrimci, önder bir kişilik olduğunu bilmeyen kimse yoktu. O nedenle de yaptığı propaganda sahiplerine geri döndü. Bu şekilde sonuç alamayacakların anlayınca bir başka yalana daha başvurdular ve Haki Karer'in kendileri tarafından değil de, "iç sorunlar nedeniyle öldürüldüğü" yalanına başvurdular. Bir yanda bu doğrultuda kara propaganda geliştirilirken, diğer yandan da bizzat ajan-provokatörler tarafından, Haki Karer'in "Türk olduğu gerekçesiyle, Kürtler tarafından öldürüldüğü" demagogisi yayılmaya başlandı. Bilgi kirliliğine dayalı oluşturulmaya çalışılan düşünce bulanıklığı içerisinde Haki Karer'in katliamının üzerine sis perdesi çekilerek bir muamma yaratılmak istendi. Bunlarda tutmayınca Haki Karer'in katliamıyla neyi hedeflediklerini açıkça ortaya koymaktan geri durmadılar. Haki Karer'in nasıl katledildiği ve bu katliamda, kimlerin rol oynadığı deşifre olunca, bunun hesabının sorulacağını anlayınca kendilerini daha korunaklı gördükleri yerlerde gizlenmeye çalıştılar.

Haki Karer'in hesabı sorulmuştu

Yapılan araştırma ve soruşturmalar sonucunda Haki Karer'i, "Sterka Sor" diye adlandıran, sol ve devrimci kesimler içerisinde de "Beş Parçacılar" diye bilinen ve başında tescilli ajan, provokatör olan Alaattin Kaplan'ın olduğu bilinen kontra çete bir grup tarafından katledildiği açığa çıkmıştı. Bu katliam yapılırken bazı ajanlaştıran unsurları da kullanmışlardı. Tüm bunlar deşifre olunca da ajanlaştırdıkları unsurlara dayanarak Apocu hareketin bilinen diğer önder

kadrolarını katletmek ve Apocu hareketi içten parçalama doğrultusunda harekete geçmişlerdi. Böylece Haki Karer'in katliyle başlatılan, Önder Apo'ya karşı komplo ile tamamlanmak istenilen Apocu hareketi tasfiye etme planları tamamlanmak istenilmişti. Önder Apo'nun almış olduğu tedbir ve karşı hamlelerle bu yönelimler de deşifre edilerek, "Beş Parçacılar" ve ajanlaştırmış unsurlara dayalı Apocu hareketi tasfiye planları boşa çıkarılmış oldu. Böyle olunca da o güne kadar kendilerinin güvencede olduğunu sanarak, ortalıkta görünmekten bir sakınca görmeyenler, gizlenecekleri karanlık mahzenler arayışı içerisine girdiler. Ancak bunda da başarılı olamadılar. Saklandıkları mahzenlerde ve kendileri için güvende hissettikleri bölgelerde tek tek bulunarak kendilerinden Haki Karer'in katliamının hesabının sorulmasını engelleyemediler.

Apocu hareket, tarihinde ilk tanık olduğu bu büyük önder, enternasyonalist savaşçı Haki Karer'in katledilmesiyle başlatılan en ciddi kontrgerilla saldırısını -vermiş olduğu bu büyük kaybın eksikliğini, acısını yaşayarak da olsa-, boşa çıkarak daha da güçlenerek çıkmasını bilmiştir. Partileşme doğrultusunda yürütülen çalışmalar ve kesintisiz bir şekilde işbirlikçi, ajan yapılanma ve faşist-kontra güçlere, örgütlenmelere karşı sürdürülen mücadele ve elde edilen kazanımlar bunun en somut göstergesi olmuştur.

Haki Karer'de somutlaşan partileşme, kadrolaşma ve halklılaşma gerçeği

Önder Apo'da bu gerçekliği; "PKK bir direnmedir; PKK saldırı halinde bir direnmedir. Evet, halkımız genelde bir savunma konumundadır, ama PKK'nin savunma içinde bir saldırı hareketi olduğu kesindir. Düşüncede ilk anda bir saldırıydı, politikada ilk adımlarını attığında bir saldırıydı, eylemlerde ilk adımını attığında bir saldırıydı. Hatırlatmak isteriz hemen, Hakiler Dîlok'tayken hiç emir almadan, tek başına bizzat PKK'nin saldırı ruhunun bir gereği olarak faşist vurmuştur, sayısını belki de bilemediğimiz şiddet eylemi sergilenmiştir. O zaman PKK'nin askeri komitesi yoktu, politik organizasyonu da yoktu, grup aşamasıydı, ideolojik propaganda dönemiydi, ama devrimci insan faşist vurma dahil, bir çok şiddet eylemi düzenledi ve bundan haberimiz bile yoktu. Haki hata mı yaptı, Haki komitesi belli olmadı diye acaba kuralları mı çiğnedi? Asla! Haki, Partimizin aynı zamanda askeri, siyasi ruhuydu ve ruhun bir gereğini yerine getirdi. Hiç bize söylemedi, mektup yazmadı, karar var mı, yok mu, komitesi oldu mu olmadı mı demedi. Tek başına yaptı, etti ve Partimizin tarihinde bir dönemi böylesine ortaya çıkarmak istedi. Gerçek PKK'lilik, PKK'nin gerçek saldırı ruhu ve pratiği buydu. Kemal böyledir, sayısız böyle militanlarımız vardır. Hiç bizden emir almadan direndiler, gerici ve hain vurdular, örgüt kurdular. Fakat 'Emir veya komitesi yoktur, duralım' demediler" sözleriyle en yalın bir şekilde dile getirdi.

Haki Karer'de somutlaşan, şehitlerde yaşamsallaşarak sürekli kılınan

partileşen kadro özellikleri sadece o anla, belirli dönemlerle sınırlı kalmadı. Apocu hareketin gelişimi ve kat ettiği mesafelere bağlı olarak sürekli bir zenginleşme yaşadı, çoğaldı. Hep birlikte ve beraber birbirlerini tamamlayanlar olarak bir arada bulundular. Bu temelde partileşen Apocu kadro; ordulaşan, askerleşen, komutanlaşan kadro haline geldi. Elbette bu Apocu kadronun partileşen olma özelliğinin reddi olmadığı gibi, Apocu kadronun önceden de askeri bir özellik taşımadığı gibi bir anlam ifade etmedi. Askeri özellikler ideolojik grup örgütlenmesi içerisinde de her Apocu kadro da belirgin olan, varlığını koruma ve geliştirmede en öne çıkan özelliklerdendi. O nedenle ordulaşan, askerleşen, komutanlaşan derken, Apocu kadronun partileşen özelliği nasıl ret edilmiyorsa, önceden var olan en temel özelliklerinden olan askeri yönü de ret edilmiyordu. Aksine partileşen Apocu kadronun savaşan halk gerçekliğinin yaratılmasında stratejik olarak üstlendiği görev ve sorumlulukla birlikte kendini bunun gereklerini yerine getirecek düzeyde; kurallarına göre, profesyonelce örgütlü hale getirmesiydi. Daha somut bir ifadeyle de partileşen Apocu kadronun bu temel özelliğini koruyarak ordulaştırması, askerleştirilmesi, komutanlaştırmasıydı. Ve halkı da parti öncülüğünde savaşan bir güç olarak konumlandırmayı başarmasıydı. Apocu hareketin gelişim tarihinin ilk stratejik hamle dönemi nasıl partileşme olarak anlam kazanmışsa, bu temelde 15 Ağustos 1984 Büyük Gerilla Atılımı'yla bir dönüm noktası yaşayan askeri gelişmeler Apocu hareketin gelişim tarihi içerisinde ikinci stratejik hamle dönemi olma özelliğine sahipti. Geline aşamada ise, Apocu kadronun bu iki temel özelliğine, ekolojik, demokratik, kadın özgürlükçü paradigma ile birlikte üçüncü bir temel özellik olarak; demokratik ulus inşa arayışçılığı eklenmiştir.

Bu şekilde Apocu kadronun en temel özelliklerinden biri haline gelen demokratik ulus inşa arayışçılığı, Apocu kadronun partileşen, ordulaşan özelliğinin reddi değil, onları tamamlayan diğer temel bir özelliği olmaktadır. Bu yönüyle de, Apocu hareketin gelişim tarihinde Üçüncü Stratejik Hamle dönemin öne çıkan tarihsel görev ve sorumluluğunu ifade etmektedir. "özgür birey-yurttaş ve demokratik komün yaşamı", "politik yaşam ve demokratik özerklik", "sosyal yaşam", "özgür eş yaşam", "ekonomik özerklik", "öz savunma sistemi" gibi daha da çoğaltılabilecek bilecek olan esaslar üzerinden partileşen, ordulaşan Apocu kadronun öncülüğünde onlarca yılı bulan bir mücadele ile geleneksel ve devlet toplumu olmanın dışına çıkan gerçek örgütlü toplumun, kendi içerisinde yeniden inşa edilerek yeniden örgütlenmesi olanaklı hale gelmiş bulunmaktadır.

Apocu kadro böyle bir görev ve sorumluluğun sahibi haline gelmiş bulunmaktadır. Bu da devrimde devrimi yaşayarak, devrimi sürekli yaşayan, gelişen, yenileyen bir düzeyde dinamik ve canlı tutmak anlamına gelmektedir. Bu temelde de Apocu kadro, yarım asrı geçen mücadele tarihinin içerisinde kuru-

luşunun 45. yıl dönümünü karşılayan öncüsü PKK'yi ve onun yaratıcısı olan Önder Apo'yu tüm bağlılığı ile selamlamaktadır. Mücadelemizin öncüsü ve ilk şehidi olan Haki Karer'in şahsında mücadelemizi bugünlere getiren, tüm gelişmelerin önünü açan, kazanımlarımızın asıl yaratıcısı ve sahibi olan şehitlerimizi saygıyla anmaktadır.

Özellikle de içerisinde geçmekte olduğumuz süreçte yeni bir kuruluş yıl dönümünde PKK'yi ve Önder Apo'yu selamlamak, partileşme şehidimiz Haki Karer şahsında tüm devrim şehitlerimizi anmak her Apocu kadro, Kurdistan halkı ve dostları için büyük bir anlam ifade etmektedir. Çünkü Haki Karer'in şahadetiyle varlığına son verilmek istenen Apocu hareket, bugünde aynı şekilde yarım asrı geçen mücadele içerisinde, on binleri bulan şehidin kanı ve kahramanlığı ile yarattığı tüm değerlerle birlikte imha edilmek istenmektedir. Yine Haki Karer'in katliamıyla vurulan sarsıcı darbenin ardından doğrudan hedef haline getirilen Önder Apo, çeyrek asırdır rehine olarak tutulduğu İmralı'da, üzerinde uygulanan ağırlaştırılmış mutlak tecridin daha da derinleştirilerek sürekli imha tehdidi altında tutulmaktadır. Fakat buna karşı Önder Apo ve Apocu hareketin direnişi geçmişte olduğu gibi, bugünde mücadeleyi daha da ileriye taşıyarak yeni kazanımlarla taçlandırma temelinde hızından hiçbir şey kaybetmeden sürmektedir. Zap, Metîna, Avaşîn, Xakûrkê Heftanîn, Botan, Serhat, Merdîn, Amed, Garzan, Dersîm, Erzurum gibi tüm gerilla ve direniş bölgelerinde Kurdistan özgürlük gerillası düşmana ağır darbeler vurarak, kesintisiz bir şekilde mücadele bayrağını daha da yükseklerde dalgalandırmaktadır. Mersin'de Rûken Zela (Emel Feremez Hisen) ve Sara Tolhîdan (Dîlara Ürper), Ankara'da Rojhat Zîlan (Özkan Şahin) ve Erdal Şahin (Hasan Oğuz) gibi Ölümsüzler Taburu'nun kahraman savaşçıları vurdukları ölümcül darbelerle soykırımcı, sömürgeci TC Devleti'nin yüreğinin derinliklerine varıncaya kadar korku salmaktadır. Tüm bunlar yaşanırken de hem yurtdışı hem de yurtdışında görkemli direniş ve yükseltilecek mücadele içerisinde her biri birer kahramanlık abidesi olan şehitlerine sahip çıkan Kurdistan halkı ile dostları Önder Apo ve Kurdistan özgürlük gerillasının yanında saf tutarak sesini daha gürleştirmekte ve PKK'nin 45. kuruluş yıl dönümünü karşılamaktadır.

PKK'nin 45. Kuruluş Yıldönümü Kurdistan, Türkiye, Ortadoğu ve Dünya Halklarına, İnsanlığına Kutlu Olsun!

Haki Karer'in anısı partileşme, varlığını koruma ve özgürlüğe ulaşma mücadelemizde yol göstermeye devam ediyor!

Devrim ve Özgürlük Şehitlerimiz Ölümsüzdür!

Yaşasın PKK!

Yaşasın Önder Apo!

PKK İLE TARİHİN AKIŞI DEĞİŞTİ

1970'lerin başlarında dünyada büyük gelişmeler yaşanırken, Türkiye'deki sol ve Kürt hareketi, klasik sol ve milliyetçi eğilimi pek aşamamıştı. Bu dönemde şahsen her iki eğilimle de ilgilendim. Dev-Genç çıkışlı THKP-C'ye sempatanlığım önde olmakla birlikte, Kürt sorununa daha kapsamlı yaklaşım gösteren bazı örgütler ilgimi çekmeye devam ediyordu. THKO önderi Deniz Gezmişlerin idam sehпасındaki Kürt-Türk özgür kardeşlik vurgusu sürekli bağlı kalınması gereken bir mesajdı. Mahir Çayanların Mart 1972'de şehadeti sonrasındaki Siyasal Bilgiler Fakültesi boykotuyla içeri alınma ve yedi ay sonra tanık yetersizliğinden çıkışla birlikte, umduğum örgütlenmelerin iç açıcı olmadığını bizzat görerek, yeni bir örgütlenmeye gitmenin daha doğru olacağı kanaatine vardım.

Rêber Apo'nun 'Bir Halkı Savunmak' kitabından derlenmiştir

1- Birinci PKK'leşme hamlesi

PKK'nin temelini atılmasının yıldönümünde kapsamlı bir değerlendirme, eleştiri, özeleştir ve yeniden yapılanma ihtiyacı yakıcı bir sorun ve yerine getirilmesi gereken temel bir görevdir.

Amatör bile denilemeyecek bir tepki grubu olarak 1973 Nisanı'nda Ankara Çubuk Barajı kıyılarında kah ayakta kah oturarak, ayrı bir Kurdistan grubu olarak hareket etmenin daha doğru olacağını, bunun temel nedeninin de Kurdistan'ın klasik sömürge bir ülke olmasından kaynaklandığını bir sır gibi ilk defa altı kişilik gruba toplu olarak ifşa ederek başlamış bulunduk. Daha önce tek tek doğruları açıklama tarzını toplum yapma tarzına dönüştürmek, ilk başlangıç olarak değerlendirilebilir. Bu tarzın örgütlenmeye götürme gibi bir özelliği vardır. 1974-75-76 yılları grubu ADYÖD (Ankara Demokratik Yüksek Öğrenim Derneği) çatısı altında geliştirme dönemi idi. 1977 Martı'nda Ankara'dan Kurdistan'a yaptığım Agirî, Bazîd, Qers-Dîgor, Dersîm, Çewlîg, Xarpêt, Amed, Riha ve Dîlok gezi ve toplantıları, grubun ülkeye taşırılması anlamına geliyordu. Ardından Ankara'ya dönüş ve Haki Karer'in Dîlok'ta toplantıdan üç gün sonra şehadeti bir çok etkisi yarattı. Buna verilen yanıt partileşme biçiminde adım atılması oldu. Aynı yılın sonunda Dîlok'ta Program Taslağı'nı hazırladım. 1978 yazına doğru iç ihanet yüklü belalı bir evlilikle büyük ihanete uğramış Kurdistan'ın merkezi Amed'e uçtuk. 27 Kasım'da Fis köyünde 22 kişilik amatör grubumuzla partileşme sözü verdik. Partileşme unvanı altında kentlerde fazla yaşanılmayacağı anlaşıp, hem dağ hem de Ortadoğu seçeneklerinin kullanılması gereği doğduğunda, adeta ikinci bir Hz. İbrahim hicreti halinde 1979 1 Temmuz'undan itibaren Riha'dan Suriye'ye, oradan eski Kenan ellerinde özgürlük aramaya doğru yola çıkıldı.

15 Ağustos 1984'e kadar geçen yaklaşık on yıllık sürecin hangi ideolojik ve

politik ortamda ve nasıl geçtiğini daha yakından görmek gerekir.

1970'ler kapitalist sistem tarihinde önemli bir kırılmanın baş gösterdiği dönemin başlangıcıdır. Sistem II. Dünya Savaşı'ndan kendini toparlayarak çıkmış, ABD'nin öncülüğü kesinlikle kazanmış, Avrupa yeniden ayağa kalkmış, Japonya bir Uzakdoğu devî olarak doğmuştu. Reel sosyalist sistem zirveye tırmanırken, ulusal kurtuluş hareketleri en güçlü dönemlerini yaşıyordu. Tam bu noktada 1968 Gençlik Hareketleri yeni bir zihniyet devrimi başlatıyordu.

Böylesine zirveye ulaşmış bir tarihsel-toplumsal sistemin kaotik bir sürece girmesi şaşırtıcı olabilir. Ama zirveden sonraki bir adımın düşüşün başlangıcı olduğunu hatırlarsak, gerçek bir kaos sürecinin doğduğu ve etkilerini hızla yaydığı kabul gören temel bir görüştür. Bugün geriye yönelik olarak baktığımızda, bunun altında yatan temel etkenin reel sosyalizm, ulusal kurtuluş ve sosyal demokrasinin yüz elli yıllık devlet odaklı hareketlerinin amaçlarına ulaşmalarına rağmen, halk yığınlarına vaat ettiklerini gerçekleştirmekten uzak olduklarının anlaşılması olduğu görülecektir. Bir kez daha Hristiyanlığın mı Roma İmparatorluğu'nu fethettiği, yoksa tersinin mi doğru olduğu ikilemi doğmuştu. Belki ikisinde de doğruluk payı vardı. Hristiyanlık imparatorluk kültürle sentez kurduğunda ortaçağ feodalizmini doğurmuştu. Eşitlikçi ve barışçıl olmasa da, farklı bir toplumsal sisteme erişildiği söylenebilirdi. Ama özündeki özgürlüğü, eşitliği büyük oranda yitirdiği de bir gerçektir.

Kapitalist sistemin vahşi evresi diyebileceğimiz dönemde doğan sosyalist, sosyal demokrat ve ulusal kurtuluş akımları sonuçta sistem bağlantılıydılar. Ondan doğmuşlardı. Şüphesiz tümüyle sistemin yedek akımları olarak hazırlandıklarını söylemek gerçektir. Ama sistemin rasyonelitesini, yaşam tarzını aşma diye bir sorunları olmadığını, olsa da söylemde kaldığını bugün rahatlıkla söyleyebiliriz. Eşitlikçi, özgürlükçü ideolojilerin kökeni

sınıflı ve hiyerarşik toplumun dışındadır. Komünal ve demokratik duruş özleminin doğurduğu. Fakat sürekli sınıflı ve hiyerarşik toplumca ya zorla ya tavizler karşılığında özerlerini yitirmeye dek yozlaştıklarına dair birçok tarih örneğini de bilmekteyiz. Bugün reel sosyalist ülkelerin çözülüşünü, ulusal kurtuluş sonrası devletlerin içine düştüğü bunalımı ve sosyal demokrat hükümetlerin muhafazakarlardan pek farklı bir yanları kalmadığını göz önüne getirdiğimizde, bu akımların sistemin birer mezhebi olmaktan öteye gitmediğini daha rahatlıkla belirtebiliriz. 1970'ler bunalımı, sistemin artık bu yedek mezheplerden yeterince yararlanamayacağını açığa çıkmasıyla yakından bağlantılıdır. 1968 Gençlik Hareketi de özünde bu gerçeği ifade eder. Umdukları sonuçlar doğmamıştır. Her üç akım iktidara geldiği halde vaat ettiklerini gerçekleştiremiyorlardı. Yeni bir kapitalist sınıf ve bürokrasi doğurmuşlardı. Klasik kapitalizmden çoğu yönden daha da geriydiler. Yol açtıkları bunalımlar, özgürlüksüzlük ve eşitsizlik, eleştirdikleri sistemi adeta yeniden arattırıyordu.

Sovyetlerin çözülüşü sistem için başarı değil, bunalımı arttırıcı bir etken

Bu gerçeklik kapitalist devletin meşruiyeti için ciddi bir tehditti. Artık kitleleri etkileyebilecek ciddi yeteneklerden yoksun kalacaktı. Halk muhalefetleri devlet odaklı olmayan akımlara yöneleceklerdi. 1968 devrimciliği birçok eksiklik taşısa da bunun yolunu açmıştı. Yeni soldan tutalım, feminizm, ekolojik hareket ve yerel kültür akımlarına kadar geniş bir yelpazede devlete karşı yeni bir muhalefet tarzı gelişti. Sistemin kaosa girmesinde en temel etken buydu. Diğer yandan artan çevre sorunları, tavizler politikası sonucu ücretlerin yükselişi, yığınların yoksulluğundan ötürü talep yetersizliği maliyet ve arz fazlalığına yol açıyordu. Sistemin iç çelişkileri ABD-AB-Japonya ekseninde artmıştı. 1980'ler sonrası neo-

liberalizm bu yeni kaotik bunalıma çare olarak öngörülüyordu. 1990'da Sovyetlerin çözülüşü sistem için başarı değil, bunalımı arttırıcı bir etkendi. Neoliberalizmin yeni 'küresel hamlesi' bu koşullar altında gündemleşti. Tekelleşen medyanın ağır bombardımanı altında sahte paradigmlar üretilmeye çalışıldı. Sistem için yeni hedef belirlemeye yönelik teorik inşalar hızlandırıldı. Komünizm yerine 'uygarlıklar çatışması' revaçta olan görüştü. Özellikle islam adı altındaki coğrafyada kurulu rejimlerin sistemin çıkarlarıyla bağdaşmazlığı gittikçe öne çıkıyordu.

1970'lerin başlarında dünyada bu yönlü büyük gelişmeler yaşanırken, Türkiye'deki sol ve Kürt ulusal sorunu bağlamındaki Kürt hareketi, klasik sol ve milliyetçi eğilimi pek aşamamıştı. Dünya oldukça geriden takip ediliyordu. Türkiye solu Sovyet, Çin, Arnavutluk ve Avrupa komünizmi kanalından beslenirken, cılız bir aydın hareketi olan Kürt solu, ilkel Kürt milliyetçiliği ve Türk sol etiketli bir karmaşayı yaşıyordu. Bu dönemde şahsen her iki eğilimle de ilgilendim. Sempatan olmaya çalıştım. Dev-Genç çıkışlı THKP-C'ye sempatanlığım önde olmakla birlikte, Kürt sorununa daha kapsamlı yaklaşım gösteren bazı örgütler ilgimi çekmeye devam ediyordu. THKO önderi Deniz Gezmişlerin idam sehпасındaki Kürt-Türk özgür kardeşlik vurgusu sürekli bağlı kalınması gereken bir mesajdı. Bunun yanında 1970'te İstanbul DDKO üyesi olmuşum. 12 Mart fırtınası estiğinde böylesi karmaşık örgüt ortamında her an kanun dışına çıkabilirdim. Nitekim Mahir Çayanların Mart 1972'de şehadeti sonrasındaki SBF (Siyasal Bilgiler Fakültesi) boykotuyla içeri alınma ve yedi ay sonra tanık yetersizliğinden çıkışla birlikte, umduğum örgütlenmelerin iç açıcı olmadığını bizzat görerek, yeni bir örgütlenmeye gitmenin daha doğru olacağı kanaatine vardım.

1973 baharında Ankara'da bağımsız bir örgütlemeye gitme kararlılığı, sahip olunan olanaklardan ziyade anlam itibarıyla önemliydi. Ne ilkel Kürt milliyetçisi bir

eğilim, ne de sosyal şoven dediğimiz özünde Türk milliyetçisi bir sol eğilim değil, kendine özgü bir tarih ve güncellik yorumuyla 'Kurdistan Devrimcileri' olarak çıkış yapmak daha uygun geliyordu. Bu çizgisel bir değişiklikti ve önemi her geçen gün daha iyi ortaya çıkacaktı. Ne tahakkümcü hakim ulus eğilimleri içinde ne de tahakkümcü ulus iktidarların bir uzantısı olan işbirlikçi Kürtlerin eğilimi ilkel milliyetçilik içinde ideolojik olarak erime olmalıydı. Politik olarak inisiyatif kazanma özgür bir kimlik kazandırıyor. Bu tercihin doğru olduğuna inanıyorum. Kürtleri, dolayısıyla katıkları ölçüsünde diğer halkları özgür halk olma bilincine götürecek özellikleri bağrında taşıyordu. Hem ezen hem de ezilen ulus milliyetçiliğine kapılmadan özgür halk kimliğini hedeflemek, dünya çapında kapitalizmin mezhepleri haline gelen reel sosyalizm, ulusal kurtuluş ve sosyal demokrat sapmalarına karşı da yerinde ve zamanında bir güvenceydi. Doğru bir zihniyet gelişimi kadar, demokratik siyasete götürecek yol olma özelliğine de sahipti. Ulusal kurtuluşa aşırı vurgu yapmak belki bir sapmaya yol açabilirdi. Bunda ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesinin dogmatik yorumu etkiliydi. Her ulusa bir devlet, ilkenin biricik ve tek doğru yorumu olarak anlaşılıyordu. Reel sosyalizmin iktidar anlayışından da kaynaklanan bu durum çizginin yaratıcılığını engelliyordu. Fakat 1978'de PKK olarak ilan edilme bu sapmanın daha fazla gelişmesini önledi. Tipik bir Afrika ulusal kurtuluş hareketi haline düşmek yerine, halk özgürlüğüne dayalı bir çizgi olma konumu daha da güçlendi. Gelişme dünya çapındaki sol dönüşümlere çok bilinçli olmasa da denk düşüyordu. Geleceği olan bir çizgi olma şansını bağrında taşıyordu.

Net ve derinlikli olmamakla birlikte çizginin ideolojik boyutunun gelişmeye açık olması, büyük ve kalıcı sapmalara düşmesini engelliyordu. Israrla temsil ettiğimiz sosyalizme 'bilimsel sosyalizm' dememiz sosyal bilime olan ilgiyi açıklayabilir. İdeolojik katılaşmadan kaynaklanabilecek gerçeği yeterince görememe hastalığına karşı tedbirli olmaya çalışıldı. Fakat sosyal bilimin kendisinin yaşadığı ağır problemler, daha yeni yeni kültür, ekoloji ve kadın sorununa ilgi duyması, yine de çizginin önemini kanıtlar. Çizgi sosyal bilim karmaşasından alıkoymakla özgürlük ve eşitlik idealini daha canlı ve öncül kılıyordu. En azından sosyalizmin ve sosyal bilimin yaşadığı krizin tahrifatları çizgiyle sınırlandırılabilirdi. Türkiye'nin diğer sol çizgileri bu yeteneği gösteremedikleri ve dogmatik karakterle kof bir bireysel liberalizm arasında gidip geldikleri için marjinalleşmekten kurtulamadılar. Mezhepleşmenin daha küçük odakları haline gelmekle politikleşme şansını da başından yitirmiş oldular. Kürt solu denen grupçuklar da aynı süreci daha silik yaşadılar.

PKK çizgisinin politikleşme şansı ideolojik özellikle yakından bağlantılıdır. Nitekim ona taban teşkil edebilecek halka hızla ulaşabilmesi bu gerçeği kanıtlar. Dar bir ulusçuluk veya sınıfçılık hastalığına tutulsaydı, diğer örneklerde görüldüğü gibi mar-

Kemal Pir'in 1982, Mahsum Korkmaz'ın 1986'daki kayıpları savaşı kurallarına göre geliştirme şansına ilişkin ciddi darbelerdi. Ardından yapılan kısmi bir geri çekilme ve 1986 PKK III. Kongresi bir kriz geliştirme çalışması oldu. Olanakların yetersizliğinden değil, zorbela yaratılan bazı olanakların üzerine yatma anlayışı etkili oluyordu. 1987 yılı tüm olumsuzluklara rağmen ciddi bir çıkış için yine geniş perspektif ve olgusal olanaklarla hazırlanmıştı. Fakat hareketin bağrına iyice oturmuş, giderek bilinçli bir hal almış olan iç çeteleşme olayı merkezi kadro sorumsuzluğuyla birleşince, değeri çok yüksek olan ve çok sayıda insanın olağanüstü fedakarlığıyla hazırlanmış çalışmaları işlemez, verimsiz, atıl durumda bırakıyordu.

jinalleşmekten o da kurtulamayacaktı. Derinliğine bir politikleşmenin yaşandığı bilinmektedir. Bunu 'kadrolaşma sorunu'na bağlamak gerekir. Kadronun kendisi mevcut biçimlenişinden ötürü bir engel konumundaydı. Daha sonra reel sosyalizmi köküntüye götürecek temel etkenlerden biri olarak kadro sorunu çözümlenmeden, yapılacak tüm siyasal belirlemeler ve örgütlenmeler işlevsiz kalmaktan kurtulamayacaktı. Politik çizgi kadar onun örgüt modeli gelişmeye uygundu. Kendini savunma anlamında meşru silahlı savunmanın da dönem itibarıyla doğruluğu savunulabilirdi. Ama bunu isteyebilecek

kadronun olmayışı çizginin sürekli kırık vermesine yol açtı. Örgütsel kriz de diyebileceğimiz sorunlar aşılmak istendi. Sınırlı bazı gelişmelerin sağlanması esasında hareketin kitleselleşmesinden kaynaklanıyordu. Çizginin daha büyük gelişmeler sağlaması profesyonelliği gerektiriyordu.

PKK'nin politik çizgisinde aydınlatılması gereken en önemli konu ayrı bir devlet içerip içermediğine ilişkindir. "Bağımsız Kurdistan" sloganı çok kullanılmasına rağmen, bunun bağımsız bir devlet anlamına geldiğini söylemek zordur. Konuyu en yakından yaşayan biri olarak, genelde devlet, özelde Kurdistan devleti kavramını derinliğine düşünüp tartıştığımızı söylemek doğru olmaz. Ütopik anlamda bir eğilim olsa da, realist açıdan gündemleştirilmesi fazla ilgi çekmiyordu. Bunun isteyip istememeden çok, çözüm değeri hakkında net olmamaya dayandığını sanıyorum. Devlet sahibi olmanın çözüm demek olduğu kesin değildi. Teoride de bu sorunun tartışmalı olduğu biliniyordu. Demokratik sosyalizm mi, proletarya diktatörlüğü mü sorusu sürekli kafa karıştırıyordu. Dünya çapında yaşanan devlet haline gelmeyle emekçilerin ve halkların sorunlarının çözüm bulamadığı görüşü de etkileyiciydi. Bütün bunlar ayrı devlet üzerinde yoğunlaşmayı çekici kıldığı gibi, altından çıkılması güç sorunlar yaratacağını da hissettiriyordu. Ayrıca Türkiye ve Ortadoğu koşullarında Kürt devleti kurmanın zorlukları kadar, ortaya çıkaracağı yeni sorunlar konuyu daha da nazik kılıyordu. Sonuç olarak devlet yerine, statüsü tam kestirilemezse de, anavatan olarak Kurdistan kavramı daha çok tercih edildi. Temel slogan olarak seçilen 'Bağımsız, Demokratik ve Sosyalist Kurdistan' deyiminde de açık bir devlet tercihi bulunmadığı anlaşılabilir. Ortalama ve en gerçekçi devrimci kavramın "Özgür Kurdistan" biçiminde somutluk kazanabileceği tahmin edilebilirdi. Kurdistan Devrimcileri, Özgür Kurdistan yanlıları olarak tercüme edilmesi daha doğru bir yorum olabilir. Bu sorunun önemi daha sonra ortaya çıkacaktı. Özellikle 1990'ların başında ilan edilen 'Federe Kurdistan' devleti ve PKK direnişinde yaşanan 'özgür alanlar' devlet iktidarı konusunda daha çok düşündürüyordu.

Devlet sorununun sosyalist ideolojide de tam çözümlenememesi bulanıklığı artırıyor. Fakat sorunun ağırlaşmasında ulusların kendi kaderini tayin hakkında her ulus için bir devlet düşüncesi temel rol oynuyordu. Devlet deyince de işin içine zor ve savaş giriyordu. Meşru savunma gereği savaş değil, politik amaç için genel olarak savaşın mubah görülmesi konuyla bağlantılı diğer önemli bir sorundu. Savaş, hem de uzun süreli bir savaş olmadan ulusların kurtulamayacağı, uluslar kurtulmadan sınıfsal kurtuluşun da olamayacağı bir stratejik düşünce olarak benimseniyordu. Tüm özgürlük mücadelesi tarihinde büyük sapmalara yol açan bu savaş ve iktidar sorunları PKK'nin de giderek daha çok gündemine girecekti.

Devletin bu dönemde üzerimize gelişi, genel olarak solun ve Kürtçülüğün gidişatının bir parçasıydı. Farklı bir konum gerektirecek bir durum da yoktu. Özgün ve uzun süreli bir direniş odağı olabileceği düşünülemezdi. Bütün göstergeler askeri bir darbenin gelebileceğini gösteriyordu. Yapılacak iki tavır vardı: Ya dağlara açılmak ya da yurtdışına, Ortadoğu'ya çekilmek. Aslında iki tavra da yönelindi. 1979 sonlarında hareket ciddi kayıp vermeden her iki yöne çekilmenin bütün olanaklarına sahipti. Çekilmeler yavaş yavaş gerçekleşiyordu. Mazlum Doğan ve Mehmet Hayri Durmuş gibi bazı talihsiz yakalanmalar dışında ciddi bir kayıp yoktu. Hareket olunabilmiş, parti ilan edilmiş ve varlığını uzun vadeye yatabilecek konumlara ulaşmıştı. Dolayısıyla 12 Eylül darbesine karşı öngörülü olunabildi ve 1980 askeri darbesi gelmeden gereken yapıldı. Yurtdışına açılım da uzun vadede düşünülmüyordu. Birkaç düzinelik askeri kadro eğitimiyle, uzun vadeli

gerilla ile kurtuluşa kadar savaşmak bir 'devrim kanunu' gibi yorumlanıyordu. Her şeyin planlandığı gibi yürüyeceğine inanılıyordu.

1980 sonrası Ortadoğu'da öngörüldüğü gibi birkaç grup eğitilip ülkeye yönelindi. Bazı siyasi cephe çalışmaları Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi (FKBDC) yapıldı. Fakat işlerin istendiği gibi yürümemesi bazı teorik çalışmaların yapılmasını gerektiriyordu. Bu amaçla 1981'den itibaren önce 'Kurdistan'da kişilik problemi, parti yaşamı ve devrimci militanın özellikleri,' hemen ardından 'Kurdistan'da zorun rolü' ve 'Örgütlenme üzerine' adlı kaset konuşmaları yapılarak kitaplaştırıldı. PKK I. Konferansı (1981) ve II. Kongre (1982) çalışmaları da yapılarak ülkeye daha esaslı ve kalıcı yönelmeye çalışıldı. 1982 İsrail-Filistin savaşı bu süreci daha da hızlandırdı.

Aslında İran Devrimi'yle oldukça elverişli koşullar yaşayan Doğu ve Güney Kurdistan'da üslenme ve çalışma yürütmenin daha uygun olacağı ortaya çıkmıştı. Bu düşünülmüdü değil. Orada Siverek çatışmalarından deneyim sahibi olan Mehmet Karasungur arkadaş bulunuyordu. Gerekeni yapabilecek durumdaydı. Ama 1983 Mayıs'ında dürüstlüğü ve amatörülüğünün kurbanı olarak şehit düşmesi ciddi bir talihsizlikti. Boşluğu doldurmak için 1982'de alana gönderilen Duran Kalkan ve Ali Haydar Kaytan'dan beklenen, çizgiyi Güney'den yönlendirmek ve oturtmaktı. Bundan daha önce '80'de Kemal Pir ve Mahsum Korkmaz önderliğinde Botan'dan Dersim'e kadar sürebilecek bir direniş hattı tutturmaları için de genel bir perspektife sahip bulunuluyordu. Kemal Pir'in talihsiz yakalanması 1980 Temmuz ciddi bir kayıptı. Asıl çıkış yapması beklenen Duran Kalkanların konumu ilk defa çizgiyle oynama gibi bir endişeye yol açıyordu. Hatırladığım kadarıyla şöyle diyordum: "Ortadoğu'da yapıları tekrarlamak, eşeğini boyayıp sahibine tekrar satmak gibi bir şeydir." Beklenen çıkışların olmaması, Amed Cezaevi'nde Mazlum Doğan'ın Newroz'da yaptığı eylem ve ardından Ferhat Kurtayların kendilerini yakmaları, Kemal Pir, M. Hayri Durmuşların ölüm orucundaki şehadetlerinden duyduğumuz endişe ve sorumluluk, halimize öfkeye dönüşüyordu. Bu amaçla ilk defa 1984 Ocak'ta sınırlı sayıda merkezi bir kadroyla yapılan toplantıda bazı arkadaşların Duran Kalkan ve Cemil Bayık başta olmak üzere durumu isim verilerek ağır eleştirildi.

Devam edecek

PARTİMİZİN 46'NCI YILINDA APOCU FEDAI ÇİZGİSİNİ ÖZÜMSEYELİM VE ÖZGÜRLÜK KAMPANYAMIZI ZAFERE TAŞIYALIM

51 yıllık geçmiş mücadele süreci öncü partileşmeyi, kahraman gerillalaşmayı ve demokratik uluslaşmayı ortaya çıkarmıştır. Halk serhildanlarını yaratarak ulusal diriliş devrimini gerçekleştirmiştir. Yeni yüzyılın öncü gerçeği ve tüm insanlığın özgürlük umudu olarak Kadın Özgürlük Devrimi'ni başlatmış ve geliştirmiştir. Onlarca TC yönetimini yenilgiye uğratmış, onların şahsında faşist, sömürgeci ve soykırımcı zihniyet ve siyasetin yenilgisini ortaya çıkarmıştır. Demokratik siyasetin zeminini yaratmış ve önünü açmıştır. Başûr'daki gelişmelerin dolaylı, Rojava'daki gelişmelerin ise doğrudan yaratıcısı olmuştur. Paradigma değişimiyle birlikte Önderlik gerçeği küreselleşmiş, tüm ezilenlere kurtuluş yolunu gösteren bir Önderlik haline gelmiştir.

PKK Yürütme Komitesi

PKK'nin Tüm Kadro ve Sempatizanlarına!

Değerli Yoldaşlar!

Hareket ve halk olarak, parti ayımız olan yeni bir kasım ayına girdik. PKK'nin resmi kuruluşunun 45'inci yıl dönümünü yaşıyoruz. 27 Kasım tarihi itibarıyla 46'ncı PKK yılına gireceğiz ve 10 Ekim'de ilan edilen Küresel Özgürlük Kampyamızı zafere taşımaya çalışacağız. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü ve Kürt sorununun çözümünü hedefleyen topyekûn direnişimizi her alana yayıp daha güçlü geliştireceğiz.

Bu temelde, başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, halkımızın ve dostlarımızın Parti Bayramı'nı kutluyoruz. Haki Karer yoldaşla başlayan, Leyla ve Axîn yoldaşlara kadar gelen tüm kahraman şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. Yine Delal ve Reşîr yoldaşlar şahsında tüm kasım ayı şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Amaçlarını başarma ve anılarını yaşatma sözümüzü bir kez daha yineliyoruz. 46'ncı PKK yılında daha güçlü savaşıp daha büyük başarılarımızı belirtiyoruz.

Değerli Yoldaşlar!

Bilindiği gibi, PKK'nin örgütsel temelleri, Önder Apo'nun 1973 Newroz'unda Ankara Çubuk Barajı'nda yaptığı toplantı ile atıldı. 1973-75 yıllarında Ankara yüksek öğrenim gençliği içinde kendini bir ideolojik grup haline getirdi. 1976 başından itibaren 'Ülkeye Dönüş Hareketi'ni gerçekleştirdi ve 1976-78 dönemin-

de Kurdistan'da bir aydın-gençlik grubu haline geldi. 26-27 Kasım 1978 tarihinde Lice'nin Fis Köyünde yapılan Kuruluş Kongresi'yle de PKK ismiyle kendini partileştirdi. Önderliksel doğuş, 1970 başında gelişen Türkiye devrimci gençlik mücadelesinin ateşi içinde gerçekleşirken; partileşme süreci, Hilvan ve Siverek direnişleri etrafında gelişen ajanlaşmış yapı, kurum ve kişilere karşı devrimci şiddet temelindeki mücadele içinde yaşandı.

Önder Apo, 1979 Temmuz başında Kobanê'ye geçti ve Lübnan-Filistin sahasında yeni örgütsel ilişkiler geliştirdi. 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesi ardından toparlanmak ve hazırlanmak üzere PKK de bu alana çekildi. 1980-82 yılları arasında Önder Apo öncülüğünde çok yoğun bir eğitim ve hazırlık çalışması yürütüldü ve 20-26 Ağustos 1982 tarihinde Suriye'de yapılan İkinci Kongre ardından ülkeye geri dönüş hareketi geliştirildi. 15 Ağustos 1984 Eruh ve Şemdinli eylemleriyle de 12 Eylül faşist-soykırımcı diktatörlüğüne karşı gerilla savaşı başlatıldı. 15 Ağustos 1984 tarihinden 15 Şubat 1999 tarihine kadar da Önder Apo komutasında kesintisiz bir gerilla savaşı yürütüldü. Bu 15 yıllık büyük özgürlük savaşı içinde üç kez tek taraflı ateşkes ilan edildiyse de söz konusu ateşkeslerin hükmü birkaç ay bile sürmedi.

15 Şubat 1999 tarihinden bugüne kadar geçen 25 yıllık süre içinde de Önder Apo öncülüğünde parti ve halk olarak uluslararası komplo saldırısına ve İmralı işkence, tecrit ve soykırım sistemine karşı varlık ve özgürlük mücadelesi yürütüyoruz. Hiçbir kural ve ölçü tanımayan tarihin

bu en ağır saldırısına karşı Apocu fedai çizgisinde en anlamlı bir özgürlük mücadelesi veriyoruz. Faşist, sömürgeci ve soykırımcı sistemin topyekûn özel savaş saldırısına karşı parti ve halk olarak topyekûn direniyoruz.

46'nci PKK yılında doğru mücadele edip başarı kazanmak gerekir

Önderlik gerçeğimiz adeta ateş içinde doğmuş ve 51 yıldır Partimiz imha ve soykırım saldırılarına karşı devrimci savaş ve direniş içinde var olup gelişmiş bulunuyor. Bu 51 yılın her anının çok yoğun bir mücadele ve savaş içinde geçtiği açıktır. Her yıl bir önceki yıldan çok daha ağır ve kapsamlı bir savaşa sahne olmuştur. Teorik, ideolojik, siyasi ve örgütsel çalışmaların ve mücadelelenin hepsi tam bir savaş şeklinde yürütülmüştür. Devrimci savaş ve direnişle var olunabilmiş ve nefes alınabilmiştir. İlk andan itibaren ve geçen 51 yıl boyunca başta Önder Apo olmak üzere tüm Partiyi imha ve tasfiye edebilmek için faşist-soykırımcı düşman tüm gücüyle saldırı, Türkiye'nin tüm imkânları bu saldırıda kullanılmıştır. Önder Apo öncülüğündeki varlık ve özgürlük mücadelemiz de tüm bu saldırıları kırabilmek ve gelişme yaratabilmek için gerilla temelinde devrimci savaş içinde olmuştur.

Partimizin yeni bir kuruluş yıldönümünü yaşarken, öncelikle 51 yıllık bu mücadele tarihimizi iyi bilmek ve zengin devrimci derslerini özümsemek gerekiyor. Partimizin kuruluş yıldönümüne, Parti Bayramı'mıza doğru yaklaşım ancak bu temelde

olabilir. 46'nci PKK yılında doğru mücadele edip başarı kazanmak da ancak bu temelde gerçekleşebilir.

Diğer yandan, her türlü zorluğu yenen ve engeli aşan Apocu mücadele tarzının ortaya çıkardığı kazanımları da yeterince görüp doğru ele almak gerekiyor. Unutmayalım ki, Önderliksel doğuş, tüm direnme odaklarının kırıldığı, çeşitli kesimlerin geliştirdiği direnişlerin ezildiği, faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetin her alanda hakim olduğu, teslimiyetin ve işbirlikçiliğin kol gezdiği, insanların Kürtlüğünden utandığı ve kaçmaya çalıştığı bir ortamda gerçekleşmiştir. Dolayısıyla birey ve topluma dair her şey, ruh ve duygudan düşünce ve davranışa kadar tüm var oluş özgürlük için direniş temelinde adeta yeniden yaratılmıştır. Önder Apo ile birlikte yeni özgür insan gelişmeye başlamış, her türlü teslimiyet ve boyun eğme kırılarak, ulusal değerleri için bilinçlenen, örgütlenen ve mücadele eden insan gerçeği ortaya çıkartılmıştır. Böyle bir insandan savaşan halk gerçeğine ulaşılmıştır. Özgürlük devrimimizin öncelikli ve en önemli kazanımı bu olmuştur.

51 yıllık geçmiş mücadele süreci öncü partileşmeyi, kahraman gerillalaşmayı ve demokratik uluslaşmayı ortaya çıkarmıştır. Halk serhildanlarını yaratarak ulusal diriliş devrimini gerçekleştirmiştir. Yeni yüzyılın öncü gerçeği ve tüm insanlığın özgürlük umudu olarak Kadın Özgürlük Devrimi'ni başlatmış ve geliştirmiştir. Onlarca TC yönetimini yenilgiye uğratmış, onların şahsında faşist, sömürgeci ve soykırımcı zihniyet ve siyasetin yenilgisini ortaya çıkar-

mıştır. Henüz zayıf da olsa demokratik siyasetin zeminini yaratmış ve önünü açmıştır. Başûr'daki gelişmelerin dolaylı, Rojava'daki gelişmelerin ise doğrudan yaratıcısı olmuştur. Paradigma değişimiyle birlikte Önderlik gerçeği küreselleşmiş, tüm ezilenlere kurtuluş yolunu gösteren bir Önderlik haline gelmiştir. İmralı işkence ve tecrit sistemine ve DAİŞ çeteciliğine karşı mücadele tüm insanlık için yeni bir umut yaratmıştır.

Demek ki yeni bir Parti Bayramı'nı kutlarken, öncelikle 51 yıllık tarihi mücadelenin büyük zorluklarını iyi bilmek, ortaya çıkardığı kazanımları doğru anlamak ve bu büyük tecrübe birikiminin içerdiği zengin dersleri çıkartıp özümsemek gerekir. Bunun için de 51 yıllık tarihi mücadeleyi derinden sorgulayarak gözden geçirmek, geçmiş pratiğin zengin derslerini eleştiri ve özeleştiri temelindeki böyle bir sorgulama ile çıkartıp özümsemek şarttır. Tarihe doğru yaklaşmak, 46'nci yıl mücadelesine güçlü hazırlanmak ve Apocu çizgide doğru partileşip başaran devrimciler haline gelmek ancak böyle mümkündür. Tüm yoldaşlar, bir yandan Parti Bayramı'nı coşkuyla kutlarken, diğer yandan da böyle bir sorgulama temelinde kendilerini eğitip yenileyeceğine inanıyoruz.

Değerli Yoldaşlar!

Çok açık ki, daha önceki yıllar gibi, Partimizin 45'inci yılı da çok yönlü ve yoğun bir devrimci savaş içinde geçmiştir. Hatta daha önceki yılların toplamına denk bir devrimci mücadelenin yaşandığı bile söylenebilir. Adeta 45'inci yılda mücadelemiz yeni bir zirve yapmıştır. Fa-

şist-soykırımcı rejim topyekûn imha ve tasfiye saldırılarını çok yönlü geliştirirken, Partimiz ve halkımız da topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişini çok yönlü olarak geliştirmiştir. Şimdi yaşanan bu bir yıllık mücadele sürecinin de dökümünü yapmak, eleştirel ve özeleştirel bir sorgulama ile derslerini çıkartıp yeni mücadele yılına taşımak gereklidir.

Geçen bir yılın kararlarını ve planlarını pratiğe geçirmeye çalıştık

45'inci PKK yılına, yaptığımız Yürütme Komite toplantısı temelinde önceki mücadele pratiğini çok yönlü değerlendirip, 45'inci yıl görevlerini de kapsamlı ve ayrıntılı bir biçimde planlayarak girmiştik. Bu planlama düzeyini de tüm yoldaşlara aktarmıştık. Böyle bir toplantı temelinde 45'inci mücadele yılına sorunlarını çözmüş, yeni yıl görevlerini kararlaştırmış ve planlamış olarak girmiştik. Parti Yürütme Komite toplantımızın sonuçları temelinde daha sonra İdeolojik Komite, Toplumsal İnşa Komitesi ve Savunma Komitesi'nin toplantıları da yapılmıştı. Yine Özgür Kadın Hareketimiz yönetim toplantılarını yaparken, Gençlik Hareketi ise 'Parti Gençlik Konferansı' gerçekleştirmişti. Tüm bu toplantılarımızın karar ve plan düzeyleri de parti yapımıza aktarılmıştı.

45'inci PKK yılına kendini kararlaştırmış ve planlamış olarak girmiştik. Geçen bir yıl boyunca da söz konusu toplantılarımızın kararlarını ve planlarını pratiğe geçirmeye çalıştık. Şimdi yürüttüğümüz bir yıllık pratiği değerlendirmek, eleştiri ve özeleştiri temelinde sorgulayıp gereken dersleri çıkartarak 46'ncı PKK yılına bu temelde kendini yenilemiş ve yeniden kararlaştırmış olarak girmek gerekiyor. Hepimiz için öncelikli bir görev budur. Gerçekten bir yıl önce yönetim toplantılarımızın aldığı kararları ve yaptığı planlamaları ne kadar pratiğe geçirdik? Hangi kararları neden pratikleştiremedik? Yürüttüğümüz pratikler ne kadar çizgi temelinde ve kararlarımıza uygun olarak gerçekleşti? Nerede tarz ve üslup hatası ve tempo yetersizliği yaşadı? Bunlar ve benzer sorular temelinde tüm parti komite ve kadrolarının kendi bir yıllık pratiğini değerlendirmesi, yaşamış olduğu hata ve eksiklikleri nedenleriyle birlikte açığa çıkartıp aşması ve 46'ncı mücadeleye yılına bu temelde kendini hazırlaması gerekir.

45'inci PKK yılına Devrimci Halk Savaşı stratejisi temelinde çok yoğun bir savaş içinde girdiğimiz bilinmektedir. Başta Zap, Avaşın ve Metîna olmak üzere Medya Savunma Alanları'nda yoğunlaşan bu savaşın öncesini ve gelişim düzeyini her arkadaş biliyor. Bir yıl önce yaptığımız toplantılarda söz konusu savaş derinleştirilerek sürdürülürken, aynı zamanda çok daha geniş alanlara yayılması da kararlaştırılmıştır. Bilindiği gibi, kışa girerken faşist-soykırımcı düşman koruyamayacağını hesap ettiği bazı alanlardan çekilmek zorunda kalmıştır. Ağır kış koşullarında yoldaşlarımız düşmana darbeler vurmaya çalışırken, 6 Şubat tarihinde

Kurdistan'ı vuran ağır bir deprem yaşanmıştı. Depremi yol açtığı yaraları sarmada halkımıza kolaylık sağlamak düşüncesiyle ve bu amaçla yönetimimiz tarafından eylemsizlik kararı alınmıştı. Daha sonra Mayıs ayındaki cumhurbaşkanı ve meclis seçimlerine kadar söz konusu eylemsizlik kararı uzatılmıştı.

Ancak Hareketimizin bu ön açıcı yaklaşımına karşın, AKP-MHP faşist diktatörlüğü bunları dikkate almamış, tersine topyekûn faşist-soykırımcı saldırılarını yoğunlaştırarak sürdürmüştür. Söz konusu bu düşman saldırılarına karşı gerilla güçlerimiz, başta Zap olmak üzere tüm Medya Savunma Alanları'nda kahramanca direnmiş ve düşmana ağır darbeler vuran etkili eylemler geliştirmiştir. Aynı zamanda savaşı belli ölçüde Bakur alanına da yayarak, tüm Bakur sahasında belli bir gerilla direnişinin gerçekleşmesini sağlamıştır.

Yine şehirlerde de belli düzeyde eylemlilikler devam etmiştir. AKP-MHP faşizminin tüm imkânlarını seferber ederek, her türlü yöntem ve aracı kullanarak, kimyasal ve taktik nükleer bomba kullanımına başvurarak yürüttüğü saldırılar gerilla direnişimiz tarafından kırılmış ve işgalci düşmana geçit verilmemiştir.

Hiç kuşku yok ki, 45'inci parti yılında yürütülen savaşın zirvesi, 1 Ekim tarihinde Ankara'da Emniyet Genel Müdürlüğü'nü vuran fedai eylemi olmuştur. Rojhat ve Erdal yoldaşlar tarafından gerçekleştirilen söz konusu eylem, her bakımdan başarılı ve benzersizdir. Medya Savunma Alanları'ndaki direniş karşısında zorlanan ve tıkanan faşist-soykırımcı TC, 1 Ekim'de fedai eylemiyle karşılaşınca tam bir şoke olma durumunu yaşamış ve temellerinden sarsılmıştır. Bir eylem bir devleti yıkılma noktasına getirmiştir. Düşmanlarını kahreden, dostlarına ise büyük umut ve moral güç veren 1 Ekim eyleminin etkileri hala devam etmektedir. Eylemden aldığı güçle Kurdistan özgürlük gerillası her alanda devrimci eylemlerini daha da artırmakta ve etkili hale getirmektedir.

Savaş 45'nci yılında da artarak devam edecek

Başta Medya Savunma Alanları olmak üzere her alanda gelişen kahraman gerilla direnişimizi, bu direnişi yaratan HPG ve YJA Star'ın

tüm komutan ve savaşçıları bir kez daha selamlıyoruz. Başta 1 Ekim Ankara eylemi olmak üzere tüm başarılarını kutluyoruz. Rojhat ve Erdal yoldaşlar şahsında bu direnişin tüm kahraman şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz. 46'ncı PKK yılında gerilla savaşımızın yayılarak ve derinleşerek daha da gelişeceğine inanıyoruz.

Çok açık ki, 45'inci PKK yılının da temel mücadelesi savaştır ve 46'nci yıla da aynı devrimci savaş durumu devredilmektedir. Dolayısıyla PKK'nin 45'inci kuruluş yılını tamamlar ve 46'nci yılına girerken, her şeyden önce söz konusu savaş pratiğinin çok yönlü ve Önderlik çizgisi temelinde değerlendirilmesi, gelişme düzeyi kadar yetersizliklerinin de ortaya konması, başarılarıyla birlikte hata ve eksiklerinin de derslerinin çıkartılması, tüm parti kadrolarının Devrimci Halk Savaşı pra-

lemlerinde kısmen aşılrken, esas olarak 10 Ekim tarihinde başlatılan "Abdullah Öcalan'a Özgürlük ve Kürt Sorununa Çözüm" kampanyası ile aşıma durumundadır. Bu bakımdan, 10 Ekim Küresel Özgürlük Kampanyası sadece amaçları açısından ve dostların ilan etmesiyle değil, aynı zamanda bütünlüklü bir eylem kampanyası olması açısından da önemlidir ve yeni bir başlangıçtır.

46'nci PKK yılına kitlesel mücadele açısından böyle tarihi bir kampanya ile girilmektedir. Bu temelde geçmiş kitlesel eylemliliğin çok yönlü bir değerlendirmesini yapmak, hata ve eksiklerini ortaya çıkartarak önümüzdeki mücadele sürecinde bunları mutlaka aşmak ve bu temelde Küresel Özgürlük Kampanyamızı tam başarıya götürmek gereklidir. İlgili tüm yoldaşların böyle bir sorgulama temelinde kendilerini yenileyeceklerine ve özgürlük kampanyamızı

sorumlu olması itibarıyla demokratik siyaset alanı önemli bir sorgulama yaşamıştır. Fakat bunun daha da derinleştirilerek sürekli kılınması ve Parti yapımız açısından da yapılması gereklidir. 45'inci Parti yılı pratiğinin bir de bu boyutu vardır.

45'inci PKK yılı açısından önemle belirtilmesi gereken bir husus da özellikle Rojhilat Kurdistan ve İran'da gelişen 'Jin Jiyan Azadî' serhildanı ve devrimidir. Gerçi söz konusu slogan Rojhilat Kurdistan'da ve yeni ortaya çıkan bir slogan değildir. Yine kadın özgürlük mücadelesi de bu yıl ve de Rojhilat Kurdistan'da ortaya çıkan bir mücadele değildir. Fakat İran polisi tarafından Jîna Emînî'nin katledilmesi ardından Rojhilat Kurdistan ve İran'da kadınlar öncülüğünde gelişen söz konusu serhildan, hemen hiç kimse tarafından beklenmediği için daha çok ilgi çekici ve etkileyici olmuştur. Bu nedenle de 16 Eylül 2022 tarihinde başlayan Jin Jiyan Azadî serhildanları etkisini tüm dünyaya yaymıştır. Kadın ve gençlerin büyük bir dirençle eylemleri yıl boyunca sürekli-leştirmesi, söz konusu serhildanı geçen yılın en önemli eylemlerinden biri haline getirmiştir. Özellikle kadın özgürlüğünü esas almasının taşıdığı ideolojik içerik, bu eylemin devrimci etkisini ve anlamını büyümüştür. Başta Kurdistan'ın diğer parçalarında olmak üzere her alandaki kadın örgütlerinin sahip çıkması, söz konusu eylemin küresel yayılımını ve etkisini büyümüştür. Adeta bir kıvılcım tüm toplumu tutuşturmuş, oradan da bütün dünyaya yayılmıştır. Böylece 21'inci yüzyılın kadın özgürlük yüzyılı olması gerçeğini güçlendirmiş ve kadın potansiyelinin devrimci gücünü herkese göstermiştir. Kurdistan'dan gelişen kadın özgürlük devriminin dünyaya yayılmasında etkili olmuştur.

Jin Jiyan Azadî devrimiyle güçlenen ideolojik mücadele geçen parti yılında da belli düzeyde gelişmiştir. Fakat hem edebiyat ve sanat düzeyindeki zayıflıklar ve hem de günümüzün medya savaşını yaşıyor olması, bizim faaliyetlerimizin olması gerekene göre çok zayıf ve yetersiz kalmasına yol açmıştır. Bu alanlar açısından geçen parti yılında önemli ölçüde hazırlık çalışmalarının yürütüldüğü de söylenebilir. Çizgi duruşu, örgütlü çalışma ve yaratıcılık açısından düzeltme ve gelişme sağlamaya ihtiyaç vardır. 46'nci PKK yılında bu durumlar aşılarak, hem içerik ve hem de nicelik bakımından güçlü ideolojik çalışmaların gelişmesi muhtemeldir. İlgili yoldaşların bu temelde kendilerini sorgulayıp yenileyerek, yeni parti yılında devrimci dönüşümü daha görülür kılacak bir ideolojik çalışma ve mücadele geliştireceklerine inanıyoruz.

Değerli Yoldaşlar!

46'nci PKK yılına girerken İmralı'daki mutlak iletişimsizlik hali devam ediyor. Önder Apo'dan 32 aydır hiçbir bilgi alamıyoruz. Avukatların açıkladıklarına göre yeni bir "disiplin cezası" daha verilmiş. Tabi bu sözde cezaların anlamını iyi biliyoruz. Bu temelde Önder Apo'nun ve diğer yoldaşların avukat

bütünlük içinde ve çok zengin, yeni ve yaratıcı eylem biçimleriyle başarıya götüreceklerine inanıyoruz.

Yerel seçimlerde benzer hatalar yapmamak önemlidir

Siyasi bakımdan 45'inci PKK yılının önemli olaylarından biri 14 Mayıs seçimi idi. AKP-MHP faşizmini yıkmak açısından olduğu kadar, askeri ve kitlesel eylemliliği seçim eylemlerinin beslemesi ve zenginleştirmesi bakımından da önemliydi. Antifaşist mücadele seçim eylemleriyle daha çok kitleselleştirilebilir ve daha etkili hale getirilebilirdi. 'Faşizm seçimle yenilme' de seçim süreci faşizme karşı eylemliliği güçlendirici özelliğe sahipti. Bu yönlü kısmi bir değerlendirme olsa da seçim sürecinin yarattığı fırsat ve imkânlar antifaşist kitle eylemliliğinin geliştirilmesi açısından yeterince değerlendirilemedi. Yine seçim siyaseti ve sürecin yönetilmesinde belli hatalar yaşandı. Seçimin sunduğu fırsat ve imkânlar antifaşist mücadelede yeterince kullanılmadı. Oysa kullanabilmek, en az imkân ve fırsatla büyük eylemler geliştirebilmek gerekirdi. Bu açıdan da 45'inci parti yılı pratiğinin değerlendirilmesi gereklidir. Dahası önümüzdeki yerel seçimlerde benzer hatalar yapmamak, fırsat ve imkânları tam kullanabilmek açısından da böyle bir özeleştirel sorgulama önemlidir. Bu işten en çok

ve aile görüşmeleri engelleniyor, bu engellemeye hukuki kılıf giydiriliyor. Yine bu sözde cezalarla 25'inci yılda Önder Apo'nun durumunun yeniden değerlendirilmesi ve fiziki özgürlüğüne kavuşması engellenmeye çalışılıyor. AİHM kararlarının pratikleşmesinin önü bu biçimde alınmak isteniyor. En önemlisi de "işte ceza veriyoruz" denerek, Hareketimize ve halkımıza karşı psikolojik savaş uygulanmaya çalışılıyor. Güya biz bundan etkileneceğiz de moralimiz bozulacak ve umudumuz kırılacak! Oysa tarihi İmralı direnişi sadece bize, Hareketimize ve halkımıza da değil, küresel düzeyde ezilen tüm insanlığa moral ve umut veriyor, bilinç ve cesaret aşıyor. Bugün insanlık Önder Apo'nun düşünceleri ile bilinçlenip örgütlenerek özgürlük eylemine kalkıyor, herkes bu temelde cesaret ve fedakârlık kazanıyor.

Tabi bu hilekâr yaklaşım ve tutumlara karşı gereken hukuki mücadele etkili bir biçimde yürütülüyor. Avukatlar eskiye göre çok daha duyarlı ve aktifler. İmralı'daki hukuksuzluk ve de hukuka karşı yapılan hileler çok yönlü olarak teşhir ediliyor. Bu anlamda AKP-MHP rejiminin yaptıklarını savunma ve sürdürme imkânları iyice azalmıştır. Fakat sorun esas olarak hukuki değil de siyasi olduğu için, mevcut faşist-soykirımcı rejim her zorlandıkça egemen siyasi çevreler hemen imdadına yetişip TC faşizmini ve soykırımcılığını yaşatmaya çalışıyor.

Kısaca İmralı'daki mevcut durum böyledir ve Önder Apo'nun durumuna ilişkin verebileceğimiz bilginin bir boyutu budur. Zaten bunlar sürekli basına da yansımakta ve tüm yoldaşlar tarafından bir biçimde takip edilmektedir. Ancak resmiyet kazanması için biz de sürekli bunları aktarmak, bilinenleri yeniden ifade etmek durumunda kalıyoruz. Çünkü söz konusu bilgilendirme durumu bizim açımızdan İmralı gerçeğini, onun uluslararası komplo ve Kürt sorunu ile bağını, tarihte benzeri olmayan bir uygulama olduğunu, ulus-devlet sisteminin siyasi amaçları için nasıl rehinlik uygulamasına başvurduğunu daha kapsamlı ve derinlikli anlama ve kavrama imkânı veriyor.

Bu anlamda Önder Apo'ya ilişkin verebileceğimiz bilginin ikinci boyutu da İmralı tecrit, işkence ve soykırım sisteminin ve ona karşı 25 yıldır yürütülen Önderlik direnişinin, bu direniş etrafında gelişen özgürlük eylemlerinin iyi anlaşılması oluyor. Örneğin İmralı tecrit, işkence ve soykırım sistemi nedir ve kimler tarafından yürütülmektedir? Bu sistemde neden bu kadar ısrar edilmektedir? Böyle bir küresel saldırıya karşı Önder Apo 25 yıldır nasıl direnmektedir? Gücünü nereden almakta ve direnişte neden bu kadar ısrarlı olmaktadır? Bunlar ve benzeri sorular çerçevesinde İmralı tecrit, işkence ve soykırım sisteminin tüm boyutları ve özellikleriyle kavramamız gerekiyor. Bu bizi, uluslararası komplo ve Kürt sorunu gerçeğini, yani düşman olarak ifade ettiğimiz gerçekliği

doğru ve yeterli kavramaya götürür. Bizim de böyle bir kavrayışa ekmek ve sudan daha fazla ihtiyacımız vardır. Başarılı bir varlık ve özgürlük mücadelesi yürütebilmemiz ancak bununla mümkündür.

Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü ve Kürt sorununun çözümü temelinde mücadele yürütüyoruz

Hareket ve halk olarak 25 yıldır Önder Apo öncülüğünde İmralı tecrit, işkence ve soykırım sisteminde somutlaşan uluslararası komploya karşı mücadele yürütüyoruz. Bu mücadeleyi öncelikle idamın ve imhanın engellenmesi temelinde yürüttük. Daha sonra İmralı tecrit, işkence ve soykırım sisteminin teşhir edilmesi temelinde yürüttük. Son 15 yıldır da Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kavuşması somut hedefi temelinde yürütüyoruz. Bu çerçevede 'Faşizmi yıkmak, tecridi kırmak ve Önder Apo'yu fiziki özgürlüğüne kavuşturma' hamlesi örgütledik ve "Şimdi Özgürlük Zamanı" genel yaklaşımı altında bu

manımızı, Kürt sorunu ve uluslararası komplo gerçeğini, İmralı işkence, tecrit ve soykırım sisteminin derinden bilince çıkartacağız. Kürt halkına dayatılan inkâr ve imha gerçeğini ve bunun ifade ettiği tarihsel tehlikeyi deyim yerindeyse iliklerimize kadar hissedeceğiz. Bununla birlikte 25 yıllık İmralı Direnişinin özelliklerini ve genel olarak Önder Apo gerçeğini tüm yönleriyle derinden kavrayıp özümseyeceğiz. Bu hakikate bilinç ve inançla katılacağız. Bunlarla birlikte 25 yıldır İmralı tecrit, işkence ve soykırım sistemine karşı yürüttüğümüz büyük mücadelenin somut bilgisine, çizgisine ve anlamına sahip olacağız. Tüm bunları doğru ve derinlikli anlayan bir bilince sahip olursak, işte o zaman 10 Ekim tarihinde başlayan 'Küresel Özgürlük Kampanyasını' tüm yönleriyle doğru anlar ve bize yüklediği pratik görevleri başarıyla yerine getiririz.

Çok açık ki, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne odaklanan bu kampanya, esas olarak katılan herkesin

Tüm ezilen ve sömürülen halklar bizim stratejik müttefiklerimizdir

Bu noktada stratejik ilişkiler açısından bir şeye açıklık getirmek yararlı olacaktır. Son dönemlerde Hareket olarak sıkça Kürt-Arap stratejik ittifakından ve bunun öneminden söz ediyoruz. Birçok arkadaş basın üzerinden bunları dile getiriyor. Çok açık ki, buna bazı nedenlerle ihtiyaç duyup gerekli görüyoruz. Örneğin KDP milliyetçiliğinin yarattığı Arap karşıtlığını Kürtler ve Araplar içinde gidermek için bu ifadeyi sıkça kullanıyoruz. Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı siyasi sistemin en ezilen halklarından ikisi Kürtler ve Araplar olduğu için, bu sisteme karşı mücadelede bu iki halkın ittifakının büyük önem taşıması nedeniyle bu ittifaka dikkat çekiyoruz. Yani milliyetçiliğin yarattığı düşmanlıkları gidermek ve sistem karşıtı mücadeleyi güçlendirmek için Kürt-Arap stratejik ittifakının önemini sık sık vurguluyoruz.

Kuşkusuz küresel düzeyde gelişen ilk hareket bu olmamaktadır. Birinci Dünya Savaşı ardından ulus-devletler küresel birlik oluşturma ihtiyacını duymuşlar ve bu temelde "Cemiyet-i Akvam"ı oluşturmuşlardır. İkinci Dünya Savaşı sonrasında ise bu birlik kendini "Birleşmiş Milletler" olarak ifade etmiştir. Yine 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren sosyalist hareketin geliştirdiği enternasyonalist örgütlenmeler vardır. Bu temelde Avrupa'da örgütlenen 1. ve 2. Enternasyonaler ardından Rusya'da Ekim Devrimi'ne dayalı olarak 3. Enternasyonal örgütlenmesi gerçekleştirilmiştir. Bunlar dışında "Sosyalist Enternasyonal", "4. Enternasyonal" ve "İlerici Enternasyonal" adlarıyla enternasyonalist örgütlenme denemeleri de olmuştur. Fakat hem egemen ulus-devletlerin yarattığı BM sistemi ve hem de sol akımların geliştirdiği enternasyonal örgütlenmeler günümüzde ya tümünden dağılmış ya da iyice etkisiz hale gelmiş durumdadır. İşte böyle bir ortamda ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için mücadele etrafında, Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Modernite paradigmasına bağlı olarak gelişen küresel ilişkiler, yeni bir enternasyonalin doğmaya başladığını, bunun temellerinin atılmakta olduğunu bize göstermektedir. Dolayısıyla 10 Ekim Kampanyasını bu biçimde

1 Ekim 2023 tarihinde Ankara'da Emniyet Genel Müdürlüğü'nü, yani özel savaş karargahını vuran fedai eylemi bu savaşın doruğu olmaktadır. Her bakımdan doğru ve başarılı olan bu eylemin içerdiği çok zengin mesajlar bulunmaktadır. Sadece düşmana vuran, aynı zamanda üçüncü tarafları en ileri düzeyde zarar görmemesi için gözetim yapıyla örnek alınacak niteliktedir. Faşist, sömürgeci ve soykırımcı güçlerin yüreğine korku salmış, özgürlük ve demokrasi güçlerine moral ve heyecan vermiştir. Kurdistan özgürlük gerillasının vuruş gücünü ve yenilmezliğini ortaya koymuştur.

hamleyi pratikleştirmeye çalıştık. 10 Ekim tarihinden itibaren bu hamleyi "Abdullah Öcalan'a Özgürlük ve Kürt Sorununa Çözüm" kampanyası biçiminde yürüteceğimizi ve her alanda daha çok geliştirip yayarak zafere götüreceğimizi ilan ettik. Söz konusu eylem kampanyasını dünyanın dört bir yanında geliştirdikleri özgürlük eylemleriyle dostlarımız başlattılar. Başlatılan bu kampanya her gün yeni katılımlarla büyüdü, yayıldı ve güçlendi. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere tüm halkımız kampanyayı güçlü bir biçimde sahiplendi. Rojhat ve Erdal yoldaşların 1 Ekim Ankara eylemiyle ivme kazanan gerilla eylemliliği de kendi cephesinden söz konusu kampanyayı güçlendirdi. Böylece Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen bir "Küresel Özgürlük Kampanyası" 10 Ekim tarihinden itibaren başlamış bulunuyor.

Açık ki Hareket ve halk olarak 46'ncı PKK yılına böyle önemli ve etkili bir eylem kampanyası ile giriyoruz. Önümüze temel ve acil görev olarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamayı ve Kürt sorununun çözümünün önünü açmayı koymuş bulunuyoruz. Kuşkusuz tüm hareket, halk ve dostlar olarak bu görev üzerinde yoğunlaşacağız ve 46'ncı parti yılında tarihin bu en önemli ve anlamlı görevini başarmak için tüm gücümüzle çalışacağız. Bu konuda hiçbir engel ve zorluk tanımayacağız, her türlü fırsat ve imkânı en doğru bir biçimde değerlendireceğiz, Apocu tarz, üslup ve tempo ile pratikleşeceğiz ve sonuçta mutlaka kazanacağız.

Elbette başarılı olabilmek için de her şeyden önce anlam gücümüzü geliştireceğiz. Öncelikle düş-

kendini özgürleştirme kampanyasıdır! Önder Apo'nun özgürlük paradigması temelinde bilinçlenmeyi ve kendini eğiterek özgürleştirmeyi içerir. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için mücadele, aynı zamanda yürütenlerin ruhsal ve düşünsel özgürlüğü mücadelesi olmaktadır. Kampanyayı bu temelde anlamak, eylem çizgisini buna göre oluşturmak, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü kazanması için gerekli her türlü eylem biçimini geliştirirken, aynı zamanda kendini eğitip özgürleştirecek eylem biçimlerini de öngörmek ve pratikleştirmek gerekli ve esastır. Şimdiye kadar olan kitlesel eylem düzeyini mutlaka aşmak, tekrardan çıkmak, yeni ve yaratıcı eylem biçimleriyle zenginliğe ulaşmak, en önemlisi de her türlü parçalılığı aşarak tüm özgürlük ve demokrasi güçleri olarak tam bir bütünlük içinde bu eylemliliği geliştirmek gerekir.

10 Ekim Kampanyası'nın esas olarak bir "Küresel Özgürlük Hareketi" olduğu ve böyle bir hareketi fiilen ve de resmen başlattığı açıktır. Bunu bir "Küresel Demokrasi Hareketi" olarak da tanımlayabiliriz ve bu temelde Önder Apo'nun öngördüğü "Dünya Demokratik Konfederalizmi"nin temellerinin atılmakta olduğunu belirtebiliriz. Bu bakımdan, 10 Ekim'de ilan edilen "Küresel Özgürlük Kampanyasını" taktik olarak ele almamak, söz konusu kampanyanın stratejik karakterini görerek kampanyaya stratejik yaklaşım göstermek gerekir. Çünkü kampanyayı örgütleyenler ve katılanlar kapitalist modernite sisteminin dışında olan ve yeni bir sistem arayan güçlerdir. Bunlar, Hareket olarak bizim stratejik müttefikimiz olan güçlerdir.

Bu açıdan, söz konusu ifadenin kullanılmasının yanlış anlaşılması gerekir. Örneğin belirtilen Kürt-Arap stratejik ittifakı başka halklara karşı bir ittifak anlamına asla gelmemektedir. Yani bu, Kürt ve Arap halkları arasındaki bir ittifaktır; yoksa Arap ve Kürt ulus-devletleri arasındaki ya da bu devletlerle bir ittifak da değildir. En önemlisi, Hareket olarak bizim stratejik müttefikimiz sadece Arap halkı ya da halkları değildir. Örneğin Yahudi (ya da İbrani) halkı, kadın ve gençleri, işçi ve emekçileri, sosyalist ve demokratlar da bizim stratejik müttefiklerimizdir. Yine Türkiye ve İran halkları da bizim stratejik müttefiklerimizdir. Dünyanın tüm ezilenleri, kapitalist modernite sisteminin karşı olan güçler, kadınlar ve gençler, işçi ve emekçiler, sosyalist ve demokratlar, kısaca tüm ezilen ve sömürülen halklar bizim stratejik müttefiklerimizdir. Bunların hepsiyle stratejik ilişki ve ittifak geliştirmeyi öngörürüz ve bunu gerçekleştirmek için de küresel düzeyde enternasyonalist bir çalışma yürütürüz. Ulus-devletlerle ve böyle olmaya çalışan güçlerle ilişkilerimiz ise taktik ilişki ve ittifak düzeyindedir.

İşte 10 Ekim tarihinde başlatılan "Küresel Özgürlük Kampanyası" esas olarak stratejik bir eylem kampanyasıdır. Sistem dışı olan ve yeni bir dünya sistemi arayan güçlerin geliştirdiği bir özgürlük ve demokrasi kampanyasıdır. İdeolojik ve stratejik olarak birlik içinde veya yakın olan güçlerin geliştirdiği küresel demokrasi eylemidir. Dost tanıımı böyle bir ideolojik ve stratejik birliği veya yakınlığı ifade etmektedir. Sosyalist literatürde bu durum 'yoldaş' olarak da ifade edilmektedir.

de doğru anlayıp, pratiğini de ona göre doğru geliştirmemiz gerekir. Bu anlamda yeni bir adımdır ve bu adım ilk defa atılmaktadır.

Kuşkusuz böyle bir adımın Önder Apo etrafında ve Kurdistan Özgürlük Hareketi öncülüğünde atılması son derece anlamlıdır ve de anlaşılmalıdır. Zaten günümüz dünyasında başka türlü olması da mümkün değildir. Böyle bir durum, Hareketimize ve halkımıza ciddi öncülük görevini küresel düzeyde de yüklemektedir. Elbette bunun zorlukları vardır, ancak onurlu ve tarihi bir görevdir. Dolayısıyla hiç tereddüt etmeden bu tarihi görevi üslanmemiz ve başarmak için de her şeyi yapmamız gerekir.

Değerli Yoldaşlar!

46'ncı Parti Yılına girerken mevcut siyasi ve askeri durumun bazı özelliklerini kısaca değerlendirmek yararlı olabilir. Gerçi bu tür değerlendirmeleri biz her zaman yapıyoruz. Birçok arkadaşımız basın üzerinden sürekli değerlendirmelerde bulunuyor. Kuşkusuz yoldaşların büyük bir kısmı bunları izliyordur. Zaten Önder Apo'nun Savunmalarını okuyan ve anlayan herkes, siyasi ve askeri alanda yaşanan olaylara anlam vermekte zorlanmaz. Dolayısıyla her arkadaşımızın siyasi ve askeri gelişmeleri anlama ve değerlendirme düzeyi vardır. Fakat yine de son zamanda yaşanan bazı olayları değerlendirmemiz yararlı olacaktır.

Bölgesel ve küresel düzeyde etki yapan son iki askeri olaydan biri, Ölümsüzler Taburu üyeleri olan Rojhat ve Erdal yoldaşların Ankara'daki Emniyet Genel Müdürlüğü'ne yönelik 1 Ekim günü düzenledikleri

fedai eylemi olurken; diğeri ise, 7 Ekim günü Hamas'ın İsrail'e saldırısı ile başlayan Gazze Savaşı olmaktadır. Tesadüfen her ikisi de ekim ayının ilk haftasında peş peşe yaşandı ve siyasi-askeri durum üzerinde şoke edici etkide bulundu. 1 Ekim Ankara eylemi ardından Tayyip Erdoğan ve Cumhuriyetçi Faşist diktatörlüğü 4 Ekim gününden itibaren Kuzey ve Doğu Suriye'ye yönelik "tüm alt ve üst yapıyı tahrip etmeyi hedefleyen" yeni bir saldırı başlattı. 7 Ekim'de ise Hamas'ın beş bin füzelik saldırısı geldi. Bu temelde başlayan Hamas-İsrail Savaşına dayanarak faşist Tayyip Erdoğan Yönetimi, bir yandan gündem saptırıp Kuzey-Doğu Suriye'deki vahşetini gizlemeye, diğer yandan ise 10 Ekim Küresel Özgürlük Kampanyası'nın Türkiye toplumu üzerindeki etkisini kırmaya çalıştı.

Ortadoğu'nun en temel sorunu Kürt ve Filistin sorunudur

Öncelikle şu hususun altını çizmemiz gerekli ve yararlıdır. Ortadoğu'nun iki temel sorununun Kürt ve Filistin sorunları olduğundan yola çıkarak, PKK'nın 1 Ekim Ankara eylemi ile Hamas'ın 7 Ekim eylemini birbirine benzetmemek ve de karıştırmamak gerekir. Bu kadar birbirine yakın zamanda gerçekleşmeleri tamamen bir tesadüftür. Diğer yandan ise, dayandıkları zihniyet, ideoloji, siyasi amaç, kullanılan araç, izlenen yöntem ve ortaya çıkardıkları sonuç bakımlarından hiçbir benzerlikleri yoktur. Bu gerçeği en fazla bizler böyle anlamalı ve herkese de bu biçimde anlatmaya çalışmalıyız.

Kuşkusuz bu durumu anlatabilmek için tüm savaş tarihini ele almamız gerekmez. AKP-MHP faşist yönetimi temelinde TC Devleti'nin Kürt halkına karşı son planlı saldırısı 30 Ekim 2014 tarihli MGK toplantısında kararlaştırılan 'Çöktürme Eylem Planı'dır. Bu plan, esas itibarıyla 24 Temmuz 2015 tarihinden itibaren uygulamaya konmuştur. AKP-MHP faşist yönetimi, ABD ve KDP'nin desteğiyle ve tüm gücünü seferber ederek o tarihten bu yana gerillayı ezmek, PKK'yı tasfiye etmek ve Kürt halkını sindirerek soykırım amaçlarını başarmak üzere topyekûn bir özel savaş saldırısı yürütmektedir. Biz de Hareket ve halk olarak, İmralı ve gerilla direnişi öncülüğünde tüm bu saldırılara karşı topyekûn bir direnme savaşı vermekteyiz. Bu savaşın bir tarafı hegemonik ulus-devlet faşizmi ve soykırımcılığı olurken, diğer tarafı Partimiz öncülüğündeki halkımız olmaktadır ve bu savaş faşist, sömürgeci ve soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı Kürt halkının varlık ve özgürlük savaşını ifade etmektedir. Kuşkusuz bu savaşın yarattığı siyasi ve askeri sonuçlardan çeşitli çıkar çevreleri yararlanmaya çalışmaktadır; ancak esas yararlanan Kürt halkıdır ve dolayısıyla savaş Kürt halkının özgürlük savaşı olma özelliği taşımaktadır.

1 Ekim 2023 tarihinde Ankara'da Emniyet Genel Müdürlüğü'nü, yani özel savaş karargahını vuran fedai

eylemi ise, işte bu savaşın bir doğuşu olmaktadır. Her bakımdan doğru ve başarılı olan bu eylemin içerdiği çok zengin mesajlar bulunmaktadır. Sadece düşmana vuran, aynı zamanda üçüncü tarafları en ileri düzeyde zarar görmemesi için gözetim yapıyla örnek alınacak niteliktedir. Faşist, sömürgeci ve soykırımcı güçlerin yüreğine korku salmış, özgürlük ve demokrasi güçlerine moral ve heyecan vermiştir. Kurdistan özgürlük gerillasının vuruş gücünü ve yenilmezliğini ortaya koymuştur. Apocu çizgide eğitilen gerillanın vuramayacağı düşmanın ve yapamayacağı eylemin olmadığını herkese göstermiştir. Ekim ayı boyunca gerilla eylemlerindeki artışa zemin yaratmış, 10 Ekim Küresel Özgürlük Kampanyası için mükemmel bir ortam oluşturmuştur. Eyleme yönelik kınamada bulunan bazı çevrelerin TC'ye yaranmaktan başka hiçbir argümanı yoktur. Bu eylem, gerilla tarzındaki Kurdistan özgürlük savaşının daha güçlü gelişmesi ve daha başarılı sonuçlar vermesi için yeni bir temel atmış, dönemeç olmuştur. Kürt halkının devrimci savaşa da sonuç olarak özgürlüğünü kazanabileceğini dost-düşman herkese bir kez daha göstermiştir.

7 Ekim'de alevlenen Hamas-İsrail Savaşı'na gelince, kuşkusuz bu savaşın tarihsel ve güncel çok çeşitli nedenleri vardır. Kökeni Yahudi toplumunun topraklarından sürülmesine kadar götürülebilir. Daha yakın tarih itibarıyla 1948 tarihinde İsrail devletinin kuruluşuna dayanır. Çünkü İsrail devletinin, Filistin halkının topraklarından sürülmesine dayalı olarak kurulduğu bilinmektedir. Yani son 75 yıldır Filistin halkı da bu temelde bir tür soykırıma tabi tutulmaktadır. Buna karşı Filistin Kurtuluş Örgütü'nü yaratmış ve bölge düzeyinde, hatta küresel çapta bir direniş yürütmüştür. 2 Haziran 1982 tarihinde İsrail'in Lübnan saldırısı temelinde FKÖ tasfiye sürecine alınmıştır. Bir yandan 1993 Oslo Görüşmeleri dayatılmış, diğer yandan ise FKÖ liderleri İsrail saldırıları temelinde katledilirken Hamas denen örgütün gelişmesinin önü açılmıştır. Nasıl ki bir süredir PKK'yı tasfiye edebilmek için KDP ve Hüda Par yoğun destek buluyorsa, Filistin'de Hamas'ın beslenmesi de böyle olmuştur. Sonuçta Gazze Hamas tarafından ele geçirilmiştir. Söz konusu olayların böyle bir iç tarihçesi de var.

Tabi mevcut Hamas-İsrail Savaşı, PKK-TC Savaşı'ndan farklı olarak, kapitalist sistem içi bir savaştır, ulus-devletler arası bir savaştır ve bu yönüyle de 1990 tarihindeki Körfez Savaşı'yla başlayan Üçüncü Dünya Savaşı'nın doğrudan bir parçası durumundadır. ABD, Körfez Savaşıyla Üçüncü Dünya Savaşı'nı başlatmış, Ortadoğu'ya 150 bin asker getirerek askeri ve siyasi gücünü artırmıştır. Önder Apo'ya yönelik 9 Ekim 1998 uluslararası komplosuyla başlayan bu savaşın ikinci aşamasında ise, ABD Afganistan ve Irak'ı işgal etmiştir. Üçüncü Dünya Savaşı'nın üçüncü aşaması 'Arap Baharı' denen süreçle gelişmiş, Mısır'dan

Suriye'ye kadar birçok Arap ülkesinde önemli değişikliklere yol açmıştır. Dördüncü aşama ise daha çok enerji kaynakları ve yolları üzerindeki hakimiyet savaşı olarak seyretmektedir. 7 Ekim'de başlayan Hamas-İsrail Savaşı da işte enerji kaynakları ve yolları üzerinde süren hakimiyet savaşının bir parçası olmaktadır. Gazze halkı bu çıkar savaşına kurban edilmekte ve soykırıma uğratılmaktadır.

Demek ki Hamas-İsrail Savaşı'nın uzun tarihsel nedenleri, Filistin içinde FKÖ'yü tasfiye etme planıyla bağlı, 1990 tarihinde başlayan Üçüncü Dünya Savaşı'nın bir parçası olma durumu ve güncel olarak da enerji kaynakları ve yolları üzerinde yürütülen hakimiyet savaşıyla bağlantısı vardır. Ukrayna Savaşıyla Çin ve Rusya'nın Avrupa ile anlaşma temelinde oluşturmak istedikleri 'Kuzey Enerji Yolu' sabote edilmeye çalışılmıştır. Avrupa ile Rusya karşı karşıya getirilerek, Ukrayna harap edilerek, İsveç ve Finlandiya NATO'ya üye yapılarak bu yol şimdilik açılmaz hale getirilmiştir. Bütün bunların bir ABD ve İngiltere planı olduğu tartışmasıdır.

Bu durum birçok yönüyle faşist AKP-MHP yönetiminin de çıkarına olmuştur. Savaştan yararlanmaya çalıştığı gibi, kuzey yolunun sabote edilmesine dayanarak Orta Asya'dan Azerbaycan üzeri Türkiye-Avrupa enerji yolunu açabileceği hevesi ve umudu iyice gelişmiştir. Kısaca eski İpek Yolu'na benzer yeni bir enerji ve ticaret yoluna ev sahipliği yaparak kazanç sağlayabileceğinin hesaplarını yapmaya başlamıştır. Fakat Hindistan'da yapılan son G20 toplantısı ardından, yeni enerji yolu olarak Hindistan-Hürmüz Boğazı-Suudi Arabistan-İsrail-Güney Kıbrıs-Yunanistan hattı ilan edilmiştir. Son yıllarda bu alanda yoğunlaşan diplomasi trafiğiyle bu sonucun ortaya çıktığı görülmüştür. Biden yönetiminin İsrail ve Suudi Arabistan görüşmelerinin, İran'ın Suudi ve Mısır ile anlaşmalarının, Almanya-Mısır anlaşmasının ve diğer tüm anlaşmaların bu amaçla yapıldığı açığa çıkmıştır.

Erdoğan yönetiminin enerji yolunu sabote etme politikası

G20 toplantısı ardından söz konusu yolun ilan edilmesini takiben Tayyip Erdoğan yönetimi, 'Dışlanmayı asla kabul etmeyeceklerini ve söz konusu girişimleri sabote edeceğini' açıkça ilan etmiştir. Bunun ardından, önce Dağlık Karabağ Savaşı gelişmiş, sonra da Gazze Savaşı ortaya çıkmıştır. Bu iki savaşın da Tayyip Erdoğan yönetiminin yapmış olduğu açıklamayla kopmaz bir bağı vardır. Karabağ'dan Ermeni toplumu sürülerek, bu alan Azerbaycan toprağı haline getirilmiştir. Tabi Türkiye'nin işletme hakkı mahfuzdur. Geriye Azerbaycan-Türkiye arasında Ermenistan üzerinden bir koridor açılması kalmıştır ki, böyle bir toprak parçasını almak için Azerbaycan ile Türkiye'nin hazırlıkları vardır. Bunu da başarıp Azerbaycan'ı karadan Türkiye'ye bağarlarsa, o zaman Orta Asya-

Azerbaycan-Türkiye-Avrupa yolu açılmış olacaktır. Türkiye yönetimi bunu gerçekleştirmek için her türlü çabayı harcamaktadır. Fakat bu durum, karadan Ermenistan ile İran ilişkisini koparacaktır, dolayısıyla her iki devlet de buna karşıdır. Tabi Hindistan-Suudi-İsrail-Kıbrıs-Yunanistan yoluna karar vermiş olan devletler de buna karşıdır.

Hamas'ın 7 Ekim günü beş bin füzeyle İsrail'e saldırması işte bu ortamda gerçekleşmiştir. Yani Tayyip Erdoğan yönetiminin o alandan geçecek enerji yolunu sabote etmek istediği, buna karşı ABD ve İsrail öncülüğündeki devletlerin de Hamas'ı (ve mümkünse Gazze'yi) ortadan kaldırarak söz konusu yolun güvenliğini sağlamak istediği bir ortamda söz konusu saldırı olmuştur. Saldırıyı kimin yaptığı bellidir, fakat kimin ya da kimlerin yaptığını ise bu duruma bakarak anlamak gerekir. Kısaca ABD ve İsrail'in tam da Hamas'tan bir saldırı beklediği ortamda saldırı olmuştur. Yine Tayyip Erdoğan yönetiminin enerji yolunu sabote etme politikasının gereği doğrultusunda saldırı olmuştur. Bu saldırıyı Tayyip Erdoğan'ın yönlendirmiş olduğu büyük bir ihtimaldir. Tıpkı Şam'a giden DAİŞ'i Kobanê'ye yönlendirmesi gibi. Tayyip Erdoğan'ı da ABD veya benzeri bir güç buna yönlendirmiş olabilir. Tıpkı Saddam Hüseyin'in 2 Ağustos 1990 tarihinde Kuveyt işgaline yönlendirilmesi gibi.

Hamas'tan sonra sıra Kıbrıs'a ve Türkiye'de

Hamas'ın, başkanlığında Tayyip Erdoğan'ın da bulunduğu Müslüman Kardeşler örgütünün bir parçası olduğu dikkate alınır, Tayyip Erdoğan ile Hamas ilişkileri daha iyi anlaşılır. Yine Tayyip Erdoğan'ın bu tür işlerde kullanmak için ABD tarafından iktidarda tutulduğu hesaba katılırsa, olay biraz daha anlaşılır olur. Olay ardından ABD'nin Ortadoğu'ya yeni uzman güç ve Doğu Akdeniz'e savaş gemileri göndermesi durumu dikkate alınır, bununla ABD ilişkileri daha iyi görülür. Çünkü, tıpkı Saddam Hüseyin yönetiminin Kuveyt'i işgali ardından Ortadoğu'ya asker sevk etmesi gibi davranmıştır. O zaman Ortadoğu'da karasal askeri etkinlik geliştirirken, şimdi Doğu Akdeniz üzerinde askeri etkinlik kurmaya çalışmaktadır. Zaten bir süredir Doğu Akdeniz'in enerji kaynaklarının işletilmesi konusu da yoğun bir çekişme ve çatışma nedeni olmaktadır.

Tayyip Erdoğan'ın olası yönlendirmesiyle Hamas'ın yaptığı tam bir provokasyon niteliğindedir. Bu biçimde yolu sabote etmeyi umarken, tersine Hamas'ın tasfiyesiyle karşılaşması Tayyip Erdoğan'ı çılgına çevirmiş ve başarısız düşürmüştür. Saldırıdan yararlanan, ABD ve İsrail yönetimi ile müttefikleridir. Zaten böyle bir gerekçe bekliyorlardı ve Hamas provokasyonu ile bunu elde edince, şimdi sonuna kadar gitmek istiyorlar. Bir yandan Hamas'ı etkisiz kılıp, söz konusu enerji yolunu temizlemek ve güvenli hale getirmek, diğer yandan Doğu Akdeniz'de askeri etkinliklerini artırmak istiyorlar.

Mevcut haliyle Hamas ve Tayyip Erdoğan kaybetmiş görünüyor. ABD, İsrail ve müttefikleri bir biçimde Hamas'ı etkisiz kılarak, söz konusu alanı enerji yolu için güvenli hale getirmeye çalışacaklar. Tabi yeni olaylar gelişmez ve bu güçler zayıf düşürülmezse. O zaman elbette bununla da yetinmeyecekler. Bir yandan Doğu Akdeniz'i askeri denetim altına alarak, diğer yandan da Lübnan ve Suriye'yi buna göre dizayn ederek, söz konusu enerji yolunun güzergahını kendileri için güvenli hale getirmeye çalışacaklardır. Ardından da sıra Kıbrıs'a ve Türkiye'ye gelecektir. Buraları da mevcut enerji yolu için güvenli hale haline getirmek isteyeceklerdir. Mevcut politikayı sürdürürse Tayyip Erdoğan yönetimi daha fazla hedefleri haline gelecektir. Türkiye'de yönetim değişikliği ya da parçalanma ile sorunu çözmek isteyeceklerdir.

Dolayısıyla Hamas'ın başlattığı savaş geçici ve sadece o alanla ilgili değildir. Tersine söz konusu enerji yolu temelinde tüm bu alanları içine almaktadır ve bu çerçevede de geliştirilip yayılacaktır. Irak, Afganistan ve Ukrayna savaşlarından sonra yeni savaş alanı bu temelde ve mevcut amaç doğrultusunda bu biçimde belirlenmiştir. Bu konuda ABD ile birlikte Almanya, İngiltere ve Fransa gibi devletlerin tam bir mutabakatı vardır. Bölgede de Suudi Arabistan, Mısır, İran ve İsrail gibi devletler belli ki bu anlaşmanın içinde yer almaktadır. Bu çerçevede dışlanan esas olarak Türkiye olmuştur. TC'nin Kürt düşmanı soykırımcı zihniyet ve siyaseti, AKP-MHP faşizminin bu doğrultuda geliştirdiği savaş ve işgal saldırıları bu alanı güvenli ve istikrarsız kılmıştır. Sermaye de güvenlik istemekte, güvenliği olmayan alanlara yatırım yapmamaktadır. Türkiye ve çevresinin söz konusu yoldan dışlanması bu nedenle olmuştur. Halbuki böyle bir enerji yolu için Kurdistan ve Türkiye daha uygundu, hepsi kara yoluydu ve de yakındı. Eğer Türkiye mevcut zihniyet ve siyasette olmasa ve Kürt sorununu çözen bir demokrasiye ulaşıyorsa, o zaman böyle dışlanmayacak ve stratejik zarar görmeyecekti.

Türkiye'yi ancak Kürt özgürlüğü ve demokratikleşme kurtarabilir

Türkiye'yi bu duruma mevcut Kürt düşmanı ve soykırımcı AKP-MHP faşist zihniyeti ve siyaseti getirdi. Tıpkı Hamas ve mevcut İsrail yönetimi gibi, dinciliği ve milliyetçiliği esas alması Türkiye'yi bu duruma düşürdü. Mevcut savaşın aslında böyle bir ideolojik temeli de var. Aslında her toplumun dinciliği ve milliyetçiliği birbiriyle çatışıyor ve halklara bu ağır acıyı yaşıyor. Tabi dincilik ve milliyetçilik ideolojileri ancak katı bir cinsiyetçilikle uygulama alanı buluyor. Demek ki Hamas-İsrail Savaşı'nda ve AKP-MHP'nin saldırganlığında ve DAİŞ destekçiliğinde açıkça görülüyor ki, zihniyet olarak milliyetçilik, dincilik ve cinsiyetçilik ideolojileri Ortadoğu'daki kargaşa ve

çatışmanın temel kaynağı oluyor ve her türlü çıkar kavgasını besliyor.

Açık ki kapitalist sistem içi çelişki ve çatışmalar giderek Türkiye'yi derinden etkiler hale gelmiştir. Gazze'den başlayan savaşın en büyük etkisi Türkiye üzerinde olacaktır. Kapitalist sistem Türkiye'yi daha çok kendine hizmet eder hale getirmek isteyecek, buna karşı çıkan güçlerin üzerine gidecektir. Türkiye bir nevi emperyalist ameliyat masasına yatırılmış gibidir. Bu da artık Tayyip Erdoğan faşizminin sonunun gelmekte olduğunu göstermektedir. Şimdiye kadar hep dış onay ve destekle var oldu ve yaşadı. İçte faşist sürüleri ortaya çıkaran imkânları hep dış destekle buldu. Şimdi artık bu destek gittikçe daha çok azalıyor ve bu da Tayyip Erdoğan yönetiminin sonunu getiriyor.

Bilindiği gibi, bu hususlara Önder Apo çok önceden dikkat çekmiş ve tüm güçleri uyarmıştı. Kürt sorununun çözümü temelinde kendini demokratikleştirmeyen bir Türkiye'nin felakete sürükleneceğini ve emperyalist yağmanın bir alanı konumuna düşeceğini belirtmişti. Bunun için de demokratik özerklik temelindeki demokratik ulus ve demokratik konfederalizm projelerinin hemen uygulanmasını istemişti. Bunu Türkiye için böyle belirttiği gibi, tüm Ortadoğu için de bu biçimde belirtmişti. Şimdi Önder Apo'nun belirttikleri adeta bir kehanet düzeyinde bir bir yaşanıyor. Kürt sorununu çözmeyenler kendileri çözülüyor. Kendini demokratikleştirmeyenler ameliyat masalarına yatırılıyor.

46'ncı PKK yılına girerken, mevcut siyasi durumun bazı özellikleri üzerine kısaca bunları belirtebiliriz. Dikkat edilirse, TC'nin Kürt düşmanı, faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetine karşı mücadele imkânları azalmamakta, tersine artmaktadır. AKP-MHP faşizmine karşı mücadelede ısrar etmenin ne kadar isabetli olduğu net bir biçimde görülmektedir. Türkiye'deki dinci, milliyetçi ve cinsiyetçi zihniyet ve siyaset gerilerken, ona alternatif olarak gelişen Kürt özgürlüğü ve bu temeldeki Türkiye demokratikleşmesi olacaktır. Bu hem ideolojik karşıtlık bakımından böyledir ve hem de mevcut faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı fiili mücadele yürüten gücün Kürtler ve demokratik çevreler olması nedeniyle böyledir.

Türkiye'yi sürüklendiği bu felaketten ancak Kürt özgürlüğü ve bu temeldeki demokratikleşme kurtarabilir. Ortadoğu'nun bu biçimdeki emperyalist yağmaya kurban olmasının önünü de ancak demokratik ulus ve demokratik konfederalizm zihniyeti ve projesi alabilir. Demek ki mevcut gelişmeler özgürlük ve demokrasi mücadelesini zafer çizgisinde geliştirmemiz için imkân ve fırsatları daha da artırmakta ve büyütmektedir. Kürtler bütünüyle böyle bir siyasetin ardında daha güçlü duracaktır. Tayyip Erdoğan'a bu kadar yamanmış olan Barzani KDP'sinin sonu da Tayyip Erdoğan'la birlikte gelmektedir. Kürtler söz konusu ihanet ve işbirlikçiliği daha net görerek, PKK siyasetine çok daha

güçlü destek verecektir. Türkiye'nin demokratik çevreleri, kadın ve gençlik hareketleri ile olan ittifaklarımız bu süreçte daha fazla rol oynayıp sonuç ortaya çıkartacaktır. Türkiye'nin orta sermaye çevreleri de hızla Tayyip Erdoğan'dan kopabilir. Çünkü dünya sermayesi ile uyumlu olmayan ve dünyanın en güçlüsünün desteğini almayan bir yönetime Türkiye'deki bu tür çevreler de güven duymaz ve destek vermez. Onlar zayıf ve bağımlıdır, varlıklarını ancak işbirlikçilikle sağlıyorlar. Tayyip Erdoğan'a da şimdiye kadar küresel kapitalist sistemden aldığı destek nedeniyle güç verdiler. Artık durumun böyle olmadığını gördükçe hızla Tayyip Erdoğan'dan kopacak ve en az bir kısmı demokratikleş-

meye kısmi bir destek verebilecektir. Tüm bunları kucaklayan en geniş bir demokrasi hareketinin hızla geliştirilmesi ve Türkiye'de yönetim haline gelmesi için koşullar giderek daha olgun hale gelmektedir.

Kuşkusuz başarı durduk yere ve kendiliğinden de gelmeyecektir. Bunun için yoğun bir kitle çalışması, eğitim, örgütlenme, en geniş demokratik birlik ve çok usta yaratıcı bir mücadele gerekecektir. Unutmayalım ki, çöküşü hızlanıp sonuç göründükçe AKP-MHP faşizmi daha çok saldırganlaşacak ve ömrünü uzatabilmek için çılgınca saldırılarda bulunabilecektir. Bunları da görmek ve hesaba katmak gerekir. Faşist-soykırımcı düşmanı tüm bunları yapamaz hale getirecek bir politik ve askeri mücadeleyi yerinde ve zamanında en uygun yöntemlerle geliştirip faşist saldırganlığı kendi evinde boğmayı bilmek gerekir. Eğer bu gerçekler görülür, buna uygun doğru politikalar zamanında belirlenip yaratıcı bir biçimde uygulanırsa, mevcut politik ve askeri gelişmelerin ortaya çıkardığı imkân ve fırsatlar yerinde ve zamanında doğru ve etkili değerlendirilirse, 46'ncı PKK yılını AKP-MHP faşizminin sonu ve Kürt özgürlüğü ile Türkiye demokratikleşmesinin başlangıcı yapmak mümkündür.

Değerli Yoldaşlar!

Açıkça görülüyor ki, içinde bazı tehlikeler içerse de genel planda mevcut siyasi ve askeri gelişmeler faşist-soykırımcı TC zihniyetini ve siyasetini daraltmakta, özgürlük ve

demokrasi mücadelesi yürütmek için imkân ve fırsatları artırmaktadır. Tehlike ise, mücadele etmeyenler ya da büyük hatalar yapanlar için vardır. Eğer özgürlük ve demokrasi için mücadele edilir ve bu mücadelede ciddi hatalar yapılmazsa, o zaman mutlaka zafer yakalanacaktır. O halde tüm yoldaşların bu gerçeği görmesi, büyük hatalar yapmadan etkili bir mücadele içinde olması gerekir. Bu temelde her türlü fırsat ve imkânın yerinde ve zamanında değerlendirilmesi gerekir.

Biz burada '46'ncı yılda şu şu görevler yerine getirilsin' diye ayrıntılı belirlemeler yapmak istemiyoruz. Zaten bunlar belli ve de biliniyor. 45'inci mücadele yılı, 46'ncı yılda hangi görevlerin başarılmaması ge-

başarı için kampanya hedeflerinin gerçekleştirilebileceğini görmek ve buna inanmak gerekir. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü ile Kürt sorununun çözümü zaten etle tırnak gibi birbirine bağlıdır. Bunlar birbirinden kopuk asla ele alınamaz. Bunları gerçekleştirmenin de zamanı artık gelmiştir. Yukarda yaptığımız sınırlı bir siyasi değerlendirme, bize bunu açıkça göstermektedir. ABD ve İsrail cephesinin durumuna bakalım, (ki komploda baş rolü bunlar oynadılar), artık eski müttefikleriyle tam yürüyemiyorlar ve çıkarları için bazı yeniliklere ihtiyaç duyuyorlar. Yine yüz yıllık faşist-soykırımcı TC gerçeğine bakalım, açıkça görülüyor ki Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamadan ve Kürt sorununun çö-

çok iyi görmek ve eğer doğru ve etkili mücadele edilirse söz konusu hedeflerin başarılabileceğine kesinlikle inanmak gerekir. Tüm yoldaşları, öncelikle bu durumu görmeye ve özgürlük hedeflerini başarmaya inanmaya çağırıyoruz.

Kuşkusuz bilinç ve inanç her şeyin başıdır ve de esasıdır. Eğer bunlara yüzeysel yaklaşılmaz da gerçek bir bilinç ve inanç durumu yaşanır, o zaman nerede, nelerin, nasıl yapılacağına dair de gerekli verilere ulaşılır. 46'ncı PKK yılında kampanyamızı kesin başarıya ulaştıracağız. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü ile Kürt sorununa çözümün önünü açacağız. O halde ideolojik, siyasi, örgütsel, toplumsal ve askeri olarak neleri yapmamız gerektiği açığa çıkmış durumdadır. Partinin nasıl mücadele etmesi, gerillanın nasıl savaşması, kadın ve gençlik hareketlerimizin neleri yapması, demokratik siyasetin nasıl hareket etmesi, tüm halkımızın ve dostlarımızın nasıl bir yurtsever mücadele içinde olması gerektiği belirlenmiştir. Gerisi her bir arkadaşın ve komitenin karar verip plan yapması ve 24 saat mücadele yürütmesidir.

Özgürlük kampanyamızı zaten dostlar başlattılar ve de ilan ettiler. Peki bu ne demektir? Çok açık ki, yeni dönemde sadece Kurdistan ve çevresinde değil, tüm dünyada özgürlük ve demokrasi için çalışılıp mücadele edileceği anlamına gelir. O halde dış ilişki çalışmamızın kapsamı bu denli genişlemiş ve önemi bu düzeyde artmıştır. Sınırlı birkaç kadronun sadece bazı ilişkiler kurup bunları idare etmesiyle yetinilemez. Belki de en büyük örgütlülüğü ve en kapsamlı ve çeşitli çalışmayı dış ilişki alanında geliştirmek gerekir. Çünkü her tarafta insanlar, kadın ve gençler Önder Apo'nun sesini duymak istediğini haykırmakta ve çok güçlü bir sahiplenme durumunu yaşamaktadır. Elbette bunlara cevap olacak bir örgütsel ve eylemsel faaliyet geliştirmek de bizim boynumuzun borcudur. Demek ki dış ilişki faaliyetine bu kapsamda yaklaşmamız gerekiyor.

Belli ki tüm örgütsel ve eylemsel faaliyetimizi Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü ve Kürt sorununun çözümü için geliştireceğiz. Örneğin tüm ideolojik faaliyetlerimiz ve mücadelelerimiz, sanat ve edebiyat çalışmamız, propaganda ve eğitimimiz bu ekseninde olacak ve bu hedefe hizmet edecektir. Doğrultu budur, amaç belirlenmiştir ve her çalışmanın bu amacın gerçekleşmesine hizmet etmesi gerekir. Hem amaç doğrultusunda düzeltilip yeniden şekillendirilecek ve hem de amacın başarısı için yeterli hale getirilecektir. Hiçbir eksikliğe ve hataya asla yer verilmeyecektir.

Zaten toplumsal çalışmalarımızın ve eylemliliğimizin amacının bu olduğu açıkça ilan edilmiştir. O halde bütün kitlesel örgütlerimiz, demokratik siyasi çalışmalarımız, kadın ve gençlik hareketlerimiz bunu esas almak durumundadır. Özellikle kadın ve gençlik örgütlerimize çok büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir. Eğer doğru değerlendirilirse, her iki alan da bunu başaracak güce sa-

rektiğini açıkça ortaya koyuyor. Yani geçen Parti Yılı, yeni yıla başarıyla gereken tüm görevleri devrediyor. Önemli olan bunları unutmamak, bulunulan yerde doğru bir planlamaya tabi tutmak ve yaratıcı tarz, üslup ve tempo ile bunları pratiğe geçirmektir, var olan imkân ve fırsatları bu temelde kullanmaktır.

46'ncı yıl görevlerini zaten açıkça belirledik. Her şeyden önce, 10 Ekim tarihinde ilan edilen "Abdullah Öcalan'a Özgürlük ve Kürt Sorununa Çözüm" kampanyasının başarıya götürülmesi gerektiğini ifade ettik. Belli ki hedeflerimizi ve tüm görevlerimizi bu slogan belirlemektedir. Her şeyi Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamak ve Kürt sorununu çözmek için yapacağız. Tüm teorik çalışma ve ideolojik mücadelelerimiz, tüm kitlesel ve askeri eylemlerimiz bu hedefleri gerçekleştirmek temelinde olacaktır.

Tayyip Erdoğan gerçeği artık yolun sonuna gelmiştir

Böyle bir devrimci çalışma ve eylemliliği başarıyla geliştirebilmek için, öncelikle bu amaçların başarılabileceğine inanmak, artık başarının mümkün olduğunu görmek gerekir. Kuşkusuz bunları sadece bir slogan veya çok ileri zamanlarda ancak gerçekleştirilecek hedefler olarak görürsek, o zaman nerede ve ne zaman neleri yapmamız gerektiğini doğru tespit edemeyiz ve bir de başarının tarzını, üslubunu ve temposunu yakalayamayız. O halde

zümünün önünü açmadan artık bir adım bile atılabilecek durumda değildir. Hem ABD'nin ve hem de TC'nin yirmi yıldır kullandığı Tayyip Erdoğan gerçeği artık yolun sonuna gelmiştir. Hiç kimseye verebilecek yeni bir şeyi kalmamıştır.

Kimse bizi görmeden ve hesaba katmadan hareket edemez

O halde hepsi için de yenilik gerekiyor. Yeni olarak elbette bizi olduğu gibi kabul edecek değil, böyle bir anlayış ve beklenti içinde değiliz. Şimdiye kadar esas alternatifimiz biz temsil ettik. Mevcut zihniyet ve siyasete karşı esas mücadeleyi biz yürüttük. Mevcut durumda her bakımdan en güçlü ve hazırlıklı alternatifimiz biziz. Dolayısıyla hiç kimse bizi görmeden ve hesaba katmadan hareket edemez ve yeni politika üretemez. Yenilik ve değişim yolunda atılacak her adım bizim için büyük mücadele imkân ve fırsatları ortaya çıkartır. Tabi biz de bunları başarı için değerlendiririz. Böyle davrandığımızda da sonuç alırız.

Açıkça görülüyor ki, siyasi durum artık eskisi gibi değildir. Son gelişmeler mücadele imkânlarımızı ve siyasi gücümüzü artırmıştır. Yani Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü kazanmasının ve Kürt sorununun çözümünün önünün açılmasının zamanı gelmiştir. Bu durum biraz bizim dışımızdaki gelişmelerle olgunlaştı. Esas olarak ise, İmralı direnişi öncülüğünde yürüttüğümüz kararlı ve ısrarlı mücadele sonucunda ortaya çıktı. Bu gerçekleri

hiptir. Jin Jiyan Azadî serhildanî kûresel düzeyde kadın hareketini öncülük görevlerini başarıyla yerine getirecek güce ulaştırmıştır. Dünya Gençlik Konferansı ile de gençlik hareketinin böyle bir güç kazanacağı ve gücünü tüm dünyaya yayarak kullanabileceği açıktır.

Güvenlik başkasına devredilemez ve paralı askerlerle sağlanamaz

Kuşkusuz en başta gelen mücadele, bu süreçte de gerilla direnişidir. Çünkü İmralı ve gerilla direnişleri düşmanı gerilettikleri gibi, tüm devrimci ve demokratik mücadeleye de öncülük etmekte ve moral güç olmaktadır. 1 Ekim Ankara eylemi, tıpkı 14 Temmuz gibi, tıpkı 30 Haziran gibi, dönemin cesaret ve fedakârlık çizgisini belirlemiştir. Zap, Avaşın ve Metîna başta olmak üzere tüm Medya Savunma Alanları'nda ve Kurdistan'ın dört bir yanında gelişen kahraman gerilla direnişi, düşmana darbe vurup halka moral vererek öncülük görevini yerine getirmektedir. Öz savunma eğitimi ve örgütlenmesi temelinde halkın da savaşa çekilip yönlendirilmesi, her türlü saldırıyı kırıp boşa çıkartacak devrimci gücü yaratacaktır. Her alandaki gelişmeler fedai çizgisindeki profesyonel gerillanın öncü rolünü ve olmazsa olmaz kabilinden gerekliliğini ortaya koyduğu gibi, yine fedai çizgisindeki öz savunma gücünün belirleyici önemi de göstermektedir. Rojava ve Gazze'de yaşananlar, öz savunma temelinde halkların kendi güvenliklerini mutlaka ellerine alması gerektiğini net bir biçimde ortaya çıkarmıştır. Açık ki güvenlik başkasına devredilemez ve paralı askerlikle de sağlanamaz. Halkın güvenliğini, ancak fedai çizgisinde eğitilip örgütlenilen halkın öz savunması sağlar. O halde yaşanan pratiklerin derslerini de doğru çıkartarak halk örgütlenmemizi ve savunmamızı geliştirmemiz gerekir.

46'ncı yıl çalışmasında ve mücadelesinde hiçbir şeye yok demeyeceğiz ve kendimizi hiçbir biçimde sınırlandırmayacağız. Her şeyi yerinde ve zamanında yapmayı esas alacağız. Tüm imkân ve fırsatları doğru bir biçimde mutlaka kullanacağız. Kuşkusuz öncelik sıralamamız olacak. Temel ile tali olanları birbirinden ayıracağız. Bu temelde hazırlanmış doğru ve yeterli planlar ile çalışacağız. Yine her şeyi önemseyerek, her göreve ciddi yaklaşarak, Apocu tarz, üslup ve tempoya ulaşarak çalışma yürüteceğiz. Böyle yaptığımızda da her yerde başarılar biz olacağız. Tüm yoldaşların bu temelde hareket edeceğine ve çalışma yürüteceğine inanıyoruz.

Değerli Yoldaşlar!

Her zaman ifade ettiğimiz gibi, özgürlük mücadelesini her alanda geliştirmemiz için imkân ve fırsat azalmış değil. Mücadele için yeterli imkân ve fırsat geçmişte de vardı, şimdi de vardır, hatta son gelişmelerle bunlar daha da artmıştır. Bu

imkân ve fırsatları değerlendirmek için onları görme sorunumuz da yoktur. Çok büyük ölçüde bunları görme ve anlama durumumuz vardır. O halde sorun nedir? Çok açık ki, sorunumuz bu imkân ve fırsatları yerinde ve zamanında doğru değerlendirecek tarz, üslup ve tempo sorunudur; ideolojik duruş ve örgütlü çalışma sorunudur; komünal yaşam ve kolektif çalışma sorunudur; yani kısaca partileşme diye ifade ettiğimiz sorundur. Bunun da özünü doğru katılım oluşturmaktadır. Peki nedir doğru katılım? Önder Apo, bunu bilinç ve inanç olarak tanımladı. Önderlik gerçeğine bilinçle ve inançla katılmak gerektiğini belirtti. Mazlum ve Hayri'lerin bu temelde katıldığını söyledi.

Bu konuları da fazlasıyla değerlendiriyoruz. Eğitimlerde tartışıyor, talimatlarda sürekli işliyoruz. Toplantılarımızda büyük ölçüde üzerinde duruyoruz. Bu temelde de parti doğrularının ne olduğunu aslında biliyoruz. Fakat sıra pratiğe gelince, bir anda bildiğimiz doğrulardan vaz geçiyor ve uzak duruyoruz. Bunun için de kendimize birçok gerekçe yaratıyoruz. Kısaca pratiğe yakla-

şma özel mülkiyet ve paralı çalışmada somutlaştırıyor. Halbuki Önder Apo savunmalarında paranın ne demek olduğunu en ince ayrıntılarına kadar çözümlemiş ve bunun hangi sisteme ait olduğunu net bir biçimde belirtmiş bulunuyor. Yine maaşlı yaşam ve paralı çalışmanın KDP tarzı olduğunu, PKK çizgisinde bunun yer almadığını hepimiz açıkça görebiliyoruz. Fakat etrafımızda paralı yaşam ve çalışma geliyor olmasına rağmen, bunlardan hiç rahatsızlık duymuyor ve bunlara karşı mücadele etmiyoruz. Hatta fazla sorgulamadan kendimiz bile rahatlıkla böyle bir yaşam ve çalışmaya yönelebiliyoruz.

Biz bu konuyu gündeme getirdikçe, bazı arkadaşların rahatsızlık duyduğunu görüyor ve "Hep para gündeme getiriliyor" dediğini duyuyoruz. Oysa çok iyi biliyoruz ki, para olan yerde komün olmaz, özel mülkiyet olur. Özel mülkiyetin olduğu yerde de kadın özgürlüğüne dayalı komünal eşit yaşam gerçekleşmez; tersine küçük-burjuvalık ve erkek egemen zihniyet ve siyaset gelişir. Bunlar da giderek iktidar ve devlet doğurur. Dolayısıyla or-

gürlük Kampanyamızı zafere taşıyacak bir partileşmeyi ve parti öncülüğünü mutlaka yaratmamız gereklidir.

Burada bu hususlar üzerinde durmayacaktık. Çünkü önceki değerlendirme ve talimatlarımızda yeterince durduk. Fazla sonuç almadığımızı gelen rapor ve notlardan anlıyoruz. Bu nedenle, burada iki şeye dikkat çekmek istiyoruz. Birincisi, Önderlik savunmalarının daha fazla okunması, Önderlik çözümlemelerinin daha fazla izlenmesi ve Apocu tarz, üslup ve tempo üzerinde, Apocu ideolojik, örgütsel çizgi üzerinde daha çok durulup tartışılmasıdır. Önder Apo'nun 51 yıllık devrimci yaşamının ve hatta önceki çocukluk döneminin özelliklerinin ayrıntılı irdelenmesidir. Bunlar temelinde Önderlik özellikleri üzerinde kendimizi eğitime ve kişiliğimizi dönüştürme faaliyetinin geliştirilmesidir. Çözümlemeler ve savunmalar her yerde ve herkeste vardır. Olmayanlar da isterlerse kolayca temin edebilirler. 46'ncı yıl pratiğinin başarılı olmasını sağlayacak bir partileşme ancak böyle gerçekleşebilir.

anlama ve katılma, zafere Kemal Pir'ce inanma, devrimci fedailişme, derin yurtseverlik ve halkseverlik, gerilla dahil doğru eylem çizgisi, kadın özgürlük çizgisini anlama ve özümseme çabası, bu temelde cins mücadelesini ve kadın yoldaşlarla doğru ilişkilenmeyi ele alıp ve benzeri tüm konularda doğru Apocu ölçüler bu raporlarda vardır. O halde dönemin eleştiri ve özeleştirisi ölçüsü Rojhat ve Erdal yoldaşlarıdır.

Kuşkusuz dönemin sembolleri oldukları için böyle ifade etmeyi uygun gördük. Yoksa tüm şehitlerimiz, Önderlik çizgimizin zafer temsilcileri olarak her zaman eleştiri ve özeleştirisi çizgimizi oluşturmaktadırlar. Bu gerçeklik, 45'inci PKK yılı şehitleri için de fazlasıyla geçerlidir. Başta Zap, Metîna ve Avaşın olmak üzere tüm Medya Savunma Alanları'nda ve Kurdistan'ın dört bir yanında Rojhat ve Erdal yoldaşlarda sembolleşen Apocu fedai çizgisi ile savaşılmıştır. Tüm 45'inci yıl şehitlerimiz, Apocu fedai ruhla savaşımın şehitleridir. Medya Savunma Alanları'ndaki tünel ve tim savaşlarının şehitleri böyledir. Leyla ve Axîn yoldaşlar başta olmak üzere Bakur savaşımının tüm şehitleri böyledir. Delal ve Reşit yoldaşlarda sembolleşen tüm Kasım ayı şehitlerimiz böyledir. Doğru çizgi Önderlik ve şehitler gerçeğidir. Doğru talimat Önderlik ve şehitler gerçeğidir, mücadeleleri ve yazıp söyledikleridir.

O halde Parti doğrularını bu gerçeklerde arayıp bulacağız. Pratiğimizi buna

göre sorgulayıp değerlendireceğiz. 45'inci yıl pratiğinin derslerini böyle bir sorgulama temelinde açığa çıkarıp özümseyeceğiz. Eleştiri ve özeleştiri bu çizgide yapacağız ve kendimizi bu temelde düzeltip yenileyeceğiz. 46'ncı PKK yılı pratiğine kendini böyle yenilemiş ve hazırlanmış olarak gireceğiz ve mutlaka kazanacağız. Hepimiz böyle yaparsak ve öncülük görevlerini başarıyla yerine getirirsek, o zaman Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlama kampanyamızı başarıya ulaştıracacağız.

Bunlar temelinde, başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, halkımızın ve dostlarımızın Parti Bayramı'nı bir kez daha kutluyor, kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyor, tüm yoldaşları 45'inci yıl pratiğini parti çizgisi temelinde değerlendirip derslerini çıkartarak, doğru bir eleştiri ve özeleştirisi temelinde kendini yenileyerek 46'ncı yıl mücadelesine yönelmeye ve Küresel Özgürlük Kampanyamızı mutlaka başarıya ulaştırmaya çağırıyoruz!

- "Abdullah Öcalan'a Özgürlük ve Kürt Sorununa Çözüm" Kampanyasını Zafere Taşımak İçin Görev Başına!

-Kahrolsun Faşist-Sömürgeci-Soykırımcı Diktatörlük!
-Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!
-Yaşasın Devrimci Halk Savaşımız!
-Yaşasın Özgürlük Öncümüz PKK-PAJK!
-Biji Rêber Apo!

Parti çizgimizin komünal yaşam ve kolektif çalışmadan oluştuğunu hepimiz çok iyi biliyoruz. Fakat iş pratik çalışmaya gelince çok ileri düzeyde bireycilikler yaşıyoruz. Öyle ki, ortada örgütlü kolektif çalışma diye bir şey kalmıyor. Yine demokratik komünal yaşam ortadan kalkarak, yerini bireyci maddi yaşam alıyor. Bu da giderek kendini özel mülkiyet ve paralı çalışmada somutlaştırıyor. Halbuki Önder Apo savunmalarında paranın ne demek olduğunu en ince ayrıntılarına kadar çözümlemiş ve bunun hangi sisteme ait olduğunu net bir biçimde belirtmiş bulunuyor. Yine maaşlı yaşam ve paralı çalışmanın KDP tarzı olduğunu, PKK çizgisinde bunun yer almadığını hepimiz açıkça görebiliyoruz. Fakat etrafımızda paralı yaşam ve çalışma geliyor olmasına rağmen, bunlardan hiç rahatsızlık duymuyor ve bunlara karşı mücadele etmiyoruz.

şında çok fazla pragmatizm var; ilke ve ölçülerini bir anda unutup gidiyoruz. Pratiğe çok fazla objektivist, yani kaba maddeci yaklaşımlarımız da söyleyebiliriz. Her şeyi maddi koşullara bağlayarak, ilke ve amaçları bir yana bırakabiliyoruz. Kuşkusuz bunları ağırdan da yapmıyoruz. Kendimize birçok gerekçe yaratarak yapıyoruz. Örneğin 'şimdi koşulları yok, ancak gelecekte uygulanabilir' diyerek, birçok ilke ve amacı uygulamaktan vaz geçiyor ve geleceğe erteleyebiliyoruz.

Halbuki Apocu devrimciliğin pratikte yaratıcı tarz, kazanımcı üslup ve yüksek tempo olduğunu hepimiz çok iyi biliyoruz. Ama iş pratiğe gelince ve pratiğin çeşitli sorun ve zorluklarıyla karşılaşınca tarzda tekrarı, üslupta dağıtıcılığı, tempoda düşüşü yaşayabiliyoruz. Bu konuda ısrar ve istikrar tutturamıyoruz. Gittikçe kendimizi dar, yüzeysel ve hatta sorumsuz hale getirebiliyoruz. Pratikte ortaya çıkan hataları bol bol eleştirip mahkûm ediyor, ancak bunların düzeltilmesini ve aşılmasını pratikte gerçekleştirmiyoruz. Bu da parti yaşamında ciddiyeti ve disiplini zayıflatıyor, örgütsel gevşeme ve yozlaşmaya yol açıyor.

Parti çizgimizin komünal yaşam ve kolektif çalışmadan oluştuğunu hepimiz çok iyi biliyoruz. Fakat iş pratik çalışmaya gelince çok ileri düzeyde bireycilikler yaşıyoruz. Öyle ki, ortada örgütlü kolektif çalışma diye bir şey kalmıyor. Yine demokratik komünal yaşam ortadan kalkarak, yerini bireyci maddi yaşam alıyor. Bu da giderek kendini

tada sınıf ve cins mücadelesine dayalı bir ideolojik mücadele ve yaşam kalmaz. Kendimizi kandırmamalı, zorluk ve engeller karşısında geri adım atmamalı, ideolojik ve örgütsel çizgi konularında baştan itibaren kendimizi son derece ilkel ve ısrarlı kılmayı bilmeliyiz. Yoksa kısa bir süre sonra amacımızdan uzaklaşıp savrulma durumunu yaşarız. O zaman da suçu yine koşullara yüklememeli ve yine "ancak bu kadar oluyormuş" dememeliyiz.

Partileşmenin özü doğru katılım ve örgütsel çizgiyi yaşamadır

Partileşmenin özü doğru katılım, doğru katılımın esası ise ideolojik, örgütsel çizgiyi benimseme ve yaşamadır. Pratik duruşumuzu gözden geçirdiğimizde açıkça görüyoruz ki, Apocu ideolojik çizgiye sadece ulusal özgürlük düzeyinde katılma, kadın özgürlüğüne dayalı toplumsal özgürlükler olmak üzere diğer ideolojik ilkeleri fazla gündem yapmama duruşu çok fazla yaşanmaktadır. Hatta bu konuların gündem yapılıp tartışılması ciddi bir rahatsızlık da yaratmaktadır. Örneğin Bakur, Rojava, Şengal, Mexmûr pratikleri böyledir. KDP çizgisi karşısında yeterli bir duruş gösterememe ve mücadele edememenin esas nedeni de budur. Şimdi tüm bu gerçekleri iyi görerek ve ideolojik-örgütsel çizgi savaşımı olmadan başarılı bir partileşmenin olamayacağını çok iyi bilerek, söz konusu hatalı yaklaşım ve pratik duruşları aşmamız ve Küresel Öz-

İkincisi ise, şehitler gerçeğinin daha çok incelenmesi ve şehitlerin yazıp söylediklerinin daha fazla okunmasıdır. Şehitlerimizin eylemleriyle verdikleri mesaj ve derslerin daha derinden anlaşılmasıdır. Parti edebiyatı çerçevesinde şehitlerimizin anı ve günlükleri başta olmak üzere bize bıraktıkları birçok eserleri yayınlanmış durumdadır. Bunların hepsi tüm arkadaşların bilgisi dahilindedir. Ayrıca bu talimata ek olarak, 1 Ekim Ankara eylemini gerçekleştiren Rojhat ve Erdal yoldaşların raporlarını da gönderiyoruz. Onlar bu talimatın bir parçası ve de esasıdır. Dolayısıyla talimatla birlikte mutlaka okunup tartışılmalıdır. Önce okunmuş olsa bile, bu talimatı okuyan herkes, talimat ardından bir kez daha o raporları da okumalıdır. Birçok kısmını talimata almak istedik, fakat baktık ki öyle olmuyor, hepsini almak gerekiyor. Dolayısıyla talimatın bir bölümü olarak tanımlamayı daha uygun gördük.

Doğru çizgi Önderlik ve şehitler gerçeğidir

Burada şu hususu da ekleyelim: parti kuruluş yıldönümü talimatının esası Rojhat ve Erdal yoldaşların raporlarıdır. Dönemin doğru eleştiri ve özeleştirisi çizgisini bu raporlar vermektedir. Dolayısıyla bu temelde ele alınıp okunmalı, tüm pratik çalışmalar bu raporlara göre değerlendirilmeli, dönemin eleştiri ve özeleştirisi Ankara eyleminin ifade ettiği çizgi ve söz konusu raporlar temelinde yapılmalıdır. Önderliği doğru

ROJHAT VE ERDAL YOLDAŞLARIN ANKARA EYLEMİNDE SERGİLEDİKLERİ RUH BİZLERE ZAFER YOLUNU GÖSTERİYOR

Murat Karayılan

1 Ekim'de Ankara'da Rojhat ve Erdal yoldaşların gerçekleştirdiği tarihi eylem, soykırımcı-faşist AKP-MHP rejiminin kimyasını bozdu. Bu eylem, zamanlama, gerçekleştirildiği mekan, sergilenen kararlılık düzeyi, taktik yaratıcılık, vb açılardan oldukça önemli ve anlamlı bir eylem olmuş, birçok açıdan mesaj veren bir eylem olarak tarihe geçmiştir.

Bu eylemin 1996 yılının 30 Haziran'ında gerçekleşen Zilan (Zeynep Kınacı) yoldaşın fedai eylemi gibi taktik açıdan yol gösterici olduğu açıktır. Bu önemli fedai eylem de tıpkı Şehit Zilan arkadaşın eylemi gibi taktik açılamda bir rol oynayacaktır. Gerçek birer kahraman olan Rojhat Zilan (Özkan Şahin) ve Erdal Şahin (Hasan Oğuz) yoldaşlar bu eylemleriyle hem Türk soykırımcı rejimine önemli mesajlar verdiler, hem de içe dönük de eleştirel mesaj vermiş oldular. Bu eylem, zengin ve yeni yol-yöntemler geliştirildiğinde ulaşılamayacak hiçbir hedefin ve yapılamayacak hiçbir eylemin olmadığını ortaya koymuştur. Önemli olan koşulları doğru görmek, var olan engelleri aşacak yol, yöntem ve taktik tarzı yakalayabilmektir. Bu bakımdan eylemden çıkarılacak birçok sonuç vardır. Esasen onun yol göstericiliği ve eleştirel yanını iyi görmemiz önem taşımaktadır. Bu açılardan döneme damgasını vuran ve oldukça anlam yüklü bir eylem olduğunu ifade etmek mümkündür.

Bu eylemin, Türk egemen soykırımcı faşist rejimi için çok sarsıcı olduğu açıktır. Öyle ki Türk özel savaşının bir elemanı, 'PKK bu eylemle devletimizin onuruyla oynadı' biçiminde bir değerlendirme yapmıştır. Eylem, soykırımcı-faşist rejimi sarsan, bütün yalanlarını açığa vuran bir eylemsel çıkış olmuştur.

Bu nedenle Türk sömürgeciliği bir türlü bu eylemi hazmedemedi ve onun yarattığı çılgınlıkla sağa sola saldırmaya başladı. Önce 3 gün boyunca Medya Savunma Alanları'na hava saldırıları

oldu. Aynı paralelde Kuzey'deki siyasal ve toplumsal alana dönük sivil, savunmasız, yasal faaliyet yürüten yurtseverlere karşı tutuklama suretiyle soykırım operasyonları yapıldı. Ve sonrasında da bilindiği gibi Rojava Kurdistanı'na dönük, uluslararası savaş yasalarını ayaklar altına alan, sivilleri hedefleyen ve toplumun yaşam kaynaklarını yok etmeyi amaçlayan sal-

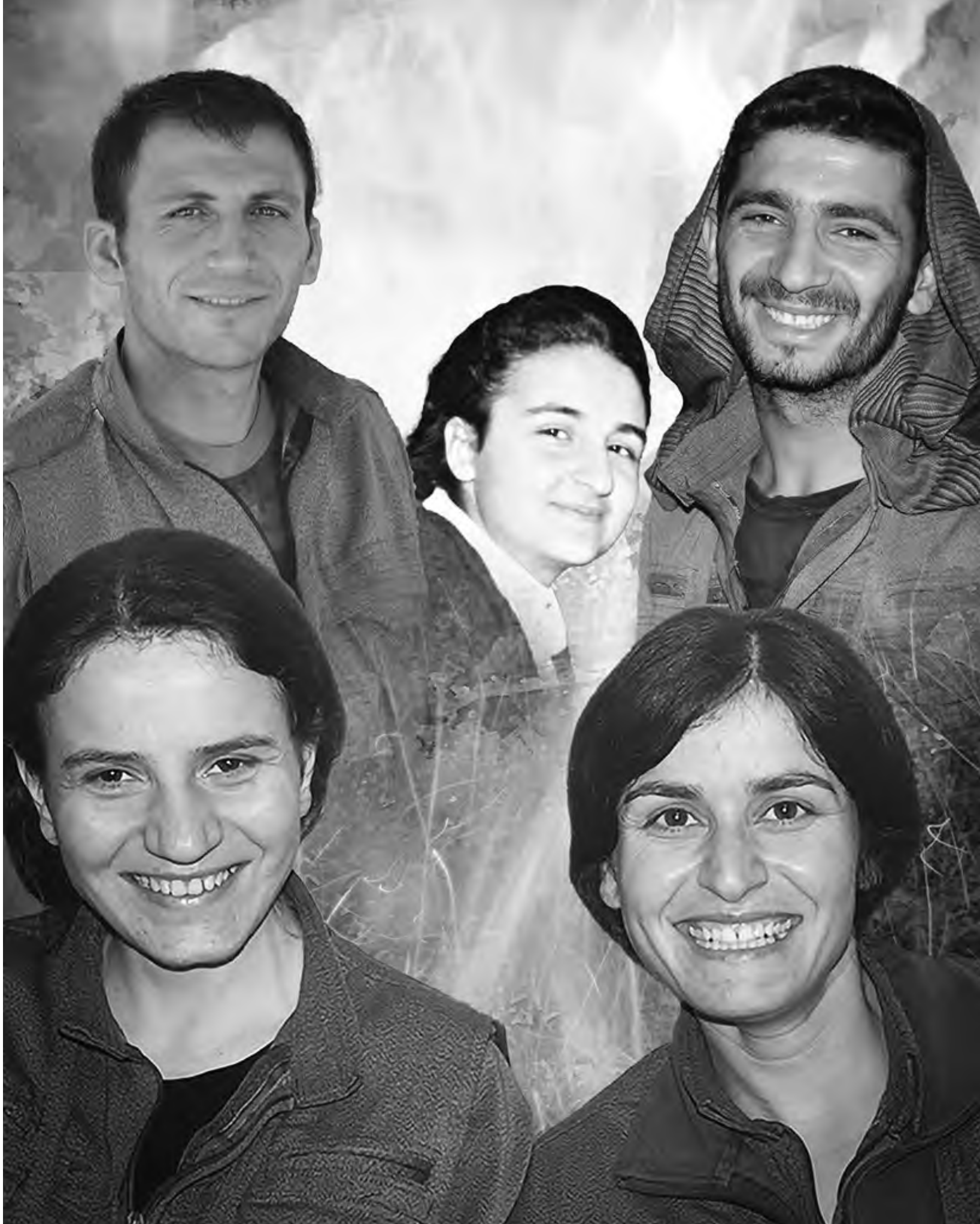
Tarihi Ankara eylemi, sömürgeciliğe dönük ciddi mesajlar taşımaktadır

Hiç kuşku yok ki bu eylem öncelikle tüm halkımızın ve demokrasi güçlerinin onurunu inciten, Önder Apo üzerindeki tecrit politikasına karşı -ki esasında tüm Kurdistan halkı ve demokrasi güçlerine dönük

uluslararası savaş yasalarını ayaklar altına alarak gerillaya karşı kimyasal silah ve diğer yasaklı bomba çeşitlerinin kullanılmasına karşı bir etkin uyarı olmuştur. Bütün bunlara karşı yapıldığı zaten eylem sonrası yapılan açıklamada da ifade edilmiştir. Bu eylemle esasen doğrudan soykırım siyasetine ve soykırımı uygulayan güçlere mesaj verilmiştir.

aylarca yoğunlaştırılmışlardır. Çok bilinçli, planlı, mesaj içerikli bir eylem olarak düzenlenmiş olduğu açıktır. İçişleri Bakanlığı'nın, Türkiye'deki tüm özel savaş taktiklerinin uygulama merkezi, işkence ve infaz uygulamalarının kararlaştırıldığı bir yer olduğu bilinmektedir. Bu açıdan böyle tarihi bir eylemle soykırımcı güçlere doğrudan mesaj verilmek istenmiştir.

Yine eylemin yapılacağı gün ve saatin belirlenmesinde de bir incelik vardır. Bu tarz bir planlama ve eylemle bu sistemin başı olan Recep Tayyip Erdoğan'a doğrudan mesaj verilmiştir. Birkaç saat sonra kendisinin de geçeceği ve oralarda bulunacağı bir alanda eylem yapılması, boşuna kurgulanmış bir planlama değildir. Birçok değerlendirmenin de belirttiği gibi, Türkiye'nin en korunaklı, en hassas, Türk sömürgeci-soykırımcı burjuva devletin kalbi konumundaki bir mekanda eylem yapılmıştır. Ve açık ki eğer eylemciler eylem saatinde birkaç saat değişiklik yaparsalardı, başta Tayyip Erdoğan olmak üzere istedikleri bakan veya diğer yetkililer de dahil herkesi hedefleyebilirlerdi. Bu zamanlamayla, 'bakın, biz sizi imha edebiliriz ama yapmıyoruz' demek istemişlerdir. Bu, faşist, zorba, hak, hukuk demeden herkesi şiddetle ezmeye ve susturmaya çalışan uygulayıcılara ciddi bir uyarıdır. Rojhat Zilan arkadaşın üzerinde 16 kg C4, Erdal Şahin arkadaşın üzerinde ise 9,5 kg C4 patlayıcı vardı. Ayrıca yanlarındaki roket, bireysel silah ve cephaneleri ile Ankara içinde her hedefi imha edebilirlerdi. Kaldı ki bu biçimde çok yüksek bir cesaret, rahatlık ve kararlılıkla hedef

dırılının başlatıldığı biliniyor. Aslında bununla yaşadığı kuyruk acısını giderme çabası içine girdiler. Prestijleri sarsıldığı için bu türden ölçsüz saldırılarla üstünü örtmeye çabalamışlardır. Kısacası, birçok açıdan sonuçları olan ve herkesin sonuç çıkarması gereken bir eylemsel çıkış olduğu açıktır.

bir tecrit ve soykırım siyasetidir- bir ses olmuştur. Yine bütün zindanlarda her türlü tahammül sınırlarını aşan işkence uygulamaları, cezaevinde insanları sağlık, vb sorunlar yoluyla öldürme siyaseti, Kurdistan halkına ve Türkiye emekçilerine karşı geliştirilen baskı ve hakaret uygulamaları,

Her şeyden önce şunu söylemek gerekiyor ki, İçişleri Bakanlığı çok bilinçli seçilmiş bir hedefdir. Bu sadece eylem birimi tarafından tespit edilmiş bir hedef değildir. Sonradan öğreniyoruz ki Ölümsüzler Taburu Komutanlığı'nın karargahında kararlaştırılmış, planlanmış, krokisi üzerinde bu arkadaşlar

üzerine yürüme gücüne erişmiş fedailerin giremeyeceği, vuramayacağı hiçbir hedef yoktur. Bu açıdan önemli özelliği bulunan, anlam yüklü, mesaj içerikli özel bir eylem planlanmıştır. Soykırımcı sistemin tümü hedeflenmiş, reddi ortaya konulmuş ve ciddi bir uyarı yapılmıştır.

Bu eylem basit-sıradan akla gelen bir eylem türü değildir. O açıdan herkesin doğru anlaması ve doğru sonuç çıkarması büyük önem taşıyor. Başta da belirttiğimiz gibi, tüm parti yapısı ve kadroları olarak bizlerin de sonuç çıkarmamız gereken boyutları var ama esasen faşist rejime dönük çok ciddi mesaj içeren boyutlarını görmek gerekiyor.

Rojhat ve Erdal'ın eylemi sömürgeciliğe, 'soykırımdan vazgeçin' çağrısıdır

2015'te geliştirilen ve 2016'da da kesinleştirilen mevcut Türkiye yönetimindeki koalisyon ekibi, Kurdistan'da soykırımı uygulama ekibidir. AKP'nin, MHP'nin ve Ergenekon'un birtakım kollarının bir araya gelip uzlaştıkları temel hedef Kürt halkının varlığını ortadan kaldırmak ve 1925'te yürürlüğe konulan Şark Islahat Planı'nın gereklerini yapmaktır. Karşımızda normal bir TC hükümeti değil, bunun için işbaşına getirilmiş faşist, ırkçı, Turancı, katliamcı bir iktidar vardır. Ve bu iktidar Kurdistan Özgürlük Hareketi'ni tasfiye ederek, Türkiye'de özgürlük ve demokrasiden yana olan tüm sol ve sosyalist kesimleri bastırarak, halkımıza karşı fiziki ve kültürel-psikolojik soykırım siyasetini uygulayarak, Kürt halkını tümüyle tasfiye etme, bu temelde herkese fiziki olarak yaşamının tek yolu olarak Türkleşmeyi gösterme siyasetini yürütüyorlar. Hatırlanırsa daha önce 'istemeyen gidebilir' de demişlerdi. Yani onların mantalitesine göre, bu topraklarda yaşıyorsan Türk olacaksın. Tayyip Erdoğan'ın gittiği her yerde 'tek devlet, tek millet, tek vatan, tek bayrak, tek dil' demesinin esas amacı da bunu ifade etmektir.

Yani 98 yıldır zaman zaman esnese de sistemli bir biçimde Kürt halkına karşı yürütülen bu tanınamama, yok sayma, asimilasyon ve Türkleştirme politikası, esasen sonuç almamıştır. Başta Kürt halkıyla ortak yaşama, Kürt halkının kimliksel, kültürel ve siyasi haklarını tanıma, özerklik statüsü çerçevesinde bir araya gelme sözü verilmesine rağmen uluslararası egemen güçlerin Lozan Antlaşması'nın altına imza atmalarıyla birlikte Türk devlet yönetimi bu sözlerinden cayarak

Kürt halkına ihanet etmiştir. Sözünü tutmamakla kalmayıp Kürt halkının sonunu getiren Şark Islahat Planı'nı kabul etmiştir. Bu büyük bir adaletsizlik ve büyük bir zulümdür. Kökeni tarihin derinliklerine dayanan, büyük bir kültürel zenginliğe sahip olan, bölgenin en yerleşik halkını jenosit politikalarıyla ortadan kaldırma siyasetidir. Bunun başarılması açık ortadadır. Bugün milyonlar bu Hareket ve bu Önderliğin çizgisinde kimlik, onur, özgür gelecek ve demokrasi mücadelesi veriyor. Peki, nasıl bütün bunların hepsini imha edebileceklerini ve teslim alabileceklerini düşünüyorlar ki?

Hiç kuşku yok ki bu, toplumumuzu, özgürlük hareketimizi, bütün demokrasi güçlerini hafife almak ve gücünü görmemektir. Şiddete tapmış olan ırkçı-katliamcı bakış açısıyla eline geçirdiği birkaç İHA, SiHA'yla ve tekniklerle her şeyi başaracağını sanma gafletidir. Bunun için böyle beyhude, gerçekleşmesi imkansız hedefleri önlerine koymuşlardır. Ancak ne var ki bunlar bu kadar değer üretmiş bir Özgürlük Hareketi'ni ve tarihten gelen bir halk gerçekliğini şiddet yöntemiyle ortadan kaldıracabileceklerini düşünüyorlar. Kaldı ki Türkiye'nin demokratik ve sosyalist güçleri de vardır. Demokratik değer yargılarına saygı gösteren, onlara bağlı kalma mücadelesini veren güçler de vardır. Bütün bunları görmeyip 21'inci yüzyılda İsrail örneği bir politikayla sonuca gidebileceğini sanmak beyhude bir çabadan başka bir şey değildir.

Ankara eylemini yapan kahramanlar, marjinal bir örgütün militanları değildir. Arkasında milyonların bulunduğu bir hareketin kadrolarıdır. Bunu unutmamak gerekiyor. Onlar canını

yerde bulmuş insanlar değil; özgürlüğe, demokratik değerlere inanmış, kendisini bu temelde yoğunlaştırmış, bu halkın en bilinçli, en aydınlanmış öz evlatlarıdır. Bu halkın içinden çıkarak çok bilinçli bir biçimde severek ve aşkla canını feda eden Rojhat ve Erdallar gibi binlerce ve on binlercesi vardır. Bu ülkenin bütün gençleri bu ruh ekseninde yürüyen birer fedai veya fedai adaydır. Kısacası bu kahramanlar bu biçimde çok bilinçli, örgütlü, planlı hazırlanmak suretiyle gerçekleştirdikleri bu eylem ile Türk sömürgeci-faşist devletine, Tayyip Erdoğan'a ve bütün yönetimine şunu demişlerdir: "Soykırımdan vazgeçin, tecridi kaldırın. Kürt halkını yok etmezsiniz. Kürt halkını tanıyın; onun önderi Önder Apo'yla diyalog temelinde çözümü geliştirin."

Rojhat ve Erdalların yoldaşı olmaktan gurur duyuyoruz

Rojhat ve Erdal arkadaşlar, bu halk, bu toplum ve demokratik değerler için çok bilinçli ve çok kararlı bir biçimde yiğitçe ve yüksek bir fedakarlıkla kendini feda edebilme gücüne erişmiş olan, Kurdistan halkının en özlü, en kahraman evlatlarıdır. Eylemden önce çektikleri videoda

yaptıkları konuşmada bu büyük insanların rahatlığına ve kararlılığına hayran kalmamak mümkün değildir. Bu yoldaşların o denli rahat, sevecen konuşmalarından Apo'ya fedaileşme ve Ölümsüzler Taburu Üyesi olmanın ne anlama geldiğini kavramak mümkündür. Yoldaşlarına, Önderliğine, halkına nasıl bağlı, yaşamını onların yaşamlarıyla bir bütün ele alan, hiçbir biçimde bireysel ele almayan bir düzeye ulaştıklarını bu konuşmalarda görmek mümkündür. Nitekim eylemleriyle bunu ortaya koydular. Her iki arkadaşın da, 'bu devletin burnunu yere sürmek gerekir' demesi çok anlamlıdır. Bununla demin belirttiğimiz 'düşmanı soykırımdan vazgeçirtmek için daha iyi bir savaşı yürütmek gerekir' mesajını vermektedirler.

Kısacası böylesine insani değerlerle bütünleşmiş, kendini insani, ilerici, demokratik değerlerle tamamen yekvücut haline getirmiş, bu temelde ölümü ortadan kaldıran, ölümsüzlük mertebesinde yürüme yüceliğine erişen Rojhat ve Erdallar gibi evlatları olan bir halkı hiç kimse yenemez. Rojhat, Erdal, Sara ve Rûkenler gibi yiğit kadın ve erkekleri, gözü pek militanları yetiştiren bir örgüt ve bir halkı hiç kimse yenemez. Onlar ölümü yenmiş ölümsüzlerdir. Bu kahramanca

duruşlarıyla zaferi müdelemişlerdir. Biz bu yoldaşların yoldaşları olmaktan gurur duyuyoruz.

Böylesine yiğit, böylesine halkı için seve seve kendisini feda eden, büyük bir iradi duruş ve yüksek bir cesaretle düşmanın üzerine yürüme düzeyine ulaşan kahramanlar bizim gerçek komutanlarımızdır. Onlar bizim komutanlarımız, biz onların askerleriyiz. Son yaptıkları konuşmalar bizim için birer talimattır. Biz onları birer talimat olarak telakki ediyoruz ve etmeliyiz. Onların çizgisi, onların o yüce ruhlu duruşu, zaferin yolunu göstermektedir. Bu yoldaşlar, Önder Apo'yla nasıl yaşamak gerektiğini, Önder Apo'ya yeterli yoldaş düzeyine nasıl ulaşmak gerektiğini, bu halkın nasıl bir evladı olmak gerektiğini kendi duruşlarında göstermişlerdir. O açıdan onlar bizim öncülerimiz, bizim gerçek komutanlarımızdır.

Sara, Rûken, Bager, Avzem, Rojhat ve Erdallar bu hareketin gerçek öncü ruhlarıdır. Bu değerli büyük devrimcileri her zaman saygıyla ve gururla anmanın, yine binlerce kez selama durmanın yetmeyeceği açıktır. Bunların yanı sıra, onların çizgisinde mücadeleyi geliştirme, onların yüce ruhlu duruşu ve kararlılığıyla başarının kesinleşeceğini bilme ve bu temelde kararlıca yürüme görevi bizlere düşüyor. Biz Kurdistan halkının bu asil evlatları karşısında elbette ki görevlerimizi kararlılıkla yerine getirmek ve onların çizgisinde yürüyerek başarıyı kesinleştirmeyi hedeflemek durumundayız. Özgürlük ve demokrasi için, halkların kardeşçe yaşadığı bir ülke ve bir bölge için kesinlikle bu gereklidir ve bu fedai komutanların gösterdiği yol, kesinlikle zafer yoludur.

Böylesi yiğit öncü militanların tarih sahnesinde boy göstermesini sağlayan, onların en büyük ilham kaynağı kurmay partimiz PKK'nin 46'ıncı yılına girdiğimiz bugünlerde, şanlı partimiz PKK'nin 45'inci yıl dönümünü öncelikle partimizin yaratıcısı ve kurucusu Önder Apo'ya, tüm halkımıza, ilerici insanlığa ve tüm yoldaşlara kutluyoruz. İlk büyük şehidimiz Haki Karer'den tarihimizin en etkili eylemlerinden birinin mimarı olan Rojhat ve Erdal yoldaşlara kadar tüm kahraman şehitlerimizi minnetle, saygıyla anıyor, 46'ıncı mücadele yılında tüm yoldaşlara ve yurtsever halkımıza üstün başarılar diliyoruz.

■■■

Kod Adı: Erdal Şahin
Adı Soyadı: Hasan Oğuz
Doğum Yeri: Mersin
Anne/ Baba Adı: Ramziye /Abdulselam
Şehadet Tarihi ve Yeri: 1 Ekim 2023 / Ankara

BEDEL ÖDEMEKTEN KORKMAMALIYIZ

ŞEHİT ZİLAN ÖLÜMSÜZLER TABURU'NA FEDAİ EYLEM RAPORUMDUR

İçinde yer aldığımız tarihi, kritik ve hayati önem taşıyan süreç, hepimiz için yeniden gideceği yolu belirlemeyi, yeniden karar vereceği ve gerçekler karşısında göstereceğimiz tutumları net bir şekilde bizlere göstermektedir. Bu süreç, ne yanlış ne doğru, iyi ayırt etmemiz gereken, ince eleyip sık dokunması gereken bir süreçtir. Ortadoğu'da kaos olarak nitelendirdiğimiz bir süreci yaşarken, bu kaos içerisinde farklı kaoslar yaşamamak için atılan her adımı doğru atmak ve örgütün bu süreçteki stratejisini doğru anlamak için daha somut ve sonuç alıcı pratikleri yapmamız gerektiği bir gerçektir.

Bunun için öncelikle örgütün savaş stratejisini doğru anlamak gerekir. Karşımızdaki düşman PKK ve onun şahsında Kürt halkını ve direnç gösteren her toplumu katliamdan geçirmeye karardır. Düşmanın böyle kirli bir politikaya başvurmasının nedeni şüphesiz Önder Apo'nun müthiş iradeli ve kararlı duruşudur. Düşman, yenileceğinin kaçınılmaz olduğunu gördüğü için son kozlarını oynayarak aynen başı kesilen horoz misali bir konumdadır. Doğaya bile baktığımızda, her canlıda bu olay gelişmektedir. Sonunun geldiğini anladığında etrafına saldırmaktadır. Düşmanın şu anki durumu da bunu ifade etmektedir. İçinde bulunduğumuz yoğun savaş sürecini örgüt varlık-yokluk savaşı olarak değerlendirdi. Bir tarafta bizi yok etmeye kararlı bir dünya hegemonyası ve onun baş temsilcisi Türk devleti, diğer tarafta ise varlığını korumak için tüm işgalcilere karşı müthiş bir irade savaşı yürüterek direnen PKK ve onun onurlu halkıdır. Bu zıt kutupların savaşında doğru adımlar atan, doğru strateji ve taktikler belirleyen, hazırlığını savaşa göre yapan, tüm gücünü savaşa göre eğiten, savaşı ciddiyetle takip edip, savaşı savaşmadan önce planlama yaparak kazanma inancı yaşayan ve bu inançla savaşan komutanların olması ge-

rektiği bir gerçektir. Derler ki, "akıllı ve hazır olan komutan, savaşı savaş meydanına gitmeden önce kazanır. Hazırlıksız olan komutan ise savaşı savaş meydanında kazanmak ister." Bu durum aslında şu anki yaşanan savaşı az çok ifade etmektedir. Önder Apo'nun sürekli ifade ettiği çok önemli bir tespiti, son görüşmelerde bize söylemişti. "Savaş komutanını arıyor" dedi. Önderliğin bu tespitine günümüzde baktığımızda kadro şahsında sonuç alıcı bir pratiğin yürütülmemesinin nedenini göstermektedir. Çünkü savaş üzerine yeterince düşünmediğimiz için, kendimize bir strateji belirlemediğimiz için, savaşı savaş meydanında kazanma mantığına sahip olduğumuz için, sonuç alıcı bir pratik yürütemiyoruz.

Her dönem kendi öncüsünü de beraberinde yaratır. Öncünün başarması için, belirlendiği amaç hedefleri pratiğe geçirebilmesi için, onun yolunda yürüyecek, her şeyinden vazgeçebilecek insanlara ihtiyacı vardır. Bu çağın bugüne kadar hiç görmediği en kutsal önderi olan Önder Apo'nun ideolojisini, felsefesini tüm dünyaya yaymak, biz kadroların görevidir. Önderlik demisti: "Benimle yürümek isteyenlerin İsa gibi çarmıhı sırtında taşıması gerekir." Yani bir bütünen kendini adamak gerektiğinden bahsetti. Bunun için öncelikle Önderliği anlamak ve uygulamak gerekir. İnsan anlamadığı bir şeyi uygulayamaz da. Uygulasa bile her zaman bir parçası eksik olur. Önderlik belirtti: "Beni anladığınız kadar uygulayın da." Fakat bizler anlamadan anlamış gibi yapıp, hiç yapılmaması gereken pratikler yapıyoruz ve bunu da Önderliği anlamış gibi yapıp uygulamaya çalışıyoruz. Şu anda Önderliği anlamadığımız için de düşmana karşı güçlü bir savaş yürütemiyoruz. Eski bireysel alışkanlıklarımız, düzen ve disipline gelememe, başarmakta ısrarcı olmama, aksine umutsuz, karamsar yaklaşımlar, savaşa yoğunlaşmaktan çok yaşamsal sorunlarla savaşın önünü tıkama, aceleci yaklaşarak yarım kalan pratiklerimiz, düşüncede ben mantığında ve bireysel yaşama istekleri-

miz olduğundan kaynaklı, doğru bir savaş stratejisi belirleyemiyoruz. Örgütün savaş stratejisi bellidir. Güçlü, iradeli bir savaşla fethetme arzusuyla zafere ulaşmak. Fakat bizim bireysel kendimize belirlediğimiz, örgüt stratejisine bağlı olan bir strateji, bir amaç, bir hedef olmadığı için veya zayıf kaldığı için, örgütün stratejisinden ve amacından sürekli kopuk yaşıyoruz. Hepimizin amaca giden yoldaki yöntemlerimiz farklı olduğu için amaçta buluşmuyoruz. Önderlik toplumsal aklın gücünden bahsetmişti. İşte biz bunu tam başaramadığımız için zorluklar yaşıyoruz. Amaç ortamında duruyor. Hepimizin merkezde buluşacağı yer Önderlik merkezidir. Amaç Önderlik ile buluşmaktır. Fakat cesaret edip kendimizi içine atamıyoruz. Eğer Önderlik sonsuz mavi bir deniz ise, o denizi tüketmemek için, o denizi kirletmemek için Önderlik ile doğru yaşamı yaşayabilmek gücünü göstermeliyiz. O deniz bizi kirlerimizden arındıracak olan denizdir. Ona yanlış yaklaşmak en büyük ihanettir. Her zaman deriz ki, PKK ateşten bir gömlektir, yanlış giyeni yakar diye. Önderlik okyanusu da aynıdır. Yanlış yaklaşırsak boğuluruz. Şu an beni en fazla zorlayan durum da bu oluyor. Önderliği anlamamak ve o suya yanlış yaklaşma korkusu. O suda tükenmez bir bağlılık var ve bu bağlılık da PKK'yi oluşturmaktadır. Hiç kimse tek başına bir şey başaramaz, başarsa bile yetersiz olur. Derler ki, bir ağaç parçası tek başına hemen kırılır. Birden fazla ağaç parçasını birleştirdiğinde ise oluşan bağlılığı ve bütünlüğü hiçbir güç parçalayamaz. İşte Önderlik denizinde oluşan PKK bütünlüğü de böyledir. Hiçbir güç onu o sudan ayıramaz.

Bir hikaye vardır. Ağaç ve fedailerinin hikayesi. Ağaç kendini feda ederek en zor koşullarda yaprakların büyümeleri için büyük fedakarlıklar gösterir. Kış geldiğinde ise yapraklar da ağacın üşümemesi için dallarından düşerek ağacın zeminini kaplayarak ağaç için kendilerini feda ederler. Çünkü o yaprakları var kılan ağaçtı. Yapraklar da bu fedakarlığı

karşılıksız bırakmamak için kendilerini feda ederler. Çünkü yapraklar bilir ki ağaç onların geleceğidir. Bir sonraki yaprakların yeşerebilmesi için kendilerini ağaç için feda etmelerini bilmektedirler. PKK de böyle bir harekettir. Bizi var kılan Önderlik oldu. Bizim de bu en büyük kendini adanmışlığa karşı en büyük fedakarlığı göstermemiz gerekir. Kendimizi Önderlik merkezinde buluşturabilmek için hepimiz aynı amaç yolunda buluşmalıyız. Farklı yollarla amaca ulaşma isteğinden vazgeçmeliyiz. Hepimizin düşüncesindeki amaç, Önderlik amacı olursa o merkezde buluşabiliriz. Ben bunları belirtirken kendimi bunların dışında asla görmüyorum. Çünkü hatalarımızla hepimiz aynıları yapıyoruz. Birbirimizin hatalarından dersler çıkartmıyoruz.

PKK'yi PKK yapan, tarihin hatalarından dersler çıkartarak, yarım bırakılan direniş bayrağını devralmasıdır. Toplumsal gücü anlama kavuşturarak, hakikatin kopmaz bağı haline gelmiştir. Eğer ortamda toplumsal bir güç oluşmazsa, savunma gücünde bir birliktelik oluşmaz. Toplumsallığın, hakikatin bireyselleştiren, liberalize eden, iradesizleştiren bölünmüş bir toplum açığa çıkarır. Bu durumda ise zihinde oluşan kapitalizmin hücrelerinin yeniden canlanması olur. Benim bu süreçte kendime çıkarttığım en büyük ders, hakikat savaşını verirken, insanın ilk önce vermesi gereken kendi nefsiyle olan savaşıdır. Çünkü her şey insanın kendisinde bitmektedir. İnsanı yüceltecek olan da düşürecek olan da insanın kendisidir. Bunun için her şeyimizle kendimizi bu amaç yolunda feda etme gücünü doğru sergilemeliyiz. Zinar yoldaşın belirttiği gibi, "Fedailik kendini bir bütünen adamak ve yaşamın her anında başarı kişiliği ister." Zinar yoldaşı bu söze götüren ve amaçla buluşturan, kendisiyle verdiği doğru nefis mücadelesi ve zafere olan sonsuz inancıydı. Şu an başta ben olmak üzere Zinarca bir yaşama sahip olamıyorsak bunun nedeni kendimizle verdiğimiz savaşta zayıflığımızdır. Kendimize

dürüst yaklaşmamamızdır. Kendimizi kandırmamızdır.

Geçen süreçte en çok yoğunlaştığım konuların başında bu geldi. Kendimle doğru bir savaş verme. Bu soruyu kendime sorduğumda, kendime ne kadar dürüst yaklaşıyorum. Ne kadar gerçekliğimi biliyorum. Benim amacım nedir ve amacımın önündeki zayıflıklarım nelerdir. Bir bir tespitini yapıp, beni amacımdan alı koyan yetmezliklerimi gidermeye çalışıyorum. Çünkü önüme koymuş olduğum amacım büyüktür. Amacım fedai militanın ölçülerine kendimi ulaştırmaktır. Bunun için yaşadığım zayıflıklarımın doğru sonuçlar çıkarıp, hakikat yolunda, fedai yaşam çizgisiyle buluşmak için doğru yaşam ölçülerine ulaşabilmek için büyük çabalar vererek, örgütün benden beklentilerine ve benim için vermiş olduğu büyük emeklere doğru cevap verebilmek, yük olmaktan çok yükü kaldıran olmak için, geçmiş pratiklerimin özelleştirmesini verebilmek için daha güçlü katılacağımı belirtebilirim.

Amaca ulaşabilmek için gerekirse daha uzun bekleyebileceğimizi bu süreçte daha iyi anladım. Amaca ulaşabilmek büyük sabır ister. Çünkü amaca giden yolun taşlarını büyük bir sabırla döşemek, amaca olan bağlılığını gösterir. Eğer yaşam bir basamaktan ibaretse, bu basamağı doldurarak çıkabilmek için büyük sabır göstermemiz gerektiğini anladım. Çünkü amaç o basamakların zirvesindedir. İnsan neye inanırsa zirvede onunla karşılaşır. Ben bu zirveyi her zaman kendim için Zilanca yaşam ve Zinarla buluşmak olarak değerlendiriyorum. Çünkü sabrın sonunun Zinarca bir yaşam olduğunu anladım.

Son olarak belirtmek istediğim, yukarıda belirttiğim şeylerden kendimi farksız görmüyorum. Çünkü biz bir topluluğu temsil ediyorsak, her şeyin de sorumlusu başta ben olmak üzere hepimizi ilgilendiriyor. Bu süreçte yaşadığım tüm eksiklikler ve sorumluluklarımı yerine getirmediğim her şey için özelleştirmesini veriyorum. Daha güçlü ve iradeli olabilmek için çok büyük çabalar

gösterip, düşmandan yaptıkları her şeyin intikamını almak için büyük savaşıcağımın sözünü veriyorum.

Katliamların yaşandığı, masum insanların hegemon güçler tarafından can verdiği bir dünyanın içindeyiz. Şimdiki bu zaman katliam ve barbarların kol gezdiği bir zamandır. Hareketimiz bu karanlık dünya egemenliğine son vermek için mücadeleye başladı. Bu mücadeleyi doğru bir şekilde vermemiz için ise PKK'nin gerçek ruhu olan fedailikle bu karanlığa cevap olmalıyız.

Bin yıllardan beri bu topraklarda milyonlarca insan can verdi. Birçok isyanlar, başkaldırıları yaşandı. Düşmanına boyun eğmeyerek can veren milyonlar oldu. Günümüzde bu savaş artık son şeklini almaktadır. Yaşanan savaş artık yok etme savaşıdır. Bu savaşta düşmana düşman tarzında yaklaşma zamanı olmalıdır. Kurdistan'da yaşanan savaşın, Kürt halkının acısını onlara da yaşatmalıyız. Zaman artık düşmana insan gibi yaklaşma zamanı değildir. **Bu savaşı herkese derinden hissettirmeli ve yaşattırmalıyız.** Karşımızdaki düşman her türlü barbarlığıyla halkımıza ve yoldaşlarımıza saldırıyor. Bunların hesabını sorana dek tek bir Apocu militanın rahat yaşamaması gerekiyor. Bizler ezilen tüm halklar için mücadeleye başladık. Önder Apo'nun başlattığı mücadeleyi zafere taşıma sözü verdik. En önemlisi şehitlerimize söz verdik. Zaman, işgalcileri topraklarımızdan atma zamanıdır. Bunu başaramazsak tarih tarafından asla affedilmeyen kişiler olarak yaşarız.

Eğer verdiğimiz sözleri tutmak istiyorsak, bir militan olarak Apocu fedai ruhu yaşatarak cevap olmalıyız. Ben bu ruhu yaşatmak ve bu ruhla yaşamları yaratan yoldaşların izinde gitmek ve onlara layık bir yoldaş olmak için fedai eylem önerimi yapmak istiyorum. Kendimi bu eyleme hazır hissediyorum. Eğer bir militan bu eylemi yapmak istiyorsa, önünde hiçbir engel tanımamalı ve asla amacından vazgeçmemeli. Ben sistemin sıradanlaşmış kirliliğini kabul etmeyerek mücadeleye katıldım. Katıldıktan sonra sıradan bir militan duruşunu da kabul etmeyerek kuruma geldim. Buranın sorumluluğunu, bize biçmiş olduğu rol ve misyonun önemini göz önünde bulundurarak bu şekilde yaşama katılmalı ve sahip çıkmalıyız. Bir fedai militanın en önemli görevi yaşamına sahip çıkan ve en ağır sorumlulukları olmalıdır. Ben bu sorumluluklara kendimi hazır görüyorum. Halkımızdan alınan yaşamların ve değerlerin intikamını almak istiyorum. Bunu başaran kadar da kendimi asla Önderliğe ve şehitlere layık bir militan olarak görmeyeceğim. Bizim bu halka, Önderliğe ve şehitlere borcumuz var. Belki bu bile borcumuzu ödemeye yetmez. Önder Apo bizi bu günlere getirmek için kendini bir halka feda etti. Biz de bunun karşılığını en mükemmel şekilde vermeliyiz. Ben bu borcumu fedai eylem yaparak vermek istiyorum.

Yaşamın her alanında başarı kişiliğini yakalamamız gerekir. Kendine güvenen başarıya inanan bir insan her zaman zafere ulaşır. Fakat

ulaşmak için doğru bir temelde büyük çabalar sergilemesi gerekir. Çabalamadan, zorlanmadan ve mücadeleye etmeden hiçbir başarı elde edilemez. Ben bu Partinin içinde bunu çok iyi anladım. Büyük mücadeleye etmemiz gerekiyor. Özellikle de kendi gerici sınıfsal ve feodal kişiliğimizle müthiş bir savaşım içine girmeliyiz. **Fedai bir militan kişiliği kendinde bu kişiliği çözümleyip aşan ve başarıya ulaşan kişiliktir.** Fedailiği yaşayarak kendinden ödün vererek ve en ağır sorumlulukların altına girip başarıya ulaşırsan yaşayabilirsin. Bunları gerçekleştiremezsen fedailiğin özüne erişemez ve onu yaşayamazsın. Bunu yaşamak için Önder Apo'nun yaratmak istediği militan kişiliğine büyük bir adım atmamız gerekir. Önder Apo'yu anlamak ve uygulamak bizim için en büyük sorumluluk olmalıdır. Eğer aksi olup da Önderliği anlamak için bir kişilik savaşımına girmezsek Önderlik ile aramızda açılan makası asla kapatamayız. Bu durum bir militan için kaybetmek anlamını ifade eder. Sadece bir militanın kaybetmesi değil bir topluluğun, bir ideolojinin kaybetmesi anlamına gelir. Bunun için 24 saat Önderlik ile yaşam ve Önderlik ideolojisini ve amacını her topluluğa anlatıp kavratmak gerekir. Önderlik ideolojisi neyi ifade ediyor? Özgürlüğü adaleti, gerçek anlamı bir yaşamı, eşitliği, kardeşliği ifade ediyor. Bizler de bu hareketin militanı olarak düşmana Önder Apo'nun ideolojisiyle vurup insanlıktan alınan değerlerin tekrardan aydınlığa kavuşmasını ve yaşamasının fedaisi olmalıyız.

Bu süreç bizden çok büyük sorumluluklar bekliyor. Şu an çok ağır ve karmaşık bir savaşın içindeyiz. Belki bu savaşta çok ağır bedeller vereceğiz. Ama bu bir gerçekliktir ki ağır bedeller verilmeden başarıya ulaşamaz. Bunun tarihte birçok örneği yer almaktadır. Özgür yaşamı yaratmak için binlerce insan can verdi. PKK hareketi bu mücadelenin son ve gerçek umududur. Çok ağır bedeller verebiliriz ama mutlak zafer bizim olacak. Zafere derinden inanıyorum ve bunu gördüğümü hissediyorum. Özgürlük çok yakında bu topraklara gelecek. Bunu gerçekleştirecek olanlar da bizler olacağız. Zafere gerçekten inanıyorsak eğer, kendimizi feda etmeliyiz. Tanrıça Zilan yoldaş gibi düşmanın kâbusu olup özgürlüğü haykırmalıyız. Zinar, Doğa ve daha birçok kahraman yoldaşlar gibi geleceğe umut olmalıyız. Ben de bu değerli yoldaşların vermiş olduğu kutsal mücadelesine ve eylemlerine layık olmak ve onların ardılı olmak için kendimi fedai eylem için öneriyorum ve bu önerimde ısrar ediyorum. Çünkü zaman artık kalmadı. Bir an önce bu savaşın bir sonuca ulaşması gerekiyor. Bu savaşın artık bu tarzda yürümeyeceği bir gerçekliktir. Bu tarzda devam edersek başarılı sonuçlar elde edemeyiz. Zaman artık her alanda düşmana vurmayı emrediyor. Bunun için de bu düşüncelerle hayallerimde olan eylemi pratikleştirmek istiyorum.

Hakikat Aşkım Önder Apo'ya;

Paha biçilmez değerlerle yaratılan PKK ve Önderlik aşkının yaşam bütünlüğü içinde yer almak ve bu değerlerde yaşamak kadar anlamlı bir hakikat yoktur. Bu hakikatin yaşamı bize yeniden doğduğumuzu hissettirdi. Bir çocuğun doğduğunda anne sütüne ihtiyacı vardır. Bir toprağın yaşam bulması için suya ihtiyacı vardır. Yağmur tanelerinin yaşama akması ve güzelliklerle dolu doğayı yaratması için bulutların görkemli aşk bütünlüğüne ihtiyacı vardır. Bizim ise çürümeye yüz tutmuş halk, insanlık ve kişilik gerçekliğini yeniden hissettiren ve anlama kavuşturan, bize yeniden yaşamayı öğreten Önder Apo'ya ihtiyacımız var.

Önderim, hakikatin aşkı; sana karşı olan yetersiz yoldaşlığımın özeleştirisini veriyorum. Çok utaniyorum. Sen her şeyini biz insanlık için feda ettin. Bundan bir gün olsun vazgeçmedin. Her zaman büyük düşündün, inandın ve yaşadın. Fakat senin şu anda bir odada yalnız bırakılmanı izliyoruz. Senin orada kaldığın her dakika her saniye bana bir ölüm gibi geliyor. Şu an içimde cehennemi yaşıyorum. Her gün bu cehennem beni öldürüyor ve sizi her düşündüğümde yeniden yaşam buluyorum. Seni her zaman yaşamımla bütün tutmaya çalışıyorum. Ama demek ki bunu tam anlamıyla başaramıyorum ki sen daha oradasın, bizden uzaktasın. Hakikat aşkım sana söz veriyorum ki, sizi oradan çıkartmaya kadar hiçbir zaman rahat yaşamayacağım. Yediğim her yemek, içtiğim her su, aldığım her nefes, baktığım her güzel yüz bana haram gelecek. Dünyanın bütün güzellikleri sende can bulmuş. Siz olmadıktan sonra bu güzellikler anlamsız ve zehirlidir. Hakikat aşkım sizi oradan çıkartmak için büyük yaşayacağım ve savaşıcağım. Bunu başarmanın yolu ise yarattığınız değerlerin hakikati fedailikle cevap olur.

Umutla beslenen fedailerin ardılı olmak bizim için en büyük ve en kutsal görevlerden ilki olmuştur. Onları yaşamda yaşayarak anlamlandırmak onlara vereceğimiz veya verebileceğimiz ilk cevap olacaktır. Aynı zamanda düşmana da en büyük darbe olacaktır. Güneşe yani Önderliğe doğru olan maratonda cevap olmak, buradan güçlü bir çıkışla olacaktır. Onlar umutla beslenerek güneşe ulaştılar. Bizler ise onların o umuda baktığı gözlerdeki parıltıya sarıldık ve onunla başacağız. Onların yani kaybettiğimiz değerlerin intikamını fedailer misali alacağız. Zaten onların ardılı olmak için buradayız. Hiçbir zaman pes etmedik etmeyeceğiz. Önemli olan yenilmek değil, pes etmemektir. Önemli olan kaybetmek değil, tecrübe alıp geri çekilmemektir. Önemli olan arkayı dönüp gitmek değil, kalıpta yeniden yaratmaktır. Yeniden yaratmak için ise Önderlikten aldıkları umutla beslenen fedailerin ardılı olmak için Önderlikle buluşmak için fedai eylem önerimi sunuyorum.

Öyle anlar vardır ki, insan beyninde bir kaos çıkmazı yaşar. Her kaosun içinde müthiş bir kurtuluş mücadelesi verilir. Verdiğin o mücadele seni yaşamda yeni doğan bir bebek misali hissetmeni sağlar. Yeniden doğmak ve yaratmak için içimdeki kaos savaşımından güçlü çıkmam gerekiyor. Her şeyi kalbime sığdırmalıyım. Her şeyi bütün yaşamalıyım. Aşkı, sevgiyi, güzelliği, tutkuyu, anlamı, umudu, intikamı, kini, öfkeyi, yanan bedenleri, yok edilen toprağı, düşman gerçekliğini, her şeyi bu yaşamda can bulan ne varsa hepsini bütünlüklü yaşayarak kalbime sığdırmalıyım. Ve tüm kötülükleri güzelliğe çevirmeliyim. Bunu yapmak ve başarmak için Önderliğin mavili okyanusunda kendimi yıkamalıyım. Önderlikle temizlenmeliyim. Ancak bunu başarsam karanlığı aydınlığa çevirme mücadelesinde bir umut meşalesi olurum. Bunun için doğru yaşam, doğru savaş, doğru katılım ve doğru inanç. Bunun için bir kez daha önerimi sunuyorum. Kabul edilmezse bile bunda ısrarcı olacağım. Çünkü artık başka yol kalmadı. Her geçen zaman beni öldürüyor. Ta ki önerim kabul oluncaya kadar kendimle savaşıcağım.

Aşkın ve güzelliğin hakikatleri kadın yoldaşlar;

Sizinle yaşamak, sizinle aynı nefesi solumak, bir kuşun aşkla yuvasını örmek gibiydi. Bu yaşamı kuşun aşkıyla ören, güzelliğin, aşkın, sevginin tanrıçaları. Sizden gerici yaklaşımlarımdan kaynaklı özür diliyorum. Birçok zaman sizleri yanlış tanımladım. Sizlere hep gerici yaklaşımlarımı dayattım. Bunun acısını her zaman çekeceğim. Önderlik her zaman sizleri tanrıçalıkla kutsadı. Ben ise sizlere hep gerici zihniyetimle yaklaştım. Ta ki Önder Apo'nun aşk gerçekliğine tam olmasa da anladıktan sonra sizlere gerçek aşkla bağlandım. Sizlerle gerçek aşkı, ülke aşkını yaşamak için yapmak istediğim bu eylemimle sizlerin kalbinde yaşamak istiyorum. Bunu bir özür olarak kabul edin. Bir kez daha sizleri tanısaydım inanın ki sizleri doğru ele alma mücadelesini daha çok verip anlamaya çalışırdım. Özgür bir yaşam kurma ve yaşama umuduyla hepinizi selamlıyorum ve sevgilerimi sunuyorum.

Anlamlın aşkı ve temsilcisi olan Zilan yoldaş;

Sende yeşeren umutların ışıltısında seninle yaşamak ve sana ulaşmak tek hedefimdir. Seni anlamak yaşama kattığın anlamı anlamak, evrenle bütünleşerek aşkı dorukta yaşamaktır. Senin bağlılığın inancının ve hiç yitirmedığın umutlarının içinde sana aşkla bağlanmak istiyorum. Seni yaşamak, dokunmak, hissetmek istiyorum. En kısa zamansa sana, aşkıma ulaşmak için ve bütünleşmek için her şeyi yapacağım. Sana söz veriyorum.

Eğer aklımızda zamanı mevsimlere ayırmak gerekiyorsa, öyleyse bırakalım her mevsim öteki diğer mevsimleri içersin ve yanında özleyerek geçsin. Her mevsimin anlamı, güzelliği ve zorluğu farklıdır. Yaz mevsiminin sıcaklığı, bahar mevsiminin canlılığı, kış mevsiminin asiliği ve sonbahar mevsiminin hırçınlığı. Mevsimlerin doğayla dansa durarak aşkını yaşaması bütün hakikatini yansıtır. Mevsimlerin yarattığı aşkla yaşama anlam biçerek yaşamalı ve bir umut meşalesi olmak için tek gerçek duruş kendini feda etmektir. Yaşama anlam biçen her canlı güzellikleri için kendini feda eder. Ben de yaşamdaki tüm güzelliklerimi anlama kavuşturmak ve korumak için kendimi feda etmek istiyorum.

Her şeye rağmen umutla gülümsemek ve yaşamak.

Bê Serok Jiyan Heram e!

Devrimci Selam ve Saygılar

Kod Adı: Rojhat Zîlan
Adı Soyadı: Özkan Şahin
Doğum Yeri: Wan
Anne/Baba Adı: İpek/Mehmet
Şehadet Tarihi ve Yeri: 1 Ekim 2023 / Ankara

BİZE BIRAKILAN TEK SEÇENEK YAŞAMAK İÇİN SAVAŞMAKTIR

ŞEHİT ZİLAN ÖLÜMSÜZLER TABURU'NA FEDAİ EYLEM RAPORUMDUR

Adım Özkan Şahin, 1994 Wan / Erdiş doğumluyum. Doğup büyüdüğüm yer; Erdiş'e bağlı Geliye Zilan olarak bilinen Kardoğan köyündenim. Ailem yurtsever olduğu kadar dini etkileri ön planda olan feodal kapalı bir yapıya sahiptir. Aile, Kürtlük adına olan duygu ve düşüncelerini gelenek ve göreneklerini derinden yaşamakta ve korumaktadır. Aileden benden başka bir kardeşim 1999'da Önder Apo'ya karşı geliştirilen komplo döneminde katılmış ve en son 2011'de şehit düşmüştür. Partiyi tanımam hem çevre ve ailenin yurtseverliğinden hem de yoğun olarak arkadaşları görmemden dolayı çok zor olmadı. Fakat Önderliği ve Partiyi, sadece Kürtlük adına mücadeleye girdiğini sanma, Kürt Özgürlük Hareketi'ni derin ve dar bir milliyetçilik anlayışıyla tanıma vardı. Bu da giderek bir katılıma, gerilla olma istemine gidiyordu.

İlk okulu köyde okuduktan sonra orta okulu yatılı bölge okulunda okudum. Bu okulda düşmanı yakından görme ve tanıma fırsatı yakaladım. Düşman gerçekliğini, ırkçılığını, faşizmin ne yapmak istediğini görüyordum. Fakat isimlendiremiyordum. Nasıl Kürt çocuklarını küçük yaşta devşirip işbirlikçi, hain, ajan haline getirdiklerini görüyor ve bu bende büyük bir kaşıya neden oluyordu, gidemiyordum. Aynı kandan olmadığımız olamayacağımız beyaz bir örtü üzerinde olan bir leke gibi defalarca bas bas bağırıp ve sırtıyordu. Benim burada olmamam gerekiyordu, diyordum. Ama ailenin TC okullarında okuyup büyük adam olma istemleri hiçbir zaman beni ikna edemedi. Her Kürt ailesi gibi benimki de büyük yatırım yapmak istiyor ve bunu garantilemek gerek, diyordu. Bu, bende büyük çelişkilere yol açıyordu. Fakat benim çelişkilerimin gidereceği yola girmek yetmez yürümek gerek diyordum.

2006'da okuldayken heval Deng-tav'ın Wan merkezinde yaptığı fedai eylemi büyük yankı yapmıştı. Bana

bir işaret gibiydi. İlk defa fedai kavramıyla karşı karşıyaydım. Anlam ve bilinç yoktu, fakat bilinçsizce de olsa bir etkilenme vardı. 2007-2008 yılları arasında arkadaşlara katılacağımı söyledim. Arkadaşlar ise koşulların uygun olmadığını, benim beklememi istediler. En son 2008'de bir grup arkadaşla katılacağımız gün bizleri almaya gelen arkadaşlar şehit düştüler. Düşman kimyasal kullandı. Cenazeleri yerlerden sürükleyerek getirdiler, bu yetmedi cenazelerle oynandı. Bu faşist TC'nin her zamanki gibi somut bir görüntüsüydü, gözlerimizin önünde bir gün sonra arkadaşların kaldıkları yere giderken onlara ait bir Rusi bomba, bir gabardin gömleği, çaydan, birkaç bardak, bir tane de beyaz rengi anımsatacak kanlı bir mendil bulduk. Bu benim için yeniden söz verme ve intikam alma durumuydu.

Toplumumuzdan birinin celladına yeniden bir sevdalanmasıydı. Bu ihanetin, işbirlikçinin, kendini satanların kendini yaşatma durumuydu. Düşkünler somuttu, fakat Partimizin onları köy ortasında falakaya bağlamamaları benim içimde bir dert olsa da PKK'nin bir intikam hareketi olduğu ve hesap soracağından zerre kadar kuşku yoktu. Zilan Deresi Agırî'nin bir devamıydı. Düşman tarafından katliamın, kırimin, talanın, yakma ve yıkımın yoğun yaşandığı, insanları sayım var diye toplayıp sonra da mitralyöz ile katledilen bir yerdir. Canlı canlı kadınların karnını deşerek "içindeki çocuk kız mı, erkek mi? Yarın başımıza bela olmasın" diyerek başlarına sıkılarak öldürmüşlerdir. Bir yandan böyle kanlı ve hafızalarda iz bırakan bir tarihimiz varken diğer taraftan düşmanın bel kemiği olan işbirlikçi hain ajan haline gelen kesimler de vardır. Hiçbir şey olmasa bile bu tarih bizde mücadele etme ve intikam alma duygusunu geliştirmelidir.

2008-2013 yılları arası Türkiye metropollerinde kaldım. Kaldığım süreç içerisinde bir yandan çalışırken diğer yandan artık benim Kurdistan'da değil Türkiye metropollerinde katılmam gerekiyordu. Fakat arkadaşları görme, onlara ulaşma arayışı olsa da esas umduğum ve beklediğim bir sonuca ulaşamadım. Şehir yaşamına bir türlü ayak uy-

duramamamın nedeni köy toplumundan kopamayışımı. Şehir ortamında köy toplumunun insanları sudan çıkmış balık gibi yalnızlaşarak sosyal ve kültürel olarak yaşamı kapsayan tüm alanlarda giderek enerji kaybına yol açıyordu. Bu kaybediş maneviyatın giderek zayıfladığı ve en önemlisi de insanlara olan maddi bakışın daha ön planda olduğuydu. Yani özünde yaşanan tarih ve değerlerin kaybediliyordu.

Partiye katılım noktasında en çok ilgimi çeken Apoculuğun temsilini yapan arkadaşların yaşam tarzlarıydı. Kuşkusuz sadece onları ortak noktada buluşturan yaşam tarzı tek değildi. Aynı zamanda sözcükleri oldukları Önderliğin, Partinin, halkın ruh birliği, yoldaşlığıydı. Her türlü zorluğa baş kaldıran mütevaziliğin, sadeliğin, dürüstlüğün, mücadelenin dorukta verilmesinin ısrarıydı. 2013-2014 kış sürecinde katılarak Garê'de yeni şervan eğitimini gördüm. Bu eğitimde ne kadar geç kaldığımı bilince çıkarmış olsam da, aslında yeni bir başlangıcın yeni bir insan olmanın savaşıydı. Önderlik, Parti, yaşam, özgürlük noktaları ilgi çekiciydi. Yine birçok noktada yol açıcı oldu. Bir yanda özgürlük kanunu olan ilke ve ölçüler, diğer yanda sistemin şerbetiydi. Buna büyük savaş gerekiyordu. Farkındalığı ve bilinci vardı. Fakat katılımım bilinçli bir katılımdan çok, duygusal yönü ağır basan bir katılımdı. Bunun avantajını, dezavantajını, tehlikesini sezebiliyordum. İki yıla yakın genel güçte alanda kalarak çalışmalara katıldım. Sonra özyönetim direnişlerinin kıvılcımıyla büyüyen esas ateşin bir parçası olmak istedim. Sur, Cizîr, Nisêbîn direnişleri dorukta yaşanıyor ve bu direniş giderek sürecin öncülüğünü yapıyordu.

Bu süreç, her anlamda kendin olma süreciydi. Yine fedai eylemlerin hız kesmeyip düşmana büyük darbeler vururken, uzaktan bakmanın verdiği vicdani rahatsızlıktan dolayı kendime kabul edemiyordum. Ama kendimde olan ideolojik ve askeri yetersizliği görerek kendimi yetkinleştirmem gerektiğini biliyordum. Artık sıradan bir katılım pozisyonundan çıkıp sürecin ruhuna denk

bir katılım gerçekleştirme zamanıydı. Ve o temelde Özel Kuvvetler'e öneri yaptım. Önerimin kabul edilmesiyle Partimizin bana verdiği bu şans en güzel ve en doğru yerde kullanacağıma söz verdim. Kurum bünyesinde çalışmalara dahil olurken esas kurumun kuruluşu nedeni, rolü ve misyonunun yüklediği sorumlulukla pratiğe yönelmek istedim. Sadece istemekle savaşın zafere, başarıya ulaşamayacağı bilinirken amaca giden yolun hangi sancılarla geçtiğini görmek ve anlamak gerekiyordu. Bu süreç zarfında arkadaşları ve kurumu tanıdıkça ağır bir yükün omuzlarımda olduğunu daha da derinden hissettim.

Sürecin gidişatı yeni ve tarihi bir evreyi işaret ederken insanın süreç karşısında yetersiz kalışı kabul edilecek bir durum değildir. Beklenilene ve istenilene cevap olmamak sıradanlığı kabul etmektir, sıradanlık ise var olana alışmaktır. Önderlik üzerinde ağırlaşan tecrit, soykırım saldırıları, insansızlaştırma politikaları her geçen gün daha yoğun ve pervasızca dayatılmak istenmektedir. Bizim de bu vahşi saldırılara karşı tarihi hamlelerle cevap olmamız gerekmektedir. Bizden istenilene mütevazice katılmaktır. Dönem her zamankinden daha fazla kendini yenileme, yaratma, kişilik sahibi olmak iken düşmanına ise büyük vurma dönemidir.

Değerli yoldaşlar!

Büyük eylemlerin büyük başarısının büyük sabırlardan geçtiğine inanıyorum. Ama eylemsizliğe yol açan sabır da başarısızlığın kendisidir. Kurum olarak uzun bir aradan sonra sürece aktif katılmak heyecan verici, bunu süreklileştirmek ise sürecin inisiyatifi eline almak demektir. Savaş olgusunun insanlara dayattığı bazı şeyler vardır. Ölmek, öldürmek ve sahiplenmek gibi ölmek için öldürmek gerek. Bize bırakılan tek seçenek yaşamak için savaşmaktır. Büyük savaşabilmek için de doğru yaşamak gerekiyor. Fedai bir ordunun yarattığı güzel amaçlar ve yüce değerler uğruna anlamlı savaşabilmek her zaman yaşamak demektir. Fedailer güvendikleri değerler uğruna eylem yaparlar. Bu, en başta Ön-

derliğe bağlılık ve çizgi savaşıcılığını geliştiren yoldaşların yoldaşı olabilmek demektir. Fedailik kendini yenme akışıdır. Kendini yendikçe yaratılan ve yaratacağın başka kişiler için olacaktır. Zaten fedailik başkaları için olabilmeyi gerektirmez mi? Amaç ile anlam arasındaki bağlantıyı iyi görmek gerekiyor. Yoldaşlarımızın dediği gibi "can muhafaza edilerek aşık olunmaz" aşkın esası erimdir erime. Başarı ve zafer büyük bir anlam, insanın sürekli ulaşmak istediği tek anahtardır. Hepimiz kendi deneyimlerimizle yeni başlangıçların temelini atıyor o temel üzerinde kendi öz doğamızın benliğimizin farkına varıyoruz. Kendinleştikçe hakikatin ayrılmaz bir parçası en nihayetinde hakikatin kendisi olacağız. PKK'ye doğru katılım yeni bir kimlik kazanmanın adıdır. Mücadeleye sıkı sıkıya bağlanma, bütün yönleriyle özgür yaşam adına harekete geçme ve insan olmanın gereğidir. Farklı düşünme, farklı arayışlar peşinde sürüklenme, dayatılan ve yaratılmak istenen köleliğe koşmadır.

Bugün özgürlük savaşımızın ulaştığı düzey her kesin kenetlendiği özgür yaşamın ifadesi olmaktadır. Bu savaşın hayali Kurdistan'dan çıkıp birden binlere, binlerden milyonlara ulaştığı kitlesine ruh, bilinç, güç, heyecan, coşku sunmaktadır. Giderek savaşan bir halk gerçeğine ulaşması devrimimizin ayak seslerinin habercisi olmaktadır. Burada önemli olan şey; sadece tarihin bize bırakılmış bir mirası olarak değil, ona kendimizden bir şeyler katabilme zorunda olduğumuz anlayışına ulaşabilmektir. Tarihi sorumluluklardan kaçan birey yaşama, geleneğe ve inandıklarına karşı sorumluluğunu görmezden gelen bireydir. Kurdistan'da yaşamın direnmekten geçtiğini Mazlum Doğan yoldaş net olarak bizlere göstermiştir. Özgür yaşam uğruna verilen büyük bedeller, her zaman yeniden mücadeleyi yükseltme ruhunu aşılamıştır. Tarih ve insanlık adına verilen özgürlük mücadelemizin büyük bedellerde saklı olduğunu, bu bedelin de halk savaşımızın kendisi olduğu gerçeğiyle yaklaşp katılmamız gerekmektedir. PKK hareketiyle başlayan özgürlük mücadelemiz özgür insan

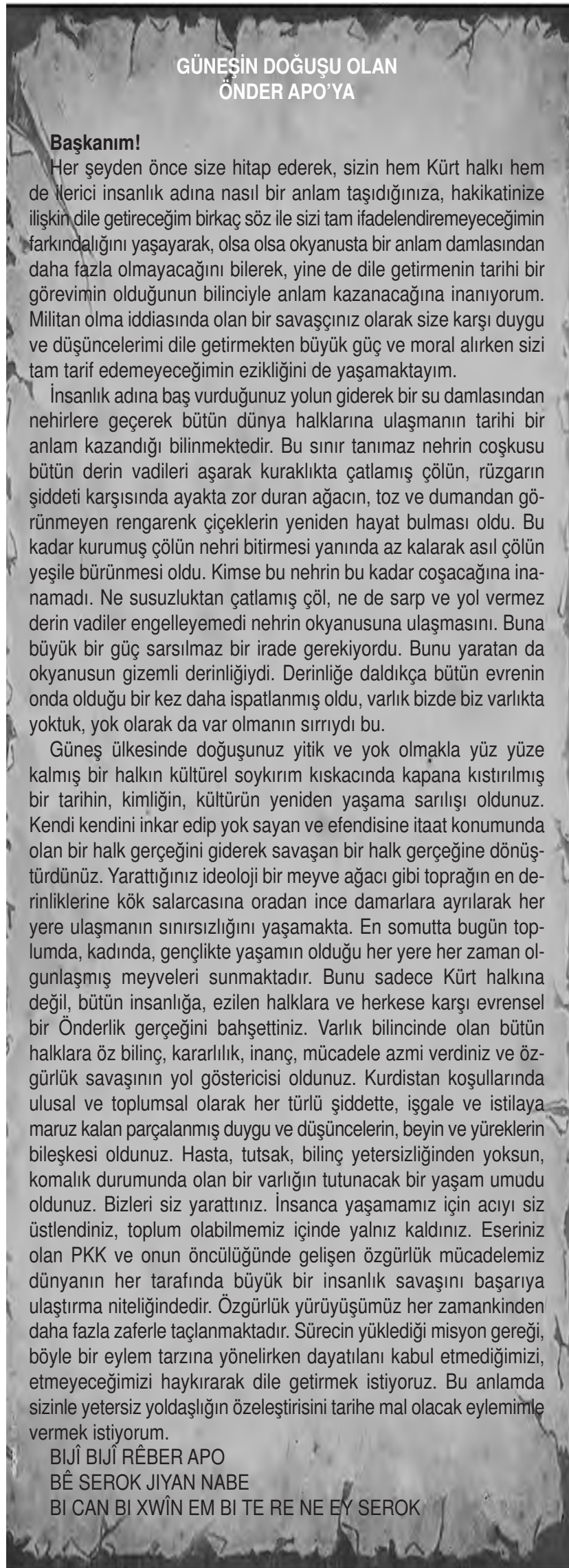
adına yaşam, özgürlük, kimlik, kişilik, mücadele ve savaş ilişkilerini çok farklı bir biçimde sorgulamaya tabi tutmaktır. Kurdistan gerçeğinde PKK Kürde nasıl yaşanılması gerektiğini öğreten bir rehber konumundadır. Herkes kendini PKK gerçeğiyle ortaya çıkarıp boy aynasının karşısına geçip kim olduğunu, ne olmak istediğini rahatça görebilmektedir. Bu aynada Önderlik gerçeğinin, binlerce fedai yoldaşın kendilerini tarihe nasıl mal ettiklerini ispatlamış gerçeğidir.

Fedailikte cinsiyetçilik yoktur. Yaşanan ve kutsanan gerçeklik vardır. PKK'nin yaşayan özü olarak kendini ifadelendiren bu gerçeklik büyük bir olayı ifade eder. Bu olay aşkın kendini fedailikte nasıl erittiğinin somut ifadesi olmaktadır. Haki, Mazlum, Kemal, Hayri, Dörtler, Bêrîtan, Zilan, Sema, Ronahî, Bêrîvan gibi ismini anamadığım binlercesinin bu gerçeklikle yaşamalarıdır. Okyanusun dev dalgaları gibi coşarcasına kilometrelerce hiç durmadan o gücü, enerjiyi birbirine devretmeleri sadece kıyıya yani istedikleri yere ulaşabilmeleridir.

Aşk ve sevgi; sevmenin ve olmanın dilidir. Farkındalığa götüren, fedakarlığı geliştiren, her türlü zorluğa katlandırarak büyük anlamın yarattığı güçtür. Bu güçtür ki; bizi ayakta tutar, yaşamımızı anlamlandırır ve bizi biz yapar. Eğer yaşamamızda doğrular egemen olmazsa yanlışlar egemen olur. Yanlışların kölesi olmak kadar aşağılayıcı ve düşürücü bir şey yoktur, Onun için yaşama saygı duymak, ona hakkını vererek yaşamak insan olmanın bir gereğidir. Zilan aşkının alevlendiği özgürlük dağlarında anlamlı yaşama olan sahipleniş, sevginin somutça ifade edilmesidir. Ben de kendimi yanan bu ateşin bir kıvılcımı olarak ifadelendirmek istiyorum. Bunu yaparken de benim bir görevimin olduğu bilinciyle yapıyorum. Anlamanın ve adamanın yolunda kendimi eriterek özgür yaşama olan sevgimi büyük bir intikam duygusuna çevirerek binlerce yılın köleşmesini insana ve yaşama olan bağlılığımla ifadelendireceğim. Bundan büyük heyecan ve moral alırken başaracağıma inanıyorum.

Zilanlaşma Yolunda Yürüyen Tüm Kadın Yoldaşlara

Değerli yoldaşlar, sizin dünya devrimleri arasında Kurdistan devrimine öncülük etmeniz yeniden anaya dönüştür, kendi öz doğanızda ve tanrıça kültüründe ısrar etmek demektir. Önder Apo tarafından gerçek Zîn ve Edûlêlere dönüşmeniz gelecek toplumun, özgür yaşamın esas gücü ve özü oldunuz. Bu öze ulaştıkça aşkın, hakikatin, sevginin, yaşamın ve savaşın gerçek güzelliğini içinde barındıran gizemli bir sır haline geldiniz. Kadının sevgi ve duygularıyla gerçek yaşam ortaya çıkmıştır. Kadında olan enerji akışının yarattığı duygu, hareketliliği yaratmaktadır. Hareketlilik ise yeni oluşumlara dikkat çekmektedir. Özgürlüğü işaret etmektedir. Fakat sizin özgürlüğünüz üzerindeki tehdit hala kalkmış değildir. Bu tehdit sizin şahsınızda tüm toplumdur. Özgürlüğü mutlak sınırlar içinde ele alamayız. Onu sadece görünle ifadelendirmek çok fazla

Başkanım!

Her şeyden önce size hitap ederek, sizin hem Kürt halkı hem de ilerici insanlık adına nasıl bir anlam taşıdığınıza, hakikatinize ilişkin dile getireceğim birkaç söz ile sizi tam ifadelendiremeyeceğimin farkındalığını yaşayarak, olsa olsa okyanusta bir anlam damlasından daha fazla olmayacağını bilerek, yine de dile getirmenin tarihi bir görevimin olduğunun bilinciyle anlam kazanacağına inanıyorum. Militan olma iddiasında olan bir savaşçınız olarak size karşı duygu ve düşüncelerimi dile getirmekten büyük güç ve moral alırken sizi tam tarif edemeyeceğimin ezikliğini de yaşamaktayım.

İnsanlık adına baş vurduğunuz yolun giderek bir su damlasından nehirlere geçerek bütün dünya halklarına ulaşmanın tarihi bir anlam kazandığı bilinmektedir. Bu sınır tanımaz nehrin coşkusu bütün derin vadileri aşarak kuraklıkta çatlamış çölün, rüzgarın şiddeti karşısında ayakta zor duran ağacın, toz ve dumandan görünmeyen rengarenk çiçeklerin yeniden hayat bulması oldu. Bu kadar kurumuş çölün nehri bitirmesi yanında az kalarak asıl çölün yeşile bürünmesi oldu. Kimse bu nehrin bu kadar coşacağına inanmadı. Ne susuzluktan çatlamış çöl, ne de sarı ve yol vermez derin vadiler engelleyemedi nehrin okyanusuna ulaşmasını. Buna büyük bir güç sarsılmaz bir irade gerekiyordu. Bunu yaratan da okyanusun gizemli derinliği idi. Derinliğe daldıkça bütün evrenin onda olduğu bir kez daha ispatlanmış oldu, varlık bizde biz varlıkta yoktuk, yok olarak da var olmanın sırrıydı bu.

Güneş ülkesinde doğuşunuz yitip ve yok olmakla yüz yüze kalmış bir halkın kültürel soykırım kışkacında kapana kısırlanmış bir tarihin, kimliğin, kültürün yeniden yaşama sarılışı oldunuz. Kendi kendini inkar edip yok sayan ve efendisine itaat konumunda olan bir halk gerçeğini giderek savaşan bir halk gerçeğine döndürdünüz. Yarattığınız ideoloji bir meyve ağacı gibi toprağın en derinliklerine kök salarcasına oradan ince damarlara ayrılarak her yere ulaşmanın sınırsızlığını yaşamakta. En somutta bugün toplumda, kadında, gençlikte yaşamın olduğu her yere her zaman ulaşmış meyveleri sunmaktadır. Bunu sadece Kürt halkına değil, bütün insanlığa, ezilen halklara ve herkese karşı evrensel bir Önderlik gerçeğini bahsettiniz. Varlık bilincinde olan bütün halklara öz bilinç, kararlılık, inanç, mücadele azmi verdiniz ve özgürlük savaşının yol göstericisi oldunuz. Kurdistan koşullarında ulusal ve toplumsal olarak her türlü şiddette, işgale ve istilaya maruz kalan parçalanmış duygu ve düşüncelerin, beyin ve yüreklerin bileşkesi oldunuz. Hasta, tutsak, bilinç yetersizliğinden yoksun, komalık durumunda olan bir varlığın tutunacak bir yaşam umudu oldunuz. Bizleri siz yarattınız. İnsanca yaşamamız için acıyı siz üstlendiniz, toplum olabilmemiz içinde yalnız kaldınız. Eseriniz olan PKK ve onun öncülüğünde gelişen özgürlük mücadelemiz dünyanın her tarafında büyük bir insanlık savaşını başarıya ulaştırma niteliğindedir. Özgürlük yürüyüşümüz her zamankinden daha fazla zaferle taçlanmaktadır. Sürecin yüklediği misyon gereği, böyle bir eylem tarzına yönelirken dayatılanı kabul etmediğimizi, etmeyeceğimizi haykırarak dile getirmek istiyoruz. Bu anlamda sizinle yetersiz yoldaşlığın özeleştirisini tarihe mal olacak eylemimle vermek istiyorum.

BIJÎ BIJÎ RÊBER APO
BÊ SEROK JIYAN NABE
BI CAN BI XWÎN EM BI TE RE NE EY SEROK

gerçekçi olmayacaktır. Çünkü özgürlüğün esası yakalanabilecek değil, yaşanabilecek bir olgudur. Özgürlük bir doğrultu olduğu kadar esasında bir çizgi olayıdır. Bizim de doğrultumuz ve çizgimiz nettir. Özgürlük şehitlerimizin izleridir. Bêrîtan, Zilan, Ronahî, Bêrîvan ve daha niceleri bu doğrultuyu özgür kadın rengiyle buluşturmuş, özgür yaşamın teminatı haline getirmiştir.

Ben de bir erkek yoldaşınız olarak egemen zihniyetimi çözümledikçe sizinle olan uzak duruşumun yetersizliğini fark ettim. Sizleri tanıdıkça sizlerle paylaştıkça gerçek yaşamın keşfini güzelliğinizle hissettim. Egemen tarihin genlerime kadar işlendiği anlayış ve bakış açılarından boşanmanın gerektiğini fark etsem de, ne yazık ki bunu tam başarmış değilim.

Ama bunu rahatlıkla söyleyebilirim; özgür yaşam paradigması çerçevesinde sürekli mücadele içinde olduğumu belirtebilirim. Bunu sadece bir savaşçı olduğum için değil, uğruna mücadele ettiğim özgür insan olma gereğini hissettiğim içindir.

Hepinizi sevgi saygıyla selamlıyor, mücadelenizde başarılar diliyorum. Yapacağım bu eylem sizinle doğru bir yoldaşlığın özeleştirisi olacaktır.

Özgürlük Bilinciyle Mücadele Eden Kurdistan Halkına

Tarihin doğuşunda insanlığa öncülük eden, bunu Mezopotamya topraklarında giderek klan, kabile süreçlerine evrilen bir zamanın en

zorlu koşullarında bu yaşama olan tutkunuzla küçümsenmeyecek kadar onurluca yaratılan bir destanın başrolü haline gelmeyi başardınız. Ana kadın öncülüğünde insanlık adına verilen mücadelede köprü rolü oynarken, ana kucağında büyüyen hayırsız evlat bugün yaratılan değerleri, insanlığın, halkların ve yaşamın doğuş beşiğini kanla yıkayacak duruma getirmiştir. Hayırsız evlat böyle şaha kalkmışken, kanla beslenirken doğduğu yeri ana yurdunu unutmaktadır. Kürt ve Kurdistanlı bir halk olunuz her zaman gurur vermiştir. Düşman tarafından ne kadar kapana kısırlanmış olsanız da katliam, kırım, talanla yüz yüze bırakılmışsanız da sizin iradeniz, duruşunuz ve direnişçi karakteriniz önünde düşman binlerce defa yenilmiştir. Özgürlüğe ne kadar susamış bir halk olduğunuzu ve ne olursa olsun özgür bir halk gerçekliğine ulaşacağınızı ödenmiş bedellerle defalarca kanıtladınız. Bunun için hep ayakta oldunuz. Yeri geldi büyük bedeller verdiniz, yeri geldi kendi canınızı bir kalkan haline getirdiniz. Kesinlikle bugün de bu mücadelede ruhunu en üst düzeyde özgürlük hareketinin kadro ve militan adaylarına aşılatan sizlersiniz. Bugün PKK bir Önderlik mirası ve emeği olduğu kadar sizlerin de PKK'leşen bir halk gerçeğine ulaşmanız demek, çirkin ve yaşanılmaz bir yaşama karşı tutum sahibisiniz demektir.

Biliyorsunuz, tarihten bu yana özgürlük ateşinde bedenlerini cayır cayır yanan ateşin kutsallığına bakan, fedaileşen bir halk oluşumuz kadar celladına aşık olan, kendini inkar eden ihanetçi işbirlikçi çizgiyi temsil eden, özgürlük mücadelemizi geriye çeken Bekolarımız da vardır. PKK hareketinin çıkışına kadar insanlığımızdan kültürümüzden kaçan, bundan büyük bir utanç duyarak dil-siz, kimliksiz, iradesiz adı bile duyulmayan korkak, zayıf, çaresiz ve başkalaşmaya doğru giden bir konumdan çıkıp insan olmayı Önderlik gerçekliğiyle tanıdık, farkındalığımıza vardık. Kürt demek potansiyel suçlu demektir. Sadece ismi bile büyük bir soykırıma tabi tutmak için yeterliydi. İşte Önderlik Gerçeği tüm bunları ters yüz eden bir intikam alma hareketini geliştirdi. Kurdistan tarihinde birçok önderin sadece kendi aile ve aşiretiyle sınırlı kalıp yaşanan ıyanları doğru bir örgütlülüğe çevirmeyerek bir düzeye ulaşmadan hemen bastırılmasının nedeni; ulusal bir bilinç yoksunluğundan özgürlükten, örgütlülüğünden uzak bir adımın ortaya çıkmamasıydı. Bundan dolayı Önderlik Gerçeği ve PKK hareketi 29. isyan olarak ortaya çıkıp tüm bastırılmış serhildanlardan ders çıkartarak özgür yaşama olan ısrarın inadın özgür insanı yaratma eylemi oldu. Bugün giderek savaşan halk gerçekliğine ulaşmamızın devrim coşkusuyla coşmamızın temelinde ödenmiş büyük bedellerin mirası, kırk beş yıllık özgürlük mücadelemizin zaferin eşliğine gelmiş durumudur. Her zamankinden daha fazla mücadele ruhunu azmini yükseltip mutlaka özgür Önderlik ile bu devrimi yaratmamız gerekmektedir. Bu savaşımız bize tarihi günlerin yeniden yaşanmasına büyük zemin olmaktadır. Verdiğimiz tarihi mücadelenin

bize tanıttığı imkan ve fırsatlar devrim içinde devrim yapmamızı emrediyor. Böylesine bir gerçeklikten kaçmak mensubu olduğumuz halk, insanlık ve tarihe karşı karalama, ihanet sayılacaktır. Bugün; çektiğimiz acı ve çığlıkları göğüsleyerek zaferi kalıcılaştırma günüdür. Analarımızın bu devrim yolunda bizlere büyük heyecan, moral, coşku güç veren başarıya olan inancımızı kat be kat artan "em namirin û em bernadin" sözleriyle direniş adına zılgıtlar eşliğinde dökülen her sözleri özgür yarınların teminatı olacaktır.

AİLEME!

Sizlerden ayrı yeni bir yaşam yolunu seçerken belki de bu konuda en çok sizler zorlandınız, bunu anlıyorum. Kanınızdan olan birisinin sizden ayrılığı sizin için elbette kolay değildir. Ama aynı zamanda sizin emeğinize layık olmak için burada olduğumu da unutmayın. Sizlere ikinci bir evlat acısını çekmeye hakkım olmayabilir, fakat düşman tarafından Kurdistan'da evlat acısı çekmeyen kimse kalmamıştır. Düşman yönelimleri karşısında hep ayakta kaldınız. Kürt olduğunuzu Kürtlük değerlerinize hep sahip çıkarak korudunuz. Düşman tüm pervasızlığıyla Önderliğimize, halkımıza, özgürlük Hareketimize saldırırken benim bunları görmezden gelmemi, istemez tersine karşı çıkmamı istediğinizi biliyor ve hissediyorum. Bunun hem ulusal hem de insani bir görev olduğuna yürekten inanıyorum.

Değerli ailem; sizlerden aldığım ahlak ve kültürün beni hangi düzeye getirdiğini bilmeniz gerekiyor. Gördüğünüz her yoldaşta bizi görebilirsiniz. Çünkü onlar bizim yaşayan ifademiz olacaktır, sadece biz sizin oğlunuz değiliz. Binlerce oğul ve kızınızın bu özgür dağlarda özgürlük halayında olduğunu unutmayın. Bizler onlarda dile gelirken onlar da güneşin doğuşundalar.

Benim şahadetimden sizler, özellikle annemin güçlü ayakta duracağına inanıyorum. Biliyorum, sesini çıkartmaz ama yüreğinde sessizce volkanların patlayacağını biliyor ve hissediyorum. Bu volkan verdiği anlam gücünün dile gelmesidir. Abimin şahadetinde gösterdiğiniz duruşu bunda da göstereceğinize inanıyorum. Böyle bir eyleme giderken kendi öz irademle, önerim ve dayatmalarım olmuştur. Bu konuda Partiyi zorladığımı da biliyorum. Düşman yönelimi veya etrafta bulunanların eylemimi çarpıtmasına izin vermeyin, ne olursa olsun buna kanmamanızı, Partiyle sıkı sıkıya bir ilişki içinde olmanızı ve eylemime sahip çıkmanızı istiyorum.

Sizleri en içten duygularıyla sevgi ve saygıyla kucaklarken size, yoldaşlarıma layık olacağımın sözünü Önderlik ve şehitler gerçeğinde veriyorum.

Yaşasın Önder Apo!

Yaşasın Özgürlük Mücadelemiz PKK!

Kahrolsun Her Türden Gericilik!
Kahrolsun Faşist TC Gerçeği
Devrimci Selam ve Saygılar

BEŞ DAKİKAYA SIĞDIRILAN TARİH

Hepi topu beş dakikalık bir görüntü ama bu görüntünün içinde insan olma çabasının tarihi, destanlar yaratan direniş ve verilen bedeller var. İnadına insan olma arayışı var.

Bu eylemde Önderliğin özgürlük arayışında açığa çıkan ve PKK'de somutlaşan yaşamı yaratma çabası, mücadelesi var. Salt bir eylem ya da bir ölme ve öldürme olayı olarak ele almak, tereddütsüz ölüme koşan bu canların büyüklükleri karşısında yetersiz kalır ve söyleyenini de basitleştiren bir tutum, değerlendirme olur. Dolayısıyla 1 Ekim sabahı Ankara'nın kalbinde gerçekleşen bu eylemi, Rojhat ve Erdal arkadaşları böylesi büyük bir eyleme götüren nedenleri ve bunun düşünsel ruhsal boyutunu anlamak için PKK ile anlama kavuşan özgürlük arayışının anlamına, onun mücadele çizgisine, nelere karşı durduğuna ve bu karşı duruşla neleri oluşturduğuna bakmak lazım.

Pelşin Koçgiri

Beş dakikalık bir görüntü karesi. Beyaz bir araba caddenin ortasında duruyor, içinden bir Can çıkıp binanın girişine doğru koşuyor ve milyarlarca insanın gözleri önünde gerçekleşen kocaman bir patlama! Patlamanın tozu dumanı içerisinde koşan ikinci bir Can elindeki silahla Ankara'nın gri semasını mermi sesleriyle deliyor. Sonrasında sokak ortasına düşen bir lav silahı, patlamayla birlikte sağa sola dağılan "can parçaları", darbe alan araçlar, moloz yığınları, çatışarak içeriye ulaşmaya çalışırken vurulan diğer "Can'ın" yere düşmüş bedeninden dahi korkan polislerin ortalığı ayağa kaldıran bağırış çağırışları... panik ve korku ekrandan taşıyor sanki. Sadece beş dakikaya sığan bu görüntü dünyanın her yerinde evlere, sokaklara, caddelere, işyerlerine, okullara taşıyor. Milyarlarca göz bu ana şahitlik ediyor, milyarlarca kulak aynı mermi seslerini duyuyor. Daha öncesinden de benzer eylemler oldu. Ancak bunların yalnız sonuçlarıyla karşılaştık. Bir insanın kendisini bu denli bedel yapan bir düzeye ulaşması, büyük bir ruh, düşünce, amaç ve anlam yoğunluğu olarak elbetteki belleklerimizde yer etti. Fakat o anın benzersizliği, adanmışlığın ne demek olduğu, insanın yüce duygular ve amaçlar için neleri yapmaya kadir olduğu Sarya ve Rüken arkadaşlardan sonra ikinci kez bu kadar çarpıcı göründü. Bu kadar somut ve gözler önünde. O beş dakikalık görüntü yüreğinde vicdan namına küçük bir

zerre taşıyan ve kendisine insanım diyen herkes için duyarlılıklarımızı, yaşam gerekçelerimizi ve yaşama kattıklarımızla yakaladığımız anlamları sorgulama nedenidir. Görüp te kendisine dönmeyen, en azından "nedir ömürlerinin baharında bu gençlere böylesine bir çıkış yaptırın", "canlarından öte olan nedir," yapmak istedikleri onca şey varken nedir bunlara, sevdiklerini geride bıraktıran" bunu demeyen kişi insanlıkla arasına mesafe koymuş demektir. "O birkaç dakikalık koşuştaki, eli pime, tetiğe götüren tereddütsüzlüğün nedeni nedir?" demeyen, onları böylesi bir eyleme koşullandıran ve fedailiştiren bu insana karşı duyarsız kalan ve bunun sızısını içinde hissetmeyende bir şeyler yitmeye doğru gidiyordu. Birşeyler eksiktir.

Beş dakikalık görüntüde destanlar yaratan direniş geleneği var

Liberalizmin tüm renkleri bireyciliğe boyadığı bu çağda giydiğimiz zihniyet kalıplarıyla ve bunun duygularımıza yansıyan izdüşümleriyle onları anlamamız mümkün değil. Anlamak için genel anlamda beş bin yıllık insanlığa yaşatılan tarihi, son yüzyılda özelde Kürt halkı başta olmak üzere halklarımızın yaşadıklarını, inkar ve imha siyasetini iyi bilmek gerekir. Anlamak için boşaltılan köyleri, yerlerinden, yurtlarından ruhlarından uzaklaştırılmaya çalışılan insanların çektiği acıları görmek, ismi dahi kabul edilmeyen bir anlam yitiminin, katliamların kıyım-

ların kılıç artığı olmanın ne demek, nasıl bir yaşamak olduğunu bilmek gerekir. Anlamak için Geliye Zilan'dan, Amed'den, Agır'den, Koçgiri ve Dersim'den geçmek, 70 yıllık koca başını urgandan geçiren Şex Said'in, son isteğini bile kabul etmeyen ve evladını gözü önünde idam eden ve buna rağmen baş eğmemeyi karşılaştığı onca acıya yeğleyen Seyit Rıza'yı hissetmek gerek. Anlamak için bir direnişçiye intikam dizeleri yazdıran nedenleri, bir şaire "Hûnê me qir bikin, xwelî li serê we be" dedirten direniş inadını, iradesini görmek gerekir. Anlamak için yüzyıllardır at sırtında koşan istilacıların, tankların, topların altında inim inim inleyen bu coğrafyada her gün çocuklarını bedel veren anaların Cizîrê'nin bodrumlarına, Sûr'un dar sokaklarına bakarken neler duyumsadıklarını hissetmek gerekir. Anlamak için ulusal, sınıfsal ve cins kimliği ile soykırımın katmerlisini yaşayan kadınların Şehit Vîyan'ın bedenini çırlı çıplak teşhir edilirken duydukları ağağılanmaya dokunmak gerek. Ve anlayabilmek için artık aslanın midesine kadar inmiş olan lokmanın peşinde koşanların yaşadığı tükenmişliğin gözlerine yansıyan suretini görmek gerek. Bunları görmeden anlamadan bu eylemin büyüklüğünü, gücünü ve de anlamını kavramak mümkün değil. Hepi topu beş dakikalık bir görüntü ama bu görüntü içinde insan olma çabasının tarihi, mücadele, kahramanlık destanlar yaratan direniş geleneği, verilen bedeller sığmakta. Beş bin yıllara karşı inadına insan olma arayışı var bu

eylemde. Bu eylemde Önderliğin özgürlük arayışında açığa çıkan ve PKK'de somutlaşan yaşamı yaratma çabası, mücadelesi var. Salt bir eylem ya da bir ölme ve öldürme olayı olarak ele almak, tereddütsüz ölüme koşan bu canların büyüklükleri karşısında yetersiz olduğu kadar söyleyenini de basitleştiren bir tutum, değerlendirme biçimidir. Dolayısıyla 1 Ekim sabahı Ankara'nın kalbinde gerçekleşen bu eylemi, Rojhat ve Erdal arkadaşları böylesi büyük bir eyleme götüren nedenleri ve bunun düşünsel ruhsal boyutunu anlamak için PKK ile anlama kavuşan özgürlük arayışının anlamına, onun mücadele çizgisine, nelere karşı durduğuna ve bu karşı duruşla neleri oluşturduğuna bakmak lazım.

Herşeyden önce PKK'de vücut bulan fedai duruş kendisini bir eylemle sınırlayan, cennet vaadi gibi bireysel mükafatlara göre yalnız bir inancın ürünü olarak ortaya çıkan bir durum değildir. PKK'de fedailik tarih bilinci, andaki mücadele azmi ve geleceği oluşturma hedefi ile yoğrulmuş, nasıl yaşamak istediğini bilen netliğin yarattığı bir duruş, mücadele tarzı, imhaya, inkara, soykırıma karşı ayakta kalma ve kendini varkılmak istemenin bir sonucudur. Bir yaşam eylemidir! PKK'de gerçekleşen fedailik, salt düşmanı yakıp yıkmaya kilitlenmez. Yaşanılacaksa bir yaşam özgür yaşanacaktır, bunu önünde engel olan her zorbalık mutlak anlamda aşılabilecektir diyebilmenin gücüdür. Yine verilecekse bir bedel kendisiyle birlikte yaratmayı esas alır. İnanç yaratır, umut yaratır, onurlu bir yaşamın

güzelliğini ortaya koyar. Bu anlamda insan olmayı başarmış canların insanlık için kendisini ortaya koyması anlamına gelir. Ki bu da PKK'nin mayasında vardır. PKK mücadele tarzını belirleyen, başarılı kılan ve mücadelenin kesintisiz sürmesini sağlayıp, büyütür bugünlere getiren başlangıçtan bu güne kadar süregelen bu fedai katılım ve direniş kültürü olmuştur. Yoksa Ortadoğu'nun merkezinde yer alan ve tüm sistem güçlerinin bir şekilde üzerinde hesapları olduğu Kurdistan gibi bir coğrafyada bunca baskı, şiddet ve talana karşı ayakta kalmanın imkanı yoktur. Yürütülen büyük şiddete karşı büyük bir devrimci şiddetle karşılık vermeden, yani varlığını savunmadan ortaya konulacak tek yönlü mücadele biçimleri Kurdistan koşullarında sistem içileşme ve esasında gönüllü teslimiyet anlamına gelmektedir. "Ya sev ya terk et", "ya teslim ol ya öl" dayatmasına karşı farklı bir mücadele seçeneği olamaz. Arada duruşlar sonuç vermez. O nedenle Kurdistan devrimciliğinde esas olan kendisinde yaratarak vermeyi bilmek ilkesidir. Önderlik, Özgürlük Hareketini kurma aşamasında iken mücadele tarzının nasıl olması gerektiğine yönelik yaptığı yoğunlaşmalarda "Kurdistan Devriminin Yolu" ancak böyle olabileceğini belirlemesini yapmıştır. Ateşten bir gömlek giymektir PKK yaşamı ve mücadelesi. Kurdistan devrimciliğinin farkı da budur. Bu ruh imkansız gibi görünen koşullarda hamallık yaparak dahi olsa bir insana ulaşmaya çalışan Haki'lerin alın teri, faşizme karşı celladın yü-

zûne tükûren Sakine'lerin öfkesi, üç kibrit çöpü ile onursuz düşürülmeye karşı direnişe çağrı yapan Mazlum'un ikinci, özgürlük meşalesini bedenleri ile yakan dörtlerin korkusuzluğu, Kemal'lerin, Hayri'lerin, Akif ve Ali'lerin iradi duruşu ile şekillenmiş, Zekîye ve Rahşan'larla Kurdistan ve metropollere, Egîd'lerle dağlara taşmış, Bêrîtan'da ordulaşmış, Zilan'da büyük bir volkan olarak vicdanlarda beyinlerde patlamıştır. PKK mücadelesine katılımın kendisi aslında böylesi bir mücadele tarzını kabul etmek anlamına gelmektedir. Bu anlamda eşitsiz koşula karşı elindeki kısıtlı imkanlarla karşı duruşa geçen her gerilla, her militan bir fedaidir.

En büyük fedainin Önder Apo'nun kendisi olduğu bir kez daha kendisini göstermiştir

PKK militanlığının ölçüsü böylesi bir katılım tarzı olurken bununla birlikte her dönemin yol açan çıkışları, sergiledikleri kahramanlıkla sembolleşen duruşları da olmuştur. Yani her dönem kendi Mazlum'unu, Sakine'sini yaratmıştır. Önderliğe yönelen komplonun ardından bu duruş '96 yılında Zilan arkadaşı ile yeni döneme girişin adı olmuş, '99 yılında Önderlik etrafında ateşten halka oluşturan arkadaşlar bunun devamını getirmiş, 1 Haziran hamlesinde Mahir'ler ve Sorxwîner ile yeniden kendini her koşul altında savunma şiarını bir kez daha ortaya koymuş, devrimci hamlelerin Reşîd'i, Rojîn'i, Adil'i, Gülbahar'ı olarak dağlarda, Zinar'ları, Doğa'ları olarak şehirlerde, Zerdeşt olarak Şengal'de, Arîn ve Revan olarak Rojava'da, her türden zulme nasıl karşı konulacağı gösterilmiştir. Şimdi de bu direniş geleceği 2015 yılında fiziki imhayı hedefleyen saldırılar biçiminde kendisini gösteren uluslararası konseptte karşı oldukça eşitsiz koşullarda amansız bir şekilde devam etmektedir. Bu anlamda Rojhat ve Erdal arkadaşların eylemi yaklaşık altı yıldır büyük bir konseptte devam eden saldırılara karşı geliştirilen direnişin son halkalarından biri olmaktadır. Dolayısıyla bu arkadaşları bu denli büyük bir eyleme götüren nedenleri anlamak için 2015 yılından itibaren Önderliğe dayatılan büyük tecritin nedenlerini, buna dayalı olarak Hareket ve halkımıza imha etme amacı temelinde geliştirilen uluslararası konseptin halkımız için taşıdığı tehlikeleri iyi anlamak gerekmektedir.

Kompro ile birlikte Önderliği ve bir bütün Özgürlük Hareketi'ni imha etmek isteyen faşist ittifak, bunu gerçekleştirememiş, sonrasında her türden psikolojik savaş yöntemleriyle PKK Önderliğini güdüme olarak marjinalleştirme yaklaşımına başlamıştır. Bu da sonuç alamadığı gibi Önderlik, her türden özel savaş ile bitirme yöntemine "Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü" paradigmayı geliştirerek yanıt vermiştir. Bu anlamda asıl savaşın İmralı da sisteme karşı verildiği ve en büyük fedainin Önder Apo'nun kendisi olduğu bir kez daha kendisini göstermiştir. Önderlik üzerlerinde hesapları tutmayan ve özgürlük hare-

ketinin büyümesinden endişe eden sistem güçleri tekrar başa dönmüş, faşist TC'ye her türden imkan sağlayarak soykırım saldırılarıyla imha etmeyi hedef almışlardır. Öncelikli olarak Önderlik üzerinde tecrit giderek derinleştirilmiş, böylelikle Önderlik perspektiflerinin halkımıza ulaşmasının önüne geçilmiştir. Yine Kürt halkı yediden yetmiş yediye kadar her açıdan psikolojik, sosyolojik, kültürel, siyasal ve ekonomik boyutlarda süren saldırı konseptine maruz bırakılmıştır. Öyleki Kürtçe şarkı söylediği için bile katliam gerçekleştirilmiş, bu zamana kadar mücadelenin yarattığı kazanımlara el konulmaya çalışılmış, gençlik başta olmak üzere sosyal yaşamda sistematik olarak ahlaksal aşınmalar yaratmaya ağırlık verilmiş, yoksul bırakılan halkımızı ahlakla terbiye etme siyaseti ön plana çıkarılmıştır.

Yine neredeyse tutuklanmamış, Türk zindanlarını görmemiş Kürt bireyi kalmamıştır. Faşizm kendisini bu şekilde palazlandırırken diğer yandan takındığı yeni maskeler, sunulan çeşitli imkanlar, Kürt sanatçılarına yasak konulan yerlerde tamamen özel savaş ürünü olan kesimlerle geliştirdiği festival ve benzer etkinliklerle toplumu kendi değerlerinden kopararak yozlaştırmaya çalışmaktadır. Öte yandan Kurdistan'ı yer altı yer üstü zenginlikleriyle tam anlamıyla sömürürken, demografa değiştirmeye de devam etmektedir. Tüm bunların yanında esas olarak Kuzey Kurdistan başta olmak üzere her yerde Özgürlük Hareketi'ne karşı askeri saldırılarını da arttırmış, gerillayı ve Hareket merkezini ortadan kaldırmak için deyim yerindeyse tüm imkanlarını seferber etmiş, bu uğurda herşeyi göze almıştır. Çünkü inkar ve imha zihniyeti de bu durumu kendisi bir varlık yokluk savaşı olarak görmektedir. Rojava'da saldırılarını yoğunluklu DAİŞ gibi çetelerle yaptığı gibi birebir kendisi de işgal girişimin içerisinde olmuştur. Kuzey'de yaklaşık üç dört yıldır aralıksız operasyonlar sürerken sınır bölgelerine yerleştirdiği teknik ile Kuzey ve Güney'i birbirinden koparmaya çalışmış, ardından 2014-2015 yıllarında parça parça alanlar koparmak temelinde başlattığı Medya Savunma Alanları'na yönelik başlattığı işgal saldırılarını son üç yılda daha kapsamlı ve komple operasyonlar şeklinde geliştirmiştir. Bu operasyonlarda hiçbir savaş kuralını tanımadığı gibi tüm dünyanın gözleri önünde kimyasal gazı sistemli kullanmak, termo barik ve taktik nükleer silahlar kullanmaya kadar her türden savaş suçunu işlemiştir. Fedai tarzda mücadele eden gerilla karşısında yaşadığı tıkanmayı ancak bu şekilde kapatmaya çalışırken bunun karşısında gelişen kör sağır ve dilsizlik durumu özgür Kürtlüğü bitirmeye onay verildiğinin kanıtı olmuştur. Halen yoğun bir şekilde sürdürülen bu saldırılar, anlatıma mahal vermeyecek kadar gözler önündedir. Bu anlamda her alanda kendini yeni dönem koşullarına göre demokratik modernite gerillacılığı perspektifi ekseninde yenileyen gerillanın son üç yıldır Metîna, Avaşîn ve

Zap'ta açığa çıkan kahramanlık duruşları tam anlamıyla **Apocu fedai** duruşun temsili biçiminde gerçekleşmiştir. 2021 yılında yeni dönem taktiğini geliştirmede ısrarlı olan Zendûra, Werxelê ve Tepê Sor direnişçileri düşmanın elinde hangi teknik olursa olsun en büyük tekniğin insan iradesi olduğunu bir kez daha ortaya koymuş, gerillanın bitmeyeceğini taktiğin başarısını fedai duruşlarıyla kanıtlayarak dost düşman herkese göstermeyi bilmişlerdir. 2022 büyük Zap, Avaşîn ve Metîna operasyonları bir önceki yılın deneyimlerine dayanarak karşılanmış, HPG, YJA Star güçleri olarak fedailişmede zirve yaşanmıştır. Yandaki beş arkadaşının şahadetine rağmen direnişte ısrar eden ve bulunduğu mevzide yaklaşık iki ay tek başına direnen Azê arkadaş, mevzilerinden çıkma koşullarının olmasına rağmen son ana kadar düşmana geçit vermemeyi ve yoldaşlarını düşünerek mevzisini bırakmamayı tercih eden Bager ve Avzem arkadaşlar, çok zor koşullarda her türlü fedakarlığı sergilemesine karşın yine de katılımını yetersiz görerek özeleştirilen Çiya arkadaşın ve yine hemen her mevzide aynı duruşu sergileyen onlarca arkadaşın duruşunun farklı bir tanımlanması olamaz. Bu arkadaşlar öncüler gibi soykırım saldırılarına bedenleriyle siper olarak düşman planlarını bozmayı başarmışlardır. Burada yürütülen saldırılar aslında Kürt Özgürlük Hareketi şahsında sistemi yaşatma ve hegemonya kurma çabasında olan güçlerin kendilerini yeniden alanda konumlandırmalarının sonucu gelişirken özgürlük gerillaları tarafından sürdürülen direniş de sistem dışında olan tüm ötekilerin ayakta kalma savaşı olmaktadır. Bu anlamda bu fedai duruşlarla iynin, güzelin, doğrunun, hakikatin yaşama yollarının tükenmediğine ve bunun sürekli devam edeceğine olan umut canlı tutulmuştur. Dolayısıyla özgürlük gerillasının soykırıma verdiği yanıt aslında salt Kürt halkını değil insanlık onurunu varkılma savaşı ve direnişidir. İşte Rûken ve Sara arkadaşlarda olduğu gibi Rojhat ve Erdal arkadaşlar da uçaklar, tanklar, toplar, kimyasal ve nükleer silahların altında büyük bir azimle sürdürülen bu fedai duruşların metropollere taşınan parçası olmayı başaran arkadaşlar olmuşlardır.

Hedefe kilitlenmenin özgürlükte ısrarın eylemi

1 Ekim eylemi ile Rojhat ve Erdal arkadaşlar "bitti, bitirdik, burada eylem yapamazsınız" diyen düşmanı kalbinden vurarak Demokratik Modernite Gerillasının gücünü göstermiş, soykırım uygulamalarına karşı dünyada süren sessizliği delmiş, görmeyen gözleri açmaya çalışmışlardır. Bu anlamda yapılan eylem, en başta özgürlük gerillasının neleri yapabileceğinin en görünen yüzü olmuştur. Bu eylem dağlarda onlarca yoldaşın yaptığını metropollere taşıma ikazıdır. Bu anlamda "değerlerimize dokunduğunuz sürece hiç ummadığınız yerde ve anda yaka-

nıza yapıyoruz" demenin beyanıdır. Sorun salt zarar vermek yıkmak ol- saydı daha sansasyonel eylemler elbetteki yapılabilirdi. Oysa seçilen hedef bellidir; soykırım uygulama merkezi. Dolayısıyla PKK militanlığını belirleyen fedai duruşun felsefik ideolojik derinliğini ve farkını anlamak için sadece arkadaşların hedef seçme biçimlerine bakmak bile yeterlidir aslında. Seçilen bu hedefle kendisini güçlü göstermek için özel savaşın sarfettiği yalanlar deşifre edilmek istenmiş, Apocu direniş ruhunun gücü ve iradesi ortaya konularak gerillanın ve özgürlük mücadelesinin bitirilemeyeceği, saldırılara geçit verilme-yeceği mesajı en güçlü biçimiyle ortaya konulmuş ve faşist uygulamaların sonlanmaması halinde yapılabilecekler gösteren uyarı ateşi açılmıştır. Bu anlamda kararlılığın, hedefe kilitlenmenin, özgürlükte ısrarın eylemidir 1 Ekim eylemi. Bu anlamda Türkiye'de başta faşist ittifak olmak üzere herkeste büyük bir şok, korku ve panik havası yaratmış, Türk devleti adeta afallamıştır. Yine kendisini dış dünyaya farklı makyajlarla lanse eden devletin bütün makyajı akmış, maskesinin altındaki bitkin yüzü açığa çıkmıştır. Arafta gezerek den- gelere oynayan Türk devletinin pazarlık yapan elini zayıflatmıştır. Ayıbını göstermek istemeyen TC'nin hemen yeni saldırılarla gündemi saptırmaya çalışması da bu eylemin büyüklüğünü itiraf etmesinden öte bir şey olmamıştır. Önümüzdeki dönemlerde bu eylemin etkileri daha fazla belirginleşecektir. Ancak ilk elden tek bir eylemin bile Türk devletini içerisine düşürdüğü durumu göstermek açısından çarpıcı olmuştur.

Zamana ve tüm gelişmelere yön verebilen böylesi büyük bir eylem, ancak büyük bir yoğunlaşma, yaşam duruşlarındaki netlik, insana, tüm canlılara verdiği anlamın büyüklüğü ile gerçekleştirilebilir. Zayıf bir duruş bunu gerçekleştiremez. Evrenin oluşum diyalektiğinde kendi hakikatını arama çabasını sık sık vurgulayan Rojhat arkadaştaki yaşama saygı bu kadar güçlü olmasa, yine kendisinde gördüğü geri geleneksel egemen özelliklerle mücadele ederek kendi cins ve ulus kimliğini hakikatine göre yaşama arayışında olan Erdal arkadaştaki özgürlük arayışı bu kadar derin olmasaydı böylesine güçlü bir eylemin ortaya çıkması mümkün değildir. Başarılı olmak, yaşadıklarında netlikle ortaya çıkan bir sonuçtur. Topluma, kadınlara insanlığa karşı geliştirilen haksızlıkları bertaraf etme sorumluluğu vardır içinde. İşte bu tarihi, kültürel bilinç, bu öz arayışı, yaşama bağlılığı ve sevmeyi doğuran temel nedendir. Yaşamı, kendisini, toplumu, insanı sevmeyen biri böylesi bir eylemi gerçekleştiremez. "Her ne olursa olsun gülümsemeyi unutmayın" diyecek kadar yaşama bağlıdır Onlar. Bu nedenle "dur" diyebilme, cesaretini ve gücünü göstererek yürümeyi bilmişler ve başarmışlardır. Bu özellikleriyle Önderliğe yakın olmayı onu anlamayı başardıkları gibi dönem gerçeğini, yaşadığımız sürecin özelliklerini, varolan tehlikeleri daha derinden hissedebilmiş ve bunun gereğini

yerine getirebilmişlerdir. Düşünce, duygu, eylem birlikteliği vardır onlarda. Bu anlamda yurtseverliğimizi, değerlerimizi sahiplenme düzeyimizi, özgürlüğe bağlılığımızı, mücadele tarzı, yöntem ve biçimlerimizi sorgulama için mihenk taşıdır onlar. Neyi ne kadar yapıyor, nelere dur diyebiliyor, bunun için neleri göze alıyoruz sorgulamasını onların yükselettiği çıtaya vurup sorgulamazsak başta kendimiz olmak üzere birçok şeyi yarım bırakırız. Mevcut yarım-lıklarla da faşizm karşısında etkili sonuçlar almak mümkün değildir. Oysa bu arkadaşlar böylesi bir eyleme giderken geride kalanların mutlak anlamda kendilerini tamamlayacaklarına, faşizmi aşarak Önderliğin fiziki özgürlüğünü sağlayacağımıza inanarak bu eylemi geliştirdiler. Bize bıraktıkları vasiyet budur. Bu vasiyeti yerine getirmek kendisine Kürdüm, kadını, insanım ve özgür bir şekilde yaşamak istiyorum diyen herkesin sorumluluğundadır.

"Ne olursa olsun gülmeyi bilelim"

Bu sorumluluk en fazla da özel savaş uygulamaların merkezinde olan gençliğin üzerine düşmektedir. Kürt gençliği öncelikle kendi zihin ve ruh dünyasını bu yoldaşlara açıp tüm özel savaş uygulamalarının etkilerini üzerinden atmak, örgütlenmek ve yaşamlarının merkezine mücadeleyi koymak durumundadırlar. Varlık ve yokluk savaşımını verdiğimiz bu süreçte geleceği belirleyen esas güç gençliğin bu noktada sergileyeceği aktivite olacaktır. Dolayısıyla Kürt gençliği başta olmak üzere, kendisine devrimci, demokrat ve yurtsever diyen tüm gençler bu arkadaşların çağrısını duyarak mücadeleye, dağlara akmalıdır. Metropelleri, şehirleri, cadde, sokak, okulları, her nerede ise orayı mücadele alanı haline getirebilmeli, yaşamın her alanında faşizmin saldırılarına ve yansımalarına "dur" diyebilmelidir. Bunu yapamadığımız ölçüde büyüyen mücadeleye ortak olmadığımız gibi giderek büzüşmekten, küçülmekten ve kendi olmaktan çıkmış oluruz. Bu da böylesi büyük yaşam duruşları karşısında en büyük ihanet olacaktır. O halde hiçbir koşul altında buna izin vermemek en büyük ahlaki, vicdani, insani sorumluluk olarak bu önümüzde durmaktadır. Bunun için güç kaynaklarımız Önderliğin sergilediği büyük direniş, halkımızın eğilmeyen onurlu duruşu, gerillanın yarattığı kahramanlık destanı ve böylesi büyük yoldaşların cesareti, fedakarlığı ile ortaya çıkardığı insan güzelliğidir. Bunu yürekten hissedip, varlık yokluk savaşında tarafını netleştirdikten sonra karşımıza çıkan zorluklar ne olursa olsun onu aşacak gücü kendimizde buluruz. Yeterki yetersizlikler, eksiklikler, gelişen saldırıların pervasızlığı karşısında sol göğsün altındakini karartmayalım. Arkadaşların dediği gibi "her ne olursa olsun gülmeyi bilelim."

Cejna Vejîne Pîroz Be!

